

ANTHOLOGIA
LYRICA GRAECA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL†

FASC. 3

IAMBORVM SCRIPTORES

EDITIO TERTIA

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G. TEUBNERI MCMLII

LIPSIÆ ET BEROLINI IN AEDIBVS
B.G.TEVNERI ET ACADEMIAE LITTERARVM
AD OPVS SOCIATIS

LIZ.-NR. 294 · 1850/48 — 469/48

PRINTED IN GERMANY

LIPSIÆ: TYPIS B.G.TEVNERI (III/18/154) — T3485

PRAEFATIO

Hoc iamborum scriptorum libello quae exhibet secundae editionis fasciculus tertius continentur carmina, quibus tantummodo ut in fasciculis prioribus addenda supplementaque adiuncta sunt nec non fragmenta Hipponactea anno 1941 in Pap. Oxyrh. vol. XVIII publicata (v. p. 104ss)

Permulum hoc quoque in libello perficiendo me debere profiteor benevolentiae auxilioque aliorum, inter quos gratissimo animo Paulum Maas, Olivierum Masson, Carolum Rupprecht, Brunonem Snell hic laudo. Qui omnes consilio mihi atque auctoritate adfuerunt.

RVDOLFVS BEVTLER

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque veterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus, ubicumque fieri potest, lectores revocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

- Aberl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia
Ahr. = Ahrens
Ald. = Aldina
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.
AmJArch. = American Journal of Archaeology
AmJPh. = American Journal of Philology
AMünch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.
Anal. = Analecta
Anecd. = Anecdota
Ant. = Die Antike
Arn. = v. Arnim
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft
AteR = Atene e Roma
B.(B.², B.⁴) = Bergk (Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4)
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca² 1868
BGH = Bulletin de Correspondance Hellénique
Be. = Bethe
Bekk. = Bekker
Bentl. = Bentley
Ber. = Bernays
Bern. = Bernardakis
Beu. = Beutler
Bl. = Blasi
- Boiss. = Boissonade
BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift
Br. = Brunn
Buech. = Buecheler
Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte
Butt. = Buttmann
BZ = Byzantinische Zeitschrift
C = codices (i. codicum consensus)
Cam. = Camerarius
Cas. = Casaubonus
ClJ. = Classical Journal
ClPh. = Classical Philology
ClQuart. = Classical Quarterly
ClRev. = Classical Review
Cob. = Cobet
Cr. = Crusius
Cram. = Cramer
Croen. = Croenert
D. = Diehl
Die. = Diels
Dind. = Dindorf
Ditt. = Dittenberger
DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung
Emp. = Emperius
Eos = Eos, Commentarii Societatis philologiae Polonorum
Friedl. = Friedländer
Frän. = Fränkel
Frob. = Frobenius
Gaisf. = Gaisford
Geffck. = Geffcken
- Gesn. = Gesner
GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen
Gl. = Glotta
Gn. = Gnomon
Grot. = Grotius
H. = Hermes
Hart. = Hartung
Hein. = Heinemann
Herm. = Gottfried Hermann
Herw. = Herwerden
Hi. = Hiller
Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.
Hi. v. G. = Hiller von Gaertringen
H(uds).-W(ill). = Hudson-Williams
IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
IF = Indogermanische Forschungen
Jac. = Jacoby
Jb. = Bursians Jahresb.
JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
JHSt. = Journal of Hellenic Studies
Kai. = Kaibel
Kal. = Kalinka
Ken. = Kenyon
Koe. = Koechly
Kr. = Kranz
KZ = Kuhns Zeitschrift
L. = Lobel
Lav. = Lavagnini
l.c. = loco commemorato
LCbl. = Literarisches Centralblatt

NOTAE

- Lob. = Lobeck
Ludw. = Ludwich
Mein. = Meineke
Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava
Mous. = *Μουσείον*, Rivista di antichità
Mue. = Mueller
Museon = Museon, Revue d'études orientales
Mus. Helv. = Museum Helveticum
Mus. = Musurus
N. = Nauck
NGG = Nachrichten der Gesellschaft d. Wiss. zu Göttingen
NJb. = Neue Jahrbücher für Wissenschaft und Jugendbildung
NPhUnt. = Neue Philol. Unters. herausgg. von W. Jaeger
OestJh. = Jahresh. des Österr. Archäolog. Instituts
Par. = Parisinus
Peppm. = Peppmueller
Pfei. = Pfeiffer
Phil. = Philologus
PhUnt. = Philol. Unters. hrsgg. v. Kießling und Wilamowitz
PhW. = Philologische Wochenschrift
Pohl. = Pohlenz
Pors. = Porson
RE (RESuppl.) = Pauly-Wissowa (Kroll, Mittelhaus, K. Ziegler), Real-Enzyklopädie (Supplementband)
Raderm. = Radermacher
Rei. = Reiske
Reitz. = Reitzenstein (inprimis Epigr. und Skol. Gießen 1893)
RevEtA. = Revue des Études anciennes
RevEtGr. = Revue des Études Grecques
RhM. = Rheinisches Museum
Rich. = Richards
RIGI = Rivista Indogreca-Italica di filologia, lingua, antichità
RivFilCl. = Rivista di filologia et d'istruzione classica
SBBerl. = Sitzungsber. d. Preuß. Akad.
SBHdb. = Sitzungsber. d. Heidelb. Akad.
SBLpz. = Sitzungsber. d. Sächs. Akad.
SBMünch. = Sitzungsber. d. Bayer. Akad.
SBWien = Sitzungsber. d. Wiener Akademie
Scal. = Scaliger
Schae. = Schäfer
Schn. = O. Schneider
Schnw. = Schneidewin
Schu. = Schulze
Schw. = Schwartz
Schweigh. = Schweighaeuser
Sint. = Sintenis
Sitz. = Sitzler
Sn. = Snell
Sp. = Specht
Stadtm. = Stadtmueller
Steph. = Henr. Stephanus
suppl. = supplementum
Trinc. = Trincavelli
TrProc. = Transactions and Proceedings of the American Philological Association
Turn. = Turnebus
Us. = Usener
Valck. = Valckenaer
Vat. = Vaticanus
Ven. = Venetus
Wack. = Wackernagel
Welck. = Welcker
Wess. = Wessely
Wil. = Wilamowitz
Wil.¹ = Wilamowitzii notae marginales et interlineares Lyricorum Graecorum editioni tertiae Bergkianae adscriptae
Wil. Gl. = Wilamowitz, Glaube der Hellenen
Wil. HD. = Wilamowitz, Hellenist. Dichtung
Wil. SS. = Wilamowitz, Sappho und Simonides
Wil. TG. = Wilamowitz, Textgesch. der griech. Lyriker
WklPh. = Wochenschrift f. klass. Philologie
WSt. = Wiener Studien
Wytt. = Wyttchenbach
Xyl. = Xylander
ZvSpr. = Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung

A. IAMBI RECTI

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ Ο ΠΑΡΙΟΣ

Ediderunt et interpretati sunt Archilochi carmina selecta Lav. Nuova Antologia dei frammenti della lirica Greca (Tur. 1932) p. 125ss Aglaia (Tur. 1937) p. 100ss, elegiarum fragmenta Guil. Croenert Archilochi Elegiae Gotting. 1911 (qua editione editor Argentorati ius pro facultate docendi adeptus est, publici iuris facta non sunt) Huds.-Will. Early Greek Elegy 1926 p. 40ss 81ss | ad interpretationem cf. Udo Bahntje Quaestiones Archilocheae Diss. Gott. 1900 (Bahntje) H. Frän. NGG 1924, 78ss 84¹ Wil. Gl. I, 83. 256. 292². 2, 113s | de arte metrica v. Wil. Versk. p. 100. 108. 264. 287. 383. 448 | de carminum fati egit v. Blumenthal Die Schätzung des Archilochos im Altertum Tüb. 1922 cf. C. del Grande Archiloco Linee per una valutazione della personalità del poeta RIGI 13 (1929) fasc. 3/4 p. 1ss | in universum v. RE II 487ss A. Hauvette Archiloque Paris 1905 Schmid-Stählin I (1929) 389ss Geffek. GrLG I 71ss Anm. p. 79ss Beloch Gr. Gesch. I² 1, 313. 2, 238ss 349 Be. Gr. Dicht. 72ss W. Jaeger Paideia I, 163ss Kern Rel. 2, 56ss V. de Falco 'Archiloco nei papiri Ercolanesi' Aegyptus 3 (1922), 287ss (ἀγαθός ποιητής). ibidem appellantur Hipponax et Semonides, G. A. Hendrickson Archilochus and the victims of his iambs AmJPh. 14 (1925), 101ss idem ClPh. 20 (1925), 155ss Archilochus and Catullus G. Pasquali Archiloco Pan I (1933/34), 643ss G. Coppola Archiloco nei Giambi di Callimaco in Rendic. Ist. Bologn. 8 (1933/34), 11ss Emanuel Löwy Die Chronologie des Archilochos Anz. Akad. Wien 70 (1933), 31ss B. Kirn Zur literar. Stellung von Horazens Iambenbuch (Diss. Tüb. 1935) A. Blakeway The date of Archilochus, Essays presented to G. Murray (Miscell. Murray 1936) 33ss [a. 740/30—670/60] Josef Peter Fink Die Verwendung des Artikels bei Archilochos Phil. 87 (1938), 375ss; sed cf. F. Jacoby ClQuart. 35 (1941), 97ss Kr. GrLG 54ss (vertit I. 67^a 25) H. O. Taylor Soul of Archilochus Atlantic Monthly New York 160, 554ss F. della Corte 'Elegia e giambo in Archiloco' RivFilCl. 1940, 90ss Br. Snell Das Erwachen der Persönlichkeit in der frühgriechischen Dichtung Ant. 17 (1941), 5ss (= Die Entdeckung des Geistes, Hamburg 1947, 57ss) H. Gundert 'Archilochus und Solon' ap. Helm. Berve Das neue Bild der Antike I, 130ss Cantarella Aeg. 24 (1944), 1ss F. Lasserre Les Epodes d'A. Paris 1950 | de fabulis v. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 6ss

ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) εἰμι δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίοιο ἄνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.
2. (2) ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

1 ATHEN. 14, 627^b ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβανον εἶναι
μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν... 627^c Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς
ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκνήχησεν τῷ δυνάσῃ μετέχειν τῶν πολιτι-
κῶν ἀγώνων, δευτέρου δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόν-
των αὐτῷ λέγων [1. 2] | PLVT. Phoc. 7, 6 καὶ γὰρ τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων ἕκαστος (Περικλῆς, Ἀριστείδης, Σόλων) ἐφαίνετο κατὰ τὸν
Ἀρχίλοχον ἀμφοτέρου θεράπων κτλ., unde THEMIST. or. 15
p. 185^b [1. 2] || 2 ATHEN. 1, 30^f Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον (οἶνον)
τῷ νέκταρι παραβάλλει [fr. 151 B.⁴]· δς καὶ ποῦ φησιν· [1. 2] |
SYNES. epist. 129^b (130 H.). ἐγὼ δὲ ὑπὸ (ἐπὶ Bölte conl. epist.
fine οὐ γὰρ παρ' ἔπαλξιν ὥσπερ ἐγὼ ἴσταται) μεσοπυργίῳ τεταγ-
μένος ὑπνομαχῶ [1. 2], οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσή-
κοντα ἦν ταῦτα εἰπεῖν (εἰπ. τ. πρ. ἦν v. l.), unde SVID. s. v. ὑπνο-
μαχῶ et ex parte s. v. Ἰσμαρικός οἶνος | THEODOR. METOCHITA
Misc. p. 559 Müll. καὶ μᾶζαν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐαντῷ με-
μαγμένην ξὺν πολλῷ τῷ πόνῳ (dedit Alex. Turyn)

ad titulum cf. 5A. 9 || 1 cf. H. Frän. l. c. 81 || 1s cf. Hom.
hymn. 32, 19s αἰοῖοι, Μουσάων θεοί. (Ar. av. 907ss) Margit. 1
A. P. 9, 389 (Be.) et Hes. theog. 99s αἰοῖος Μουσάων θεράπων
(Ar. av. l. c.) Theogn. 769; adde cum Hi. v. G. et Wil. IG XII
1, 148 (Rhodi) Δημήτριον... Ἀρεῖ καὶ Μούσαις Πιερίῳ[ν πρό-
πολον] Galen. protr. 9, 10 Μουσάων θεράπωντα κατέκτανες, in-
tellege Archilochum, quem e testimonio Dion. Prus. 33, 12
(I 200 Arn.) bis eodem appellavit nomine Apollo. item Sostheus
in monumento Pario 51 IV B 10 Plat. epigr. 20, 1 τὸν Νυμφῶν
θεράπωντα | Hom. hymn. Ap. 131 εἴη μοι κλέαρὶς τε φίλη καὶ καμ-
πύλα τόξα (Be.) || 1 ~ 5 196 | B 110 al. θεράπωντες Ἀρης | ἄνακ-
τος] θεοῖο Plut. | eodem cadit Ps.-Hes. scut. 371 | Archil. 77
Διωνύσοι ἄνακτος || 2 ἐρατῶν (-ῶν) Plut. | cf. Alecm. 102 Sol. 1,
51s Γ 64 (δῶρ) ἐρατὰ... Ἀφροδίτης] Hermesian. 2, 28 D. Hes.
theog. 103 δῶρα θεῶων (Μουσάων) || 2 eiusdem fort. carminis
5.11.12 | in hoc disticho interpretando (μεμαγμένη = εὖ μεμ.,
Ἰσμ. = optimus, κεκλ. = ὡς ἐπὶ συμποσίῳ κεκλ.) a vero aberrav-
it van Groningen Mn. 58 (1930), 74ss cf. Bahntje p. 11, 28 ||
1 μοι om. Athen. | μᾶζαν μᾶττειν figura trita (Herodot. Aristoph.
alii) | δ' om. Synes. || 1s cf. Hybr. ap. Athen. 15, 695^f Theocr. 7,

3. (3) Οὐ τοὶ πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναί, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγη
ἐν πεδίῳ· ξιφῶν δὲ πολύστονον ἔσσειται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσι μάχης
δεσπότης Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. (7) ξένια δυσμενέσιν λυγρὰ χαρίζομενοι

- 5A. (4) [...]φ[. . .

φρα[. . .

3 PLVT. Thes. 5, 2ss οἱ δ' Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τὸν τρόπον
τούτων (intellege τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν μόνον) οὐκ ὑπ' Ἀράβων
διδασθέντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, οὐδὲ Μουσῶς ζηλώσαντες, ἀλλ'
ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχιμαχοὶ καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας
ἀθρεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀρχίλοχος
ἐν τούτοις [1—5]· ὅπως οὖν μὴ παρέχον ἐκ τῶν τριῶν ἀντίληπν
τοῖς πολεμίοις, ἀπεκείραντο. cf. B 542ss || 4 SCHOL. Soph. El. 95
ξένια γὰρ Ἄρεως τραύματα (καὶ Suid.) φόνου· καὶ Ἀρχίλοχος·
[1] | SVID.¹ s. v. ξένια ²s. v. ἐξένισεν || 5A PAP. Oxyrh. 854 (ed.

66ss Callim. fr. 544 Pfei. (μεθυπλήξ Ἀρχίλοχος) et ad iterationem
πολύπτων illud fr. 70 | Prop. 3, 31, 32 Ismario... mero | de
vino Ism. loquitur Hom. i 40ss 196ss cf. RE IX 2134s quoque ||
3 1ss cf. B 542ss N 713ss et ad rem Strab. 10, 1, 13 p. 448s
Wil. Gl. 1, 363¹ || 1 ἔτι Schnw. sed cf. A 370 Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα
τιταίνετο | A 112 τὸ (τόξον) τανυσάμενος φ 254s τανύσαι τόξον ||
1s M 44s θαμειὰς αἰχμὰς 287 ἀμφοτέρωσδε λίθοι πωτῶντο θαμειαί ||
2 B 401 al. μῶλον Ἄρης + B 381 T 275 ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
cf. Hesych. μῶλον Ἄρης· πόλεμος. θόρυβος. μάχη Pisandr. 4
ὁξὺν Ἄρη συνάγων || 2s A 836 ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὁξὺν Ἄρηα ||
3 Hom. ἔργον Ἄρης, ἔ. μάχης, ἔργα πολέμοιο Hes. op. 145 Ἄρης
ἔργα στονόεντα O 451 πολύστονος... ἰός || 4 δαίμονες (δαί-) Plut. C
cf. Plut. μεμαθηκότες, Plat. Crat. 398^b ὅτι φρόνιμοι καὶ δαίμονες
ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ἀνόμασε· καὶ ἐν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμε-
τέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμβαίνει τὸ ὄνομα N 811 οὐ τοὶ τι μάχης
ἀδαιμονέες εἰμεν (cf. E 634) Hesych. δαίμων· δαίμων, unde Sitz.
PhW. 1922, 960 δαίμονες defendere denuo conatus est; rem
absolvit Wil. Gl. 1, 363² conl. adi. et subst. ἴδμων, κλήμων, γνώ-
μων, et grammaticorum veterum δαίμων ὡς Μναμονά. adde
Alecm. 45 δαίμονας τ' ἐδάσσατο; cf. Maas KZ 60, 1932, 285 ||
5 Εὐβοίας Plut. em. Schnw. | B 536 Εὐβοίαν ἔχον... Ἄβαντες |
δουρικλ. vox Homerica cf. ναυσικλυτός (η 39 o 415) || 4 eiusdem
fort. carminis atque 3. 4. 6 quoque cf. A. P. 6, 9 (Cr.) | ξένια
Schol. Suid.¹ | δυσμενέσ(σ)ι(v) Schol. cod. L Suid.², | χαρίζομενος
Suid. | oxymoron simile 11 || 5 cf. 2 || A 2 in latere θ, quam

Ξεινοί[. . .
 δεῖπνον δορυ[. . .
 οὐτ' ἐμοὶ ὡς αἰ[. . .
 ἀλλ' ἄγε σὺν κώϊθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηός,
 φοῖτα καὶ κοῖλῳιν πόματ' ἄφελκε κάδων,¹
 ἄγρει δ' οἶνον ἔρυνθρον ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς,
 νήφειν ἐν γυλακῆι τῆιδε δυνησόμεθα.¹

5 B. (5. 164)

δι᾽ ἑσὼλῆνος ἐς ἄγρος

6. (6) ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνωι

Grenfell-Hunt vol. VI 149) s. p. Chr. II ex. [1—9] | ATHEN.
 11, 483d μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώϊθωνος Λακωνικοῦ ποτηρίου) καὶ
 Ἀρχιλόχος ἐν Ἑλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως. [6—9], ὡς τῆς
 κώϊκος λεγομένης κώϊθωνος || 5 B SCHOL. A Hom. I 7 μετὰ γούν
 τῆς 'διά' οὐσα ἡ 'ἐξ' οὐ τρέπει τὸ 'ξ'. [1] | ET. MAGN. 324, 14 ἡ
 'ἐξ' πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ 'ξ' εἰς
 'κ'. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον
 ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· δι᾽ ἑσὼλῆνος || 6 1—3 med. AR. PAC.
 1296ss ΤΡΥ. αἶσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι οὐ πρᾶγ-
 ματ' αἶσαι· σόφρονος γὰρ εἰ πατρός ΠΑ. Κ. [1. 2]. ΤΡΥ. εἰπέ
 μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' αἰδεῖς; ΠΑ. Κ. ψυχὴν δ'
 ἐξεσάωσα, ΤΡΥ. κατήσχυνας δὲ τοκῆς cf. SCHOL. ad l. (1298s)

litteram octavam alphabeti Graeci numeri 800 vice fungi ci.
 editores Pap. Hipponactis fr. 14A, 14 adde Br. Snell Phil. 93
 (1944), 287s || 3 in latere nota velut τ || 5 in mg. obelus ||
 6 ἀλλά τε Ath. corr. Mus. | cf. Hesych. s. κώϊθων | Hom.
 hymn. 7, 47 ἐπὶ σ. ἄκρον, Hom. ἐύσελμος et θοῆς ἐπὶ νηός (α 260)
 Eur. Or. 292 σέλματα νεῶν. cf. Hesych. s. σέλματα || 6s II 664
 κοῖλας ἐπὶ νῆας || 7 β 353 πόμασιν ἄρσον (ἀμφιφορῆας) || 8 ἄγρει
 et οἱ. ἐρ. Hom. passim. cf. Hesych. ἄγρει· . . . λάμβανε. φέρε.
 προστακτικόν || 9 ἐν Mus. ἐν vel ἐσ pap. μὲν Ath. || 5 B δι᾽
 Hom. | cf. Habron. Pap. Oxyrh. VIII 1087 col. 2, 56 τὸ 'σωλή-
 νος' π[α]ρ' Ἀνακρίω et Herod. 3, 60 τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ
 σωλήνων | εἰς C em. B. | intellege vinum, quod fuit in dolium
 vel amphoram || 6 cf. L. Weber Phil. 74 (1917), 92ss W. Klinger
 Eos 24 (1920), 26s Th. Zielinski Raccolta Ramorino Mediol. 1927
 p. 603ss Wil. Gl. 2, 113 et fr. 3. 4 || 1 an Ἀσπίδι? | ἀσπίδα . . .
 ἀνέλετο Strab.^{1, 2} | τὴν Strab.¹ | περὶ Plut. Strab.² || 1s Σ 131s
 (ἐν τεα) Ἐκτωρ . . . ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται (P 473s) cf. Alc. 49
 Anacr. 51 Hor. carm. 2, 7, 9s

[ ] desunt in pap.

ἔντος ἀμύμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων,
 αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη;
 ἐρρέτω· ἐξαυτίς κτήσομαι οὐ κακίω.

7. (9) Κῆδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν

Ἀρχιλόχῳ ἐστὶ τὸ δίστιχον . . . οὗτος ὁ Ἀρχιλόχος ἐξῆλθεν
 εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαίων μάχῃ (ἐστὶ δὲ ἔθνος Θράκης),
 καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε ὅλως ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα· αὐτὸν οὖν διαβάλλον
 λέγει | SEXT. EMPIR. Pyrrhon. hypot. 3, 216 Ἀρχιλόχος δὲ
 ὥσπερ σεμννόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ τὴν ἀσπίδα ὅλως φυγεῖν ἐν τοῖς
 ποιήμασι περὶ ἑαυτοῦ φησιν· [1—3 τέλος, cf. app. crit.] | PLVT.
 Lacon. inst. 34 p. 239b Ἀρχιλόχῳ τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι
 γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποιηκότα,
 ὡς κρείττον ἐστὶν ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα ἢ ἀποθανεῖν· [1. 2. 3 (ἀσπίς
 ἐκείνη)· 4] || 1. 2 STRAB.¹ 10, 2, 17 p. 457 μέμνηται δὲ τῶν Σαίων
 Ἀρχιλόχος· [1. 2] | STRAB.² 12, 3, 20 p. 549 Σάιοι, παρ' οἷς φησιν
 Ἀρχιλόχος τὴν ἀσπίδα ὄναι· [1. 2] | VITA Arati p. 76s M. καὶ
 γὰρ Σαῖς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ . . . οἱ δὲ τῆς Θράκης Σάιοι, ὡς
 καὶ Ἀρχιλόχος φησιν· [1. 2] || 1 HESYCH. Σάιοι· πολέμοι. νε-
 κροί. καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες | HESYCH. ἀγάλλεται· τέρ-
 πεται. γανυῖαι || 2 HESYCH. ἔντος· ὅπλον (Wil.¹) || 3. 4 in. OLYM-
 PIOD. in Plat. Gorg. p. 128, 13 Norv. φροντίσωμεν οὖν τοῦ σωθῆ-
 ναι τὴν ψυχὴν, . . . ποιήσωμεν οὖν ὃ εἶπεν ἐκεῖνος· αὐτὸν μὲν μ'
 ἐσάωσα, τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἐρρέτω | ELIAS proleg. philos. 8
 p. 22 Busse οὕτω τρωθεὶς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλον ἔρη· αὐτὸν
 μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἐρρέτω, 'αὐτὸν' μὲν τὴν
 ἰδίαν ψυχὴν εἰπόν, 'ἀσπίδα' δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας | cf. PHI-
 LOSTR. vit. Apoll. 2, 7 AEL. var. hist. 10, 13 EVST. in Dionys.
 perieg. 533 || 4 HESYCH. ἐρρέτω· ἀπίτω || 7 STOB. 4, 56 (παρ-
 ηγορικῶς), 30 p. 1130 H. [S] Ἀρχιλόχῳ· [1—10] | cf. PHILOSTR.
 vit. Apoll. 7, 26

2 ἀμωμ. M109 al. de heroibus cf. Hesych. s. ἀμύμητος; sensu
 alio O 463 ἀμύμωνι τόξῳ | eodem cadit Δ300 || 3 αὐτὸν Neoplat.
 ψυχὴν Aristoph. | δ'] μ' Neoplat. | αὐτὸν . . . μέλει· αὐτὸς δ'
 ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος (cf. O 66 ἐκφυγέειν θάνατον ε 326 τέλος
 θανάτῳ [cf. F 309 Hes. op. 166]) Sext. et Plut. | distinxerunt
 alii perverse τί μοι μέλει; ἀσπίς ἐκ. ἐρρ. | Δ 12 ἐξεσάωσε (δ 501) |
 audiendi Saii quos effugit poeta, cf. 30 similem figuram de
 Apolline et ὀλλύνειν | cf. verba Achillis Y 349s ἐρρέτω (Aἰνείας).
 . . . ὅς καὶ νῦν φῆγε ἄσμενος ἐκ θανάτῳ || 4 ἐξαυτίς C em. Schae. ||
 7 cf. Anonym. περὶ ὕψους 10, 7 p. 27 V. οὐκ ἄλλως ὁ Ἀρχί-
 λοχος ἐπὶ τοῦ ναυαγίου, καὶ ἐπὶ τῇ προσαγγελίᾳ ὁ Δημοσθένης
 . . . οὐδὲν φλοιῶδες ἢ ἄσμενον ἢ σχολικὸν ἐγκατατάττοντες διὰ
 μέσου || 1 i 12 κ. . . . στ. | Περ. appellatur 8. 78 quoque | οὐδὲ
 Mein., Hart. | αὐτῶν ci. Grot., sed Γ 50 μέγα πῆμα πόλῃ τε

μεμφόμενος θαλήης τέρπεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυγλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνηις <ἔ>χομεν
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτὲ τ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἐξαυτίς δ' ἐτέρους ἐπαμείφεται. ἀλλὰ τάχιστα
τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

5

10

*8. (*16) Πάντα Τύχη καὶ Μοῖρα, Περὶ κλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

9. (8) Αἰσιμίδη, δῆμον μὲν ἐπίρρησι<μ> μελεδαίνων
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8 Stob. I, 6 (π. τύχης ἢ ταυτομάτου), 3 p. 84 W.[FP] sine poetae nomine; suo iure Archilochus vindicavit Liebel. cf. 7 et 14 || 9 ORIO anthol. p. 55, 22 St. 'ἐπίρρησις' ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἐνθεν λοιπὸν καὶ 'ἐπίρρητος' Ἀρχίλοχος ἐν 'Ἐλε- γείοις' [1. 2] || HESYCH. ἐπίρρησις· ψόγος

παντὶ τε δῆμῳ || 2 μνρόμενος Mein. μνωόμενος adscr. Wil.¹ | θαλήη Fick | λ 603 τέρπεται ἐν θαλήης (v. l. θαλήη) cf. Hes. op. 115 || 3 δ 826 τοίη γὰρ | B 209 al. κύμα π. θ. || 3ss cf. Anaer. 102, 4 Eur. Or. 340ss || 4 ἐκλυσεν cod. Paris. 1985 ἔκλασεν Trinc. ἔκλασεν S (i. -a- sser. v) cf. Hom. hymn. Apoll. 75 | ὀδαλέους Trinc. | ὀδύνη ἵσχομεν S ὀδύνη σίσχομεν Trinc. em. Gaisf. || 5 Hes. theog. 612 ἀνήκεστον κακόν || 5s Hom. hymn. Apoll. 190s θεῶν δῶρ' ... ἡδ' ἀνθρώπων τλημοσύνας || 5ss cf. Hor. carm. 1, 24, 19s Philostr. vit. Apoll. 7, 26 || 6s Δ 190s ἐπιθήσει φάρμαχ' cf. Ω 49 Δ 190s || 7 τ' ἄλλος S Trinc. δ' ἄλλος Frob., an ἄλλος ut Sol. 1, 76 cum adn.? ἄλλον ci. Be. e Soph. Trach. 270 | τότε S em. Liebel | ad rem cf. δ 236s || 9 ἐταίρους S ἐτάρους Trinc. em. Frob. | Z 339 νύη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας | ἄ. τάχ. Hom. || 9s cf. Philox. 8, 3s Wil. Gl. 2, 114 || 10 cf. Sol. 2, 8 αἰσχος ἀπωσόμενοι et Hor. epod. 16, 39 muliebrem tollite luctum || 8 ab Archilochus abiudicavit Pfei. Phil. 84 (1935), 141, obloquitur Wil. H. 64 (1929), 486, 264 cf. Archil. 51 IV A 57s quoque | ad rem cf. 1, 5, 14 Diagor. 2 Stob. 1. c. et Wil. Gl. 2, 114. 300 RE VII A 1651s || 9 nota Horati odi profanum vulgus | a Periclis carmine alienum aptius legeretur ante sive post 13 || 1 idem nomen Alc. 32 cf. Hesych. Αἰσιμίδου· οἰκίας γένος | δηλοῦμεν Ἐ. em. Elmsley δειλοῦ μὲν Schnw. δῆμον μὲν Hoffmann Huds.-Will. | ἐπίρρησις Ἐ ἐπίρρησις(ν) priores | Hesych. μελεδαίνει· φροντίζει || 2 μάλα πόλλα πάθοι

10. (12.13) εἰ κείνον κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμπεπονήθη.

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἡῖσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

11. (10) κρύπτωμεν <δ> ἀνηρὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
δῶρα.

12. (11) πολλὰ δ' ἐνπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν

10 PLVT. aud. poet. 6 p. 23^{ab} οἷον εὐθὺς ὁ Ἀρχίλοχος, ὅταν μὲν εὐχόμενος λέγῃ· [75], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δῆλός ἐστιν· ὅταν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἡφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμων ταφῆς θρηγῶν λέγῃ, μετρωτέρον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεργεῖν, [1. 2], τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσε (-κε cod. Barb.) ibid. 12 p. 33^{ab} πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαμείνεται λυ- πούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένοι κατὰ θά- λασσαν, οἶνοι δὲ καὶ παιδιὰ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανοούμενος· αἰτίαν μέντοι λόγον ἔχουσαν εἰρηκεν· [3. 4]· εἰ γὰρ ἐκεῖνος οὐδὲν ἐνόμιζεν ποιήσῃν κάκιον τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων, πῶς ἡμῖν τὰ παρόντα χεῖρον ἔξει φιλοσοφοῦσι κτλ.; cf. Tzet. alleg. ed. Matrang. Anecd. 1, 216, 132 (20) || 11 SCHOL. Aesch. Prom. 616 τὸ δὲ 'δωρεάν' ἐπὶ συμφορᾷ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] || 12 SCHOL. Laur. Ap. Rhod. 1, 824 'θεο- σάμενοι' ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι, καὶ Ἡσίοδος· [fr. 201] καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2]

X 220 sim. δ 95 al. | cf. o 401 Tyrt. 9, 38 Mimn. 7 || 10 1 II 798 ἀνδρὸς θεῖου κάρη χαρίεν τε μέτωπον || 2 δ 750. 759 καθαρά ... εἴματα | v 307 τάρον ἀμπεπονεῖτο cf. Ψ 159 Delect. inser. ed. Cauer-Schwyzzer³ 133, 6 τότε σῆμα κασιγνέτῳ πονέθε | de πον. cf. Wack. KZ. 30 (1891), 305 || 3s cf. Sem. 2 Stes. 22s Soph. fr. 513, 1 N.² || 4 σ 37 τερπωλῆν | λ 603 τέπεται ἐν θαλήης cf. Hes. theog. 917 || 11 cf. 1. 21 Hor. epod. 9, 3ss Fr. Leo De Horatio et Archil. p. 9 Wil. Gl. 1, 336⁴ | praeterea contulit Pfei. SBMünch. 1938 H. 2 p. 4 Aesch. Dictyule. fr. a 10s ἀναξ Πό- σειδον Ζεῦ τ' ἐνά[λιε, σύμφορον δ] ὥρον θαλάσσης πέμπε τ[λήμοσ] ἀνδράσιν. sed nota Schol. Aesch. 1. c. 'δωρεάν' ἐπὶ συμφορᾷ ... καὶ ἐπὶ κακοῦ || 1 κρύπτωμεν (-τω-) ... ποσειδῶνα (-ος) ἀνακτα δῶρα fere Ἐ. em. Robertelli Liebel Schnw. ex Hom. (Y 67 cadit in Πος. ἀνακτος) || 1s ἀν. ... δῶρα oxymoron ut 4 ξείνια ... λυ- γρὰ || 12 1 ἐνπλοκάμου ad Ino Leucotheam rettulit Cr. | Παλλάδ' ἐνπλοκάμου (hoc recepit Huds.-Will.) Hecker B. sed cf. Oppian.

θεσσάμενοι γλυκερόν νόστον (υ - υ υ υ)

*13. (*14) Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχεται.

*14. (15) πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη

15. (19) σκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασυφίλη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

[16.] (17) Ὑψηλὸς Μεγάτιμον Ἀριστοφώντά τε Νάξου
κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

13 ARIST. eth. Eudem. 7, 2, 11 p. 1236a 34 τούτων ἡ μὲν διὰ τὸ χρησίμῳ ἔστιν ἡ τῶν πλείστων φίλα· διὰ γὰρ τὸ χρησίμῳ εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία· [1] καὶ· [fr. eleg. adesp. 10 D. 3] || 14 SYRIAN. in Hermog. 1, 6, 12 R. (quem exscripsit MAXIM. PLAN. Rhet. graec. 5, 441 W.) Πλάτων τε γὰρ φησὶ τῶν γὰρ πόνων παλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τὰγαθά. καὶ Σοφοκλῆς... καὶ ἐν Μιλήτῳ ὁ θεός [Ps.-Phocylid. 162]... καὶ πάλιν· [1] | huc redit Io. SICELIOT. in Hermog. 1. c. 6, 96 W. πάντα γὰρ πόνος τεύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχιλόχον μελέτη τ' ἀρίστη || 15 ATHEN. 13, 594^{ed} Ἴωνες... Πασυφίλην ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα (meretricem Milesiam celeberrimam). μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· [1. 2] | cf. EVST. in Od. 1713, 47 || 16 A. P. 7, 441 Ἀρχιλόχον· εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφώντα τοὺς Νάξιους· [1. 2]

cyneg. 2, 131 | πολ. ἀ. eodem versus loco Hom. passim | ε 334s Λευκοθέη... ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορς τιμῆς Hom. hymn. 33, 15 λευκῆς ἀλ. ἐν πελ. || 2 cf. Hesych. s. θέσαντο et θέσανσθαι | χ 323 νόστοι... γλυκεροῖο || 13 cf. 56. 59. 68. 40 | τὸν σὸν φίλον E. B., qui versusum tribuit Archilocho, negat Bahntje | ἔστε Fick Kal. Huds.-Will., sed cf. E 466 εἰς ὃ κεν... μάχονται (Wahrmann IF 46 [1928], 286) || 14 ab Archilocho alienus est versus (cf. Pfei. Phil. 84 [1935], 142 adn. quoque) | θνητοῖς Io. Siceliot. Maxim. Plan. (liber unus) βροτοῖς Maxim. Plan. plerique, unde Aldina δὲ βροτοῖς et δὲ βροτεῖη, attamen cf. 8 || 15 'ex epigrammate potius haustum quam ex elegia' Pfei. cf. E. Riess Class. Weekly 1943/4, 178s || 1 μ 231 Σκύλλην πετραίην | cf. Cratet. ap. Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 10 cum adn. || 2 δ 248 δέκτης | πᾶσι φίλῃ? Hi. temere cf. Λεώφίλος fr. 70 cum adn. || 16 Reitz. Epigr. und Skol. 107 de Archilocho auctore et hic et in sequenti disticho dubitavit applaudentibus Wil.¹ Friedl., negat Cr. RE II 497 || 2 Pind. Ol. 2, 81s Ἐκτορα... Τροίαν... κίονα. alii

[17.] (18) Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρηι, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

IAMBOS

TRIMETRA

18. (21) ἦδε δ' ὥστ' ὄνον ῥάχιν
ἔστηκεν ὕλης ἀγρότης ἐπιστεφής.

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἄμφι Σίριος ῥόας.

17 A. P. 6, 133 ἀνάθημα τῇ Ἥρῃ παρ' Ἀλκιβίης· Ἀρχιλόχου· [1. 2] || 18 PLVT. exil. 12 p. 604^{bc} καθάπερ Ἀρχιλόχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον εἰπών· [1. 2] | ATHEN. 12, 523^d καὶ Ἀρχιλόχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμαζε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἡσσονὸς φησιν· [3. 4]. ὀνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιος [FHG I 62] φησιν καὶ Ἐδρσιπιδὴς ἐν Δεσμώτιδι [ἦ] Μελαρίπτη [fr. 496 N.], ἀπὸ γυναικὸς τινος Σιρίδος, ὡς δ' Ἀρχιλόχος ἀπὸ ποταμοῦ

πύργον virum fortem appellant (Callin. 1, 20 Alc. 35, 10 Theogn. 233) | Hes. theog. 622 μεγάλης ἐν πείρασι γαίης (de Ditis regno) | γὰ E. B. Jacobs || 17 1 κ 545 cadit in ἐπέθηκε καλύπτρην | nota Heram flammeo velatam || 2 Dioscorid. A. P. 7, 351, 8 οὐθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει loquitur de templo Pari in insula ab Archilocho celebrato | O 39s λέχος... κουριδίων || 18ss 51ss ad tit. | I. cf. 20. 22. 57. 74 et 49 B.⁴ (ιαμβεῖον), Hor. epist. 1, 19, 23 Parios... iambos ars 79 Archilochum proprio rabies armavit iambos, ad τριμ. cf. 31. 33. 114, ad τετράμετρα 107ss; de iambi forma egit A. D. Knox 'The early Iambus' Phil. 81 (1932), 18ss de lege Porsoniana ap. Archil. cf. Bill Beitr. zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 26ss || 18 fragmenta coniunxit B., transposuit Bahntje || 1 I 208 σὸς ῥάχιν Herod. 3, 54 ἐπὶ τῆς ῥάχιν τοῦ ὄρεος (7, 216) 'Ziegenrücken' contulit Friedl. || 2 Soph. Oed. C. 348s κατ' ἀγρίαν ὕλην. cf. E 52 | Θ 232 κρητῆρας ἐπιστεφῆας οἶνοιο (β 431) || 3 cf. Semon. 7, 51 οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐφίμερον Hes. theog. 132 φιλότῃτος ἐφίμερον (Ps.-Hes. scut. 15) || 4 contulit B. Hesych. 'ἀμφ' Ἀκίριος ῥόας'. Ἀκίριος ποταμός et Plin. nat. 3, 97 Strab. 6, 264 Tab. Heracl. IG XIV 645 | poetam ipsum regionem illam visitasse censet Be. Gr. Dicht. 72, valde dubitat Hi. v. G. conl. RE III A 313, 2 | A 732 ἀμφὶ ῥόας ποταμοῖο sim. al.

19. (20) κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά
 20. (22) καί μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.
 21. (23) ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις
 22. (25) Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει
 οὐδ' εἰλέ πώ με ζῆλος οὐδ' ἀγαίομαι

19 STRAB. 14, 1, 40 p. 647 Καλλίνος [3] μὲν οὖν ὡς ἐδτυχόντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἑφραίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν· κλαίει θάσων οὐ κτλ. | HERACL. PONT. pol. 22 (FHG II 218) Μάγνητες δὲ ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν· καὶ πον καὶ Ἀρχίλοχος φησι· κλαίω θαλασσῶν κτλ. | cf. CLEM. ALEX. Strom. 1, 131, 7s p. 81s St.² ATHEN. 12, 525^c || 20 TZETZ. alleg. ed. Matranga Anecd. 1, 216, 125ss Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλον (Ω 128s de Achille) Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆς ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσει Περιπαθῶς ὠδύρετο γράφειν μὴ θέλων ὁλως, Λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασις ἐκκρίπτειν· [1]. Ὡς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην, εἰρήκει τὰδε· [10, 3s]· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλατεῖαν τριβὸν || 21 SCHOL. Ar. ran. 704 'καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις'· Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἐστὶ δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχου· [1] respicit Anonym. περὶ ὕψους 10, 7 p. 27 V. || 22 ARIST. rhet. 3, 17 p. 1418b 28 καὶ ὡς Ἀρχίλοχος γέγει· ποιεῖ γὰρ... (λέγοντα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν τῷ ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὐ μοι τὰ Γύγεω (ANON. in rhet. 1. c. p. 256, 6 Rabe) |

19 ad rem v. RE XI 420 XIV 471s Hi. v. G. NGG 1934, 58 | initium emendavit B. | cf. 129 B.⁴ Θάσων δὲ τὴν τρισσιζύρην πόλιν (ubi πόλιν sicuti 117 B.⁴ de Paro) et 52 | nota proverbium τὰ Μ. κ. (Suid. s. M.) || 20 cf. 9. 10 cum adn. fr. eleg. adesp. 9 (Hor. epod. 11, 1ss) et Archil. 118 (num inter se coniungenda?) et ad rem Immisch Phil. 49 (1890), 193ss || 21 cf. Wil. Gl. 1, 374¹ Aesch. Choeph. 587 W. πόντια τ' ἀγκάλαι Eur. Hel. 1062 πελάγιοι ἀγκ. sim. al. || 22 iambi initium imitatus est et auctor Anacreont. 8 et Greg. Nazianz. ad anim. suam 84ss, quem consultit Cataudella Athenaeum 6 (1928), 252ss v. Lav. quoque ad l.; carmen ipsum commemorat Herodotus vel interpres quidam Herod. 1, 12 τοῦ (Γύγεω) Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν ἰάμβῳι τριμέτρῳι ἐπεμνήσθη cf. Hor. epod. 2 et ad metrum Schrö. Grundr. 57 et de arte H. Frän. NGG 1924, 81 || 1 πολύχρ. vox Homericā || 1s nota καὶ Plutarchi, sed lacunam dissuadent Anacreont. 8 et Greg. Naz. 1. c. || 2s v 16 ἀγαιομένον κατὰ ἔργα cf. Hes. op. 333

θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἔρῳ τυραννίδος·
 ἀποπρόθεν γὰρ ἐστὶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

23. (26) ο - ο δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφου
 24. (28) οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην
 25. (29) ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος,

PLVT. tranq. anim. 10, p. 470^c Οὐ μοι... μέλει. καί· [2—4] | IVBA ap. Rufin. gramm. VI 563 K. adfert v. 1 corruptum | SCHOL. Aesch. Prom. 227 K. ὅτι οἶδεν (ὁ Αἰσχύλος) τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος· πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· μεγάλης δ' οὐκ ἔρῳ τυραννίδος | cf. HIPPIAM in argum. Soph. Oed. reg. (= fr. 9 Die.-Kr.⁵ 2, 332) ET. GVD. 537, 26 ET. MAGN. 771, 54 || 23 SCHOL.¹ Eur. Med. 708 τὸν ἐγκρατὴ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος· [1] | SCHOL.² ο 534 'καρτεροὶ αἰετ'· ἐγκρατεῖς, τὸ κράτος ἔχοντες. καὶ Ἀρχίλοχος· [1] cf. ANECD. Par. ed. Gram. 3, 496, 12 καὶ Ἀρχίλοχος· [1] | EVST. in Od. p. 1790, 7 Ἀσίης καρτ. μὴλ., ὃ ἐστὶν ἄρχος || 24 SCHOL. A Hom. A 786 (ἡ διπλή,) ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν | HESYCH. ὑπερτέρα·... οἱ δὲ νεωτέρα ἢ πρεσβύτερα || 25 AMMON. p. 123 Val. ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδὴ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδὴ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος· ἔχουσα—ἄνθος | SCHOL. Theocrit. 4, 45^a p. 147 W. et ET. MAGN. 441, 49 [1] | ATHEN. 2, 52^f καὶ Ἀρχίλοχος· ῥοδῆς—ἄνθος (EVST. in Od. 1963, 49) | SYNES. laud. calu. 75^bc καὶ ὁ κάλλιτος ποιητῶν Ἀρχίλοχος ἐπαινέσας αὐτὴν (τὴν κόμην) ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν ἐν ἐταίρας σώματι, λέγει δὲ οὕτως· ἡ δὲ οἱ—μετάφρενα

3 II 120 ἔργα θεῶν cf. a 338 | at Herod. 1, 96 ἐρασθεῖς τυραννίδος | de τυρ. cf. RE VII A 2, 1822, 21ss || 4 ἀπόπρο. Hom. || 23 an δ? | δ² om. Schol.² | ἀσίη τε Schol.¹ cod. Par. | Aesch. Pers. 763s ἐν' ἄνδρα... Αἰδὸς μὴλ. ταγεῖν | μηλοτρόφος Schol.¹ cod. Par. | καρτερός subst. ut ο 534 || 24 num ex epodo quadam haustus est sicut 32. 34 (?) 36s 45ss? | vel οἴην Maas | Λυκάμβεος C. em. Elmsley de A. nomine cf. C. Theander Sym. philol. O. A. Danielsson octogenario dicatae (Upsal. 1932) 349s, ad rem v. RE II 494s XIII 2246 | ὑπέστ. alio sensu Hom. || 25 huius iambi, cuius duo in unum fragmenta coniunxit B., memorem scripsisse Ps.-Lucian. amor. 3 τὴν φωνὴν ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἐφηδύνοντα sunt qui censeant, ad elegias revocavit Wil. H. 59 (1924), 271 (λεπτὸν ἐφηδύνοντα... φωνήν) || 1 cf. Hesych. s. μυρσίνης κλάδος ἢ δάφνης || 2 Hesych. ῥοδῆ· αὐτὸ τὸ δένδρον | cf. Cyp. 4, 4 Be. ῥόδον τ' ἐνὶ ἄνθει καλῶ

ἦ δέ οἱ κόμη
ᾧμονος κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. (30) ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο
27. (31) οὐκ ἂν μύροισι γρηῤς ἐοῦσ' ἠλέετο.
28. (32) ὥσπερ αὐλῶι βρυτον ἦ Θρείξ ἀνῆρ
ἦ Φρύξ ἔμυξε· κύβδα δ' ἦν πορευμένη.
29. (99) Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην
30. (27) ἀναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους

26 ATHEN. 15, 688^c τῶι δὲ τοῦ μύρον ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· [27]· καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη· [1. 2] || 27 ATHEN. 15, 688^c cf. 26 | PLVT. Pericl. 28, 7 ταῦτα τῆς Ἑλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· [1] cf. EVST. in II. 1300, 40 || 28 ATHEN. 10, 447^b τὸν δὲ κοῖθινον οἶνον καὶ βρυτόν τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ· [fr. 553 N.²]... καὶ Ἀρχιλόχος· [1. 2]... Δισχόλος ἐν Λυκούργῳ· [fr. 124 N.²] || 1 HESYCH. I p. 404, 70 βρυτόν· πᾶν τὸ ἐκ κριθῆς ποτόν || 29 HEPHAEST. 6, 2 p. 18 C. τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν (τροχαϊκόν), οἷον ἐστὶ τὸ Ἀρχιλόχον, ὃ τινες ἀκέφαλον ἱαμβικὸν καλοῦσι· [1] cf. SCHOL. metr. Pind. Ol. 12 p. 348 Dr. Nem. 8, 11 | cf. MAR. VICT. gramm. VI 135, 30ss || 30 MACROB. sat. 1, 17, 9s (ex Apollodoro?) *alii cognono-*

4 θ 528 μετάφρενον ἡδὲ καὶ ᾧμονος cf. B 265 | κατασκιάζει C em. Benti. | Hes. theog. 716s κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι Τιτῆας | ap. Rhianum 2 (de Menecratis πηγῇ) κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας εἶας || 26 cf. Wil. Gl. 2, 116² || 1 contulit B. Hesych. ἐσμυρισμένα· μεμυρισμένα | ἐσμυρισμένη Wakefield Friedl. || 27 γράς C corr. Schnw. | ἠλέετο Plut. | cf. Sem. 7, 64 || 28 cf. Wil. Versk. 289, 2 R. Lattimore AmJPh. 65 (1944), 172s || 1 ὥσπερ <παρ> αὐλῶι Dind. et priores contra dictionis usum | θρείξ C em. Wil. Θρείξ Toup. cf. fr. 51 I A 48 θρείξιν Sostheus in base Paria contra metrum || 2 cf. Perrotta loco ad 79s commemorato p. 6s et Fink l. c. p. 376, 1 | ἔβρυξε C ἔμυξε Wil., quod iterum defendit H. 59 (1924), 271 conl. μύζουρις = *fellatrix* 'velut calamo Thraex quidam vel Phryx mustum (sorbuitt), fellabat' || 29 T 229 δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν (cf. δ 3) | ad metr. cf. Call. fr. 202 Pfei., ubi v. 26 Ζεὺς πατήρ eodem versus loco || 30 cf. Ω 608s Hippon. 36 Us. Götternamen 304s Wil. Gl. 2,

σήμαινε καὶ σφεας ὄλλν' ὥσπερ ὀλλύνεις.

31. (48) ὦ - ὦ - ὦ παῖδ' Ἄρεω μαιφρόνον
32. (33) κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.
33. (34) πρὸς τοίχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήνῳ.
34. (47) ἀλλ' ἀπερρώγασί <μοι>
μύκω τένοντες
35. (40) τοῖον γὰρ αὐλήν ἐρκος ἀμφιδέδρομεν.
36. (46) φιλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμενε

minutum Apollinem putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶια... ut Euripides [fr. 781, 11s N.²]... item Archilochus: [1. 2] || 31 EVST. in II. 518, 22 κλίνεται δὲ καὶ ὡς σπονδειακόν, Ἄρης Ἄρον, ὅθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Ἀρχιλόχος ἔφη ἐν τοῖς Τριμέτροις· [1] || 32 ORIO anthol. 37, 4 St. βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχιλόχος· [1] sim. Et. MAGN. 183, 50 (Ἀριστοφάνης errore) Et. VIND. cod. 131 (sine poetae nomine) | HESYCH. μισητός· μύσους ἄξιος. ἀπληστος et βάβαξ· μάταιος. λάλος. φλόαρος. ἐνθουσιῶν. ἀναϊδής || 33 HARPOCRAT. 143, 6 B. 'παλινσκήν'... Ἀρχιλόχος δὲ Τριμέτροις· [1] ἀπὸ τοῦ 'ἐν σκοτεινῶι' | cf. SVID. s. v. et PHOT. 374, 10 || 34 HERODIAN. π. κλί. ὄνομ. II 679, 5 L. (ap. Choer.) μύκης... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἱσοσυλλάβως ἐκκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν· [1. 2] | cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 231, 5 || 35 SCHOL. Hom. Ven. B I 90 τὸ γὰρ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (περιέχεω πανταχόθεν)· οἷον καὶ Ἀρχιλόχος δηλοῖ ποιήσας· [1]· || 36 EVST. in Od. 1889, 1 φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου χρῆσις μὲν παρὰ τε Ἡσιόδῳ [op. 375] καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῶι· [1], ἥγονν κλέπτει νυκτιλόχῳ cf. Ar. Ach. 263ss

114⁴ || 1 ἄ. Ἀ. Hom. | τοὺς μὲν οἰοῖς C em. B. || 2 in eandem figuram cadit 75, 2 || 31 cf. B 512 I 82 et Ἀ... μαιφρόνος E 844 al. || 32 I 463 κατὰ μέγαρον στρωφᾶσθαι N 556s κατ' αὐτοὺς στρωφᾶτο | μισητός Et. Magn. Vind. (Dieterich Kl. Schr. 133s contulit Kern) δυσμενής Oris | βάβαξ om. Et. Magn. | cf. Pisandr. epigr. 2 || 33 Hom. hymn. Merc. 6 ἄντρον... παλινσκήν (18, 6) | Hesych. παλινσκήν· σύσκος. σκοτεινός. σκοτόδης || 34 1 μοι Cobet || 1s γ 449s ἀπέκωψε τένοντας αὐχένους || 2 cf. 185 B.⁴ et Hesych. μύκης· τὸ ἀνδρείον μόριον | cf. Hesych. s. τένοντες || 35 I 476 ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς || 36 φιλήται (phil. cf. Hippon. fr. IV 10 cf. Callim. fr. 260, 65 Pfei.)... πολευμένοι Eust. φιλήτα... πολευμένοι B. φιλήτα... πολευμένοι Liebel em. Fick Hi., lect. tradit. defendit Perrotta Stud. It. Fil. Cl. 15 (1938), 35, 3 | ~ Hom. hymn. Merc. 66s cf. 175 al.

37. (35) κύφαντες ὕβριν ἀνθρώπων ἀπέφλοσαν.
 38. (62) ἔρξω . . .
 ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.
 39. (37) χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένους
 40. (24) καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.
 41. (36) ἀλλ' ἄλλος ἄλλωι καρδίην ἰαίνεται.

37 PHOT. 193, 22 κύφαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. κύφαι· ἀπάγξασθαι || 38 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 3 p. 425s St.² καθάπερ ἀμέλει κάκεινο τὸ ἔπος [Σ' 309]· ἔννός Ἐννάμιος καὶ τε κτανέοντα κατέκτα· μεταποιῶν αὐτὸς (ὁ Ἀρχίλοχος) ὡδὲ πως ἐξήνεγκεν· ἔρξω· ἐτήτυμον κτλ. || 39 ET. MAGN. 311, 40 ἐγκυτὶ ἐπίρρημα σημαίνει τὸ ἐν χροῖ. Ἀρχίλοχος· [1] | τούτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δερματι | cf. CALLIM. apud HERODIAN. I 511, 22 L. ἔγκυτις, ὁ χωρὶς τοῦ 'σ' Καλλιμαχος εἶπεν [fr. 281 Pfei.]· 'σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω' | HESYCH. ἐγκυτῖσι· εἰς χροῖα κεκάρθαι || 40 SCHOL. Plat. Lach. 187^b p. 291 H. (qui errat) καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ [I 378]· ἐν Καρὸς αἵσιν· ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι· μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· [1] | cf. SCHOL. Hom. Ven. B I 378 Ἀρχίλοχος δέ· τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρῳ καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτῳ μοῖρα || 41 CLEM. ALEX. Strom. 6, 7, 3 p. 426 St.² Ἀρχιλόχον τε ὁμοίως εἰρηκότος [1] | παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [ξ 228]· ἄλλος γὰρ <τ> ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρεται ἔργοις, Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνείῳ φησιν [fr. 560 N.²]· ἄλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἡδεταί τρόποις· | SEXT. EMPIR. adv. math. 11, 44 Homeri versu adlato pergit καὶ κατ' Ἀρχίλοχον· ἄλλος ἄλλωι ἐπὶ ἔργοις καρδίην ἰαίνεται | cf. ANECD. Par. ed. Cram. 3, 488, 17 et Elter Gnomol. hist. 76, 3

37 ad rem cf. A. P. 7, 351. 352 et Piccolomini H. 18 (1893), 264ss | ἀπέφλοσαν ὧ ἀπέφλωσαν Lob. Schnw. alii. sed alio sensu Ap. Rhod. 3, 582s ὄρε' ἀλεγεινὴν ὕβριν ἀποφλέξωσι hoc verbo utitur; cf. Hesyeh. s. ἀποφλάσαι et ἀποφλέειν et subst. φλόος || 38 1 Ἐρξίον B. (cf. Ἐρξίη 62) tetrametrum ut restitueret; sententia ut sui iuris fieret, ἔρξω priori tribuit versui Hi. || 2 cf. Σ' 309 ἔννός Ἐννάμιος et proverbium κοινὸς Ἐρμῆς sensus omnino alieni || 39 ω 46 κείροντο . . . χαίτας. cf. Eur. El. 515 | ὦτων Wil.¹ | an ἐγκυτῖς? idem Wil.¹ et W. Schu. Kl. Schr. 656 (Sp.). cf. tamen Kretschmer-Locker Rückläuf. Wb. d. gr. Spr. 99 | cf. Hesyeh. s. κεκαρμένον || 41 καρδίην Clem. Sext. em. B. | Hom. hymn. Cer. 65 καρδίην καὶ θυμὸν ἦνα (sim. 435) δ 548s καρδίη καὶ θυμός . . . ἰάνθη. cf. ξ 228

42. (42) ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
 <ἦ>σιν.
 43. (43) ἴστη κατ' ἡκὴν κύματός τε κἀνέμου.
 44. (45) τρίαυαν ἐσθλὸς καὶ κυβερνήτης σοφός
 45. (95) τίς ἄρα δαίμων καὶ τέον χολούμενος . . . ;
 46. (44) μετέρχομαι σε σύμβολον ποιούμενος.

42 SCHOL. Theocr. 2, 48^d p. 281 W. ἴσως φυτὸν αὐτὸ (τὸ ἰππομανές) ἔφη ὁ Θεόκριτος οἰοῖται φῦμα διὰ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς πόλοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης [hist. anim. 6, 22. 577a 9]· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτὸν· [1. 2] ἀντὶ τοῦ φύματος || 1 HESYCH. φυτοῦ· φύματος || 43 ET. MAGN. 424, 18 ἦκη· ἡ δξύτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος· [1] | ²p. 47, 22 ἀκή, ἡ δξύτης· παρὰ τὸ ἦκω γίνηται ἡκή, ὁ σημαίνει τὴν δξύτητα· Ἀρχίλοχος· [1], καὶ κατὰ συστολήν ἀκή | ET. VIND. cod. 158 | ZONAR. 983 (sine poetae nomine) ἦκη· ἡ δξύτης· [1] | HESYCH. ἡκή . . . ἀκωκή . . . ἀκμή | respicit Anonym. περὶ ὄψεως 10, 7 p. 27 V. || 44 AMMON. in Porphyry. isagog. prooem. p. 9, 8ss Busse ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνοι σοφὸν ὀνόμαζον τὸν ἦντιναον ἐπιόντα τέχνην, ὃν εἰς ἦν καὶ Ἀρχίλοχος λέγων· [1] || 45 ET. MAGN. 752, 15 ποτ. (cod. V in m.) τοῦτο τὸ τέω (τέο) τετόλμηται καὶ τεοῦ οἶον· [1] | ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 400, 6 τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τέο χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ 'τίνος' || 46 SCHOL. Pind. Ol. 12, 10 συμβόλους δὲ λέγομεν παρμῶνς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις ὡς Ἀρχίλοχος· [1] | SCHOL. Hom. T (Ven.) Ψ 199 ἰωνικῶς (μετὰ) ἀντὶ τοῦ 'πρὸς ἀνέμους' ἦλθεν ὡς Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. μετέρχομαι· ἰκανῶς ἱκετεύω. ἰλάσκομαι. ἐπεισέρχομαι et σύμβολος· οἰωνός

42 2 εἶκασιν ὧ ἦσιν Toup. ἴσων Steph. ἄκων Hemsterhuys cf. 136 B.⁴ || 43 ἰστήκει Vind. | ψ 235 ἐπειγομένην ἀνέμωι καὶ κύματι sim. al. | κύματος κτανέον Et. Magn.² || 44 ἐσθλὸς Laurent. ἐσθλὸν deter., unde editor. ἐσθλὴν et κυβερνήτην σοφόν, sed τρίαυαν lenunculum tribus velis ornatum recte interpretatus est Bréal (Mém. de la Soc. de ling. de Paris 15 [1909], 341s) | de tridente piscibis configendis inserviente cogitavit Hi. v. G. || 45 cf. 88 et Catull. 40, 3s | de χολούμενος dubitavit Wil.¹ || 46 σε] ἐς Schol. Ψ om. Schol. Ven. | σύμβολον Schol. Ψ | ποιούμενος om. Schol. Ven. ποιούμ· Schol. Pind. C ποιουμένη Schol. Pind. cod. Vatic. B, probat Boeckh, qui Cererem loqui e scholiis cognovisse sibi videtur | Hom. hymn. Merc. 526s ἦ σε τέλειον σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἢδ' ἀνθρώπων | volpeculae verba in fabula leonis cervum invitantis cognovisse sibi videtur Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 9

47. (41) ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

48. (39) βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνὸς ἔργων ἰδρὺς οὐδ' ἄρ - υ υ

49. (102) ὦσ<τε> κηρύλος
πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερόσυστο.

[50.] βίος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρονσι συμφέρει,

47 APOLL. DYSC. de adv. p. 571 B. 161 Schn. τὸ γοῦν Ἀρχι-
λόχειον συνεστάλη· [1] || 48 ET. MAGN. 530, 27 + ET. FLOR.
p. 194 M. + Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 κορωνός· ὁ
γαῦρος καὶ ὑφανθέντων παρὰ τὸ κάρη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ 'α' εἰς
'ο' Ἀρχίλοχος· [1. 2 usque ad οὐδ' ἄρ] (ANEC. PAR. ed. Cram.
4, 76, 30) || 2 HESYCH. κορωνός· ὀρθοκέρως ταῦρος || 49 SCHOL.
Arat. 1009 (diosem. 277) p. 531 M. τὸ γὰρ 'ἀπτερόνται' (οἱ κόρα-
κες) οἰοῦναι τὰ πτερά χαλάσαντες· ἢ τὸ 'ἀπτερόνται' ἀντὶ τοῦ δια-
σεῖναι τὰς πτέρυγας ὑποστρέφαντες· διακινῶσι γὰρ τὰς πτέρυγας
ἥτοι ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαμβάνοντες ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος δια-
τρώσσοντες ἑκάδα. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἢ ὑφ' ἡδονῆς σαλευ-
ομένη κορώνη ὥσπερ κτλ. | AEL. hist. an. 12, 9 κινεῖ δέ οἱ
τὰ σπέρμα πτερά (τοῖσι κίγκλοι), ὥσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχι-
λόχῳ κηρύλος (= 141 B.⁴) || 50 ET. FLOR. p. 210 M. s. v. μακ-

47 cf. ἀβρηθί, ἀμοχθί (Aesch. Prom. 210 Eur. Bacch. 194),
ἀθρηθί (Suid.) al. | ad Nessum Centaurum conlato fr. 147 B.⁴ ret-
tulit Schnw. adde carmen Bacchylideum-Simonideum (= Bacch.
fr. 64 Sn.) et cf. ad Simon. 13 A b et B (de Hercule, Deia-
nira, centauro) || 48 pertinet ad fabulam vesparum, perdicum,
agricolae (235 Hsr. 392 Halm) || 1 βοῦς ἐργ. Soph. fr. 138 N.² |
ἡμῖν Sp. || 2 Soph. El. 608 ἔ. ζ. | οὐδ' ἄρ<οἱ κακῶς> D. (ex Hes.
op. 405 βοῦν τ' ἀροτήρα) οὐδ' ἄρ<γός ποτε> Peppm. BPhW. 1892,
1607 (cf. Hesych. βοῦς· ... ἀργός) contra metrum οὐδ' ἄρ' (ἀρ)
- υ υ Friedl. οὐδαμῶς Et. Flor., unde οὐδ. <κακῶς> Bahntje
cf. Pythag. vit. fr. 9 Vorsokr. I 101, 44 Die.-Kr.⁵ Sotad. 2, 3 ||
49 cf. Maass Arat. 352ss Bill l. c. p. 31ss Gerh. RE VIII 1896, 13 ||
1 cf. Hesych. σαλευεῖν· ἐμπτάζεσθαι | ὥστε Wil. H. 59 (1924), 271
(ex lege Porsoniana) ὥσπερ E || 2 Π 407 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι |
Hesych. ἀπταρόσσειται· πέτεται | ad ἀπτερο. cf. K. Rupprecht Phil.
78 (1923), 395s (ἀπτερώς) et ἀνα-, ἀποπτερόσσομαι (Hesych.) ||
50 cf. A. Nauck, Mélanges Gréco-Romains 5, 178 (Bull. de l'Acad.
de St.-Petersb. 30 [1886], 80) Hi. hos versos aevo Byzantino
fictos esse olim coniecit Jb. 1884/5, 66 || 1 Dem. Phil. 4, 70
βίον ... ἀπράγμονα

μάλιστα δ' εἰ τόχοιεν ἀπλοῖ τοῖς τρόποις
ἢ μακκοῦν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὅλως,
ὅπερ γερόντων ἐστίν.

TETPAMETPA

ARCHILOCHI MONVMENTVM PARIVM

p. I A

51. [Σωσθένης Προσθένου τάδε ἀνέγραψεν ἐκ τῶν τοῦ 1^ο
Δημέου]· | [ἀναγέγραψεν] δ' [ὁ Δ]ημέας οὐ μόνον περὶ 1

κοῦν (sine poetae nomine) | CEDREN. hist. comp. 2, 612, 9 (Migne
gr. 122) προσβεβηκώς ... ἡλικίας, ἥτις συμφέρει τὴν ἀπραγμο-
σύνην Ἀρχίλοχος ὁ ποιητὴς ἀπεφώνητο

51 Pari in insula signum poetae celeberrimi cum base a. fere
100 a. Chr. n. in gymnasio vel in poetae heroo faciendum
curavit Sosthenes idem Sostheus, Prosthene filius, Διὸς Βασιλέως
sacerdos et Heraclis Callinici (IG XII 5, 234 cf. fr. 117). basis in-
scriptionem descripsit, explevit, inlustravit Hi. v. G. Athen.
Mitt. 25 (1900), 1ss (H.¹), IG XII 5 (1902) p. 445 (H.²), ibid.
part. 2 (1909) p. 315 (H.³), quem consilio adiuvit et sagacitate
Wilamowitz. deinde audacius quam rectius monumentum legit
et explevit I. M. Edmonds Elegy and Iambus II (1931), 160ss
315. omnia retractavit felicissime qua erat artis epigraphicae
scientia et peritia Hi. v. G. (H.⁴) adiuvantibus Guern. Peek,
qui lapidem iterum iterumque examinavit, et Paulo Maas artis
metricae archegeta (p. 56ss) NGG N. F. vol. 1 (1934), 41ss. cf.
A. Hauvette Archiloque p. 3ss 57. 61 passim Fr. Leo De Horatio
et Archilocho, Gotting. 1900, p. 2ss H. Jurenka Archilochus
auf Paros G. Pr. 1900 J. Sitz. BPhW. 1911, 1083 C. M. Bowra
ap. J. U. Powell New Chapters in the History of Greek Litera-
ture 3 (1933), 60ss L. Weber Phil. 74 (1919), 112s Hi. v. G.
RE VA 1312 (sub Thasos); edidit Hi. v. G. (H.⁵) IG XII s
(1939) in Add. ad nr. 445 p. 212ss novis coniecturis et lectioni-
bus usus Christ. Jensen, qui ectypum adhibuit a Guern. Peek
factum

2 ἀπλοῖ τρόποις Nauck (ex leg. Pors.) || 3 μακκοῦν vox Ari-
stoph. cf. Hesych. μακκοῦν· παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι. μὴ ἀκούειν
Archilochi iambos sapiunt fr. iamb. adesp. 1—8. 22

51 ad titulum τετράμετρα cf. 107ss | initium ex Marmore
Paro 1—3 explevit H.⁴ || 1 minus placet [γέγραψε] δὲ Δ[ημ.]· |
de Demea (adde v. 7ss) cf. RE suppl. I 340, 3 et H.⁴ 44 RE
VA 1312 || 1s potes quoque Ἰ[άρον] ἀλλὰ καὶ Θά[σον], περὶ ὧν,

τ[. x.] | [. . . . .] σιλν ο π . λλλ πολίτης Ἀρχίλο-
 [χος . . . . .] | [. . . . .] εὐσ(ε)βείας καὶ τῆς
 περὶ τὴν πατ[ρίδα] σπου[δῆς]· ἐμνημόνευσ[ε] γὰρ τῶν
 πεπραγμένων [ὑπὸ τοῦ ποιη[τῆς]] πολλῶν καὶ με-
 γάλων ἀγαθῶν [ἐκ τῶν τοῦ . x.] | [. . .]ς τοῦ ἀνιγα-
 γωχότος ταῦτα εἰς [αὐτὸν τὸν ποιη[τῆν]]· ἀν[α]γέγραφεν
 δὲ ὁ Δημέας ἕκαστα [τῶν τε πεπραγμέ[νων]] [ν]ων καὶ
 γεγραμμένων ὑπὸ Ἀρχιλόχου κατ' [ἀρχοντα] | ἕκα-
 στον, καὶ ἤρκεται ἀπὸ ἀρχοντος πρῶτον Εὐρ[. x.], ἐφ' οὗ ||
 δοκεῖ πεντηκόντορος Μιλησίων πρέσβεις ἄγ[ου]σα 10
 εἰς Πάρον | καὶ ἀνακομιζομένη ἐγ Μιλήτου διαφθαρή-
 να[ι] ἐν τῷ πορθμῷ | τῷ Ναξιακῷ, καὶ σωθῆναι ἓνα
 τινὰ αὐτῶν, ὧι ὄνομα Κοῖρα]νος, ὑπὸ δελφίνος ἀνα-

nisi τῆς πατρίδος . . .] ex IV B 8 || 2 [(ἀλλὰ) καὶ ὅσα λέγ[ει] (sive
 γράφ[ει]) αὐὸ δὲ πάλοι π. lusit D. [καὶ τῶν βα]ουλ(ε)υ[σάντων] αὐτῆς,
 ἀλλὰ [καὶ περὶ ἧς εἶχεν δ'] π. A. [ὁ ποιητῆς περὶ τε τῶν θεῶν]
 εὐσ. H.⁴, ut sententiam quodam modo describeret | Pind. Isthm.
 2, 1 οἱ μὲν πάλοι . . . φῶτες Soph. Oed. reg. 1 Κάδμου τοῦ πάλοι
 268 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλοι τ' Ἀγήορος || 28 [ἀρετῆς] ἕνεκα
 αὐτοῦ καὶ] εὐσ. D. || 38 [ἕνεκα τῆς περὶ τοὺς θεοὺς] εὐσ. καὶ τῆς π. τ.
 π. στ. H.⁵ || 3 εὐνοίας H.⁴ || 4 in.]ε lapis ἀνέμω]ς H.⁴ || 48 [ὅτι
 αὐτοῦ] H.⁴ | cf. Ditt. Syll.³ 709 (Chersonesi Tauricae), 98 πολλὰς
 καὶ μεγάλας πράξεις ἐπιτελέσας || 58 e 146 B.⁴ (auctore Harpocr.
 171, 4) Στρώμη . . . μνημονεύει τῶν Θεσίων πρὸς Μαρωνέας περὶ
 τῆς Στρώμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἀρχιλόχον ἐπαρόμενος
 μάρτυρα olim [καὶ Φιλόχορον δ'] H.³, sed dubitat H.⁴ 44; an
 ἀγαθῶν [τὰ πλεῖστα(?)] ἐκ τῶν τοῦ] | [. . .]ς τοῦ ἀνιγ. ? || 6 in.
 ]ε lapis i. ἀναγγωχότος || 68 εἰς [τοὺς ἀρχον]τας H.⁴ || 8 ex.
 καὶ lap. κατ' [ἐναντιόν] H.⁴ || 9 nomen archontis primum (cf.
 I A 52 πάλιν γίνεται ἀρχων Ἀμφ[ί]τιμος) restituit e tit. Thasio
 IG XII 8, 306, 20 Εὐρύναξ Ξενοκράτου (cf. Bechtel Personenn.
 46) et Marmore Pario 3 (a. 264/3) H.⁴: Εὐρύπυλος nomen oc-
 currit fr. 190 B.⁴: ab utroque nomine spatium abhorret | arch-
 ontas Parios eadem fere aetate atque Atheniensium annuos
 (683/2 ἀρχ. Κρέων) institutos esse ci. H.⁵ || 10ss Coerani fata
 tradiderunt Phylarchus ap. Athen. 13, 606d-f Plut. soll.
 animal. 36 p. 984s Aelian. nat. anim. 8, 3 cf. H. 19ss Us.
 Sintfluttsagen p. 148ss RE XI 1060 H.⁴ 45s || 10 cf. Plut.
 l. c. πεντηκόντορον, ὡς φασι, ληιστῶν ἄνδρας ἄγουσαν, ubi Rohde
 ap. A. Marx Griech. Märchen von dankb. Tieren 6 adn. I
 sagaciter Μιλησίων emendavit | πεντηκόντορον : εἰς Πάρον
 πρέσβεις ἄγουσαν ἄνδρας Μιλησίων dixisse potest Archi-
 lochus

λημφθέντα, καὶ ἐκπεσόν[τα εἰς τὸν] | [τῷ]ν Συρίων [λι-
 μέν]α εἰς τι σπήλαιον συνφ[υγεῖν, καὶ] || ἐκεῖθεν αὐτ[ις] 15
 ἔλθειν εἰς τὴν ἰδ[ίαν]· τὸ δὲ σπ[ήλαιον] | ἔτι νῦν ὑ[πάρχον]
 ἀπ' ἐκεῖ]νον Κοιράνει[ον καλεῖ] | [τ]αι, [καὶ ναίει Ποσει-
 δῶν ὁ ἱ]ππιος ἐντ[οσθε, καθ'] ἀπ[ερ] ὁ ποιητῆς ποιεί-
 ται αὐτο]ῦ μνήμη[ν λέγων οὕτω]· |

[πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρα]νον ἱππ[ιος]
 Ποσειδῶν]. ||

[. x. . πάλι]ν ἀρχων Εὐρ . x.] | [. x. .] ξολ[. x. .] |

20

perierunt versus 18

[. x. .] φον (?) δὲ τῶ[ν χρυσόν] | [π]άντα τοὺς Θρ[ᾶκας] λέ[-] 40
 γουσι Πάριοι ἐα[ντοῖς] | ἀποκατιστάνα[ι πάλιν]· δι[α]-
 σαφεῖ δὲ τ[αῦτα] | [καὶ] αὐτὸς ὁ [ποιητῆς] λέγων·

[. .] ατ[. .] φνλ[. x. .] | [. .] ο[. 12. .] σαι[. 12. .] μαι
 [. x. .] || γρα[. 12. .] εκεσ[. 10. .] μ[. .] ἐνω[. .]

45

πολλ[. x. .] | εἶπε ἀστ[. .] | π[. .] αῖς Πεισιστράτου
 ἄνδρας [-]ω | λοῦντας αὐλόν | καὶ λύρην ἀνῆρ' ἄγων

14 suppl. O. Rubensohn, qui Athen. Mitt. 26 (1901), 159
 monuit de Nicanore (ἐν ταῖς μετωνομασίαις) ap. Steph. Byz. (s.
 Πάρος): Πακτίαν Δημητριάδα Ζάκωνδον Ὑρίαν Ὑλήεσαν καὶ
 Μίνωιαν καὶ Κάβαρον, unde sunt qui Ὑρίων praetulerint; sed
 cf. H.³ 315 H.⁴ 45s | num Plutarcho auctore Demeam Σικων-
 θίων voluisse statuere licet? || 16s [καλεῖ]ται D. [λέγει]ται H.⁴,
 cetera supplevit D. || 19 ἱππιος leg. Klaffenbach, inde v. 17
 ἱππιος cf. RE VIII 1718s et Kern H. 50 (1915), 155s || 20 sup-
 plevit D.: potes [καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται πάλιν] || 40ss sententiam
 adumbravit H.⁴ 47 adhibitis fr. 19 et 54 || 40 potes ἀποκατι-
 σταν (ἐπί- ἐγ- ὑπό-) cf. Eur. Herc. 1069 Xenoph. memor. 3, 5, 14
 conv. 8, 11 | num conferre licet 48 ἀκίρατον χρυσόν? || 42 ἀπο-
 κατιστ- veretur D. an ad Archilochi contextum primum
 redeat, velut τὸν δ' (χρυσόν) ἀπόκρυφον Θρέικες ἀπεκατί-
 στασαν πάλιν || 43 [- . Ζεῦ π[. .] ἀτ[. .] φύλ[. .] αἶον αὐτοῦς . . .]
 Jensen || 45s vide an sub ἀστ[. .] lateat nomen proprium, quam-
 quam (F) ἀστὸς vox est Archilochi adamata (F) Ἀστῆς Hi. v. G. ||
 46s [. . .] | λοῦντας H.⁴ | [. . .]ω | λοῦντας Maas [ἐν ν]ω | μ[. .]ωντας
 edit. prior. duce Leone an [ἐν φ]ω | π[. .]όντας secundum Homeri

εἰς Θάσον κυσὶ | Θρ(έ)λιν : δῶρ' ἔχων ἀκήρατον
χρυσόν· οἰκείω(ι) | δὲ κέρδει : ξύν' ἐποίησαν
κακά,

οἱ τοὺς Θρᾶκας || ἀποκτείναντες αὐτοὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπὸ 50
Παρίων ἀπώλοντο, οἱ ἄλλοι Σάπας ὑπὸ τῶν Θρᾶκ[ων].
μετὰ ταῦτα πάλιν γίνεται ἄρχων Ἀμφ[ι]τιμος, καὶ ἐν
τούτοις διασφεί πάλιν, ὥς | ἐ[ν]ίκησαν καρτερῶς τοὺς
Ναξίους λέγων || [ο]ύτω·

55

τῶν δ' Ἀθηναίων μάχη
Ἰλαος παρασταθεῖσα, | παῖς ἐρικτύπου Διός,
καρδίην ὤρινεν αὐτῆς ἑτῆς πολυ[κ]λαύτου λεῶ·
ἥκετι τῶν [. . .] λα κείνης ἡμέρης ἐπαύ[λι]α

θεᾶς ὅσα φωνήσας? | ἄνδρας [οὐ φι]λοῦντας αὐ. καὶ λόγ. ἀνήγαγεν
Jensen || 47 *anhr* interpretatus est Edmonds (cf. *Ψ* 614. 778)
Maas *Metrik* 2 § 34 iam *anhr* refutaverat || 48 *Θρηξιν* lapis, debuit
Θρεῖξ cf. fr. 28 Wil. Kydathen 129, 49 Hoffmann Gr. Dial. 3,
501s | *ἀκ. χρ.* Alem. 1, 54 Simon, 50 | *οικειως* lap. em. Wil. || 49 cf.
II 262 *ξυόν* δε κακόν πολέεσσι τυθείσιν et fr. 62 Herod. 7, 10 a ||
51s οἱ <δὲ> λ. Σ. i. ἀποκτείναντες Πάριοι ὑπὸ τ. Θρ. interpre-
tatus est H.⁴: οἱ <δὲ> ὅτε ἀπεκθύνοντο λ. Σ., ὑπὸ τ. Θρ. Leo 'οἱ
δὲ εἰς τὰς Σάπας ὑπὸ τῶν Θρᾶκ[ων], ubi *εἰς* pro *ἐν* usurpatum
esset (conl. Kühner-Gerth 2, 543 B) et Σάπαι locum significa-
rent. cf. Hesych. Σάπαι· ἔθνος Θράκιον et Choerob. p. 140, 1'
Jensen | ad rem cf. fr. 49 B.⁴ || 52 cf. I 9 ἀπὸ ἀρχοντος προῶτον ||
54 υ - νικήσαντες (αὐτοὶ) καρτερῶς τοὺς Ν. rhythmum car-
minis sapiunt | καρτερὸς adi. ap. Archil. redibat p. I B e testi-
monio Kumanudis (καὶ καρτερὸν) cf. fr. 23 | Pariorum de Naxiis
victoria hic primum memoriae proditur || 55ss legit Peek,
supplevit Maas || 55 Ἰλαος ut 75, 2 I 639 T 178 Theogn. 782 al. |
παρ. nota t. t. militarem | IG XII 3, 421 suppl. 1335 contulit
Hi. v. G. || 56 ad ἐρικτύπον, Ποσειδῶνος Ἐννοσιγαίου epitheton,
contulit H.⁴ Hes. theog. 441. 456. 930 | Ζεὺς ἐριγδούτος passim |
ὄρειν Maas | ρ 216 ὄρειν δὲ κῆρ Ὀδυσῆος ρ 47s ἦτορ... ὄρειν
δ 366 θυμὸν ὄρειν || 56s πολὺκλ. de Dareo et Iphigenia Aesch.
Pers. 674 Ag. 1526 cf. Erinn. 4, 1 || 57 de νεῶ errore scribentis
cogitavit Maas | ad λεῶ cf. 70 Λεῶφιλος et Bechtel 3, 47 (H.⁴) |
νεῦπον (sive *νεῦπον*)... λλ *κωνης* legit Peek; expectamus *κῆπι*
sive *κῆπι*, deinde aut [τις] ἄλ[λα] aut <τις> [ἄλ]λα, sed initio
ντων vidit Maas, unde <ἐκφ>νγών [τις] tentavit D. | *κείνης*
ἡμέρ. gen. tempor., vers. extr. aut *ἐπην* || 57s ad
ἐπαύ[λι]α (an ἄλλο... ἐπαύ[λι]ο?) cf. Plat. Alc. II 149^c Polyb.
16, 15, 5

ἄλλον ἤτησεν· τόσους γὰρ ἐξεχώρησεν γύας
Νηλέ[ως τοῦ] παντός· ἀλλὰ θεῶν Ὀλυμπίων νόωι
Νη[λ]

perierunt versus 2, p. I B, IIAB, IIIAB

p. IV A

δηλοῖ ὁ ποιητὴ[ς] λέγων οὕτως·

[- υ -] | δ(ε) ἐπὶ στρατηγ[οῦ] | - υ - υ - υ - υ |
νῦν ἐεργμένω[ν φαλάγγων] | - υ - υ - υ - υ |
πῆ μ' ἔσωσ' Ἐρμ[ῆς] τρέμοντα | - υ - υ - υ - | || μενος 5
ἀλκίμω[- υ - υ - υ | - υ - υ - υ -] | ται.

ὅτι δὲ Γλαῦκ[ος] τῇ κατὰ τὴν Θά[σ]-
σον μάχῃ κρατησ[άντων τῶν Θρᾶκων .^z], δηλοῖ ὁ
ποιητὴ[ς] λέγων οὕτως·

νό[ον]

καὶ φρένας τρέ[- υ - υ | - υ - υ - υ - υ] ||
γῆς ἐπιμνήσαιο τ[αύτης] (?) | - υ - υ - υ - υ |

10

53 ἦειπεν Maas | de ἐκχωρεῖν v. Preisigke Wörterb. d. Pap.
1, 462 (H.⁴) || 53s in mentem venit Νηλέως, Νελέω, Codri filii
(v. Roscher M. L. III 111s RE XVI 2183s 2277ss 2280) eius-
dem nominis, de Pisistrato Nelida cf. Herod. 5, 65 Schol. A 692
et Wil. GGA 1914, 71 adn. 3 (H.⁴) | [ἐκ] παντός H.⁴ nisi latet
νῆλε[ως] ὁ πόντος cf. fr. 7; an εἰ[παντός] sive εἰ[πόντος]? Hi. v. G. ||
59 Διὸς νόον Θ 143 Ξ 160 ε 103 al. || p. III 3 [... ἄμω]ς γέ πως
cognovit H.⁵ || p. IV A 1ss argumentum multis Archilochi de
Glaucō in primis fragmentis in usum vocatis (6. 2. 60. 13. 78.
59. 56. 68. 67) restituere conatus est H.⁴ 50 || 3ss supplendis
Th. Zielinski (Raccolta Ramorino p. 604ss) egregie adhibuit
Horati versus *sed me per hostes Mercurius celer denso paventem*
sustulit aëre || 3 sive *εεργμενα* cf. E 89 II 395 (ἐπὶ νῆας ἔεργε
[φάλαγγας]) | suppl. Zielinski, qui pergit ἦδ' ἀκοντισμῶν διαί ||
4 suppl. Zielinski pergens Ζηρὸς ἄγγελος ταχὺς [Ζηρὸς ὠκὺς
ἄγγελος ex Hom. hymn. Cer. 407s malebat D. | contulit Hi.
v. G. (litteris ad D. datis) Mercurium Thasiorum et IG XII
5, 235 *Ἐγχεῖ Ἐδανγέλοι* || 6s suppl. Zielinski D. cf. Thuc. 6, 2, 5 |
in Glaucum quoque cadere posse Horati verba *te rursus in*
bellum resorbens unda fretis tulit aestuosus sagaciter coniecit
Ziel. | Γλαῦκ[ος] H.⁵ ex fr. 68 || 8 νόον τε καὶ φρένας fr. 78, 4 cf.
Ps.-Hes. scut. 149 θ 559 || 9 τρέ[φεις] Maas conl. Ar. ran. 886
Herond. 8, 15 (φρένας βόσκεις) et Zielinski || 10 fr. 53 contulit H.⁴

[δει]|νὰ τολμήσας με[-υ | -υ-υ-υ-υ]
 [-υ-υ]|αν εἶλες αἰχμῇ | καὶ [-υ-υ-υ-υ] |
 [-υ-υ-υ] σον ἔδεσκεν | καὶ χαλ[-υ-υ-υ-υ]
 [. . .] | ἀνχη[-] εἰς τὴν Θάσο[ν . . .] || τῆλε (?) καὶ παρ' 15
 ἑταίρας . . . | τῆς γαύρας, ἥτις . . . | ιοιτι[.] τοιαῦτα
 [. . .] | [. . . ταῖς] ἀσ[π]ίσιν [. . .] | [. . .] τῆς Θάσου καὶ
 [. . .] || ἐφολκεῖ. ὅτι δ' ἀλη[θ]ῆ λέγει ὁ Δημέας | ὑπὲρ 20
 ταύτης τῆς π[ο]ρείας, δηλοῖ <ὁ ποιητῆς> λέγων | τάδε·
 χ<ε>ιλίους γὰρ ἄν[δ]ρας [-υ | -υ-υ-υ-υ].

[εἰ]|πειτα γυναικας εἰ[χον . . .] | [-], αἰτ[ινες] το[ύ]ς νίο[υ]ς
 [. . .] || [. . . . .] ἐκτῆς, ὥς [. . .] | [. . . . .] γ· ὅτι 25
 δ' ἀλη[θ]ῆ λέγει . . . |

versus 27—45 mutilati

[-υ-υ-υ-υ] | [. . .] ω[.] | δούρατ' ἐκπ[ο] [-υ-υ-υ] 46
 [-υ-υ-υ-υ] | [. . .] ε· | τῶν δὲ δάμν[αται] νόον |
 [-υ-υ-υ-υ-υ] | παῖς | Ἀθηναίη Διός
 ἀμφ[υ-υ-υ-υ-υ] | [-] | [-] εσαν πρὸ [-] | τρικ[υ] 47
 [-υ-υ-υ-υ] || [. . .] το | πύργος ἀμφα[δ-υ-υ-υ] 50

11 με[θ'] ἡμῶν Friedl. || 12 ἀνείλες priores, sed Herod. 5, 94
 εἶλε . . . αἰχμῇ || 13 Demeae-Sostheni dedit Maas | χαλ[κ] H.⁵ ||
 14 in. an [. . . τη.] μάχη[.]? || 15s Neobulen carpi negat H.⁴ ||
 16 γαύρον fr. 60, 2 || 18s [ἀνάμ]εσο[ν] τῆς Θ. καὶ [τῆς] ἡπείρου H.⁴
 an [κατ' ἀντιπ]έ[ρα]ν? || 20 ἐφολκεῖ novum cf. ἐφόλκιον || 21 π[ο]ρείας
 sive π[ο]ρθεμίας D. cf. Xenoph. anab. 5, 6, 11 κατὰ θάλατταν
 τὴν πορείαν ποιεῖσθαι et Apollod. bibl. 2, 7, 6, 5 παρὰ θεῶν τὴν
 πορθεμίαν εἰληφέναι et Ditt. Syll.³ 1262, 10 (Smyrnae) | 'π[α]λλα-
 κῆς' potius quam π[ό]λεως' H.⁴⁻⁵ cf. RE l. c. 1934 | potes quo-
 que [. . . δηλοῖ τὰ ἔτη] || 22 cf. fr. 61 χεῖλοι φονῆς (Hi. v. G.) ||
 23 velut Θράσας (H.⁴) sive ἐπιχωρίους cf. Herod. 1, 146 οὗτοι
 δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίαν, ἀλλὰ Κασίρας ἔσχον, ὧν
 ἐφόνευσαν τοὺς γονέας || 25 perisse videtur pars prior nominis
 proprii velut [Πολυ]δέκτης | δέκτης (δ 248), φέκτης (Plat. rep. 9,
 589e), εὐδέκτης || 47 ad δάμναται cf. 118 | νόον addidit Maas ex
 Hes. theog. 122 al., potes φρένας quoque || 48 παῖς ex I A 55s
 suppl. Maas || 48s [. . . ἤρ]κε[σαν] πρὸ[ς] . . . τρικ[α]ς Maas: an πρὸ
 [πα]τρικ[ῶν] (cf. A. P. 11, 75) aut πρὸ [πα]τρικ[ῆς] (χθονός) ex
 Eur. Ion. 1304? || 49s [εἰ]κειτο ex. gr. Maas ἤρεπ[το] H.⁵ conl.
 Kühner-Blass 2, 426 || 50 ἀμφάδην 67a, 4 vel ἀμφα[δόν]?

[-υ-υ-υ-υ] | [. . . . .] | ἐγ λίθων ἔδε[ί]μο[υ] ||
 [-υ-υ-υ-υ] | [-] ε[.] αὐτοὶ | Λεσβίω[ν] παιήονα |
 ἤρξαμεν [-υ-υ-υ] | [θ]έντες | χερσὶν ο[υ] [-υ-υ-υ].
 [-υ-υ-υ-υ-υ] || πρὸφρων ἐνευ[ ] | σε | Ζεὺς Ὀλυμπίω[ν] πατήρ[ ],
 [-υ-υ-υ-υ-υ] || [. . .] γ, | ἦν ἐπήγο[ν] [-υ-υ-υ] 55
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || τρόπαιον | | ἴστασαν πονε[ύ]μενοι ?
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ] | | τ[ο] θνυμὸν ἀμφε[π]ον
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ] || ραν εὐμενῆ κάλ[υ].

explicit column IV A

p. IV B

[. . .] λανιο [. . .] | [. . . τῆς] | μητρὸς αὐτῆς [. . .] | [. . .] ||
 [. . .] | καὶ με[.] [. . .] | [. . .] | [. . .] τῆς πατρίδος καὶ Ἀρχι- 5
 λόχου ἐνταῦθα π[ά]λιν | [μ]έμνηται (ὁ Δημέας) . . . |
 [. . .] | [. . .] ||

«Τίς σὲ τὸν ἐμ πέτρην Μουσῶν θεράποντ' ἐχάραξεν, | 10
 παῖ Τελεσεικλῆος κοῦρε, καταγλαῦσας;» |
 «λέξω δὴ σοι ἐγὼ μάλ' ἐτήτυμα, εἰ σὺ μὴ οἶδας.» ||
 ἐσθλὸς ἐὼν ἀρετῆς τε σὺχ ὑπολειπόμενος | 15

51 λίθων velut Κικλωπίων (H.⁴) | H 337s (436s) δέιμοιεν
 (ἔδειμαν) πύργους ὑψηλοῦς | ἔδε[ί]μαμεν? | Hi. v. G., || 52 de Λεσβ.
 cf. 76 ἐξάρχον πρὸς αὐτὸν Λέσβιον παίηονα et cum H.⁴ Marm.
 Par. 34 de Terpandro (a. 645/4 vel 644/3) || 53 γ 153 κῆρυξ δ' ἐν
 χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν (H.⁴) Theogn. 534 εὐφρογγοῦ χερσὶ
 λύρην ὀρέον | num cum Hom. (ῥέξαν) [ἐν φίληισι] . . . χερσὶν? |
 potes δ[ε]ξαῖαν (δ[ο]θιον, quin etiam Ὀ[ρ]φικῆν) (!) λύρην || 53s sup-
 plevit D. ('sive ἀναξ' Maas) cf. Θ 175s ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε
 Κρονίων νύκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα | καὶ τότε
 προ[.] Hi. v. G. || 54s [ἀ]την[ ] potius quam [ν]ίκη[ν] || 55 τρόπ. D.
 cf. Timoth. 210 τρόπαια στησάμενοι (victoria reportata) Cratet.
 9, 2 D., Die. PPhF p. 214, 13 || 56 an πονε[ύ]μενοις? tum per-
 gere potes: [εἰ]τα καρδίην τ' ἱανων τόν[ ] τε || 57 in. sive [τα θ- ||
 57s Μοῖ]ραν εὐμενῆ καλ[έ]ω Maas ex Hymn. Epidaur. 1 (in omnes
 deos), 6ss (ALG.² II 5, 165s) καλεῖτε . . . εὐμενεῖς τε Μοῖρας |
 una cum col. IV A carmen explicit || p. IV B 'e schedis Ste-
 phani Kumanudis'. cf. Hi. v. G. SBBerl. 1904, 1236ss IG
 XII 5 p. 315s A. Hauvette l. c. 297s H.⁴ 53s || 2s est 'Ενι-
 ποῦς. cf. Archil. apud Critiam in Ael. var. hist. 10, 13 (149 B.⁴)
 et H.⁴ l. c.

Σωσθένης Προσθένον υἱὸς ἐμὴν πολ[ύ]μ[νον] ἀοι[δὴν] |
τιμῶν ἀν[ά]ων αἶσαν ὑπεσπάσατο.» |

sequuntur spatio relicto disticha duo:

Σωφροσύνας οἶακα [νέμονται· . . .] | ἐμέο [. . .]
[. . .] | [. . .] Πάρος.

52. (50) <Ω> λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
δήματ'.

53. (51) ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

54. (52) ὡς Πανελλήνων διζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

55. (53) μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

52 AR. PAC. 603s 'ὁ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ συνίετε δή-
ματα', ubi SCHOL. Rav. πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθίῃ
[CAF 1, 198 K.] πεποίηκεν· ὁ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ
συνίετε. ἔστι δὲ πρὸς τὰ Αρχιλόχου· λιπερνῆτες κτλ. ||
53 ATHEN. 3, 76b τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (σῦκων) . . . Αρχί-
λοχος μνημονεύει λέγων οὕτως· [1] || 54 STRAB. 8, 6, 6 p. 370
'Ἡσίοδον [op. 528 fr. 26 Rz.] μέντοι καὶ Αρχιλόχον ἦδη εἰδέναι
(φησὶν Ἀπολλόδορος) καὶ Ἑλλήνας λεγόμενους τοὺς σύμπαντας καὶ
Πανελλήνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προπιδῶν λέγοντα, ὡς Πανελλήνες
ἐμνήστεον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων κτλ. || 55 SCHOL.
Pind. Ol. 1, 91 καὶ Ἀλκαῖος [32] δὲ καὶ Ἀλκιμάν [72] λίθον φασὶν
ἐκρεμασθῆναι τῷ Ταντάλῳ. . . ἐπέστησε δὲ καὶ Αρχιλόχος·
[1. 2] | PAVS. 10, 31, 12 (ἐν τῇ γραφῇ τοῦ Πολυγνώτου) Τάντα-
λος καὶ ἄλλα ἔχον ἔστιν ἀλγεῖν ὅποσα Ὀμηρος ἐπ' αὐτῷ πεποι-
ηκεν, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς πρόσσεσθιν οἱ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐπιτηγμένου λίθου
δεῖμα. Πολύγνωτος μὲν δηλὸς ἔστιν ἐπακολουθήσας τῷ Αρχιλόχῳ
λόγῳ· Αρχιλόχος δὲ οὐκ οἶδα εἴτε ἐδιδάχθη παρὰ ἄλλων τὰ ἐς
τὸν λίθον εἴτε καὶ αὐτὸς ἐς τὴν ποίησιν ἐσπρέγκατο | cf. PLVT.
prae. ger. reip. 6 p. 803a [1. 2]

17 ἐπεσπάσατο ci. H.⁴ || 18 οἶακα νέμειν Aesch. Soph. Eur. |
Sosthenem sophronistae vel gymnasiarchi munere functum esse
supplicatur Wil. | ἐμε(τ)ο H.⁵, quod in pronomen ceciderit hexa-
meter || 21 in II. alter cadebat pentameter || 52 cf. Hor. epod.
16, 17ss | ὁ ex Ar. et Crat. add. B., nisi fuit A | cf. Hesych.
s. λιπερνῆς et sim. δυσερνῆς, εὐσερνῆς || 53 cf. 194 B.⁴ Pind. paean. 4,
50ss || 54 cf. Wil. Gl. 1, 87 II. primi B 530 Hes. op. 528 | v. 129 B.⁴
et supra 19 et Hesych. s. ὀζύς || 55 ad rem v. RE IV A 2226

56. (54) Γλαῦχ', ὄρα· βαθὺς γὰρ ἦδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὄρθον ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

56 A. [- υ - βαθεῖ φέρο]νται νῆες <ἐ>μ πόντῳ θαοαί
[- υ - π - π]ολλὸν δ' ἰστίων ἐφώμεθα
[- υ - λύσαν]τες ὅπλα νηός, οὐδέ γιν' ἔχε
[ικμένην] σάον θ' ἔται[ρ]ους, ὄφρα σέο μεμνεώ[ι]μεθα.
[- υ - φόβον δ'] ἀπισχε, μηδὲ τοῦτον ἐμβάλλης,
[κύμα - π - π] δεινὸν ἵσταται κυκώμενον

56 HERACLIT. alleg. Hom. 5 p. 6 ed. Bonn. ὁ γὰρ ἄλλα μὲν
ἀγορεύων τρόπος, ἕτερα δὲ ὧν λέγει σημαίνων, ἐπωνύμως ἀλλη-
γορίᾳ καλεῖται καθάπερ Αρχιλόχος μὲν ἐν τοῖς Θρακικοῖς ἀπει-
λημένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι λέγων ὡδέ
πως· [1—3] | PLVT. superst. 8 p. 169b [1—3 χειμῶνος] omisso
poetae nomine | SYRIAN. in Hermog. p. 73, 12 R. ὁ δὲ Αρχί-
λοχος· [1] | THEOPHR. sign. tempest. 3, 8 (fr. 6, 45) ἐὰν ἐπὶ κορυ-
φῆς ὄρους νέφος ὄρθον στή, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Αρχί-
λοχος ἐποίησε· [1—3 χειμῶνος], ὃ ἐστὶ σημεῖον χειμῶνος ||
3 HESYCH. ἐξ ἀελπίτης· ἐξ ἀνελπίστον || 56 A PAP. Mus. Brit.
2652 A saec. III a. Chr. med. cf. Milne Catal. p. 42s, 54 tab.
IV A N. Korte AfPap.-F. 10 (1932), 43 G. Coppola St. It.
Fil. Cl. N. S. 7 (1929/30), 155ss Archiloco o imitazione elle-
nistica?

56 cf. 68. 51 IV A 66ss et Arat. 909ss 920 (Cr.) || 1 γλαῦκε
plerique || 1s ἐτάραξε δὲ πόντον ε 291. 304 || 2 γύρεον (γύριον)
Heraclit. fere C em. Lob. om. Theophr. | δ 500ss Γυραὶ πέτραι |
ad rem contulit Boelte Γυράς Teni montem ap. Hesych. s. v.
et Γύρα phylon regionis eiusdem IG XII 5, 872, 93. 873, 9. 12.
875. 877. adde Lav. p. 138 Dion. Prus. or. 7, 6 (I 190 Arn.) ||
3 ad d. cf. Pind. Pyth. 12, 31 || 56 A Archilochum auctorem co-
gnovit Croenert conlato fr. 56, quod hisce fere versibus paucis
interiectis continuandum est, v. 2 πολλὸν dedit Korte, cetera ex
gr. tentavit D. || 1 potes μέσῳ quoque al. | κ 54 (νῆες) ἐφέροντο |
5 A, 6 θαῖς . . . νηός; νῆες θαοαί Hom. || 2 πολλὸν ut 78, 1 | A 434
ιστὸν . . . προτόνοιον ὑφέντες || 3 an δήσαν]τες? | ζ 268 νῆων ὅπλα
Hom. hymn. Ap. 457 ὅπλα . . . νηός | Plat. Prot. 338a οὐραὶ
ἐφέντα || 4 οὐδὲς ἱκενος A 479 β 420 λ 7 μ 149 ο 292 | potes
κάλλιμον quoque (λ 640), displicent καλὴν, ἀπῆμονα | σάον θ' ἔτ.
D. ex II 363, ubi σ. imperf. | μεμν. trad. Herod. 7, 47 cf. Ψ 361
μεμνεώτω || 5 sive ἱμερον δ' | cf. P 667 ἀργαλέον . . . φόβοιο |
λ 95 ἀπισχε φάσανον || 6 supplevit D. ex Φ 240 δεινὸν δ' ἀμφ'
Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κύμα, nisi ex Archil. 56, 2 [νέφος γὰρ
ὄρθον] | 67a, 1 κυκώμενε

[—υ—υ—υ—]μης, ἀλλὰ σὺ προμήθεσαι
[—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—]υμος

57. (55) καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

58. (56) Τοῖς θεοῖς †τ' εἶδει' ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπὸ τῶν κ(λ)ίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίον χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόον παρήγορος.

59. (57) Τὸν κερωπλάστην αἶειδε Γλαῦκον. — υ — υ — υ

57 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 5 p. 426 St.² (Ἀρχίλοχος) ἐτι κα-
κείνο μεταφράζων· 'νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα (ἐν πείραι L
em. Sylb. ἐν γούνασι) κείται πείρατα St. ex P 514) κείται' διὰ
τοῦδε τοῦ ἰάμβου δηλὸς ἐστι· [1] || 58 Stob. 4, 41 (ὅτι ἀβέ-
βαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγία μεταπιπτούσης βραδύως τῆς τύχης),
24 p. 935 H. [S] Ἀρχιλόχου· [1—5] || 3 HESYCH. βεβηκότας·
βεβαίως ἐνεστηκότας || 5 HESYCH. παρήγορος· ὁ παραινοῦντος.
ἄφρων || 59 SCHOL. Hom. T 82 I οἱ δὲ νεώτεροι κέρας τὴν συμ-
πλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρατι· 'τὸν κ. δ. Γλ.' Ἀρχίλοχος |
cf. PLVT. sollert. animal. 24 p. 976^t τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ 'κερ.'
φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν | HESYCH. s. v. 'κερ.'
λεπτομερὴς ἢ τριχοκοσμητής | POLLUX 2, 31

7 προμήθεσαι adhuc inauditum. cf. Körte l. c. et P. Maas
KZ 60 (1932), 286 et Wackernagel Mus. Helv. 1 (1944), 229 ||
57 θαρρῶναι Clem. Archilochi scriptionem Elmsley restituit |
H 102 νίκης πείρατα' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν || 58 cf. R. Latti-
more AmJPh. 65 (1944), 172s. cf. 67^a cum adn. et Wil. Gl. 2,
114² et cum Kern Artabanī ap. Herod. 7, 10 orationem. adde
RE VII A 2, 1651s || 1 τ' εἶδεῖα πάντα S τίθει πάντα Trine. τοῖσι
θεοῖσ' ἰδεῖα (i. δίκην) π. Wil.¹ (ad Hes. op. 7) τοῖς θεοῖσι εἶα πάντα
Wil. Gl. l. c. ex Hes. op. 5ss cf. Cercid. 1, 6 τίθει (τ)ὰ πάντα
Grotius τιθεῖν ἅπαντα Jacobs θεοῖσι θεῖα π. Kai. ap. Bahntje 46
ἐτοίμα πάντα Hi. v. G. ἅπαντα rectum est | ad rem cf. Tyrt.
1, 14 || 2 de ὀρθ. dubitat Wil.¹ | κείται ἐπὶ χθονί sim. Hom., qui
ubique γαίᾳ μέλαινα sim., sed Semon. 1, 14 μελαίνης... χθονός
cf. Archil. 67^a, 5 Bacch. 14, 18 || 3 Soph. El. 979 τοῖσιν ἐχθροῖσ' εὖ
βεβηκόσιν || 4 ὅπτιος] κείνους ci. Friedl. | κινῶσ' S em. Valec. | cf.
Plat. Phaed. 117^e κατεκλήθη ὅπτιος | ἐπεὶ τοι ci. Wil.¹ | post κακά
lacunam statuit Mein. || 5 ad χρήμῃ cf. Tyrt. 6, 8 Vit. Hom.
et Hes. 13s Democr. 277 Die.-Kr.⁵ | Ψ 603 παρήγορος et Archil.
88, 2 τίς σὺς παρήγορε φρένας; | χρήμῃ πλάναι τε καὶ νόος παρή-
γορος ci. Schoemann (probat Wil.¹) || 59 κερωπλάστην Fick (Bei-
träge 13, 174)

60. (58) Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρυχοῖσι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον·
ἀλλὰ μοι μικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλῶς βεβηκὼς ποσσὶ, καρδίας πλέως.

61. (59) ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάργαμεν ποσίν,

60 Dio PRVS. or. 33, 17 (I 302 Arn.) ὁ δὲ Ἀρχίλοχος...
περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησὶν· [1. 2], ἀλλὰ μοι, φησὶν, εἴη
ῥαιβὸς ἀσφ. βεβ. καὶ ἐπὶ κνήμαισιν δασύς | GALEN.¹ in
Hippocr. artic. 3 vol. 18, 1 p. 537 K. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ 'κ'
λεγόμενον 'ῥοικόν' οἶδα (sic liber optimus e testimonio v. Blumen-
thal: ῥοικοειδέα deteriores) καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ [4, 49] γεγραμ-
μένον... καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ [3. 4] | ²ibid. p. 604 K. ὥστε καὶ
αὐτῶν τῶν κατὰ φύσιν ἔχόντων τῶν ῥαιβῶν ἢ ῥοικῶν ὀνομαζόμενων,
ἀσφαλῆστερον δὲ καὶ δυσανατρεπτότερον ἴστασθαι τῶν ἀκριβῶς
ἔχόντων τὰ σκέλη ὀρθά· δηλοῦται δὲ τοῦτο καὶ ὡς Ἀρχίλοχος
εἶπεν· [1. 3. 4] | HESYCH. βόστρυχοι· πλόκαμοι | SCHOL. Hip-
pocr. ap. Klein Erotian. p. 13, 32 ῥοικόμενοι· Βακχεῖος φησὶν
ἐξὼ γίνονται· ῥοικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχος φησὶν· ἀλλὰ
μοι σμ. εἴη κ. π. κν. εἶδεν ῥ. ἀσφ. βεβ. ποσίν. 'Ἡρακλείδης
δὲ ὁ Ταραντῖνος ῥοικόν φησὶν εἶναι τὸ ἔσω νεῖον καὶ σκαμβόν |
SCHOL. Theocr. 4, 49^a p. 148 W. '... ῥοικόν' ἀντὶ τοῦ καμπύλου.
καὶ Ἀρχίλοχος· ἀλλὰ μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην
ἰδεῖν || 61 PLVT. Galb. 27, 10 ὡς δὲ φησὶν Ἀρχίλοχος [1. 2], οὐ-

60 cf. Hor. epod. 4 (Kirn l. c. 21) G. Pasquali, Terze Pagine
Stravaganti 164, Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 11s || 1 διαπεπλεγ-
μένον Dion. Ὁ διαπεπληγμένον Galen. Ὁ em. Hemsterhuys ex
Hippocr. γυναικ. 2 p. 838 K. τὸ στόμα (τῶν μητρῶων) διαπεπληγός,
unde fort. Hesyeh. διαπεπληγός· διεστῶς. κερηνός | cf. Hippon.
fr. IX 16; ἀποπλίσσομαι (Ar. Ach. 218), ἐκπλ. (Hippocr. fract. 25),
καταπλ. (Ar. frg. 198, 3), περιπλ. || 1s cf. 162 B.⁴ διαβεβοστρυ-
χωμένον || 2 ἐταίρας... τ]ῆς γαύρας legisti 51 IV A 15 Eur. Or.
1532 ξανθοῖς... βοστρυχοῖς γαυρούμενος Xenophon. 3, 5 (W.
Krieg, Kranz) | ὑπεξυρημένον Urb. | cf. ἀποξυρέω (Herod. 5, 35
Ar. thesm. 215 al.), παραξ- (Hippocr. morb. 2, 26), περιξ- (Herod.
3, 8) || 3 ἀλλὰ μικρὸς τις εἴη Galen.¹ ἀλλ' ὅς μοι μικρὸς εἴη Galen.²
em. Jacobs | κνήμῃσ' Lasserre l. c. || 4 ῥοικός Galen. Schol.
Theocr. ῥαιβός Dio | cf. Pollux. 2, 193 ῥαιβὸς δὲ καλοῦσιν, οἷς
καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαυσὸς δὲ, οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονά-
των εἰς τὸ ἔξω ἀπέστραπται καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ
Ξενοφῶν [re eq. 1, 3] λέγει. v. Hesyeh. s. ῥοικόν et s. ῥαιβόν
Herod. Att. ap. Philostr. vit. soph. 2, 7 p. 61 K. Bahntje 79s;
de ῥαιβὸς egit Solmsen Idg. Eigenn. 125, 2 | βεβηκὼς ποσσὶ
Galen.¹ || 61 P 361s al. ἐπιπτον νεκροὶ | X 201 ὡς δὲ τὸν οὐ δύ-
νατο μάργαι ποσίν Φ 564s καὶ με μεταίξας μάργῃ ταχέεσι πό-
δεσσιν. οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κήρας ἀλόξαι

χείλιοι φονῆς εἶμεν.

62. (60) Ἐρξίη, πῆμ δηῦτ' ἀνολβος ἀθροῖζεται στρατός;
63. (61) ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.
64. (63) Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν <οὐδὲ> περιφνημος θανῶν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
<οἱ> ζοοί· κάκιστα δ' αἶει τῷ θανόντι γίγνεται.
65. (64) οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

τως τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαγμένοι, χεῖρας δὲ καὶ ξίφη
καθαυμάσσοντες ἐπεδείκνυντο || 62 HEPHAEST. 6 (π. τροχαῖκου), 2
p. 18 C. τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν οἶον· [1] (cf. SCHOL.
Heph. p. 271, 8 C.) | ANECD. Var. ed. Schoell et Studem. I,
206, 3 ὁ δὲ τροχαῖος (ἐκλήθη), ὅτι τροχαλὸν ἔχει τὸν θυμὸν· καὶ
γὰρ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τῶν θεσμίον (θεσμίων) ὑποθέσεων (?) αὐτῷ
κέχρηται, ὡς ἐν τῷ· [1] | cf. ET. FLOR. (GENVIN.) p. 127 M.
(ubi Callimacho datur versus) MAR. VICTORIN. gramm. VI 84,
26s || 63 PLVT. quae. conviv. 3, 10, 2 p. 658b τὸν δὲ ἥλιον
ἀναρπάξαι μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτρερόν διὰ τὴν πύρωσιν·
πρὸς δὲ καὶ τὸν Ἀρχιλόχον εἰρηκεῖν φυσικῶς· [1. 2] | cf. HESYCH.
'Σείριος' ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. 'Σείριον κυνὸς δίκην'
Σοφοκλῆς [fr. 735 N.] τὸν ἀστρώιον κύνα, ὁ δὲ Ἀρχιλόχος τὸν
ἥλιον, Ἴβνκος [12] δὲ πάντα τὰ ἀστρα || 64 STOB. 4, 58 (ὅτι τῶν
πλείστον μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαρρεῖ ταχέως), 4 p. 1142 H.
[SM] Ἀρχιλόχου· [1-3] || 1 HESYCH. περιφνημος· ὀνομαστός ||
65 STOB. 4, 57 (ὅτι οὐ χρὴ παραινέειν εἰς τοὺς τετελευτηκότας), 4

2 ἐσμέν C cf. 51 IV A 22 || 62 'carm. incip.' Sn. (coll. He-
phaest.) | ad 'E. cf. 38 | πῆ Sp. | ἀθροῖζεται quinque syllaba-
rum ut Ar. av. 253 cf. fr. 85 || 63 cf. Wil. Timoth. 44, 2 Gl. 1,
256 || 1 imitatur Lycophr. 397 ἀπὸ Σείρια καταναεῖ || 1s cf.
Alc. 94, 5s et Hes. op. 414 μένος ὀξὺς ἡέλιου (Hom. hymn. Ap.
374) cf. 417· Σείριος ἀστήρ de sole cf. RE III A 314 || 2 P 371s
αὐγὴ ἡέλιου ὀξεία || 64 cf. Semon. 2 || 1 οὐδὲ nescio quis (cf.
3, 1. 74, 1) καὶ C καίπερ ἡφθιμος Pors. alii alia | cf. Epigr.
Phocens. saec. VI a. Chr. (Friedländer nr. 86) χάρει, Χάρον,
οὐδὲς τυ καὶὸς λέγει οὐδὲ θανόντα πολὺς ἀνθρώπων λυσάμενος κα-
μάτο ad hoc fr. et 65 (Jaeg.) || 2 ζωοῦ S ζῶον M em. Pors. ||
3 ζωοὶ κάκιστα δέει (δὲ S) SM explevit et explicavit ignotus
quidam in exemplari Grotiano, quo usus est Gaisf. | del. B. ||
65 Ω 301 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν | κερτομέειν Schol. |
ad rem cf. χ 412 (Be.)

66. (65) ἔν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <μ' ἔ>ρδοντα δέννοις' ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

- 67 a. (66) Θυμέ, θύμ' ἀμυγάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
†ἀνάδυν†, δυσμενῶν δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, †ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν† πλησίον κατασταθεῖς
ἀσφαλῶς· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
μηδὲ νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν δόρυρεο.
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χάρει καὶ κακοῖσιν ἀσγάλα
μὴ λήν· γίγνωσκε δ' οἷος ὅς μὲς ἀνθρώπους ἔχει.

p. 1137 H. [SMA] Ἀρχιλόχου· [1] | CLEM. ALEX. Strom. 6,
5, 10 p. 425 St.² [1] | SCHOL. χ 412 'οὐχ οἷον καταμένουσιν ἐπ'
ἀνδράσιν εὐχετάσθαι'... ἐνθεν καὶ Ἀρχιλόχος φησιν· [1] ||
66 THEOPHIL. ad Autolyc. 2, 53 p. 176 Otto (ὅτι οἱ τὰ ἄδυνα
πράσσοντες μέλλουσιν κολάζεσθαι) ὁμοίως καὶ Ἀρχιλόχος· [1. 2] ||
67 STOB. 3, 20 (π. ὁργῆς), 28 p. 544 H. [SMA] Ἀρχιλόχου· [a]
respicit Lucil. 698s M. | DION. HAL. comp. verb. 17 affert a v. 1
sine poetae nomine | ARIST. polit. 7, 6 p. 1328a 1 πρὸς γὰρ τοὺς
συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἰρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνώστους
ὀλιγορεῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ Ἀρχιλόχος προσσηκόντως τοῖς φίλοις
ἐγκαλὼν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμὸν· [b]

66 cf. Hor. epod. 6 (Kirn l. c. 19) serm. 2, 1, 44s || 1 103 οἶδ'...
ἐν μέγα Soph. fr. 168 N.² ἐν δ' ἐπ. Semon. 29 ἐν δὲ τὸ κάλλιστον...
ἔειπε || 2 ὁρῶντα C me add. Hecker B., ti edit. alii μ' ἔρδοντα metri
gratia Turyn Pfei. | δεινοῖς C em. Herzog (cf. Soph. Ai. 243) | Aesch.
Choeph. 123 πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; Sept.
1049 παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο || 67. 74 Lucil. 698ss M.
contulit R. Narducci Mondo Cl. 4 (1934), 77ss (Spirazione
Archilochea nelle satire Luciliane) | cf. W. Jaeger ClRev. 43
(1946), 103 || 67 a cf. τ 377 v 18 Theogn. 355ss 1029ss Philit. 7
Friedl. H. 64 (1929), 378 Wil. Gl. 2, 113² || 1 Plat. Crat. 439c
ὥσπερ εἰς τινα δὴν ἐμπροσθέντες κυκῶνται. cf. Sol. 1, 61 et Hesych.
s. κυκῶ et κυκῶν || 2 ἀνάδυν C || 2s Plut. Caes. 69, 14 τῷ ξίρει
γυμνῷ προσβαλὼν τὸ στέρνον || 3 ἐνδοκοῖσιν M^d, quod probat
Valck. conlato Hesych. ἐνδοκος· ἐνέδρα 'wenn wir den Feind an-
nehmen' Friedl. cf. Δ 170 δοκαῖον praeferret Wil. l. c. | 51 IA 55
παρασταθεῖσα || 4ss cf. Theogn. 355ss || 4 cf. H. Frän. NGG
1924, 81¹ | ἀμφάδην S¹ ante corr., Trine. ἐμφάδην S¹ e corr.,
M^dA | ἀμφαδῖν Hom. H 196 al. | cf. 51 IV A 50 || 5 μήτε Mein. |
καταπεσὼν Buech. | cf. 58, 2 || 6 Hesych. χαρτός· χαράς ἄξιος |
ἀσγάλλε SA ἀσγάλε M^d em. Grot. || 7 ὅς μὲς S e corr., Trine.
θυμὸς S a. corr., M^dA, Wil.¹ | cf. Anacr. 65 Theogn. 964
et O. Schrö. H. 53 (1918), 324ss Plüss WklPh. 1920, 18 PhW.
1920, 330

- b. (67) - - - - σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγγχει
 68. (70) Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάμ,
 γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγχι,
 καὶ φροειῦσι τοῖς, ὁκοίοισ' ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.
 69. (68) - - - μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.
 70. (69) νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεώφιλος δ' ἀκούε(ται).

68 THEO progymn. Rhet. graec. 1, 153 W. "Ομηρον μεταφρά-
 ζων, ὅτε φησί [σ 136s]· 'τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσαι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε', ὁ Ἀρχιλόχος·
 [1. 2] | SEXT. EMPIR. adv. math. 7, 126ss inlustratis Hom. σ 136
 subiungit (128) καὶ Ἀρχιλόχος δὲ φησι τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα
 φρονεῖν ὁποίην Ζ. ἐφ' ἡ. ἄγει et Eur. Tro. 885ss | SCHOL. in
 Hermog. Rhet. graec. 7, 934 W. [1. 2] | DIOG. LAERT. 9, 71 [1. 2] |
 Ps.-PLVT. de nob. 21 p. 278 Bern. [1. 2] | SVID. s. v. Πυρρώνειοι·
 τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται—ἄγει | STOB. ecl. 1, 1 (ὅτι θεός
 ... διέπει τὸ ὅλον τῷ τῆς προνοίας λόγῳ...), 18 p. 28 W. [F] sine
 poetae nomine [1. 2] | adiunxit Jacobs versum tertium e Ps.-
 PLAT. Eryx. 397e ὁποῖοι γὰρ ἂν τις ὦν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα
 καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ' ἔφη, δοκεῖ μοι
 καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· [3] | haec excerpit STOB.
 4, 31 (π. πλούτου), 117 p. 774 H. [SMA] || 69 ATHEN. 10, 433e
 τῆς δὲ δίκης οὐδὲν ἐστὶ πολυποθητότερον... καὶ ὁ Ἀρχιλόχος·
 [1. 2] || 70 HERODIAN. π. σχημάτων 57, 2 ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σχῆμα
 (πολύπυτον) καὶ παρὰ τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ·
 [1. 2]

67b σὺ Schn. Mein. σὺ C | παρὰ Victorius et ed. Basil. in
 m. περί C | ἀπάγγχεο sim. plerique || 68 cf. 56 et Wil. Gl. 2,
 113s || 1 τοῖς Stob. F Suid. | ἀνθρώποις νόος (νοῦς) Schol. Her-
 mog. Diog. Suid. || 1s cf. A 288s αἱ γὰρ, Ζεὺς τε πάτερ..., τοῖος
 πᾶσιν θυμός ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο || 2 ὁκοίην (ὁπ-) Theo Schol.
 Herm. v. 1. οἰκοίην Stob. F | ἐπ' Diog. | ἄγει Theo Diog. Sext.
 Emp. Suid. || 3 τοι δοκεῖ οἷς Stob. C | ἔργμασιν Stob. ἐρύμασιν
 Plat. C | cf. Heraclit. 17 Die.-Kr.⁵ σὺ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολ-
 λοί, ὁκοῖοι ἐγκυρέωσιν, οὐδὲ μαθόντες γνώσκουσιν, ἐωντοῖσι δὲ
 δοκέουσι | ad ἔργμ. cf. Hom. hymn. 27, 20 al. Hes. theog. 823
 op. 801 || 69 2 ἐρώ Wil.¹ || 70 cf. Lobel Cl Quart. 22 (1928),
 116. ad figuram cf. fr. 2 Simon. 161 et cum H. Kleinknecht
 Fr. com. adesp. 1325 K. (cf. O. Kern Orph. 21ss Mart. epigr.
 5, 24) || 1 λεώφιλος² deter. λεωφίλου cod. A || 2 λεώφιλος (-ον)
 δὲ ἀκούε C em. Pors., qui idem temere Λεωφίλου

71. (71) εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νευβούλης θιγεῖν.
 72. (72) καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον καπλὶ γαστρὶ γαστέρα
 προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς
 73. (73) Ἥμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢ ἀάτη κυχῆσατο.
 74. (74) Χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν ἐστὶν οὐδ' ἀπώμοτον
 οὐδὲ θανατάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
 ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύφας φάος

71 PLVT. de EI ap. Delph. 5 p. 386d 'εἰ γὰρ ὄφελον' φησὶν
 ἕκαστος τῶν εὐχομένων καὶ Ἀρχιλόχος· [1] || 72 SCHOL. Eur.
 Med. 679 ἄσκον τολῶν λέγει τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον. Ἀρχιλό-
 χος [1. 2], δρήστην λέγων οἷα δρᾶσαντά (δρᾶσοντά Schwartz) τι ||
 73 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 1 p. 425 St.² ὁ Ἀρχιλόχος τὸ Ὀμη-
 ρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων [I 116] 'ἄσάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι, ἀπὶ
 νη πολλῶν', ὡδὲ πως γράφει· [1] || 74 STOB. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 10
 p. 999 H. [S] Ἀρχιλόχου· [1—9] | ARIST. rhet. 3, 17 p. 1418 b 28
 καὶ ὡς Ἀρχιλόχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα (Λυκάμην?) λέ-
 γοντα περὶ τῆς θνηταρῆς ἐν τῷ ἰάμβῳ· [1]. cf. nugas Ano-
 nymorum in rhet. l. c. p. 255s 324 Rabe || 1 HESYCH. ἄελπτον·
 ἀνέλπιστον. ἀπροσδόκητον. δεινόν. αἰφνίδιον

71 εἰ γὰρ ὡς[.....]ενη[... laciniae versus Archilochi Papyr.
 Flinders-Petrie ed. Mahaffy I tab. 4, 2 p. 2, 3. cf. Bl. RhM. 55
 (1900), 103, qui idem contulit Θ 538 | ὡς C | χεῖρ Elmsley |
 νεοβούλης Plut. pars libr. || 72 1 cf. Pind. Pyth. 4, 287 δρᾶσας
 opp. θεράπων || 1s cf. Anacr. 164 B.⁴ Lucil. 305s M. Tib. 1, 8, 26
 (ad v. 2) id. ap. Charis. p. 109, 16 B. Ov. am. 1, 4, 43 al. Plut.
 Thes. 3 (ad v. 1 ἄσκον) || 2 προσβάλλειν C em. Matthiae Elmsl. ||
 73 ἡμβλακον mavult Friedl. | cf. Wil. Gl. 2, 117 Hesych. ἀμβλα-
 κεῖν· ἀμαρτεῖν. cf. Ibyc. 22, 2 Simon. 135, 4 | ἡδ' ἄτη C em. Mein.
 ἄση v. Blumenthal H. 75 (1940), 427 alii alia || 74 cf. 67 Immisch
 Phil. 49 (1890), 198ss Sitz. Jb. 1894, 154. L. Weber Phil. 74
 (1915), 99ss H. Frän. NGG 1924, 81 Friedl. H. 64 (1929), 379
 Wil. Gl. 2, 114 Schadewaldt Das neue Bild der Antike 1, 57, 2 ||
 1 χρ. δ' ἄ. οὐδὲν Arist. δ' def. Friedl. conl. Solon. 3, 1 | cf.
 Eur. fr. 761 N.² + Soph. Antig. 388 v. Hesych. s. ἀπώμοτον ||
 2ss de solis defectione non. April. a. 648 Thasi observata non
 Pari cf. Jac. Apollodors Chronik 150 L. Weber Phil. 74 (1915),
 109ss, eandem defectionem ad a. 647 revocavit Ginzler AbhBerl.
 1918 nr. 4 (Boll) cf. F. Jacoby Cl Quart. 35 (1941), 97 ss ||
 2 51 IV A 54 Z. Ὀλ. πατήρ || 3 μεσημβρίας C em. Schnw. ||
 3s nota λαμπρόν (!) φάος ἡέλιου Hom. passim | ad rem cf. Plut.
 fac. 19 p. 931dss (Mimn. 20 B.⁴, Cydium p. 565 B.⁴ Stesich.
 73 B.⁴ Pind. fr. 107 Schr.) Plin. nat. 2, 54

ἡλίου λάμποντος. ὕγρον δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπιελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν. μηδεὶς ἔθ' ὕμεων εἰσορῶν θανμαζέτω,
μηδ' ἐὰν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείρωνται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἡχέεντα κύματα
φίλτερ' ἡπείρου γένηται, τοῖσι δ' ὕλῃειν ὄρος.

75. (75) Κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καὶ μοι σύμμαχος γοννουμένωι
ἱλαος γενεῦ, χαρίζετο δ' οἶα περ χαρίζειαι.
76. (76) αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα
77. (77) ὡς Διωνύσοι' ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος

75 PLVT. aud. poet. 6 p. 23^{ab} οἶον εὐθὺς δ' Ἀρχίλοχος, ὅταν
μὲν εὐχόμενος λέγῃ. [1. 2], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δηλὸς
ἐστίν. sequitur fr. 10 || 76 ATHEN. 5, 180de p. 414 K. τὸ γὰρ ἐξάρ-
χων τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ δ' μὲν Ἡσίοδος φησὶν ἐν τῇ Ἀσπίδι
[205s]... καὶ ὁ Ἀρχίλοχος. [1] || 77 ATHEN. 14, 628^a Φιλό-
χορος δὲ φησὶν [FHG I 387], ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες (del. Wil. Kai.)

4 ἡλῖω λάμποντι Haupt Hi.-Cr. et Bl., qui contulerat Empe-
docl. 42 Die.-Kr.⁵ (ἀπεστέγασεν γὰρ οἱ (ἡλῖω) αὐγάς). ἡλῖον λάμ-
πον. τὸ Sitz. Jb. 1894, 154 | λυγρὸν C em. Valck. Cr. Boll (cf.
Sapph. 2, 13 cum adn. Soph. Antig. 1236s Eur. Phoen. 1439)
ὠχρὸν Benti. || 5 καὶ πιστὰ Liebel οὐκ ἀπιστα C κάπιστα Doederl.
Pfei. | φ 126 ἐπιελπόμενος cf. Ω 491 || 6 ὕμῶν C || 6ss ad ἀδύνα-
τον cf. Hor. epod. 16, 34 et cum Friedl. carm. 1, 2, 9ss || 7 μη-
δεῖνα C ἐὰν Valek. Boll Pfei. ὅταν B. | νόμον Trinc. || 7ss ad rem
contulit Wil.¹ Herod. 5, 92^a || 8 σφιν C em. edit. | B 144 κύματα
... θαλάσσης (v 88) | ἡχέεντα Trinc. cf. Herodian. π. καθ. προσ.
p. 239, 11 L. κατὰ συστολήν ποιητικὴν τὸ 'ε' ἡχέεις Hesych.
ἡχέεντα. εἴηχα. cf. A 157 θάλασσά τε ἡχέεσσα et Maas Metr.²
§ 134 || 9 ὕλῃειν ex Choerob. II 717, 23 (p. 214 Hilg.) ci. B., quod
nunc probat Maas Metr.² § 36, ne absit attributum (νομὸν ἐνάλιον
~ ὕλῃειν ὄρος) ἡδὺ ἦν C ἦν B. Wil. alii alia; Nonn. 45, 159 καὶ
σφιν ὄρος βαθύδενδρον ἐφαίνετο καὶ νόμος ὕλης (pro mari) et adesps.
A. P. 217, 8 ὕλῃειν ... ὄρος cont. Pfei. || 75 cf. Wil. Gl. 2, 114⁴ ||
1 at Π 514 ε 445 κλυθὶ ἄναξ | cf. Hesych. σύμμαχος. βοηθός et
Sapph. 1, 28 | ζ 149 γοννοῦμαι σε ἄνασσα cf. Anacr. 1, 1 || 2 ἱλαος
Seidler praeter necessitatem propter 51 I A 55 cum adn. |
γενεῦ C em. Schnw. | χαρίζεται² v. l. | N 633 οἶον δὴ ἀνδρεσσι
χαρίζεται ὕβριστησι (Ζεὺ πάτερ) eadem figura 30, 2 || 76 cf. 51
I A 47 IV A 52 Terp. 2 || 77 cf. K. Ziegler RE VI A 1908 adn.
13 || 1 διωνύσοιο C || 1s Arist. poet. 4 p. 1449a 10 καὶ ἡ μὲν
(τραγωιδία) ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον ... κατὰ μικρὸν
ἠδὲ ἦθη | ad ἐξάρξαι cf. H. Schönewolf Der jungattische Dithy-

οἶδα διθύραμβον οἶνωι συγκεραννωθεὶς φρένας.

78. (78) — — πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
οὔτε τιμον εἰσενείκας — — — — —
οὐδὲ μὲν κληθεὶς <ὕφ' ἡμέων> ἦλθες, οἶα δὴ φίλος,
ἀλλὰ σεῦ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
εἰς ἀναιδεῖην.

οὐκ αὖ διθύραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἶνωι
καὶ μέθῃ, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρ-
χίλοχος γοῦν φησὶν [1. 2] || 78 ATHEN. epit. 1, 7ⁱ ὅτι περὶ Περι-
κλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητῆς ὡς ἀκλήτου
ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι
δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλι-
σχροῦτη καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχύ-
μαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ [CAF I 328 K.]... [1—5] Ἀρχί-
λοχός φησὶν || 1 HESYCH. χαλίκρατον. εὐκρατον. ἀκρατον ||
2 EVST. in Π. 1148, 36 μή τινα τιμον εἰσενεγκόν, εἰπεῖν κατ'
Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δειπνον εὐρών. καὶ ἐστὶν ὁ
τίμος κατὰ τὸ ὦν ὄνος, χολή χόλος

rambos (Diss. Giss. 1938), 9 || 2 contulit Mein. Callim. fr. 544
Pfei.³ τοῦ <τε> μεθυπλήγος φοοῖμον Ἀντιλόχον, ubi Ἀρχιλόχον
ci. Ruhnken. adde A. P. 9, 323, 5 ἐν οἶνῳ πλεῖν τεράμνοισι et κατα-
κεραννῶ || 78 minus turbulente se gerit quam Pericles (cf. 7s) |
Aesch. Prom. 1021ss Διὸς ... πτηνὸς κῶων ... ἀκλήτος ἐρπον δαι-
ταλεύς cf. Asii epigr. || 1 Ap. Rhod. 1, 473 πίνε χαλίκρητον ...
μέθυ | μεθύων C em. Cas. || 2 τίμ. Aesch. Choeph. 916 | εἰσήμε-
κας C εἰσενέγκας Schweigh. εἰσενείκας Kai. || 3 ὕφ' ἡμέων in-
seruit B. an <Περικλεις>? <ἐσ> ἦλθες οἶα δὴ <ς φίλων> φίλος ci.
Ribb. || 4 σεῦ C σ' ἢ Pors. B. alii | νόον τε cod. E | ad v. καὶ φρ.
cf. 51 IV A 8s. adde Ps.-Hes. scut. 149 νόον τε καὶ ἐκ φρένας
εἴλετο K 391 παρέκ νόον ἦγαγεν et Archil. 88, 2

Archilochi tetrametris dederunt editores nonnulli fr. iamb.
adesp. 26—28

ΕΠΩΙΟΙ

[79 a.] (ext. lacin. tr. lin.)

κύμ[ασι] πλα[ζόμ]ενος.
κάν Σαλμυδ[ησσ]ῶι γυμνὸν εὐφρονέσ[τατα]
Θρηῖκες ἀκρό[κ]ομοι
λάβοιεν — ἐνθα πόλλ' ἀναπλήσει κακά

5

SCHOL. 79, 3 ο το' // 4 οί ἀκρ[...].ς κομῶντες cf. infra Hesych. || 3 ἐπεὶ / η . . . ενοι/

[79. 80] PAP. Argentor. Biblioth. Univers. s. II p. Chr. ed. R. Reitz. SBBerl. 1899, 857s tab. VII cf. eundem H. 35 (1900), 621, 2 Fr. Leo De Horatio (epod. 10) et Archilocho, Gotting., 7s C. M. Bowra ap. J. U. Powell l. c. 58ss | fr. 79 et 80 Archilocho dederunt Reitz. et A. Hauvette Archiloque Paris 1905 passim (cf. RevEtGr. 1901, 70ss), fr. 79 et 80 Hipponacti Bl. RhM. 55 (1900), 341s Crusius SBMünch. 1906, 379 Crönert Arch. f. Pap.-F. 1, 509 G. Perrotta St. It. Fil. Cl. 15 (1938), 1ss, (id. ib. 16 [1940], 177ss) N. Terzaghi ib. 17 (1941/42), 217ss Fr. Lasserre Les Epodes d' Arch. Paris 1950, 274ss O. Masson RevEtGr. 64 (1951), 427ss (cf. RevEtGr. 59/60 (1946/7), 8ss ubi dubitat de fr. 79), fr. 79 Archilocho, fr. 80 Hipponacti aut al. H. Jurenka Jahresb. K. K. Maxim. Gymn. Wien 1900 p. 12 Romagnoli lirici graeci 1932, 91. 222 Pfei. Phil. 88 (1933), 265ss Umb. Galli AteR. 3, 6 (1938), 157ss (id. ib. 3, 8 [1940] 255ss) Cantarella Aeg. 24 (1944) 1ss, fr. 79 et 80 poetae Alexandrino G. Coppola St. It. Fil. Cl. 7 (1929), 155ss M. Del Grande Note Filologiche, Neapel 1942, 11ss; imitationes esse Archilochi censuit G. Pasquali St. It. Fil. Cl. 7 (1929), 307ss | pap. nuperrime examinaverunt J. Schwartz et O. Masson, cui lectiones (cf. RevEtGr. 64 (1951), 427ss) novas debemus || 79 2 HESYCH. πλαζόμενος· πλανώμενος || 3 HESYCH. Σαλμυδηςός· αἰγυαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον | HESYCH. γυμνόν· ἀνυ(πό)δητον ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 161 B.⁴) || 4 HESYCH. ἀκρόκομοι· cf. supra Schol.

79 ad titulum cf. 83. 85. 87. 103. 105, ad rem Sem. 19 Catull. 25 Hor. epod. 10 (21s) B. Kirn l. c. 13ss | perierunt initium et argumentum margini sinistro adscr. ubi legitur .ε. ηεκτ/ θαλάσσι[...].ς || 2 κύμ[ασι] Cantarella | cf. s 388s || 3 ad Salm. v. RE IA 1991, 1. 2 Herod. 4, 93 τὸν Σαλμ. idem alii | εὐφρονέης [σκότωι] Schulthess || 3ss cf. Aesch. Prom. 726s τραχέα πόντον Σαλμυδησία γνάθος, ἐχθροῦς νούτησι, μηρυτὰ νεῶν (Soph. Ant. 969 cum emend. Wil. H. 54 [1919], 50) || 4 = Δ 533 cf. Eustath. in II. 505, 19ss Schol. Hom. l. c. || 5 ἐνθα ἀναπλήσει sscr. [λα] . . . πλισαι[...].χα schol. cf. O 132

δούλιον ἄρτον ἔδων —
ρίγει πεπηγότ' αὐτόν. ἐκ δὲ τοῦ χνό<ο>ν
φνκία πόλλ' ἐπιχ<έ>οι,
κροτέοι δ' ὀδόντας ὡς [κῦ]ων ἐπὶ στόμα
κείμενος ἀκρασίη
ἄκρον παρὰ ῥηγμῖνα κυμαντῶι[...].[...].ι
ταῦτ' ἐθέλοιμ' ἄν ιδεῖν,
ὅς μ' ἠδίκησε, λ[ά]ξ δ' ἐπ' ὀρκίοισ' ἔβη
τὸ πρὶν ἑταῖρος [έ]ών.

(paragraphus)

b. κάτε [. . . .] οικλε[. . . . . (.)]ονν . τίδι
δο[. . . .] ωράσ[. . . . .]
[. . . .] ε[. . . .] σλο . [. . . .]

[80.] ἡ χλαῖν[α . . . . .] ατην[...]
κυρτόν ε[...] φιλεῖς
ἀρχοῦ καθησθαί. ταῦτα δ' Ἰππῶνα[ξ υ -]

10 ἀκροσ[...].οι || 11 κατ' ἄκρον τὸν αἰγυαλόν || 13 ἐπὶ ὀρκίοις || 80 3 .ε. ταμ[...] 5s μακάριος, ὅς τὸν

3 HESYCH. φνκία· θαλάττια βρύα || 80 PAP. Argentor. (v. supra)

6 cf. Hippon. 39, 6 Aesch. Ag. 1041 Soph. Ai. 494 Eur. Alc. 2 || 7 em. Masson (coll. ζ 226) || 8 cf. Xenoph. anab. 7, 5, 12 (ἐν τῷ Σαλμυδησσῶι) τέναγος . . . ἐστὶν ἐπὶ πάμπολῳ τῆς θαλάττης Ps.-Seymn. 724 | I 7 πολλὸν . . . φύκος || 9s Z 43 et Aesch. Ag. 3 contulerunt Reitz. et Wil. || 11 ῥηγμῖνι Cantarella | κυμαντῶι Masson dub. | cf. Y 229 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα (-νος codic. sed cf. 227) ἄλως πολιοῖο θέεσκον || 12 cf. H. Frän. NGG 1924, 80² | 'ιδεῖν fere εἰδέναι, ut Δ 243 Callim. epigr. 23, 3' Reitz. praeter necessitatem || 13 ἐφ' ὀρκίοις pap. ἐπὶ ὀρκίοις schol. | Δ 157 κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν Aesch. Eum. 110 πάντα ταῦτα λάξ ὀρῶ πατούμενα (cf. Herond. 8 [somm.], 58) cf. O. Masson RevEtGr. 64 (1951), 427ss | adde Alc. Pap. Oxyrh. 2157, 1, 22s (Πίττακος φύσκων, qui idem olim fuit Alcaei ἑταῖρος) βραϊδίως ποσὶν [έ]μβαις ἐπ' ὀρκίοισι | cf. 95 et Pasquali l. c. 308 || 14 E 54 + θ 586 || 80 1 de ἡ valde dubitat Hi. v. G. || 2 κυρτόν Cantarella κύρτον Reitz. | cf. Hesych. s. κύρτος || 3 vel ταῦτα | Ἰππῶνα[ξ σκαφεύς] Reitz.; sed v. Perrotta l. c. 20s et Masson RevEtGr. 59/60 (1946/47) 14s; Ἰππῶνα[κτίδης] Maas

[ο]ἰδεν ἄριστα βροτῶν.
[οἰ]δεν δὲ κ' Ἀρίφρατος (ἄ μάκαρ, ὅτ[ις]
οὔδαμά κως εἶδε
[γ]ο[ά]σ[ου] πνέοντα φῶρα), τῶι χυτρεῖ [δὲ νῦν]
Αἰσχυλίδηι πολεμεῖ.
ἐκεῖνος ἤμερσέ[ν] σε . . . . .] . ησ[
πᾶς δὲ πέφηνε δο[λός].
] . . . [

5

10

(ΑΙΝΟΣ)

81. (89) Ἐρέω τιν' ὕμιν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀγρυμμένη σκυτάλη.
πίθηκος ἦιι θηρίων ἀποκριθεῖς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
τῶι δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα γόον.

5

19 φα . . . σ

81 LVCILL. TARRH. ap. AMMON. ed. Valck. p. 7 (cf. fr. 89) καὶ
πάλιν, ὅταν λέγῃ (Ἀρχίλοχος) [1. 2], εἴτ' ἐπιφέρει. [3—6] (ANECED.
PAR. ed. Cram. 3, 371, 14s) | EVST. in Od. p. 1769, 1 [2—6] |
v. 2 utuntur DEMETR. π. ἐρμ. 5 HESYCH. s. σκυτάλη Λακωνική
SCHOL. Pind. Ol. 6, 154 cf. PLVT. sap. conv. 8 p. 152^e || 4 HE-
SYCH. ἐσχατή· ἐρημία || 5 PLAT. rep. 2, 365^c τὴν δὲ τοῦ σοφωτά-
του Ἀρχιλόχου ἀλώπεκα ἐλκτέον ἐξόπισθεν κερδαλεῶν καὶ ποι-
κίλην | cf. DION. PRVS. or. 74, 15 (II 197 Arn.) AEL. var. hist.
6, 64 BASIL. M. lib. gent. 2, 183 | HESYCH. κερδαλῇ· ἀλώπηξ ||

5 μάκαρς Aleman. 11 bis. sed cf. Sol. 15, 1 || 6 κῶ σ' εἶδε
interpr. Masson || 7 tentavit Wil. [τ]ο[ύ]μου Cantarella | cf. Hor.
epod. 10, 1s (navis) ferens olentem Menum || 9 suppl. Bl. || 81 de
apologi argumento disputaverunt S. Luria Phil. 85 (1929), 1ss
O. Immisch SBHdb. 1930/31 Abh. 3 v. LCBI. 1931, 683 cf.
Aesop. 14 Hsr. (43 Halm) Babr. 81 || 1 Hes. op. 202 νῦν δ' αἶνον
βασιλεῦσι ἔρέω cf. Ψ 652 ξ 508 al. | ὕμιν Sp. || 1s nota κήρυκα
caduceum ferentem || 2 de Archilochi ἀγρ. σκ. disputaverunt Ap.
Rhod. (Athen. 10, 451d) et Aristoph. Byz. (ibid. 3, 85^e) | Ω 584
ἀγρυμμένη κραδίη, unde ἀγρυμμένη σκυτάλη ci. Friedl. || 3 θηρίων
ὑποκριθεῖς Anecd. || 3ss δ 367 ἢ μ' οἶωι ἔρροντι συνήντετο || 4 ω 150
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχ. cf. Hes. theog. 622 Alc. 4 et Ἐσχατία, Ἐσχατιώ-
της, Ἐσχατιώτις (hoc Hi. v. G.) || 5 ἄρ' = δὴ ἄρ(α)? Friedl. |
κερδαλή v. l. || 6 πυκνὸν . . . γόον Eust. | O 461 Λιὸς πυκνὸν v.

82. (90) ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον

83. (91) τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων

*84. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀφενδέστατος
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

85. (104) εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης,

5s adfert corruptos Et. Gvd. p. 19, 23 || 82 Et. MAGN. 715, 44
σκανδάληθρον, τὸ πέταρον τῶν παγίδων . . . ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ πα-
γίδι καμπύλον ξύλον, ὧι ἐρείδεται. Ἀρχίλοχος δὲ ῥόπτρῳ ἔφη,
οἷον· 'ῥ. ἐρ.' | sim. SCHOL. Rav. Ar. Ach. 687 SVID. s. v. σκανδά-
ληθρα. cf. Polluc. 7, 115 (ῥόπτρον) || 83 SCHOL. Ar. Ach. 120
'τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πόγων' ἔχων'. καὶ τοῦτο παρώδηκεν
ἐκ τῶν Ἀρχιλόχων Ἐπ(ωιδ)ῶν. [1] || 84 ARISTID. or. 45, 39
(vol. II 51 Dd.) πρόκειται τὰ (μέλλοντα) πράγματα αὐτοῖς (τοῖς
θεοῖς) ὥσπερ ἐν ὀφθαλμοῖς διὰ τοῦτο. [1], καὶ οἱ γε δι' αὐτὸ
τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δευτέρον ἐστὶν αὐ-
τῶι. [2]. οἱ δ' (ἄνθρωποι) ὥσπερ ἐν σκότεινι τὰ πράγματα κρῖνουν ||
85 HEPHAEST. de poem. 7, 2 p. 71 C. cf. fr. 88 | ench. 4, 2 p. 13 C.
ἐὰν δὲ τρισύλλαβος ἦι ὁ πόνος ὁ τὸ μέτρον σινιστάς, δύναται καὶ
παρὰ δύο συλλαβὰς εἶναι τὸ καταληκτικόν, οἷον ἐπὶ δακτυλικῷ. [2]
ἐνταῦθα γὰρ ἡ 'δης' συλλαβὴ ἀντὶ τρισυλλάβου κεῖται | 7, 3 p. 22 C.
τῶι μὲν πενήνημερεῖ (δακτυλικῷ) Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπωι-

τ 353 πυκνὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα (sim. Ω 282. 674) || 82 ex Babr.
fab. 130 adhibitis Hesychi πάγη δὲ τις Cr. coniecit πάγη δὲ τις
ῥόπτρῳ ἐρειδομένη. adde Hesychn. s. ῥόπτρον || 83 cave huc tra-
has Phaedr. app. 1 de simio nudas nates contegere studente
cf. Aesop. 83 Hsr. (44 Halm) de simio rege | πυγὴν] πυγὴν olim B.
ex Schol. coniecit. attamen re vera in paraphrasi legitur οὐ δὲ
τοιαύτην τὴν τύχην (v. l. μοῖραν, μοῖριαν, ubi τὴν lectionem
primariam fuisse ci. Immisch) ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασι-
λεύσεως v. Wil. Gl. 1, 373^a || 84 cf. Eur. fr. 1110 N.² Archilocho
tribuit Bl. Fleck. Jbb. 129 (1884), 496 cf. Hi. Jb. 1888, 680 et
Wil. Gl. 1, 347 | 'nisi prima erat epodus epodorum libri, prae-
cessit 79s et 81—83' Friedl.; nisi cum Sn. ex Hephaestionis
auctoritate carmen a 85 incipere mavis (Phil. 96 [1944], 284),
ita ut 81—84 secuta sint 85 || 1 cf. Jo. Tzetz. alleg. Hom.
λ 140s || 2 cf. Semon. 1, 1 Sol. 1, 17 || 85 1 εὔτε (τοι) C em.
Bentl. | an Εὔτε, si Hephaestionis exempla seligendi morem
sequimur? | ad ἠθρ. cf. 62 || 2 idem nomen Batousius CIL X 6776
(in insula Pontia) cf. Hesychn. Σελληιάδεω· Σελλέως υἱὸς ὁ μάντις
Βατουσιάδης τὸ ὄνομα et Aristid. II 380 Dind.

86. (93) τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, θῆτέρῃ δὲ πῦρ.

87. (92) ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπτοῖζεται.

(ΑΙΝΟΣ)

88. (94) Πάτερ Λυκάμβρα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας,

δῶι. [2] | cf. SCHOL. Hephaest. p. 272, 20C. EPITOM. Hephaest. p. 361, 11 C. SCHOL. Ar. nub. 275 PRISCIAN. gramm. II 411 SACERD. gramm. VI 512, 14. 517, 15 || 86¹ PLVT. vit. Demetr. 35, 6 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή. [1. 2] | cf. ²prim. frag. 14 p. 950¹ δ' Ἀρχιλόχος ἐπὶ τῆς τὰ ἐναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε. [1. 2] et ³comm. not. 23 p. 1070^a ἡ δὲ τούτων αἰρεσις ὥσπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή. [1. 2] || 2 HESYCH. δολοφρονέουσα· δόλια φρονούσα. ἀπατόσα || 87 ET. MAGN. p. 689, 1 προϊκτής·... τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔξασθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχιλόχος. [1] (ZONAR. 1573. 1578 SVID. s. v. καταπτρ.) | cf. ET. GVD. p. 305, 3 ANECD. Par. ed. Cram. 4, 55, 12, ubi versu deperdito interpretatio legitur: οὐ δωρεάν ἐμοῦ (δωρεῖ μόνον Anecd. C) καταπνέσεται τις, ἀλλὰ ἀποδώσει μισθὸν ὃν ἐπραξε (ἐπραξα Gud. ἐπράξατο Anecd. C), cui addita sunt: οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι Ἐπωιδῶν Ἀρχιλόχῳ | cf. ORION. 82, 23 St. || 88 SCHOL. Hermog. Rhet. gr. 7, 820 W. ἐστὶ δὲ αἰεὶ τὸ ἐπωιδῶν βραχυτέρον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἦγον στροφὴ ἦτοι κῶλον· οἷον. [1], εἶτα τὸ ἐπωιδῶν. [2], εἶτα ἀντίστροφος ἦτοι κῶλον. [3], εἶτα πάλιν ἐπωιδῶν. [4] | HEPAEST. π. ποιημ. 7, 2 p. 71 C. εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπωιδοί, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττὸν τι ἐπιφέρηται οἷον. [1. 2] καὶ ἐπὶ [85, 1. 2] | MAR. VICTORIN. gramm. VI 170, 5 similes sunt Archilochiis illis [1. 2] | ad v. 1 cf. SCHOL. in Heph. p. 262, 10s 267, 10s 282, 14 C. ibid. app. p. 312, 10 SACERD. gramm. VI 518, 5. 522, 6 IVBAM ap. RVFIN. gramm. VI 561, 13 | ad v. 2 cf. DEMETR. π. ἐρμ. 5 SCHOL. Ar. ran. 384 SCHOL. Pind. Pyth. 5 p. 171 Dr. 6 p. 192. 7 p. 201

86 1 ἐφόρει om. Plut.³ || 2 δολ. Hom. (I 480) Hes. | τῇ δ' ἐτέρῃ Plut.¹ ἐτέρῃ om. Plut.³ τῇτέρῃ Schnw. || 87 cf. HESYCH. s. καταπτοῖζέμενος et 130 B.⁴ προτεῖνω χεῖρα καὶ προτίσσομαι et ρ 352 ἀνδρὶ προϊκτῇ (sim. 449) || 88 fabulae (89ss) initium esse coniecit Cr. (RhM. 49 [1894], 299ss) conl. Ar. av. 649ss cf. Bahntje 39 || 1ss cf. 45 et Catull. 40 || 1 cf. Hor. epod. 6, 13 epist. 1, 19, 25. 30 Lucian. Pseudolog. 1, 2 || 2 cf. 58, 5 || 2s κ 553

ἦς τὸ πρὶν ἡγήρεισθα; νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

88 A. (143) τέττιγα δ' εἵληφας πτεροῦ

89. (86) αἰνός τις ἀνθρώπων ὅδε,

88A LVCIAN. Pseudolog. 1, 1 τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχῳ ἐκείνο ἦδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας· εἶπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχιλόχῳ, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλευθέρον καὶ παρρησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ληψέτω ἐμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκείνος τοῖνυν πρὸς τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἵληφέναι πτεροῦ εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχιλόχος, φύσει μὲν λάλοι ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ὅσῳ δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὃ κακὸδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σεαντόν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβους; ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ οὐ μὰ τὸν Δία τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἑαυτόν—πόθεν; πολλοὶ ὅγε καὶ δέω— σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων, ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχιλόχος αὐτὸς διαρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σημωνίδην καὶ τὸν Ἰππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἐν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σὺ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν Ὀροδοκίδην καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους || 89 AMMON. ed. Val. p. 6 αἰνός καὶ παροιμία διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ αἰνός ἐστὶ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Λουκί(λλ)ος Ταρταῖος ἐν πρώτῳ Παροιμῶν, οἷον ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. [1—3] καὶ τὰ ἐξῆς | idem Ps.-DIOGENIAN (LVCILL. TAREH.) π. παροιμῶν praef. I p. 178 Gott. | ET. GVD. p. 19, 22 | EVST. in Il. 855, 4 [1—3] in Od. 1768, 61 [1—3] | SCHOL. ξ 508 Ἀρχιλόχος δὲ λέγει. [1—3] | ANECD. Par. ed. Cram. 3, 371, 13 [2. 3] | APOLLON. Dysc. de dubit. p. 490 B. 224 Schn. [2] | hoc carmen respiciunt

φρεσὶν ἦισιν ἀσφρώς || 3s cf. Soph. Oed. C. 902s Semon. 7, 73s Callim. 195, 30 Pfei. (ἃ μὴ με ποιήσεις γέ[λω]) || 88A dimetr. iamb. restituit cum B. Wil. cf. H. Diels H. 23 (1888), 279s, propter argumenti similitudinem huc traxit Kroll ad Catull. 40 cf. Wil. H. 59 (1924), 271, qui ex Constantino Rhodio poeta ap. Matranga Anecdota 2, 628 ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω τάλαρ et ὡς ἂν μάθῃς, κακοῦργε, μὴ κνεῖν μάτην εὐδοντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσας φίλον dimetrum restituit τέττιγος ἐδράξω πτερῶν ad-sentitur Körte Gn. 15 (1939), 489s || 89ss cf. Cr. apud Kleukens Buch der Fabeln (Lips. 1913) p. XIss || 89 1 Moschion. fr. trag. 8 p. 815 N.² ἦν ἄρα τρανὸς αἰνός ἀνθρώπων ὅδε cf. Hes. op. 202 | ad ξυνωνίην cf. 92 test.

ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυνωνίην
ἔμειξαν.

90. (38) προύθηκε παισὶ δεῖπνον αἰγνὲς φέρων.

91. (109) ὥς δ' ἂν σε θωῶν λάβοι

*92 a. (*87) 'ὄρῳς ἴν' ἔστ' ἐκείνος ὑψηλὸς πάγος
τραχὺς τε καὶ παλὺγκοτος;

Schol. Hom. Town. T 407 Philostr. imag. p. 381 (298 K.) Hermog. progymn. I p. I R. Schol. Ar. av. 651 Prisc. gramm. II 430, 6 K. cf. Aesop. I Hsr. (5 Halm) Phaedr. I, 28 et ad fr. 88 || 90 ET. MAGN. 32, 26 αἰγνὲς· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· [1] | HESYCH. προύθηκα· προσέθηκα et ἄηνες· αἰδίων. λάβρον. ἄθλιον et αἰήνες· αἰώνιον. βλαβερόν || 91 ET. MAGN. 26, 23 ἀθῶιος· ἀζήμιος· ἔχει δὲ τὸ 'ι' ἐκ παραδόσεως, ἐπειδὴ εὐρεται θωῶν ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· [1] | cf. Herodian. π. καθολ. προοισι. I 128, 14s L. Eust. in Od. 1441, 1 | idem versus [δς] δ' ἂν σε θωῶν λάβοι una cum glossemate m.² ζημία resurrexit e pap. Oxyrh. in Callimachi epodo (fr. 195, 22 Pfei.), cuius de carminis auctore post M. Norsa et Hieron. Vitelli, editores principes (AteR. Ser. 3, 1 [1933], 1ss 'Frammenti di Archiloco'), disputaverunt G. Pasquali (St. It. Fil. Cl. N. S. 10 [1933], 169ss 'Archiloco o Callimaco') et Pfei. (Phil. 88 [1933], 265ss 'Ein Epodenfragment aus dem Iambenbuche des Kallimachos') cf. Maas Gn. 10 (1933), 438 Stroux Phil. 89 (1934), 318. | PAP. Oxyrh. s. I p. Chr. Pap. Gr. e Lat. XI 1216 p. 123ss (127 v. 32) G. Coppola St. It. Fil. Cl. 10 (1933), 165ss || 92 ATTICVS ap. Euseb. praep. 15, 795a [a 1—3]· ἐπὶ τούτῳ τὸν ὑψηλὸν πάγον τὸ δριμύ καὶ πανούργον ἐκείνο θηρίον ἀνελθεῖν ἀδύνατον· ἵνα δὲ εἰς ταῦτόν ἔλθῃ τοῖς ἀετοῦ γεννήμασιν ἀλώπηξ, ἣ τύχη τῷ δει χρησάμενος ἐκείνους πονηροῖ καταπεσεῖν εἰς γῆν τῶν οἰκείων αὐτοῖς φθαρόντων, ἣ φύσαν αὐτήν, ἃ μὴ πέφυκε φύνει, λαιψηρὰ κυκλώσαι πτερὰ, ταύτη καὶ οὕτως ἀρθεῖσαν ἐκ γῆς ἀνίστασθαι πρὸς τὸν ὑψηλὸν πάγον. ἔως δ' ἐκάτερον ἐπὶ τῆς

3 ἔμειξαν Diogen. Rhet. Schol. Od. ἔθεντο Ammon. reliq. ἔμειξαν ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν ἔθεντο Eust. Od. || 90 huic fabulae adscripsit Schnw. | apponit aquila catulos volpinos | ad al. cf. Kai. Soph. El. 153s || 91 ad θ. cf. N 669 β 192 et Hesych. θωή· ζημία. βλάβη | minatur et execratur volpes: χειροαία γὰρ οὐσα πτηνὸν διώκειν ἡδυνάτει (cf. Schol. Rav. Ar. av. 651) || 92a Archilochos vindicavit Mein. b subiunxit ex Eusebio et ex gr. restituit D. | aquilae verba deridentis || a 1 Hesych. πάγος· δρχος. βοινός || 2 Pind. Nem. 4, 96 τραχὺς δὲ παλὺγκότος ἐφεδρος Sapph. 108 οὐκ ἔμμι παλὺγκότων ὄργαν

ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφροῖζον μάχην.

b. λαιψηρὰ κυκλώσαι πτερὰ

93. (110) μὴ τευ μελαμπύγου τύχης.

94. (88) 'ὦ Ζεῦ πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων δόαις
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ἔβρις τε καὶ δίκη μέλει.'

94 A. (126) πυρὸς δ' ἴην αὐτῷ φεφάλνξ

οἰκείας μένι τάξεως, οὐκ ἐν κοινωνίᾳ τοῖς γῆς πρὸς τὰ οὐρανοῦ θρέμματα || b 1 PLVT. de garrul. 10 p. 507a (λόγος ἐκ τοῦ στόματος προέμενος) φέρεται λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ δι' ἄλλων ἐπ' ἄλλους σκιδνάμενος | amat. 3 p. 750b ὁ δὲ σὸς ('Ερως) ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ 'διαπόντιος πέταται', τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος | cf. Callim. com. Berenic. 53s || 93 SCHOL. Venet. 453 Ω 315 εἴθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος μελάμπυγον τούτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· ἣ τευ μελ. τ. | HESYCH. μὴ τευ μ. τύχης· μὴ τῶς ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχης ('Ἡρακλέους) | TZETZ. in Lycophr. 91 μελάμπυγοι, πύραργοι· εἶδη ἀετῶν κατ' Ἀρχιλόχον (189 B.) | cf. SVID. s. v. μελ. et ZENOB. 5, 10 μὴ σὺ γε μελ. τύχης || 94 STOB. I, 3 (π. δίκης κτλ.), 34 p. 58 W. Αἰσχέλου FP in marg., sed 35 F in marg. Ἀντιλόχον, quod in Αρχιλόχον mutandum (cf. Callim. fr. 544 Pfei.) et huc referendum docet CLEM. ALEX. Strom. 5, 127, 1 p. 412 St.² τοιαῦτα καὶ ὁ Πάριος Αρχιλόχος λέγει· ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν... ἐπ' ἀνθρώπους δόαις λ. καὶ ἃ θέμις, unde EVSEB. praep. 13, 687 (—τε καὶ ἀθέμιστα) || 94 A SCHOL. Ar. Ach. 270 φεφάλοι γὰρ εἰσιν οἱ σπινθήρες... καὶ παρὰ Αρχιλόχῳ δὲ καίται [1]

3 δι v. l. | κάθηται Atticus qui suae orationi accommodavit | contulit B. Hesych. ἐλαφροῖζον· παρασκευαζόμενος ῥαδίως || b Euripidi dedit olim B. || 93 volpes aquilam monere videtur Cr. || 94 volpis preces et querellae. ad rem cf. Hirzel Themis 218ss Wil. Gl. I, 347 || 1 πάτερ Ζεὺς μὲν FP σὸν μὲν Clem. Euseb. | cf. Hippon. 34 Hes. theog. 71 || 2 ξ 84 αἰσιμα ἔργ' ἀνθρώπων | ἀνθρώπους Clem. Euseb. || 3 Hesych. λεωργόν· κακοῦργον. πανούργον | λεώλης = πανώλης contulit Hi. v. G. | καθέμι(σ)τας οἱ fere FP τε καὶ ἀθέμιστα Euseb. καὶ ἃ θέμις L Clem. em. Liebel ex 4 || 3s cf. Hes. op. 238s || 94 A ἦν] ἐν Sn. Lasserre | agitur de strue et virgultis a volpe accensis, quorum scintillae combusserunt aquilae nidum

95. (96) ὄρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεζαν - □ - □ □

96. (131) χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

97. (107) πάρελθε· γενναῖος γὰρ εἷς.

98. (106) πτώσσουσιν ὥστε πέριδικα

*99. (*108) ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην

100. (111) ἔμπλην ἔμευ τε καὶ ἔφρόλον

95 ORIGEN. adv. Cels. 2, 21 K. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ κοινωήσαντες ἄλῶν καὶ τραπέζης ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιούτων παραδειγμάτων. καὶ οὐκ οἶδεν γὰρ ὁ Πάριος ἱαμβοποιὸς τὸν Ἀρχιλόχον κατὰ ἄλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθετήσαντά φησι πρὸς αὐτόν [1. 2] | cf. DION. PRVS. or. 74, 16 (II 198 Arn.) τὸν Ἀρχιλόχον οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἄλας καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὡς φησὶν αὐτός | ZENOB. I, 62 cum nota Gott. || 96 ATHEN. 3, 107^a δασυντέον (δὲ) λέγοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστὶν παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γὰρ [1] || 97 ATHEN. 14, 653^d γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος (Πλάτων), ὡς καὶ Ἀρχιλόχος [1] || 98 ATHEN. 9, 388^t τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν (τῶν περδίκων) ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν ὡς Ἀρχίλοχος [1] || 99 SVID. s. v. ναὶ ναὶ et μὰ μήκωνος χλόην· ὄρκος ἐπὶ χλευασμῷ || 100 APOLLON. SOPH. lex. Homer. 67 ἔμπλην· ἐμπελάδην σύνεργος ἢ ὡς ἔνιοι 'χωρίς'. καὶ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τοῦ 'χωρίς' [1] | SCHOL. Nic. Ther. 322 παρὰ Ἀρχιλόχῳ ('ἐμπλην' ἀντὶ τοῦ 'χωρίς', οἶον) [1] καὶ τὰ ἐξῆς

95 aquilae et volpis fabulae epilogum esse olim coniecerat Cr. || 1 δ. μ. Hom. || 2 contulit Wil. H. 59 (1924), 270s Heliodor. 6, 2 πρὸς ἄλῶν καὶ τραπέζης adde RE IA 2092, 40ss || 96 de cervo (Schol. Hom. A 224. cf. Plin. nat. 11, 192 Arist. hist. anim. 2, 15 p. 506a 24) dixerat Archilochus in fabula leonis, cervi, volpis (Babr. 95) cf. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948), 9s qui verbum πρὸς (188 B.4) huc traxit coll. Arist. part. an. 676b 25 || 97 volpeculae verba in fabula leonis cervum invitantis cognovisse sibi videtur B. || 98 de cervo in fabula leonis? cf. Lasserre l. c. 9 || 99 Archilochus dedit B. | cf. Athen. 9, 370^b Hippon. 40 Anan. 3, 2 cum adn. RE XV 2445s H. Kleinknecht Gebetsparodie p. 85 | verba volpeculae cervum mitigantis? cf. Babr. 95, 83 Lasserre l. c. 10; || 100 aliter B 526 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην | Hesych. ἔμπλην· χωρίς. ἐγγύς. πλησίον | ἐμοὶ Apollon. ἐμοὶ Schol.

101. (112) λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον

102. (97) ἡ δὲ οἱ σάθη
ὡς εἴ τ' ὄνον Πριηνέος
κῆλωνος ἐπλήμυρον ὄτρυνγφάγον.

103. (118) πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα.

104. (84) δούστηρος ἔγκειμαι πόθῳ

101 PHOT. 218, 3 λεωκόρητος· ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχιλόχος [1] | cf. APOLLON. DYSCL. pron. 73^c. 74^a p. 58 Schn. ὑπὲρ τοῦ οὐκ μὴ πλεονάζειν λεκτέον. αἱ διάλεκτοι καὶ ἀφαιροῦσι καὶ πλεονάζουσιν... 'τελέως λέως' || 102 ET. SORB. ap. Gaisf. p. 166, 21 adn. Ἀρχιλόχος· οἱ δὲ οἱ σάθη δ' ὄνητ' ὄνον κῆλωνος ὄτρυνγφάγον (eadem etiam magis corrupta leguntur in codic. Par. 2636, Bruxell., Anecd. Par. ed. Cram. 4, 61, 26) + EVST. in Od. 1597, 28 κῆλων μὲν πεπολήται ἀπὸ τῶν ὀχεντῶν ὄνων· Ἀρχιλόχος· ὥστ' ὄνον Πριηνέως κῆλωνος ἐπλήμυρον + ET. MAGN. 167, 25 τρύγη δὲ ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὥσπερ δὲ κῆλ. ὄτρυνγφάγον ἀντὶ τοῦ κρηνοφάγον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ 'ο', ὡς ἐπὶ τοῦ κρηνοῖς ὀκρυνοῖς· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ. cf. ibid. 271, 28 not. cod. V || 1 HESYCH. σάθη· τὰ ἀνδρεία ἀναγκαῖα || 3 HESYCH. κῆλων·... ὁ ὀχεντῆς | HESYCH. ὄτρυνγφάγον· περιττὸν τὸ 'ο'. 'τρύγη' γὰρ ὁ αἶτος καὶ ὁ χόρος· ἀτρυνγφάγον· πολυφάγον. 'τρύγη' γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός || 103 ZENOB. 5, 68 [1]· μέμνηται ταύτης (τῆς παροιμίας) Ἀρχιλόχος ἐν ἐπιιδίῃ· γράφει δὲ καὶ "Ομηρος (i. Μαργίτης) τὸν στίχον· φησὶ δὲ καὶ Ἰων ὁ τραγικὸς [fr. 81 v. Blum.]. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργιῶν | PLVT. sollert. anim. 16 p. 971^t τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων ἡ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεπολήκει [1]· προσιοῦσης γὰρ αὐτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἰων [fr. 81 v. Blum.] sed Io erinacei artem sugillat || 104 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 45 p. 460 H. [SMA] Ἀρχιλόχον· [1—3]

em. B. | γε ci. Kai. | καὶ ἐφρόλον (φρόλον) Schol. C. καὶ φίλον Apollon. κῆφ' ὄλον Bussemaker καὶ Φόλον (Centauri) Schnw. κῶφ-όλον (κῶφ-όλεω) ci. B. κῆφ' ὄδου Lasserre l. c. 12 coll. fabula Babr. 103 an κῶφ-όλον ab ὁ ἐφροδος (Xenoph. Cyr. 8, 6, 16 Pol. 6, 36, 6)? cf. H. G. Viljoen Cl Quart. 31 (1937), 53 || 101 λείω Phot. C. em. B. ex Apollon. | cf. Hesych. s. λείως || 102 singula em. Schnw. et B. || 3 ad ὄτρ. cf. Herodian. II 480, 11 L. Phot. 355, 24 Schol. Hom. Town. N 291 et Eust. in Il. 1003, 60 ἀδρηφάγον κῆλωνος ὄτρυνγφάγον | adde ἀτρυνγφάφος (Hesych.) et τρυγφάφος (Plut.) || 103 cf. 66, 1 D. 153 B.4 et Plut. an seni sit res p. ger. 12 p. 790^{cd} (Wil.) | cf. Bowra Cl Quart. 34 (1940), 26ss || 104 cf. Hor. epod. 14. 15 carm. 1, 28 et Wil. Gl. 1, 373^a || 1s aliter Ar. eccles. 956s ἄτοπος δ' ἔγκειται μοὶ τις πόθος cf. 118

ἄφυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκῃτι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

105. (98) φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι

106. κη[εῖ]ται δ' ὅτις [ἐστὶ]ν αἰοδαῖς.

TETPAMETPA

(ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΑ)

107. (79) Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε, χοῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρεφαι δ' ἀκούων.

105 HEPAEST. 7, 2 p. 21 C. τὸ τετράμετρον (δακτυλικόν) εἰς
δισύλλαβον καταληκτικόν, ὃι πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν
Ἑπωιδοῖς. [1] | cf. SCHOL. Heph. p. 273, 4 C. || 106 PAP.
PHILODEM. de mus. p. 20, 32ss K. ... τὸ μέλος καὶ [στάσεων κ]αὶ
ταραχῶν εἴ[ναι κ]ατα[πα]υστικόν, ὥς ἐπὶ [τῶν ἀνθρώπων] καὶ τῶν
ζώι[ων φαίν]εσθαι καταπραῖνο[μένω]ν. διὸ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον
λέγειν. [1] || 107—110 HEPAEST. 15, 2 p. 47 C. πρῶτος δὲ καὶ
τούτοις (τοῖς ἀσυναρτήτοις) Ἀρχίλοχος κέχρηται· πῇ μὲν γὰρ
ἐποίησεν ἐκ τε ἀναπαιστικῶ ἐφθήμεροῦς καὶ τροχαϊκοῦ ἡμιολίου
τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ. [107, 1]. τοῦτο δὲ οἱ μετ' αὐτὸν οὐχ
ὁμοίως αὐτῷ ἐγραψαν. οὗτος μὲν γὰρ τῇ τε τομῇ δι' ὅλου κέχρη-
ται [τοῦ ἐφθήμεροῦς] καὶ σπονδαίους παρέλαβεν ἐν τῷ ἀναπαι-
στικῷ κώλῳ ὅλον. [109] cf. ibid. 4 p. 48 [107, 1] Ἐρ. X.]. 5
p. 49 [109 ἀστ.—κατόπ.] 15, 6 p. 49 ὑπονοήσεις δ' ἂν τις καὶ τρι-
την διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν
ἀναπαίστωι δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι. [107, 2. 108], ὃι οὐκ ἐχρή-
σαντο ἐκείνοι 8, 7 p. 27 C. πρῶτος δὲ Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ
μεγέθει τούτῳ (τῷ διμέτρῳ ἀναπαιστικῷ καταληκτικῷ) ἐν τοῖς
Τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· τὸ γὰρ Ἐρ. X.
ἐφθήμερές ἐστιν ἀναπαιστικόν· ἐχρήσατο δὲ τῷ πρώτῳ ποδὶ καὶ

2 Hom. hymn. Apoll. 358 ὁδ. ... χαλ. || 2s E 399 ὁδ. πεπ. ||
3 cf. Hesych. s. πέπαρμαι et πεπαρμένος || 105s cf. Hor. epod.
12 et carm. 1, 7 || 105 hoc versu, qui fuit ex auctoritate He-
phaestionis (cf. Sn. Phil. 96 [1944], 284) alter epodi cuiusdam,
agi videtur de coniuge ducenda cf. Γ 404 στυγεῖν ἐμὲ οἶκ. ἄγ.
(sim. Hom. hymn. 6, 17 Γ 72. 93 al.) contulit Friedl. Hesiodi
Pandoram op. 81s et 89; Lasserre l. c. 14 Hor. epod. 12, 2s ||
106 Eur. Alc. 359 ὕμνοι κηλήσαντα Plat. Lys. 206b ὠδαῖς ...
κηλεῖν | ad rem cf. Pind. Pyth. 1, 1ss || 107 cf. Catull. 56 ||
1 vituperat Cratin. ap. Hephaest. 15, 7 p. 49 C. Κρατῖνος δὲ
δταν λέγῃ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις [fr. 10 I 15 K.]. Ἐρ. Βάθιπτε ||
2 ω 517 π. φ. ε. et A 474 τέρετ' ἀκούων (sim. θ 368 al.)

108. (80) φιλεῖν στυγνὸν περ ἐόντα, μὴ δὲ διαλέγεσθαι

109. (81) ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί

110. (82) Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων

111. (83) ἔωθεν ἕκαστος ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίρῳ(σιν)

112. (103) τοῖος γὰρ φιλότῃτος ἔρωσ ὑπὸ καρδίῃν ἐλυσθεῖς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὁμμάτων ἔχενεν
κλέψας ἐκ σπηθέων ἀπαλὰς φρένας. — — — —

ἰάμβωι ... καὶ σπονδαίῳ [110], ἀναπαίστωι δὲ τῷ πρώτῳ ἐπὶ
δύο μόνων στίχων κεχρησθαι δοκεῖ. [107, 2—ἐτ.] καὶ [108—ἐόντα].
ταῦτα δὲ ἀμφότερα κατὰ συνεκφώνησιν ἰάμβον ἔχει τὸν πρῶτον
πόδα | ad Ἐρ. X. cf. SCHOL. Pind. Pyth. 9 p. 220 Dr. et 12
p. 263 Dr. argum. metr. | rei mentionem facit Athen. 10, 415^a
Ἀρχίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέ-
βληκεν, ὥς οἱ κωμωιδιοποιοὶ Κλεώνῳ καὶ Πείσανδρον (cf. Eust.
in Od. 1630, 4 Ael. var. hist. 1, 27) || 111 GRAMM. Hamburg.
ap. Welcker opusc. 4, 50s Schnw. Phil. 10 (1855), 350 (cf. Lexic.
Vindob. ed. Nauck p. 269) τὰ παρὰ τῇ γραφῇ διαφοροῦμένα
εἰσι ταῦτα· ἀργιφρόνης ... ἀργιφρόντα· εἰκελος ... καὶ τὸ ἱκελος
... βακχεῖα (vel βακχεῖα) καὶ [1] Ἀρχίλοχος. ὁρθογραφία ταῦτα ||
112 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 43 p. 459 H [SMA] Ἀρχιλόχου·
[1—3]

108 φιλεῖν & defendit Muenscher H. 54 (1919), 30: optimo
iure negant Wil. alii, cf. J.W. Koster Museum 44 (1937), 283 ||
109 ἦσαν & explic. Mein., non probat Wil.¹ || 110 Διὶ χεῖρας
ἀνασχόν sim. Hom. passim | ad rem cf. Kern RE IV 2722s ||
111 ἔωθεν et βακχίρ & em. B. | Eur. Bacch. 218 πλασταῖσι βακ-
χεῖαισιν, idem ἡ βακχεῖα Hesych. βακχίρ· μανία | an Βακχ-?
Kern | iure eidem tribuit carmini B. atque fr. quae praecedunt ||
112 ad metrum cf. Hor. carm. 1, 4 (cuius carminis systema
metricum ab epodis alienum est) Antigenen (= Simonid. 148 B.⁴)
et Muenscher H. 54 (1919), 36s Schrö. Grundr. 54. 151 | hos
versus ei carmini tribuit Sn. (Phil. 96 [1944] 283s) quod a frag-
mentis 113. 114 incipere cognovit, Hephaestionis versus ad-
ferendi more nisus || 1 τοῖος M¹ | 1 433 ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς (τοῦ
ἀργεῖος Ὀδυσσεύς) | ad ἐλ. cf. Hesych. s. v. || 2 πολλὸν SM | Y 321
κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν sim. al. | ad ἀχλ. cf. Hesych. s. v. ||
3 A 115 ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα (λέων ἐλάφου) | praeter neces-
sitatem ἀπαλὰς ci. Mein. ex Z 400 ἀταλόφρονα cf. Σ 567 Hom.
hymn. Cer. 24

113. (100) Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῖα· κάρφεται γὰρ
ἤδη
114. (116) ὄγμος, κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ
115. (101) πολλὰς δὲ τυφλάς ἐγγέλνας ἐδέξω
116. (115) καὶ βήσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἤβης
117. (114) πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοῖρανον ἥπιος Ποσειδῶν.

113 HEPHAEST. 6, 3 p. 19 C. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ (τῷ τροχαῖ-
κῷ) ἐπίσημον καὶ τὸ δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ καλούμενον
ἰθυφαλλικόν· ὡς πρῶτος μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται συζεύξας αὐτὸ
δακτυλικῷ τετραμέτρῳ οὕτως· [1] 7, 4 p. 22 C. καὶ τῶν ἀκαταλήκ-
των (δακτυλικῶν) δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχίλοχος ἐνδοξὸν ἐποίησε
διὰ τὸ προτάζει αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ οὕτως·
[1] 15, 8 p. 50 C. ἄλλο δὲ (ἀσυνάγτητον) τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετρα-
ποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]. γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος τῆς
τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικὴν· [116] |
cf. SCHOL. Hephaest. p. 123, 25ss 270, 12ss 273, 7ss C. | HESYCH.
κάρφεται· ξηραίνεται || 114 HEPHAEST. 5, 3 p. 16 C. τρίμετρον δὲ
(ιαμβικὸν καταληκτικόν) οἷον τὸ Ἀρχιλόχον· [1] || 115 ATHEN.
7, 299a Ὀμήρου δὲ εἰπόντος [Φ 353]· 'τεῖροντ' ἐγγέλνεις τε καὶ
ἰχθύες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· [1] || 116 HEPHAEST.
15, 8 p. 50 C. cf. fr. 113 || 117 Plut. sollert. animal. 36 p. 984f
Κοῖρανός... Πάριος γὰρ ὢν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον

113s 116 cf. Schadowaldt Ant. 9 (1933), 293 || 113 Hom.
hymn. Ven. 14 ἀπαλόχροας Hes. op. 519 ἀπαλόχροος | v 398
κάρφω μὲν χροῖα καλόν (430) || 114 superiori subiunxit fragmento
Elmsley, quibus a versibus carmen exordium cepisse censet Sn.
(cf. Phil. 96, 1944, 283), qui ad argumentum contulit Hor.
epod. 8, 4 cum adnot. Heinzi | ad ὄγ. cf. A 68 Σ 552. 557. 546 |
ὄγμοις ci. Sn., ita ut cutis victa fiat rugis | σε ci. Hi. || 115 ex
eodem carmine haustum esse versum censet B. | ἐγγέλνεις Wil.
H. 59 (1924), 271 || 116 οὔρεος ἐν βήσσει sim. Hom. Hes. pas-
sim | N 17 ἐξ ὀρέων... παιπαλόεντος cf. P 743 | δυσπαιπάλος
Schrö. Maas alii cf. Hesych. s. δυσπαιπάλον | cf. δυσοδοπαίπαλος
(Aesch. Eum. 387) et πολυπαίπαλος (ο 419) | δυσπαιπάλα θ' Sitz.
PhW. 1926, 1042 ex Callim. hymn. in Dian. 194 παῖπαλά τε
κρήμους τε et Schol. Ar. nub. 260 παῖπαλα καλούμεν τὰ τῶν
ὀρέων δύσβατα: omnes contra Hephaestionem | vide an eiusdem
sint carminis fr. 112—116 (quae ex asynartetis expelli contra
Hephaestionis fidem vix possunt): nunc senex olim amore cap-
tus iuvenis venator per invia et densa silvarum vagatus est ||
117 cf. ad 51 I A 10ss 19ss | imitatur poeta ap. Arist. sophist.
elench. 4 p. 162a 37 πεντήκοντ' ἄ. ἐκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς |

118. (85) ἀλλὰ μ' ὁ λωσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

IOBACCHOI

119. (120) Δήμητρος ἀγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν σέβων

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΚΑΙ ΙΟΛΑΟΝ

120. (119) Τήνελλα
ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,

ἐνοχθέντων σαγήνῃ καὶ κινδυνεύόντων κατακοπῇναι πριάμενος
μετῆκε πάντας. ὁλλῶν δὲ ὕστερον ἐπλεῖ πεντηκόντορον ἔχων, ὥς
φασι, Μιλησίων (ληιστῶν E em. Hi. v. G.) ἄνδρας ἄγρους. ἐν δὲ
τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεῶς ἀνατραπείσης
καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων ἐκείνων λέγουσι δελφίνος ὑποδραμόντος
αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξενεχθῆναι τῆς Κύνθου (σικύνθου E
em. Hi. v. G. Σικύνου Rei.) κατὰ σπήλαιον, ὃ δέκνεται μέχρι νῦν
καὶ καλεῖται Κοιράνιον. ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρ-
χίλοχον· [1] | ad rem cf. IG XII 5, 210 conl. p. 314 add. ad n.
390 et tabulam Pari urbis et viciniae ibid. p. XXVI (Hi. v. G.) ||
118 HEPHAEST. 15, 9 p. 50 C. τρίτον δὲ ἐστὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ
ἀσυνάγτητον ἐκ δακτυλικῷ πεντημιμερούς καὶ ιαμβικοῦ δίμετρον
ἀκαταλήκτον· [1] || 119 HEPHAEST. 15, 16 p. 52s C. ἄλλο ἀσυνάγ-
τητον... ἐξ ιαμβικοῦ δίμετρον ἀκαταλήκτον καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθη-
μιμερούς, τοῦ καλουμένου Εὐριπίδειον, οἷον ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνα-
φερομένοις εἰς Ἀρχιλόχον Ἰοβάκχοις· [1] || 120 PIND. Ol.

ἥπιος cod. Harl., quae lectio bis commendatur lapide Pario
l. c. | Ποσειδῶν Schnw. || 118 'sec. vers. epod.' Sn. (coll. He-
phaest.) | epodus eiusdem fort. metri fuit atque Hor. epod. 11,
cuius v. 2 amore percussum gravi huc videtur redire | ad rem
v. 20 cum adn. | λωσιτελής libri boni | Hes. theog. 120ss Ἔρος
... λωσιμελής... δάμναται... νόον E 198s ὡς τε σὺ (ἰμέρωι Ἀφροδίτῃ)
πάντας δάμνασαι ἀθανάτους ἢ δὲ θνητοὺς ἀνθρώπους. cf. Hesych. s. δά-
μναται et 104 et Sapph. 137, 1 cum adn. || 119 cf. 121 B. Schol.
Ar. av. 1764 (fr. 120) Hom. hymn. Cer. 492 Kern RE IV 2722ss
Wil. Versk. 286, 4 Gl. 1, 292² 2, 76² | ad metrum v. Muenschel
H. 54 (1919), 41s 62 (1927) 173 Schrö. Grundr. 53 | Hes. op.
465 Δημήτερι θ' ἀγνῇ IG XII 1, 780 (Lindi), 2 Δημήτρος ἀγνῆς.
cf. Hom. hymn. Cer. 203 || 120 Eratosthenis auctoritatem resti-
tuit Wil. Versk. 286, 4 | Heraclis hymnum a Pario poeta omnino
alienum esse censet Schrö. cf. H. 69 (1934), 352 et ad rem Von
der Muehl Der Große Aias (Basil. 1930) p. 32, 78 (Boelte) ||
1 ὦ exhibit Schol. Pind. 1k (Eratosth.) || 2. 6 de Καλλίνικος,
Herculis cognomine, cf. RE X 1650ss | Ἡράκλειος E fere ubique
excepio excerpto Eratosthenis (Schol. 1k)

τήνελλα καλλίνικε
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο.
τήνελλα
ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες.

5

9, 1ss τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾷεν Ὀλυμπία καλλίνικος ὁ
τριπλόος κεχλαδῶς ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὀχθον ἀγεμονεύσαι κοιμά-
ζοντι φίλοις Ἐφαρμόστωι σὺν ἑταίροις | SCHOL. ad l. p. 266 Dr. 1a
Ἀρχίλοχος ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν μέλος ἐποίησεν εἰς Ἡρακλέα
ἔχον οὕτως [1. 2. 4 om. ὦ] ... 1c Ἀρχίλοχος τῷ Ἡρακλεῖ
ὕμνον (ποιήσας) ἀπορήσας κιθαρωιδοῦ διὰ τῶς λέξεως τὸ μέλος
ἐμμήσατο. συντάξας οὖν τοῦτο τὸ κόμμα 'τήνελλα', οὕτως τὰ ἐξῆς
ἀνεβάλλετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὸ μέλος τῆς κιθάρας ἐν μέσσοι τῷ χορῷ
ἔλεγε, τὸ 'τήνελλα', ὁ δὲ χορὸς τὰ ἐπίλοιπα. ... τὸ δὲ ὅλον οὕτως.
[1. 2. 4—6 om. ὦ] p. 268 schol. 1k τὸ δὲ 'τριπλόος', ὅτι τρεῖς ἐπ-
εκελάδουν τὸ καλλίνικε. οὐ καθόλου δὲ τρεῖς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει
τὴν στροφὴν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται. Ἐρατοσθένης δὲ φησι μὴ
ἐπινίκιον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα.
τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ
τρεῖς ἐφνυμιάζεσθαι τὸ 'καλλίνικε'. περὶ δὲ τοῦ 'τήνελλα' Ἐρατο-
σθένης φησὶν, ὅτι, ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῇ, ὁ ἔξα-
ρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγε ἐξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κομμαστῶν
χορὸς ἐπέβαλλε τὸ 'καλλίνικε' καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ
'τήνελλα καλλίνικε'. ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλ. [2] | AR.
av. 1763 ἀλαλαί, ἢ Παιών, τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαυμόνων
ὑπέρτατε | SCHOL. Rav. ad l. τὸ 'τήνελλα' μίμησις ἐστὶ φωνῆς
κροῦματος αὐτοῦ ποιάς ἀπὸ τοῦ ἐφνυμνίου, οὐ εἶπεν Ἀρχίλοχος
εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον αὐτοῦ [1. 2. 4 om. ὦ].
δοκεῖ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάροι τὸν Δῆμητρος ὕμνον
[119] ἐαντῷ τοῦτο ἐπιπεφωνημέναι | AR. Ach. 1227ss ludit τή-
νελλα καλλίνικος variis modis | cf. SCHOL. ad l. SCHOL. Pind.
Nem. 3, 1 Tzetz. chil. 1, 690s [1. 2. 4 om. ὦ] SVID. s.v. τήνελλα |
HESYCH. τήνεβλα· τὰ ἐφνύμνια αἰδόμενα τοῖς νικῶσι cf. CALLEM.
Sosib. Pap. Oxyrh. vol. XV 1793 col. 8, 4 Ἀρχιλόχου νικαῖον
ἐφνύμνιον.

4 τε] δὲ schol. Ar. | H 281 ἄμφω δ' αἰχμητὰ (Αἴας καὶ Ἑκ-
τωρ) | δύο (δύω) libri plerique | δὲ schol. Ar.¹ om. cod. Rav. ||
5s exhibet Schol. Pind. 1c om. ὦ

ΣΗΜΩΝΙΑΔΗΣ Ο ΑΜΟΡΓΙΝΟΣ

IAMBOI

1. (1) ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτυπος
πάντων ὅσ' ἐστὶ καὶ τίθησ' ὅκηι θέλει.
νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
ἂ δὴ βοτὰ ζῶομεν οὐδὲν εἰδότες,

1 STOB. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτλ.), 15 p. 829 H. [SMA]
Σιμωνίδου (τοῦ αὐτοῦ S)· [1—24]

de Semonide Amorgino v. Schmid-Stählin I I (1929), 397ss
Geffek. GrLG I 74 Anm. p. 81s Maas RE III A 184ss Be.
Gr. Dichtung 78 Wil. Gl. 1, 293¹. 349. 2, 115 Kern Rel. 2, 58ss
Kr. GrLG 56 Maria Pizzagalli Poeti iudiani emuli di Simonide
Amorgino Rendic. d. Istit. Lombardo 67 (1934), 918ss

ad tit. cf. 6. 8s 14. 16. 23. 28, ad legem Porsonianam Bill
Beiträge zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 40ss || 1 cf. Hes.
op. 100ss 175ss Mimn. 2 Sol. 1 explicaverunt Reitz. Phil. 57
(1898), 42ss Wil. SS. 271ss cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 294ss
Gudmund Björck 'Zu S.'s Iamben von der Unzulänglichkeit
menschlichen Planens' Symbol. Osloens. 15/16 (1936), 86ss |
vertit Die. Der antike Pessimismus (1921), 8s || 1 cf. Archil. 84 |
Z. βαρ. Hom. hymn. Cer. 3 al. cf. 7, 40 Hes. theolog. 388 op. 79 ||
1s cf. Eur. Or. 1545s Wil. Einl. i. d. gr. Tr. 36. 68 Gl. 1, 347 ||
2 τίθησιν M Trinc. | ὅκη (-η) G em. Ahr. ὅκη Sp. || 3 νοῦς Grot. |
an ἐπ' = ἐπεστω? | ἐφήμεροι G ἐπήμ. Grot. | φ 85 ἐφημέρια φρο-
νέοντες || 3s ἐφημέριοι δὴ βροτοὶ ζῶομεν S + αἶδη (ἀδῃ A) βοτὰ
ζῶομεν MA || 4 ἂ δὴ Ahr. B. αἰεὶ Grot. αἰεὶ Mein. Ἄδῃ Cr.
(cf. Pallad. A. P. 10, 85 Plaut. Cas. 158) ἀδέα (= ἀηδέα cf.
Hesych. ἀδής· ἀτερπής) βροτοὶ (cum cod. Vindob. S et Grotio)
Björck | βοτὰ ζῶομεν MA choriambum alterius membri iam-
bici loco defendit Wil. (cf. fr. 15. 27) βοτὰ ζῶουσιν Ahr. Maas
βροτοὶ δὴ ζῶομεν Grot. βότ' αἰεὶ ζῶομεν B. βότ' οἷα ζῶομεν Mein.
ἢ δὴ β. ζῶομεν (cf. 17 ζῶει) Allen Rev. Phil. 60 (1934), 238 |
οὐδὲν εἰδότες in spatio om. S

ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός.
 ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπυθεῖν τρέφει
 ἀπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπᾶς.
 νέωτα δ' οὐδείς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵζεσθαι φίλος.
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι τ' ἀνηκίων· τοὺς δ' ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Αἰδὴς ὑπὸ χθονός.
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ καίλασι κλονέμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλός
 θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν τμὴ δυνήσωνται ζοεῖν.
 οἱ δ' ἀρχόνῃ ἀφαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καυτάρχετο λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία

5

10

15

20

6 HESYCH. ἐπιπυθεῖν· ἀναπεισμονήσα (i. ἀναπεισμονή· σα·
 vix Σιμωνίδης α') || 7 HESYCH. ἀπρηκτον· ἀπρακτον || 9 HE-
 SYCH. νέωτα· εἰς τὸ ἐπιόν ἢ νέον ἔτος || 18 HESYCH. ἀρχόνῃ·
 πριγκιπός

5 ὅπως SA² ὅμως A¹ | ἐκτελευτήσῃ (-η) Frob. Gesn. | Pind.
 Pyth. 12, 29s ἐκ δὲ τελευτάσῃ νιν (ὄλβον) . . . δαίμων || 6 ἐπιπυ-
 θεῖν vox plane singularis cf. εὐπυθεῖν, δυσ-, ἀπειθεῖα || 7s α 422
 μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν sim. al. || 8 δ δ' M | B 295 περιτρο-
 πῶν ἐναντός || 9 νέωτο M | δοκεῖ C em. Hi.-Cr. Wil. (cf. 7,
 108) | Zenob. 2, 43 ἀεὶ γεωργός εἰς νέωτα πλούσιος cont. Sn. ||
 10 Πλούτῳ W. Klinger Eos 31 (1928), 475s cf. Fr. Hübner De
 Pluto (Diss. Hal. 23, 3) 246s | φίλος C defend. Sitz. PhW. 1921,
 1054 conlatis Theogn. 621. 929 Soph. fr. 85, 1 Eur. fr. 462, 2 N.²
 φίλον Gesn. πλέων B. Hi.; 'an πέλας?' Hense; desperat Wil.
 βούων? Sn. || 12 ἰκέσθαι ci. Sitz. l. c. || 13 βροτῶν ἀνηκίων A cf.
 Wil. SS. 272; an scr. μορτῶν? Maas coll. Callim. fr. 467 Pfei. ||
 14 Archil. 58, 2 μελαίνῃ . . . ἐπὶ χθονί || 15 ἐνὶ A | Hesyeh. κλο-
 νούμενος· ταρασσόμενος || 16 Π 391 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέν || 17 μὴ
 δυνήσωνται (-σον- A) C def. Björck μη(χα)νήσωνται Ahr. εὐ δυν. B.
 νῆα νήσωνται (ζοῆι vel ζοῆς) Sitz. l. c. applaudente W. Klinger
 l. c. 475ss conl. I 279 | ζώειν C em. Pors. || 18 ἥφαντο Maas |
 ad δυστ. cf. Wil. Herakl. 1386, ad rem Cratet. 14 cum adn. ||
 19 κ- SM ἢ A | αὐτάρχετο S cf. αὐθαίρετο Atticorum | αὐτάρ-
 χετος sensu passivo π 148 (Hom. hymn. Merc. 474. 489) | Σ 11
 λείπειν φάος ἡελίοιο (Hom. hymn. Ven. 272) sim. al. || 20ss cf.
 Mimn. 2, 5 fr. eleg. adesp. 5

βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύναι
 καὶ πῆματ' ἐστίν. εἰ δ' ἐμοὶ πιθοῖατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσι
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2) τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυνοίμεθα,
 εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μῆης.
3. (3) πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῶι παῦρα <παγ>κάκως ἔτεα.
4. (4) πάμπαν δ' ἄμωμος οὐ τις οὐδ' ἀκήριος.
5. (5) ἀθῆλος ἵππων πῶλος ὥς ἅμα τρέχει.

2 Stob. 4, 56 (παρηγορικά), 5 p. 1124 H. [SMA] Σιμωνίδου·
 [1. 2] || 3 Stob. 4, 53 (σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου), 2 p. 1097 H.
 [SA] Σιμωνίδου· [1. 2] || 4 Stob. 4, 41 (δύο ἀβέβαιος ἢ τῶν
 ἀνθρώπων εὐπραγία), 7 p. 930 H. [SMA] Σιμωνίδου· [1] ||
 5 Plvt. prof. in virt. 14 p. 84d οἷός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμων-
 νίδην ἀθῆλος—τρέχειν τῷ ἀγαθῷ μονονοχὶ συμφῶναι γλιχό-
 μενος | an seni 12 p. 790f ἀθ.—τρέχει κατὰ Σιμ. | esu carn.
 2, 2 p. 997d virt. mor. 7 p. 446e tuend. san. 24 p. 136a | Plvt.
 ap. Stob. 4, 50 (π. γῆρας), 19 p. 1024 H. Πλουτάρχου· [fr. 2 vol.
 7, 150 Bern.] νέους δὲ ζηλωτέον τοὺς γέροντας κατὰ Σιμωνίδην·
 ἀθῆλος—τρέχειν· καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων [leg. 6, 773a] ἐπὶ τοῦ
 μειννόμενου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου μαινώμενον θεὸν ἐτέρῳ θεῷ νή-
 φοντι σωφρονίζεσθαι

21 δύο A | cf. ἀπερίφραστος || 21s ξ 338 ὄφρ' ἐτι πάγην δύνῃς
 ἐπὶ πῆμα γενοίμην || 23 explicat Sybel H. 7 (1871), 361s || 2 cf.
 T 228 (Reitz.) Archil. 64 | eidem tribuit iambo atque fr. 1
 Reitz. Phil. 57 (1897), 45 | de mortuo ipso vide Heracliti iudi-
 cium fr. 96 Die.-Kr.⁵ et CE974 cum adnot. Buech. (Ps.-Epich. 64
 Die.-Kr.⁵) || 2 ἡμέρας μῆας C em. B. || 3 cf. Simonid. Ceum ap.
 Stob. 4, 34, 59 Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον βιώσῃ 'χρόνον'
 εἶπεν 'ὀλίγον, ἔτη δὲ πολλά'. Soph. fr. 518 N.² Catull. 5 || 1 ἡμῖν
 Wil. Sp. | ἐστὶ εἰς (ἐς) τὸ Grot. Mein. || 2 κακῶς C suppl. Mein.
 <καί> κακῶς Welck. | hoc quoque fragmentum a primo iambo
 alienum non esse censent Wil. et Reitz., qui contulit Leonid.
 Tar. A. P. 7, 472 Plut. consol. ad Apoll. 17 p. 111. 31 p. 117dss
 Sen. consol. ad Marc. 21 || 4 cf. Hesyeh. s. ἄμωμος | οὐδ' | οὐτ'
 Wil. | Schol. μ 98 ἀκήριοι . . . ἄνευ κηρός, ὃ ἐστὶ θανάτου inter-
 pretatus est Wil. SS. 273, 2 | cf. ἐπικήριος (Heraclit. ap. Lucian.
 vit. auct. 14), πολυκήριος | eidem iambo atque 1—3 dedit Reitz.
 l. c. || 5 ἀθ. Ar. Lys. 881s

6. (6) γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.
7. (7) Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα. τὴν μὲν ἐξ ὕδς τανύτοιχος,
τῇ πάντ' ἄν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κείται καὶ κυλίνδεται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλυντος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρήσιον ἡμένη πιαίνεται.
τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναικᾶ πάντων ἴδριν· οὐ δέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοις ἄλλοιῃν ἔχει.
τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,

6 CLEM. ALEX. Strom. 6, 13, 1s p. 432 St.² Ἡσιόδου δὲ εἰπόν-
τος [op. 702s]· 'οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζεται' ἄμεινον τῆς
ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο' Σιμωνίδης εἶπεν. [1. 2]
(EUSEB. praep. ev. 10, 3, 18 p. 466, ubi falso Σιμωνίδης ἐν
τῷ ἐνδεκάτῳ, ἐν ἰάμβῳ ci. Wil.¹) | cf. ANECD. ed. Boiss.
1, 22 Θεόγνιδος· γ. ἀνὴρ οὐδὲν χρ. λαίτζεται κάλλιον ἐσθλῆς ||
7 STOB. 4, 22 (π. γάμου, φόγος γυναικῶν), 193 p. 561 H. [SMA]
Σιμωνίδου· [1—118] | cf. Phocylid. 2, ubi cum muliere
comparantur canis apes sus equa || 12 HESYCH. λιτοργόν·
κακοῦργον

6 cf. Hes. op. 702s Soph. fr. 621 Eur. fr. 494 N.² || 1 γυναικὸς
δ' L Clem. || 2 ἄμεινον ἐσθλῆς Euseb. | cf. Hesych. s. ῥίγιον ||
7 cf. Phocyl. 2 Hes. theog. 590ss Wil. Herakl. 1¹, 57, 17 Gl. 1,
293¹ W. Marg Der Charakter in der Sprache der frühgriechi-
schen Dichtung (Semon., Hom., Pind.) Diss. Kil. (Würzburg
1938; cf. A. Lesky DLZ 1939, 694ss) L. Radermacher 'Lachen
u. Weinen', Wien 1947, 156ss || 1 (et 7) Ζεὺς ci. Maas, θεὸς
utique monosyllabum Anacreonteor. 24, 7 || 2 Hes. op. 516 αἶψα
... τανύτοιχα || 4 κυλινδείται SMA em. Par. 1985 || 5 αὐτῇ S ||
ἀπλυντος SMA ἀπλυντος Trinc. em. Valek. et Gaisf. ἀπλύτοις
ei. Wil. | εἵμασιν S a. corr. ὑμάσιν (i-, i-) S e corr. AM, Trinc. | cf.
Hesych. εἵμασιν· ὑματίους (v. fr. 19) || 6 εἵμένη (ei-) SM εἰ μένει A
em. Trinc. || 7 τῆς δ' M || 8 κακὸν M || 10 εἶπε MA εἰ S εἶναι
Trinc. αἶθων εἶρε EMAass | κακῶν SM, A¹ a. corr., Trinc. ||
11 cf. v. 42 et Hes. op. 483. 824 || 12 λιτοργόν Gesn. ex Hesych.
(cf. Alc. Pap. Oxyrh. XI 1360, 6, 4 [fr. 40b 4 L.] [τῖτόεργον] λίταρ-
γον Wakefield B. | cf. ἐτερομήτωρ et αὐτοπάτωρ (hoc Orph.
hymn. 10, 10)

- ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωνέη
λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων δρᾷ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὐτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωνθεὶς ἐξαράξειεν λίθω
ὀδόντας οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·
ἀλλ' ἐμπέδως ἀπρηκτον αἰονήν ἔχει.
τὴν δὲ πλάσαντες γῆνῃν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν
οὐτ' ἐσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργων δὲ μόνον ἐσθίειν ἐπίσταται.
κοῦδ' ἦν κακόν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἄσπον ἔλκεται πυρός.
τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἥ δὲ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοις ἰδὼν·
'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῇσδε λωίων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·'
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν

15 HESYCH. λέληκε· βοᾷ. φθέγγεται

14 μ 233 πάντῃ παπταίνοντι sim. al. || 15 μ 85 Σκύλλη ...
λελακνῖα || 16 δ' ἄμυν SM an δ' ἄμ μιν? || 17s cf. μ 422 σ 28
Hippon. 71 cum adn. || 18 οὐτ' ἄν B. | Z 343 μύθοισι ... μει-
λίχοισι cf. K 288 ζ 148 || 19 εἵμένη (ei-) SMA explic. Trinc. |
τύχη M, sed cf. Callin. 1, 13 Tyrt. 9, 35 Theogn. 121 || 20 ἐμ-
πέδος A | ἀπρηκτον M | μ 223 ἀπρηκτον ἀνὴρ || 21—42 e car-
mine alio et simili quidem inrepsisse censet Friedl. || 21 cf.
Hes. op. 60ss 70ss Kern Rel. 2, 168 || 22 cf. Hesych. s. πηρόν ||
22s Z 489 al. οὐ κακόν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν || 24 ἔργον A Trinc. ||
25 κοῦτ' ἄν MA χ' οταν S χ' ὡταν Trinc. οὐδ' ἦν Schnw. B.
Hi.-Cr. nisi κῶταν sufficit | Hes. op. 496 κακοῦ χειμῶνος |
Xenoph. Hell. 2, 4, 14 καὶ γὰρ ἐν ἐνδία χειμῶνα ποιοῦσιν (οἱ
θεοὶ) || 26 ἄσπον Jacobsohn Phil. 67 (1908), 345ss (Sp.) | τ 506
ἄσσοτέρω πυρός ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς || 27 δοῖ Haupt δίχ Wil.¹
xe Theogn. 91 et Hom. | γ 26 al. ἐν φρεσὶ σῆσι νοήσεις cf.
Φ 386 π 73 || 28 φ 105 γελᾶω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ || 29 κά-
παινέσει ci. Hi. | μιν Valek. et Br. μὲν SMA || 30 λωίων SMA
em. Gesn. || 31 καλλίων M || 32 K 118 A 610 χρεῖω ... οὐκέτ' ἀνεκ-

οὐτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἅπλητον ὥσπερ ἄμφι τέκνοισιν κύων,
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμή
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμής
 ἔστηκ' ἀπῆμων χάρμα ναύτησιν μέγα
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή
 ὀργήν· φνὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἔτεσποδις† καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγισ
 ἔστερξεν ἴδων ἅπαντα κάπονήσατο
 ἄρεστά. τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχαῖ
 προνούξ, προήμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ.
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἐταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς δύστηνον οἰζυρὸν γένος·
 κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσσεστιν οὐδὲ τεργινὸν οὐδ' ἐράσιμον.

τός | οὐτ' ἐν Schnw. | κ 385 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι sim. al. cf. Callin. 1, 20 cum adn. || 33 ἄσσον Jacobsohn Sp. | ρ 303s ἄσσον ... οἷο ἀνακτος ἐλθέμεν || 33s Hom. hymn. Cer. 83 ἅπλητον ἔχειν γόλον cf. 344 Hes. theog. 315 Ps.-Hes. scut. 268 et de cane v 14s || 35 cf. Eumel. 1, 1 καταθύμιος, ἐνθύμιος (v 421), ἐπιθύμιος, προσθύμιος || 37ss cf. Sol. 11 (cum adn.), ubi comparatur profanum vulgus cum mari tranquillo et turbido, Hor. carm. 1, 5, 6ss (de muliere cf. Plaut. Asin. 134) || 37s Hes. op. 670 πόντος ἀπῆμων | N 438 ἀτρέμας ἐστάστα cf. τ 211 || 38 Ω 706 μέγα χάρμα || 39 θ. ut η 118 θέρεος bisyllabum || 40 cf. 1, 1 Ζεὺς ... βαρύκτυπος Hes. theog. 818 βαρύκτυπος Ἐνωσίγαιος || 42 φύον ci. Nauck | versum del. Schnw. Hi.-Cr. def. Immisch Phil. 49 (1889), 205, 17 | cf. v. 11 || 43 ad παλιντριβής cf. Phot. p. 372 s. v. παλμβολος || 45 ἔρερξεν M ἔερξεν S vide an recte | ὦν E οὖν Gesn.² ὦν Gesn.¹ | καὶ πονήσατο SMA κάπ- Ahr. | post κάπ. lacunam statuit Hi. praeter necessitatem || 46 ἀρετά, sed ε in corr. M¹ || 47 πανήμαρ (v 31), αὐτήμαρ (v 311) || 49 ἐλθόντ' S ἐλθόντ' MA | ἔτερον M | ὄντινῶν SMA corr. B. || 51 cf. Archil. 18, 3 οὐ γάρ τι καλὸς χάρος οὐδ' ἐπίμερος | ἐπίμ. E | ἐφίμ. Hes. theog. 132 Ps.-Hes. scut. 15

εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδίτης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ.
 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλά γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν δ' ἱππος ἀβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει,
 κοῦτ' ἂν μύλης ψάσειεν οὔτε κόσκιον
 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἱππὸν ἀσβόλῃν ἀλευμένη
 ἴζοιτ'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπο δύνον
 δίς, ἄλλοτε τρίς καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτῃ γυνή
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἦν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦι,
 ὅστις τοιοῦτοισι θυμὸν ἀγλαΐζεται.

τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.

53 HESYCH. ἀληνῆς· μανόμενος || 56 ATHEN. 5, 179d Σίμων-
 νίδης ἐφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· [56] || 57—70 adfert AEL.
 hist. an. 16, 24 (cf. 11, 36) || 63 HESYCH. λούται· λούεται

53 ἀληνῆς (ἀ-) SMA explic. B. ex Hesych. opp. ἐδληνῆς
 (Hesych. Et. Magn.) || 54 cf. Phoen. 1, 5 adn. | διδοῖ S δίδει MA
 em. Trinc. cf. I 540 || 56 ἄθυστα Athen. cod. Marc. | ἱερὰ A || 57ss cf.
 R. Lattimore AmJPhil. 65 (1944), 172ss || 57 χαιτέης MA χαι-
 τέης S χαιτέεσσ' (-τάεσσ') Ael. E em. Mein. cf. Phocyl. 1. c. |
 ἐγείνατο M || 58 δούλη M | δύνῃ] ἄτην Ael.; ad δ. cf. ξ 215. 338 |
 παρατρέπει ci. Bothe παρατρέπει Friedl. περιτρέπει Liddle a. Scott
 alii alia || 61 ἱππὸν cod. Par. 1985 Ael. ἱππον MA ἱππον S cf.
 Hippon. fr. XI | ἄσβολον (cf. Hippon. VII 10 fr. 105 B.⁴) ἀδεν-
 μένη Ael. libri plerique || 62 ἴζουτ M || 63 δ' ἐκάστης dubitans
 Mein. | δύνων A Ael. || 64 cf. Archil. 27 || 65 αἰεὶ E em. B. ||
 66s Hes. theog. 977 Ἀρισταῖος βαθυχαίτης || 67 οὖν E em. Mein. |
 θέαμα Stob. || 68 cf. E 63 π 103 Ω 436 Hes. op. 88 || 70 ὅς τοῖς
 Hercher | τοιοῦτον Ael. E, unde τοιοῦτον θεοῖσιν vel θυμῶν ci.
 Ahr. et Jacobs || 71s O 107s ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν κάρτεϊ τε
 σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος (Ζεὺς) | cf. ἀποκριδὸν (Ap. Rhod.
 2, 15), ἐκ-, ἐπικριδὸν (Ap. Rhod. 2, 302)

αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
 ἄπυργος αὐτόκωλος. ἃ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται
 ὥσπερ πύθνηκος οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὁρᾷ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευεται,
 ὅπως τιν' ὥς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
 τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἴη μῶμος οὐ προσιζάνει,
 θάλλει δ' ὕπ' αὐτῆς ἀπαέξεται βίος.
 φίλη δὲ σὺμ φιλεῦντι γηράσκει πόσι
 τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος.
 κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θεῇ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις.
 οὐ δ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη,
 ὅκου λέγουσιν ἀφροdisίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
 [τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διός

73ss cf. Thersites αἰσχιστος ἀνὴρ B 212ss et Archil. 88, 3s ||
 73 αἰσχετα M || 75 ἀπ' αὐχένος ci. Die. τὸν αὐχένα Hi. sed cf.
 Carm. pop. 32, 4s || 76 ἄπυργος M | αὐτόκωλος E em. B. Haupt |
 ἀτάλας (ἀ-) AS ἀτάλης M interpretatus est Grot. Homerici δ
 δευλὲ sim. memor || 78 A 361 ἦπια δῆνεα οἶδε (Hes. theog. 236) ||
 79 inter 74 et 75 traiecit B. A. van Groningen Mn. 57 (1929),
 369s || 80 τοῦδ' A Trinc. || 82 ὅπως M ὅπως A | τι χ' ὥς (τί-)
 SM σίχ' ὥς A em. Mein. | Hes. op. 327 κακὸν ἔρξει || 83ss cf.
 Hes. theog. 594ss || 84 β 86 μῶμον ἀνάναι || 85 ξ 65 θεός δ' ἐπὶ
 ἔργον ἀέξει || 86 συμφιλεῦντι S συμφολ. M | πόσι E em. Hoff-
 mann || 87 cf. W. Haedicke l. c. 39 | κῶνομάκλυτον Smith | Hom.
 hymn. Merc. 59 γενεὴν ὀνομάκλυτον cf. X 51 || 89 δ' om. S | β 12
 al. θεοπεσίην... χάριν | Archil. 35 αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν Pind.
 Pyth. 3, 39s σέλας δ' ἀμφέδρομεν... Ἀραίστου || 91 οἶκον A ||
 93 cf. Hes. theog. 494 et ὀλιγοφραδής || 94s spurios esse vidit
 Jordan, negat Friedl. ('si 83—93 genuini sunt') || 94 φύλλα S |
 I 130 φύλα γυναικῶν (272) | ταῦτα | φλαῦρα ci. Friedl. | μηχανῇ A

ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας. ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν·
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἄπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ ἴπτεται,
 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρόν συνοικητῆρα δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ (ἀνθρώπου χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὅκου γυνή γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίαν
 ξείνον μολόντα προφρόνως δεχοίτο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κεχηρότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὄρωντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναικα, τὴν δὲ τοῦτέρον μωμήσεται·
 ἴσῃ δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,

95 τε] δὲ A | πῆμα Ribbeck B. || 96 = 115 || 97 τε] τε Mein. |
 δοκῶσιν E em. Ahr. || 98 τοι Winterton, Br. τῷ (vel τῷ) E | cf.
 68 cum adn. || 100 πέλεται E τέλλεται Ahr. <κη> πέλει ci. Sitz.
 alii alia || 101 cf. α 270 β 130 || 102 δυσμενῇ Sp. sed cf. 78 δῆνεα ||
 104 λ 292 θεοῦ... μοῖρα (Hom. hymn. Ap. 238) | Eust. in Od.
 p. 1686, 18 ἔστι δὲ ταῦτ' ὅν Διὸς βουλὴν εἰπεῖν καὶ θεοῦ μοῖραν
 cf. Wil. Gl. 1, 359⁴ || 105 cf. Ps.-Hes. scut. 198 || 106 ὅκου M
 οἶκον A | οἰκίαν E em. Gaisf. || 107 μολόντα E em. Trinc. | Ψ 647
 πρόσφρων δέχομαι sim. al. || 110 'poeta rem turpem ut signifi-
 caret magis quam explanaret, reticentia usus est' B. || 110s cf.
 Hes. op. 701 || 112 τήν MA || 113 τοῦ ἑτέρου (ex ἑταίρου) A¹ ||
 115s secludi vult Hi. Jb. 1888, 164; versu 115 (= 96) deletio 116
 post 96 conlocandum censuerat Mein. || 115 cf. Hes. theog. 600s ||
 116 ἄρρηκτον Trinc. ἄρρηκτον ci. Mein. ad Aesch. Prom. 6 | πέδη
 vel πέδη SMA πέδης Mein. πέδης Koeler | κῶνομάκλυτον πέδην
 ci. Cr. | O 19s δεσμὸν... ἄρρηκτον (δ 274s) N 36s πέδας...
 ἄρρηκτους

ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Αἰδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους
.....

8. (9) ἐρωιδίος γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην
τρίορχον εὐρὼν ἐσθίωντ' ἀφείλετο.
9. (10) τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;
10. (12) σπλάγγν' ἀμφέποντες αὐτίκ' ἱκτίνον δίκην
11. (13) 'οἶον τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπιτατο,
τὸ ζῶιον κάκιστον ἔκτηται βίον.'

8 ATHEN. 7, 299^c Σημωνίδης δ' ἐν Ἰάμβοις [8 B.⁴]· ὥσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ (= A. D. Knox The Greek choliambic poets Hippon. fr. inc. p. 60s). καὶ τὴν αἰτιατικὴν [1. 2] || 9 SCHOL. Eur. Phoen. 207 (I 277 Schw.) 'κατενάσθην' τινὲς ἀντὶ τοῦ κατανασθήσομαι· καὶ Σημωνίδης Ἰάμβοις· [1] ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω | num huc spectat Arist. met. 14, 3 p. 1091a 7 ὁ Σημωνίδου μακρὸς λόγος cf. Alex. Aphrod. ad l. εἰπὼν δὲ τὸ εἶναι τὰ ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα τῷ τοῦ Σημωνίδου μακρῷ λόγῳ ἐρητησάντων, τίς ἐστιν ὁ μακρὸς λόγος, ἐπάγει· γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων· καὶ τὰ ἐξῆς || 10 HERODIAN. II 626, 30 L. (ap. Choerobosc.) ἐστιν ἱκτίνος ἢ εὐθεία ... τούτου ἢ γενικῇ ἱκτίνον, ὡς παρὰ Σημωνίδην· [1] || 11 ET. MAGN. 413, 28 (cf. Zonar. 967) 'ζῶιον' ... γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα (cf. Herodian. II 516, 4 L.), ἐπειδὴ εὐρεῖται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σημωνίδην· οἶον — π. ζῶιον κάκιστον | SCHOL. T Σ 407 μετὰ δὲ τοῦ 'ι', ἐπεὶ καὶ Σημωνίδης φησὶ· τὸ ζῶιον κ. κέκτηται βίον, περὶ τοῦ κανθάρου

117 ἐξ οὗ γε Gaisf. || 117s A 6 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε | ad rem cf. B 161. 177 2 438 || 118 ἀμφὶ δηριωμένους M approbante Bergkio⁴ | post ἀμφιδ. alterum membrum excidisse vidit Schnw. Del. 204, quo membro Agamemnonis aliorumque virorum fata, quae post reditum passi sunt, descripta esse suo iure statuit Cr. conl. Hesiod. op. 165ss || 8 1 ad ἔ. M. cf. Clem. Alex. paedag. 2, 3, 1 p. 155 St.² || 2 cf. Hesych. τρίορχος· εἶδος ἰεράκος || 9 Pind. Ol. 8, 54 εἰ δ' ἐγὼ Μελησίαι ... κῦδος ἀνέδραμον ὅμνῳ | μακρῶν διὰ traiecerunt Nauck B. alii || 11 verba Iovis esse cantharum abominantis ci. Cr. conl. Aesop. fab. 3 Hsr. (7 Halm) Zenob. 1, 20 cf. Raderm. Der homer. Hermeshymnos (Wien 1931) 200s || 1 οἶον om. Et. libri, duo Zonar. | ἡμῖν Sp. || 2 ζῶιον et κέκτηται & em. Bekk. (cf. I 402 ἐκτῆσθαι K. Rupprecht), idem δ pro τὸ conl.

12. (14) οὐκ ἂν τις οὕτω δασκίῳσ' ἐν οὖρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν
μουῖνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.
13. (15) θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες
14. (16) κῆλειφόμεν μύροις καὶ θυώμασι
καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῇ.
15. (17) κατ τῆς ὀπισθεν ἴδρσοθύρης† ἡλσάμην.

12 GALEN. ⁴in Hippocr. epid. 2, 1 CMG V 10, 2, 2 p. 60, 10ss μὴ γνώσκων ὑπὸ τῶν Ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρὸν· ἀλλὰ τοῦτο γε μαρτύριόν ἐστιν αὐταρκὲς τὸ παρὰ Σημωνίδην γεγραμμένον ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν [1—3]. ταῦτον σημαίνει τῷ στενῇ | ²in Hippocr. de artic. vol. 18, 1, 411 K. εὐδελον δὲ τοῦτο κἀξ ὧν Σημωνίδης εἶπεν ὡδὲ πως ἐχόντων [1—3]. φιλοῦται δὲ δηλονότι κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν || 13 ATHEN. 3, 106^d κωρίδας δὲ τὰς κωρίδας εἶρηκε Σώφρων ἐν Γυναικείοις [fr. 26 Kai.] ... Ἐπίχαμος δ' ἐν ... ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίῳ [fr. 89 Kai.] διὰ τοῦ 'ω' εἶρηκεν ... Σημωνίδης δέ· [1] | HESYCH. κωρίδες ... ζῶιον θαλάσσιον || 14 CLEM. ALEX. paedag. 2, 64, 3 p. 196 St.² Σημωνίδης δὲ ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων [1. 2] | ATHEN. 15, 690^c καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις· Αἰσχύλος ... [fr. 14 N.²] ... καὶ Σημωνίδης· [1—2 βακκάρι] || 15 ET. MAGN. 634, 1 ὀρσοθύρη· θυρίς, δι' ἧς εἰς ὑπερώϊον ὑπάρχει ἀνάβασις· παρὰ τὸ δρῶ, ὄρσω καὶ τὸ θύρα. ... εἶρηται παρὰ τὸ ὀρσεῖν ἐπ' αὐτήν. λέγει δὲ καὶ Σημωνίδης κακοσχόλος· [1. 2]

12 cf. Catull. 45, 5ss || 1 οὕτω τις Gal.², unde Ahr. οὗ κό τις | Hom. hymn. Cer. 387 ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης cf. O 273 al. δάσκιος ὕλη Hesych. δάσκιον· μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδεσθρον καὶ δασύ || 2 cf. P 20 Anon. iamb. 1A 3s (infra p. 68) ὡς παρδάλεις, οἱ δ' ὡς λέοντες || 3 cf. Hesych. s. στενυγρὸν || 13 Hesych. τευθίς ... καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου | de κωρ. cf. Bechtel 2, 244 (Sp.) || 14 cf. Hipponact. alios ap. Athen. l. c. || 1 θυμιάμασιν Clem. | Hesych. θυώμα· μύρον. ἄρωμα || 2 βακκάρι Athen. A βάκκαρον Clem. & | cf. Hesych. s. βάκκαρις || 15 καὶ τῆς & em. Hemsterhuys | ὀρσοθύρης & ὀρσοθύριδος Sylb. alii alia; sed cf. χ 126 ὀρσοθύρη (132. 333) Hesych. s. ὀρσοθύρα et Wil. Herakl.² 2, 376, 1 H. Schenkl in Analect. Graeciens. Graz 1893 p. 65. 77 | καὶ — — — τῆς ὀρ. ἡ./ὄρσ. Morel (Wil.) | contulit B. Sotadem ap. Athen. 14, 621^b (fr. 2 D.) δ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρεῖς τῆς ὀπισθε λαύρης

16. (18) καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὥς κορωνί[τ]ης
 17. (19) ἦ τυφλὸς ἦ τις σκνιπὸς ἦ †μέγα βλέπων†
 18. (20) θύ[ουσι] Νύμφησις <ἡδὲ> Μαϊάδος τόκωι·
 οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμ' ἔχουσι ποιμένων.
 19. (21) σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἴμασιν
 20. (22. 23) <ῥΗ> πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτε,

16 ET. MAGN. 270, 44 'διασανλούμενος'... παρὰ τὸν σαῦλον, τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις· [1] | ZONAR. 539 || 17 POLLUX 2, 65 σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα Σιμωνίδης ὁ ἱαμβοποιός· [1] || 18 SCHOL. § 435 καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτοὺς (τοὺς ποιμένας) φησὶ νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ. (eadem EVST. in Od. 1766, 1) || 19 STRAB. 13, 2, 6 p. 619 καὶ τὸ Σιμωνίδου· [1] ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις | cf. SCHOL. Ar. pac. 1148 καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ συμπαραδακῆσιν ἱμάσιν σεσαγμένοις || 20 ATHEN. 14, 658b καὶ ὁ Τρομυλκὸς δὲ τυρὸς ἐνδοξὸς ἐστὶ. περὶ οὗ φησιν Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ Διακόσμου [p. 18 G.] οὕτως· 'τῆς Ἀχαιᾶς πόλις Τρομύλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίως ἡδιστος οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομυλκός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἱάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· [1], γράφων· [2. 3]'

16 Hipponacti dedit Knox (fr. inc. 9 p. 60) | Anacr. 168 B.⁴ σαῦλα βαίνειν 151 B.⁴ κορονὰ βαίνων Hom. hymn. Merc. 28 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα Hesych. σαῦλα· κοῦφα. ἥσυχ. τρυφερὰ cf. L. Weber Anacreontea p. 95s | κορωνίης Dind. B. cf. κορωνίαν || 17 ὑπόσκνιπος legitur (e Dielsii coniectura) Papyr. Petrie 1, 20, 5 p. 57 Mah. cf. Herwerden lex. s. v. | ἥλυγα (i. σκίαν) ci. Cr. ex Herodian. I 44, 17 L. (cf. Soph. Oed. reg. 419 βλέποντα... σκότων) || 18 1 θύουσι Barnes restituit | νύμφαις & corr. Ahr. | καὶ & ἡδὲ Ahr. τῷ τε Barnes Νύμφησις θύειν τῷ τε Μ. τ. Wil.¹ | cf. § 435s τὴν μὲν ἴαν (μοῖραν νός) Νύμφησις καὶ Ερμῇ Μαϊάδος υἱεὶ θῆκεν ἐπευξάμενος (Εὐμαιος συμβώτης) Hom. hymn. Merc. passim || 2 cf. Eust. 1. c. οὔτοι φυλάττονται τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ ὅσον ζωοῦσιν αὐτοὺς | αἶμα & (Z 211 ταύτης... γενεῆς τε καὶ αἵματος θ 583 αἶμά τε καὶ γένος) | ἔχουσι ἔλαχον interpretatus est Cr. contulit autem Boelte E 473 Ω 730, ubi ἐξέμεν et ἔχεσ = 'tueri' fere || 19 Hesych. πορδακῶν· δυνήρων | ἱμασιν Strab. & explicavit Tyrwhit | utrumque testimonium Welck. coniunxit sic: σ. π. ἐκπ. εἴμ. σεσαγμένοι. cf. Archil. 79 || 20 cf. Wil. SS. 305s, 2 || 1 ἦ add. B. | προεκπονέαι & em. Hoffm.

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
 Τρομύλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

21. (24) κῶς <ῥν> ἀπεῦσα κῶς ἐμίστουλα κρέα
 ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.
 22. (25) ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τυργός.
 23. (26) ἀπὸ τράπεζαν εἴλε καὶ ποτήρια
 24. (27) αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργεῖη κύλιξ
 25. (28) ὀπλὰς ἐκίλει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.
 26. <δοραῖσ> ἐνεύδεται ὦσ<τε> Λέσβιος Πρύλεις.

21 ATHEN. 14, 659d οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θνητῆς ἦσαν ἐμπειροὶ οἱ παλαιότεροι μάγειροι. προϊστάτο γούν καὶ γάμων καὶ θυσιαῶν... καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ φησιν ἕτερος (μάγειρος)· [1. 2] || 2 HESYCH. ἱρωστί· θεοπρεπῶς || 22 ATHEN. 10, 424a καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρυστικοί. Σιμωνίδης· [1] || 23 ATHEN. 11, 460b ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν Ἰάμβοις οὕτως· [1] || 24 SCHOL. A Hom. B 219 φοξός· εἰρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀργυρέων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτός ἀποτυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· αὕτη δὲ, φησί, φοξίχειλος Ἀ. κ. | eadem fere ET. MAGN. 798, 21 ZONAR. 1817 (φοξόχ-) ET. GVD. 560, 22 (φοξόχ-) ANECD.¹ gr. ed. Matranga 2, 467, 14 (φοξίχ-) ANECD.² Par. ed. Cram. 3, 279, 8 (φοξίχειρος) | ATHEN. 11, 480d αἱ δ' Ἀργεῖαι (κύλικες) δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικὰς. φοξαὶ γούν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὥς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· αὕτη δὲ φοξίχειλος <Ἀργεῖη κύλιξ>, ἡ εἰς ὃν ἀνημμένη, οἷοι εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι cf. EVST. in Il. 207, 12 || 25 SCHOL. Ar. Ach. 740 οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλὰς εἰρκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· [1] | SVID. s. v. ὀπλή || 26 COD. Atheniens. 1083 ap. O. Crusium 'Paroemiographica'

2 ἀχαιῆς & || 3 τρομύλιος A Τρομυλκός Mein. || 21 1 κῶς ἀπεῦσα κῶς & suppl. et em. Cr. <ῥν> ὥς B. | Aesch. fr. 310 N.² ἡρεμμένος ὁ χοῖρος || 1s § 74s ἀμφοτέρους (i. χοίρους) ἱέρουσαν, εὐσέ τε μίστυλῶν τε + H 317 al. μίστυλῶν τ' ἄρ' ἐπισταμένως cf. I 466s Ψ 32s || 2 εἰδός· τί & em. Hecker B. cf. Anacr. 149 B.⁴ || 22 cf. Hesych. s. ἀρυστήρ || 23 εἴλε νῶν & em. Mein. B. Cr. εἴλεν, ἦι Wil. | ad rem cf. τ 61 || 24 αὕτη Athen. Anecd.¹ | φοξίχ- φοξόχ- al. (v. s.) & em. B. ad Athen. | Ἀργεῖη = ἡ Ἀργ. Boelte || 26 incubationem interpretatus emendavit et explevit Cr. | vel <ἀντροῖς> | ὥσπερ & em. D.

- *27. (Simonid. Cei fr. 42B.⁴) *δέξα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.*

IAMBΩN $\bar{B}$

28. (11) *οἷόν τε χηνὸς ὦeson Μαιανδρίου*

ΕΛΕΓΕΙΑ

29. (Simonid. Cei fr. 85B.⁴) *ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνὴρ·
'οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.'*

*παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοισ' ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἑλπίς ἐκάστωι
ἀνδρῶν, ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἀνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.*

5

SBMünchen. phil.-hist. Kl. 1910, 4 p. 23. 102ss 'ὁ Λέσβιος Πρύλλης·
ταύτη κατ' ὁμοίωσιν Σιμωνίδης κέχρηται· ἐν ἐδδετέω ὥσπερ Λ.
Πρ. δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλλης Ἐρμού παῖς γενέσθαι καὶ μάντις, ὀνομάζουσι
δὲ αὐτὸν τινες Πυρρόν || 27 Stob. 2, 1 (π. τῶν τὰ θεῖα ἐρμηνευόντων),
10 p. 5 W. [FPL] Σιμωνίδου· [1] || 28 Athen. 2, 57^d ὥσα...
Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ Ἰάμβων· [1] | cf. Evst. in Od. 1686,
50 || 29 Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου οὐ βραχὺς κτλ.), 28 p. 834 H.
[SMA] Σιμωνίδου· [1—13] || 1 respicit Ps.-Plut. vit. Hom. 2, 2
p. 337, 11 Bern.

27 Amorgio poetae vindicavit Wil. SS. 153 cf. 328¹, dubitat
Maas | εἰα L || 28 ad rem cf. RE VII 714 || 29 Amorgini hoc
carmen esse coniecit B., quem secuti sunt Wil. (Homer. Unters.
352 TG 53, 1 SS. 273ss), Sybel, Pomtow, Kern (Rel. 2, 59s)
alii, negat Cr. Phil. 54 (1894), 715, 15 LCB. 1886, 1161s quod
Semonidis elegiis florilegiorum conditores usi non sint. cf.
Lav.¹ Simon. fr. XIII p. 277. 289 Lav.² p. 232s | praemisit
Fulvius Ursinus hexametrum οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῆμ'
ἐμπεδον αἰετ, quem genuinum probantes editores carminis argu-
mentum a Solonis elegia 1 haud alienum parum intellexisse
censet Wil. | cf. Mimnerm. 2 || 1ss cf. Hom. Hymn. Apoll. 172
Wil. SS. 328, 1. 274, 1 (ubi ἐν δέ, τὸ κάλλ. κτλ. sed cf. Archil. 66
cum adn.) Hense ad Stob. 4, 34, 28 p. 834, 7 Schadewaldt Ant. 9
(1933), 294ss E. Römisch Frkf. Studien 7 (1933), 48ss || 1—5 om.
MA || 2 = Z 146 | τοῖη δὲ S. cum nonnullis Hom. libris || 3 μιν S
em. Mein. | M 442 οἱ δ' οὔασι πάντες ἀκουον || 4 ψ 223s τὴν δ'
ἄτην οὐ πρόσθεν ἐὼι ἐγκατέθετο θυμῷ λυγρῇ || 6 N 484 ἔχει ἥβης
ἀνθος | πολυήρατον Wil. ex o 366 (ἥβην πολυήρατον) Hom. hymn.
Ven. 225 Hes. fr. 76, 2 Rz. || 7 ἀτ. Hom.

*οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανείσθαι
οὐδ', ὑγίης δταν ἦι, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὐ δὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.*

10

8 ἐλπίδες M | γηρασέμεν Homeri memor poeta || 8s σ 132s et
Aesch. Niob. 19s cont. Q. Cataudella RivFilCl. 19 (1941), 34s ||
9 ἔχη A | καμάτου = νόσου || 10 νήπιοι τ. SMA em. Steph.
et Ursin. | Hes. op. 40 νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν sim. al. || 11 βιότου
SMA βιότοι Steph. Ursin. plerique || 12 cf. Cercid. 4, 13 || 12s cf.
Hor. earm. 4, 7, 19s || 13 χαριζομένη παρεόντων α 410 al. | cf.
Wil. Gl. 1, 373
Semonidem sapit fr. iamb. adesp. 11

140

ΕΡΜΙΠΠΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΤΡΙΜΕΤΡΑ

1. (2) τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας
2. (3) ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμ<ι>λοι μὲν οὐδενί,
μὸν<ο>ισι δ' ὑπαγωγέῃσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

3. (4.5) Ἐς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμεν·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

1 ATHEN. 3, 76^c λευκερινῶς δὲ τι εἶδος ἐστὶ σπηλῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως· [1] | HESYCH. λευκερίνεως· εἶδος σπηλῆς || 2 SCHOL. AR. AV. 1150 ὁ δὲ ὑπαγωγέας, ὥς τις, σιδηροῦν τι οἶον πτυνίδιον, οἷοι χροῶνται οἱ κομῆται. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, οἷοι ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλὸν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γὰρ τι Ἑρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει | SVID. s. v. ὑπ. ... οἱ δὲ πηλὸν τινα, καθὼς καὶ Ἑρμιππος· [1.2] || 3 ATHEN. 11, 461^e κυλικηγορήσων ἐρχομαι οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχον, οὐδὲς χλενάζων Ἑρμιππος ὁ κωμωιδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησὶν· [1.2]

de Hermippo cf. RE VIII 844s, Schmid-Stählin I 4 (1946), 108ss Geffek. GrLG I 236s Anm. p. 213s. ad tit. cf. Schol. Ar. Plut. 701 Ἑρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῶν Τριμέτρων || 2 1 δεσμῶ & em. B. δεσπότη ci. Kai. H. 30 (1895), 441s || 2 τοῖσι (τοῖς) δ' & em. B. χρηστοῖσι δ' Kai. an <ῆ> τοῖσιν? | Hesych. ὑπαγωγέας· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός || 3 ad tit. cf. Schol. Ar. av. 303 Ἑρμιππον Τετραμέτροις | versus 2. 3 sese expicere inter se recte indicant Mein. B. || 1 de Cylicranibus cf. Athen. l. c. 461s Hesych. s. Κυλικράνων RE XI 2452s || 2 ad Ἡρ. τὴν ἐν Τραχίνι a. a. Chr. 426 conditam cf. Thuc. 3, 92s RE VIII 425s Busolt Gr. Gesch. III 2, 1064 | μάλ' A em. E

HERMIPPVS SCYTHINVS

ὑστερον δ' αὐτ<ῆ>ν στρατηγ<ῶ>ν <εῦ> συνειλωτ<ισ>μένην
καὶ κασαλβάζουσιν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην<ν>.

ΣΚΥΘΙΝΟΣ Ο ΘΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

1. (1) ἦν ἀρμόζεται
Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πάσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίον φάος.
2. (2 Diels) πάντων χρόνος
ῥστατον καὶ πρώτον ἐστὶ κὰν ἐαντῶι πάντ' ἔχει

Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἰτῇ κατοικοῦντες, ὧς φησι Νικανδρὸς ὁ Θουατειρηὸς ὀνομασθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπὸ τινος Κῦλικος γένους Ἀνδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων | SCHOL. AR. vesp. 1169 'διασαλακῶνισον'· ἀβρόνθητι καὶ διατρυφῇτι· ... ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμιππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις· [3.4] 1 PLVT. Pyth. orac. 16 p. 402^a ὑστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς) πλῆκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστήσαντες, ὥς ἔοικε, Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας, ἦν κτλ. | cf. CLEM. ALEX. Strom. 5, 8, 48, 1 p. 358 St.² || 2 STOB. 1, 8 (π. χρόνον οὐσίας κτλ.), 43 p. 108 W. [FP] ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περὶ φύσεως· Χρόνος ἐστὶν ῥστατον καὶ πρώτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἐαντῶι πάντα καὶ ἐστὶν εἰς αἰ· καὶ οὐκ εἰσιν ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῷ ἐναντίην

3 αὐτὸν στρατηγὸν & em. Mein. | στρατηγῶν sicuti Brasidae a. 424 (Thuc. 4, 78) | οὐδὲ ἀνείλωτημένην & em. Mein. (οὐσαν εἰλ.) et Kock CAF I 245. contra Kai. H. 30 l. c. de Amynia Pronap filio effeminato interpretatus est || 3s cf. Archil. 60, 1. 2 || 4 σεσαλακωμένην & em. Schn.

de Scythino v. RE III A 696s ad tit. cf. 2 et Diog. Laert. 9, 16 Ἱερώνυμος δὲ φησι καὶ Σκυθίνον τὸν τῶν Ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκεῖνον (Ἡρακλεῖτον) λόγον διὰ μέτρον ἐκβαλεῖν et Steph. Byz. s. v. Τέως· ... καὶ Σκυθίνος Ἰάμβων ποιητῆς Τῆιος || 1 contulit Die. PPhF p. 169s Heraclit. 51. 103 Die.-Kr.⁵ || 2 ἀρχὴν laedit legem Porsonianam || 2 post alios, qui hexametra, iambos, scazontas restituerant, Scythinum trochaeis usum esse cognovit Wil., qui versus a Stobaeo ut Placitis aptaret solutos in pristinam formam fere redegit in 'Coniectaneis' Gott. 1884, 18 Wilamowitzi Coniectanea tangere noluit D.

κάσιν εἰς κοῦκ ἔστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἑόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὖτις αὐτὸς τὴν ἐναντίην ὁδόν.
αὖριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθές, τὸ δὲ χθές αὖριον.

5

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ]

- [3.] (2) Ἥλθεν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἰλισὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἑτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι καὶ τὸ φιλήσαι
χείλεα καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἦ ῥ' ἀγρυπνήσω
πολλὰκι τῇ κερεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

5

- [4.] (3) Ὀρθὸν νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον, οὐ δὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ἂν μήποτε πανσόφμενον.
ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσιγρὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν
πάντα διδόνς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ δῆσσον καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως·
οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἅψ' ἡμετέρης.

5

ὁδὸν παρεωνιατῶν (αὐτὸς τε <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν παρεὼν ἑαυτῷ tentavit Die.) τὸ γὰρ αὖριον ἢ μὲν τῷ ἔργωι χθές ἔσται, τὸ δὲ χθές αὖριον || 3 A.P. 12, 22 Σκυθί(ν)ον· || 4 A.P. 12, 232 Σκυθίνου.

3s Heracliti sententiam enucleavit Wil. cf. Diog. Laert. 9, 8 || 4 αὐτὸς αὐτῷ mavult Die. || 5 ἡμῖν invenerat Heeren || 3 2 ἡλίσσος C || 7s inlustrant obscena 4, 5s || 4 cf. Goethe 'Tagebuch' (Kal.) || 1 Herond. Ζηλότυπος 45 τὴν ἀνώνυμον κέρον Hippon. 15, 3 τὸν δυσώνυμον ἴαρον || 1s cf. Lucil. 304 M. cum psolocrumai || 2 Diod. 4, 6, 1 ἐντετάσθαι πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονὰς || 3 μοι inser. Br. displicet <μὲν> || 5 Soph. Trach. 852 ἔρρωγεν παρὰ δακρύων || 5s at Lucil. 307 M. at laeva lacrimas muttoni absterget amica. alia congesserunt Marx ad l. et Gerhard Phoinix p. 144ss

ΚΑΣΤΟΡΙΩΝ Ο ΣΟΛΕΥΣ

IAMBOI

1. (2 B.⁴ III p. 635s) Σὲ τὸν βολαῖς νυφοκτύποις δυσχείμερον
ναῖονθ' ἔδραν, θηρονόμει Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐ<ν> σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
συνθεῖς, ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλέιν,
μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον δς μελίγμ' ἱεῖς.

5

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

2. (1 B.⁴ III p. 634s) ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοισ'
ἄρχων σε τιμαῖσι γεγαίρει.

1 ATHEN. 10, 454^f τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικὸς καὶ ἀκολουθητικὸς ἔχει τοὺς πόδας οἷον· [1—5], καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῆις, τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει οὕτω· [1] 'νυφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον'. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστος ἐστὶ <ἐν>δεκαγράμματος || 2 ATHEN. 12, 542^e ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἐπεμψεν ἄρχων γενόμενος (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, a. a. Chr. 309/8), ἦδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σείρωνος (Καστορίωνος Leopardi) τοῦ Σολέως, ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο· [1]

1 cf. Wil. HD. 2, 149, 2 Versk. 126 RE VI 2820, 2ss Suppl. IV 880 B. Ryba 'Frammento sconosciuto del poeta ellenistico Castorione' Athenaeum 8 (1930), 174ss (e Schol. Lucan. 3, 402) || 1 βολαῖς A (et hic et infra) em. Mein. || 2 νυονθ' A em. Cas. | ἔδραν Cob. ὁδος A ἔδος ci. Scal. contra singulorum pedum litterarum numerum, unde ναῖοντα ci. Kal. | χθόν A em. Cas. || 3 τῇδε σοφῇ πάγκλειτ' A em. Pors. cf. πολύκλειτος (Pind. Ol. 6, 71 fr. 194) || 4 σοφοῖς A corr. Mein. || 5 μουσοπόλε Cob. || 2 δὲ A τε Epit. | ἡπιόμορφος AE em. Kuhn ex Athen. | ad ζ. cf. Wil. Isyll. 108ss H. Frän. de Simia Rhod. 51, 1 | τιμαῖς A em. Mein.

ANONYMΩΝ IAMBOI

1. A (recto)

ἐπεὶ γὰρ ἔγνω δῆ[ο]ς τε[ο]μευμένους=],
[ἀγανοῖς² ἔπεσσι] | πάντα θάρονεν λεῶ.=
μένος [(-) - - -] | ὡς παρδάλεις,=
οἱ δ' ὡς λείοντες[ες· ἀλλὰ νικῶντες μάχη=] |

1 PAP. Londin. Mus. Brit. 1568 C saec. III a. Chr. in. ed. H. J. M. Milne Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum (Lond. 1927) 53 p. 40ss Add. p. XVI tab. III A | legerunt Milne et Cr(oenert) et denuo A. D. Knox Journ. of Egyptian Archaeol. 15 (1929), 140, qui δῆσεις τραγικὰς esse censet hos iambos; contextus scriptura continua scriptus est singulis versibus hasta duplici discriptis. rectae papyri paginae lineae singulae syllabas senas denas plus minus continebant, cum plus duobus trimetris continuisse singulas aversae papyri paginae lineas recte censuerint editores, quos erravisse putat Diehl idem statuentes de papyri pagina recta propterea, quod pagina in aversa litteris minoribus exarata bini in universum versus trimetri additis singulis binisve syllabis singulis lineis explendis suppetunt. ac re vera novem papyri rectae linea exhibuerunt syllabas fere 140, syllabas autem fere 225 totidem papyri aversae lineae, i. 4/3 (= 8/6) : 13/6 = 16 : 26 (= 2 × 12 + 2)

de Semonide auctore iniuria cogitaverunt editores

A de re bellica agitur; periit initium, v. 1—7 ex. gr. suppl. D. || 1 το[ ] seu τε[ ] pap., potes τε[ ] (sic Sol. 24, 14) sive προνε-
μένους cum Δ 374 Archil. 51 IV A 56 || 2 cf. ε 376s ἔπεσσι δὲ
πάντας ἑταίρους θάρονον (Δ 233) Ω 772 ἀγανοῖσι ἔπεσσι (sim.
B 180) ο 53 μύθοις ἀγανοῖσι | λεῶ pap., nisi sub circumflexo
littera latet (v?) || 3 μένος [ὡς φρονόη (-νοῖεν) κόρνόι(ν)θ'] ten-
tavit D. conlatis P 20ss (ad v. 3s) et Ar. Th. 89 (lyr.) ὄρνεται
λαός (cf. 419 Soph. Oed. C. 1320) || 3 ex. laedit quodam modo
legem Porsonianam || 3s iam Δ 129s δ δ' ἐναντίον ὄρτο λέων
ὡς Ἀτρεΐδης, P 20ss παρδάλως μένος et λείοντες et φρονόουσαν con-
iuncta legis | adde Semon. 12 cum adn.

πιόντες οἶνον ὡς κακῶν ἀφε[ιμένοι=]
[εὐδον φυγόντων] || τῶν ἐφοικούντων γενῶν,=
[κλισίαισι θ' ἀβρὸν] | εἰς ἔω τεῖναν δέμας.=
σκίδν[αντο - - -] | πᾶς Ἴω[ν' ἰ]δῶν=
τῶν μὲν φυγ[όντων - -] | μισυ λ[- -] · πέρι=
εἰς εὐλάβειαν [- - -] | π[- - -]₅
παθῶν δὲ δέην[ων - -] || τ[- - -]₁₀
τ[- - -]₆₋₇ τ[- - -] γὰρ πλεῖσ[τ]α σφ[- -]₁₁ | [- - -]
[.] ρ [- - - - -] δῶν κατὰσκοποι.=

B (verso)

[- - -] α [- - - - -]
[οῦ]δας πατεῦσα ποσσὶν ἀπληκτος μόθω=₂ |

5 supra σ in πιοντες hasta fracta (>) adversus litteram α in
αλεις lineae superioris | ad rem in mentem venit Archilochi et
Alcae | sive ἀφε[ιμένων] cf. Herod. 1, 206 μόχθον ἀφιέναι || 6 γε-
νῶν: = cum spatio pap. || 7 ἔω ssc. littera incerta (nisi vesti-
gium ad ἐφοικούντων versus praecedentis pertinet) et δέμας pap. |
ἔω (ἐ)τειναν Maas. Metr.² Nachtr. 36 | εἰς τὴν . . . ἔω primus
Xenoph. anab. 1, 7, 1 ἐς ἁῶ Theocr. 18, 14 | agitur de militibus
usque ad solem orientem humi corpora defatigata prosternenti-
bus. errat Cr., qui l. c. p. XVI sensum restituit talem: [ἐγκελ-
μενοι κλίναισιν ἀβρὸν] εἰς ἔω τ. δ., quod si verum esset, tetra-
metra essent iambiaca, cui rei obstant et alia et v. 5 || 8 σκίδν[
pap. | suppl. D. ex A 487 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας
τε α 274 ἐπὶ σφέτερά σκιδνασθαι (ἔργα) | Πασίων Maas || 9 πολε-
μίων? | περί litterae incertae vestigio praeeunte pap. || 10 εὐλ.
vox Attica | in mag. sinistro coronis fere, nisi ζ(ῆ)ται voluit
antiquarius || 11 παθῶν pap. | ante lacunam litterae plane in-
certae sunt, in primis ω || 12 inter τ et υχης 6—7 litterae peri-
erunt | ad rem cf. Soph. Oed. reg. 977s τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνδρω-
πος, ὦ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ et Plat. leg. 6, 757e θεὸν καὶ ἀγαθὴν
τύχην rep. 9, 592a εἰ μὴ θέα τις ἐμβῆμι τύχη leg. 6, 759c τῇ
θείᾳ τύχη sim. al., Soph. Oed. C. 1540 τοῦ θεοῦ παρὸν | inter
12 et 13 obelus fere in mg. || 13 ρ littera lineae altera incer-
tissima est || B litteris minoribus a manu alia atque A exara-
tum || 2 legit et suppl. Cr. | ἀπλ. Eur. Rhes. 814 | μόθω pap. |
Antim. fr. dub. 149 Wyss μόθων ἀπληκτος . . . Κύρι

[σ _ _ σ _ _ σ _ _ σ _ _ =]

[σ _ _ σ _]ση πλειστον ἐγκατέδω[α]θη[ε] =

φυλα³ | [(-) _ _ σ _ _ σ _ _ σ _ _ =]

5

[σ _ _ σ _]ες ἐν μόθοισιν ἔστυνο[ν] =

ἀμηχά⁴ [νοισι _ _ σ _ _ σ _ _ =]

[σ _ _ σ _ σ _]συμφορ[α]ῖς πον[.]ευμένοι. =

ἀλλ' [2-3]ς ἀρηριον⁵ || [σ _ _ σ _ σ _ =]

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ἀμπαφώμενοι, =

10

ἄλλοι δ' [έβο]υλεύσαντο⁶ | [σ _ _ σ _ σ _ =]

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]κοιμωμένω =

μήδ[.]λο[.]ρη⁷ | [σ _ _ σ _ σ _ σ _ =]

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]π[ο]σσὶν ἡσύχοις =

ὑπνος⁸ [σ³(-)φορ[α] τον⁸ | [(-) _ _ σ _ _ σ _ _ =]

15

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]οὔς τεχνάσματος =

[σ _ σ _]ιστ' ὄνει⁹ [ρον _ _ σ _ σ _ =]

[σ _ _ σ _ σ _]δεμν[ι]οισιν ἐνκλιθείς. =

4 ἐγκατέδω[α]θη D. -σεν edit. pr. formam ionicam verbi ἐγκατέδωκεν interpretantes || 6 ἔστυνο[ν] pap. || 8 αἶς pap. | πον[.]ευμένοι pap. (cum accentu falso) unius litterae spatio vacuo inter ν et εν || 9 ἀλλ' pap. | σᾶ ἀρηριον[ ] metrum laeditur (Kn.) || 10 μ[υ]φ' ἀφώμενοι pap. | ἀμπαφάω Hom. || 11 ῥ[η]λ litterae incertissimae || 13 μήδ[ ] pap. || 14 ἡσύχοις pap. | Eur. Or. 136 γυναικες, ἡσύχοι ποδὶ χωρεῖτε || 15 ὑπνος (sed σ valde incertum) pap. | [δ' ἄ]λαστον Kn. contra spatium || 16 οὔς pap. | -τος in -τα corr. pap. | τέχνη Eur. Ar. Xenoph. || 17 [ιστ' pap. suppl. Cr. || 17s propter ὄνειρον et ἐνκλιθείς (quod in verbum linea non expleta carmen cadit) contulit Cr. Semon. 26, cuius argumentum somnium est, sicut hic de incubatione agitur (cf. 3. 18) || 18 suppl. Kn.

2. col. I

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ον παθεῖν

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ῆ[ ]πιοι φρένα

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]αροτος

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]σημ[ ]άντορες

5

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]αίχ[ ]μητῆς ἐών

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ενος

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ς τελεῖν

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ποτε

[σ _ _ σ _ σ _ σ _]ύξεται

10

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]·τιον

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]ολε

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]ἔχειν

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]σμενος

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]ταλ·ν·θ[ ]η

15

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]ς ἔχων

[σ _ _ σ _ σ _ σ _ σ _]μεθα

].

col. II

παντ[.]ινες γε . . . . [

φαινο[.]ωνδε ενμ[.] [

εἰ γὰρ φ[.]ον μ[.] [

χωρ[.] [

συνια[.] [

5

ειτ[

ἐς μεσον τα[

μήτε τῶν καινῶν μετ[

γῆ φόνωι[.]ενη[

[.]λοφ [ ]λοφ[

10

. . . . .

2 PAP. Mus. Brit. 487 B saec. III a. Chr. in Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum ed. H. J. M. Milne (London 1927) 55 p. 43s

2 1 in mg. ζεν[.]πιο || 5 permulta extant nomina in -ητης (Kretschmer-Löcker p. 244)

$\mu[$
 $\pi\alpha\sigma[$
 $\tau \dots [$
 $\dots$
 $\dots]v\tau[\dots$
 $\dots$
 $\mu\varepsilon\varrho$
 $\dots$
 $\dots$
 $\dots$
 $\omega \cdot \varepsilon\eta\eta\mu\varepsilon\vartheta[\dots$

15

20

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA

TPIMETPA

1. (17^A) *περὶ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή*
2. (19) *Πρωπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως*
3. *φουινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα*
4. *ἄνυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον*
5. (18) *ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλῃσι πόλιν.*

1 SCHOL. Rav. Ar. av. 1620 *μυστήριον οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀποδοσία ἀκρᾶσιαν καὶ τό* [1] *οὕτως ἐξηγουῦνται* | EVST. in Od. p. 1651, 1 *χρᾶται δ' αὐτοῖς* (i. τοῖς 'μυστή': αὐτῇ C) *καὶ παροιμία ἐν τῶν* [1] *μυστήρι scribendum esse docet* Eust. | PHOT. 272, 4 *καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέγιστον λεγόμενον* *παρὰ κτλ.* | SVID. s. v. *μυστή* || 2 HESYCH. *Ποιηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως· Ἐλλησποντιακῆς, (ῆν) τὸν Πριᾶπον τὸν Διονύσου καὶ Περονότης (debut Περονότης) φασὶν οἰκίσαν* | cf. STRAB. 13, 1, 12 p. 587 || 3 HESYCH. s. v. *φουινκελίκτην κ. λ. ἀ. ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον* | SVID. s. v. *φουιν.* || 4 PHRYNICH. p. 17, 20 Bekk. p. 27, 22 BOTT. [1] *ἀντὶ τοῦ δειλὸν* || 5 LVCIAN. Scyth. 9 *καὶ ἐμελλον οὕτω διατεθεῖσθαι τὴν γνῶμην ἰδὼν πόλιν ἀμαΐζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἐκείνον*. [1]

1 cf. 28 et fr. 184 B.⁴ | Archilochο tribuunt Jacobs et Mein. contulit Wil.¹ Hor. epod. 8, 9s | de μῶσητι et μωσητή cf. Herod. ant. π. καθολ. πρῶσ. I 342, 27 adn. L. | 2 cf. Herter De Priapo 41s | πόλεως ἐμ. B. | Archilochο tribuit B. | 3 cf. TGF adesp. 271 N.² | Archilochο vindicavit Cob. Nov. lect. p. 506, de vate dictum censet Cr. conl. Archil. 85 | 4 Archilochi videtur esse Crusio GGA 1890, 700. cf. TGF adesp. 337 N.² Aesch. Sept. 192 ἀνρυχον κάκην || 5 ἀνθοῦσαν et θάλλει ἐμ. B. | cf. Hes. op. 225ss οἱ δὲ δίκας ξεινοῖσι . . . διδοῦσιν . . . τοῖσι τέθηλε πόλυσ, λαοὶ δ' ἀνθεῖσιν ἐν αὐτῇ . . . 236 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές | Archilochο dedit Schnw. cf. TGF p. XV.²

6. <τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις' ἔπος.
 7. ἢ <τ'> ἄγνος ἀνθεὶ χῶ βότρους πεπαίνεται.
 8. (16) Ξάνθη παλαιῇ γρηὶ πολλήμισιν φίλῃ
 9. Ἀβδηρα, καλῇ Τήων ἀποικίῃ,
 9a. ἐλευθέρα Κόρκυρα· χέξ' ὅπον θέλεις.
 9b. μάταια τᾶλλα παρὰ Κρότωνα τᾶστεα.
 9c. ἀφνειὸς ἢ Κόρινθος <...>.
 10. ἐκῆτι Συλοσῶντος εὐρυχωρή
 11. ο - ο δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

6 HESYCH. s. v. εὐόργοις· ὄχος γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις ἔπος. νῦν ἐπὶ νόγον τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρονσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐργασίῳ || 7 PLVT. quæst. conviv. 2, 7, 2 p. 641d ὥς εἴ τις οἶοιτο τῇ ἀνθήσει τῆς [τοῦ] ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ὅτι δὴ τοῦτο τὸ λεγόμενον· [1] || 8 RVFIN. gramm. VI 561, 15 (ex Iuba hoc iambi exemplum praeter alia adfert) || 9 STRAB. 14, 1, 30 p. 644 Τῆιοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες εἰς Ἀβδηρα ἀπώκησαν... οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὄβρον, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἰρηται· [1] || 9a STRAB. 329 fr. 8... ἢ Κόρκυρα... ἐπὶ λουδογίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν [1] || 9b SCHOL. THEOCR. 4, 33b διέφερε... ἢ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίας πόλεων εὐανδρία... σαφὲς δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν· [1] || 9c cf. P. MAAS BZ 38 (1938), 67 || 10 PAROEMIOGR. ap. Cr. Anal. p. 140 [1] Συλοσῶν Σάμιος φίλος ἐγένετο τῷ Δαρσίῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ δυναστείαν παρέλαβε τελευτήσαντος Πολυκράτους. ἐπεὶ δὲ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἤρχεν, ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετώκησαν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν [...] || 11 PROV. COISLIN. ap. Ps.-DIOGENIAN. 4, 21 p. 235 Gott. 'δῶρα θεοὺς πείθει καὶ [δῶρ' Hes.] αἰδοῖους βασιλῆας' [Hes. fr. 272 Rz.³]... ὅμοιον τό· [1]

6 cf. TGF adesp. 212N.² | <Ἀρχίλοχος· <τλητόν> γ. οὐδὲ τοῖον εὖ. ἔ. ci. Heins. et B.⁴ p. 439 <τοῖον> Hi.-Cr. ὄχ(λ)ος Kal. || 7 τ' addidit Nauck TGF² adesp. 396 | Archilocho vel Anacreonti tribuit Cr. l. c. 700 | ad ἄ. cf. Hom. hymn. Merc. 410ss || 8 ξανθῇ & corr. B. | Archilocho vel Anacreonti tribuunt. cf. Archil. 15 Πασυφίλῃ || 9 Anacreonti olim tribuit Cr. (RE I 2036, 3) || 10 Anacreonti dedit Cr. RE I 2038, 22 | cf. Herod. 3, 39. 139s et RE IV A 1071s ad Σ., Herod. 4, 71 ad εὐρ. || 11 σοφὸν ssc. γρ. θεοὺς & | ad rem contulit Nauck TGF² adesp. 434 Eur. Med. 964 Ov. art. 3, 655 Clem. Alex. Strom. 6, 12, 8 p. 432 St.² | Seimonidi vindicavit Cr. GGA l. c. 700 | E 360 παρήπαφεν

12. σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδὼν·
 'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω'.
 13. ἵππος ὄνοι· 'πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω'.
 14. ἀλλ' ἢ λύκος τὰς αἶγας <ἐκ>καλεῖ μολῶν.
 15. ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος
 16. παχεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίκτει νόον.
 16A. †ἀγνοεῖ† δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται·

12 MACAR. 7, 75 II p. 209 Gott. [1·] οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σκεῦος | Ps.-DIOGENIAN. Pantini 7, 9 I p. 288 Gott. [2·] ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων || 13 PRISC. gramm. III 356, 13 Attici: [1] || 14 PAROEMIOGR. I app. 1, 18 Gott. 'ἀλλ' ἢ λ. καλεῖ τὰς αἶγας μολῶν' ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἐξαπατᾶν πειρωμένων. cf. 3, 73 Babr. ed. Cr. 132. 199 Cr. Paroemiographica SBMünch. 1910, 4, 71ss || 15 ARIST. meteor. 2, 6 p. 364b 12 (cf. Gell. 2, 22, 24 Apul. de mund. 14 p. 150 Th.) ὁ δὲ καικίας οὐκ αἰθριος, οὐ ἀνακάμπτει εἰς αὐτόν. ὅθεν καὶ λέγεται ἡ παροιμία· [1] cf. Nauck TGF² adesp. 75, qui ceteros attulit auctores (Theophr. de ventis 37) Cr. l. c. p. 699 (cf. fr. 4) || 16 PHILOPON. in Arist. de anima 1, 1. 403a 16 p. 51 Hayd. διὸ καὶ οὐτὼν καὶ ποτῶν συμμετρίας φροντίζουσιν οἱ εἰδήσεως μεταποιούμενοι. ὅθεν καὶ τό· [1] εἰρηται | EXCERPT. Menon. 16, 3 Suppl. Aristot. 3, 26 Die. | GREGOR. NAZ. 2 p. 213d | SOPHON. de anima paraphr. p. 8, 21 Hayd. | PAROEMIOGR. 2, 337, 22a Gott. | GALEN. Thrasyl. 2, 85, 6 Helm. καὶ τοῦτο πρὸς ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων αἰδεταί, διότι πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον, ὡς γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίκτει τὸν λεπτόν || 16A MACAR. centur. 1, 14 (PAROEMIOGR. 2, 136 Gott.) [1] ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων

12 versus coniunxit et illustravit conlatis Quint. inst. 5, 11, 21 Com. pall. inc. 66 ap. Cic. Att. 5, 15, 3 Cr. RhM. 44 (1889), 459s SBMünch. 1910, 4 p. 62s, qui versus Solone non indignos esse putat || 1 σοφὸν ὁ βοῦς ἐφ. δ' ἀστρ. Macar. | cf. Anacr. 141 B.⁴ Hesych. s. ἀστράβη || 2 an πρᾶγμα? || 13 Solonis esse opinatur Cr. | ππος & em. Buech. RhM. 34 (1879), 341 | λακτιζέτω ci. Cr. | proverbium legis Aesch. Ag. 1624 Eur. Bacch. 795 cf. Pind. Pyth. 2, 94ss || 14 'Solo his verbis Pisistratum cavillari poterat' Cr., qui em. | 'fabula de lupo septemque capellis designatur'? K. Rupperecht || 15 comico poetae tribuit Rehm RE X 1499, 49 || 16 cf. B.⁴ p. 738 TGF p. XV N.² Buech. RhM. 43 (1888), 295 Otto Sprichw. n. 1861 | γ. π. v. l. | hoc fragmentum a poeta scaenico alienum Cercidam (fr. 7) sapere videtur || 16A cf. Cr. SBMünch. 1910, 4, 63s | ἀγροεῖ (Syniz.)? K. Rupp., qui παιδ. (med.) defendit coll. Eur. fr. 609. 945. 1068 N.² et ὡς in οδς corrig. censet

θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων.

- 16 B. *Μιλησία*
σμάραγδος ἐμπόλημα τιμηέστατον

[ΠΑΝΑΡΚΗΣ]

- 17 a. Αἰνός τίς ἐστιν, ὥς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
δρυνθὰ κοῦκ δρυνθ' ἰδὼν τε κοῦκ ἰδὼν
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθωι τε κοῦ λίθωι βάλοι τε κοῦ βάλοι.

- [b.] Ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
δρυνθὰ κοῦκ δρυνθὰ, †δρυνθὰ δ' ὅμως,†
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθωι βαλὼν τε κοῦ λίθωι διώλεσεν.

18. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μειχρήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

16 B CLEM. ALEX. paed. 2, 12, 1, 3 p. 227 St.² τοιοῦτο ταῖς ἡλιθίαις οἱ λίθοι γυναιξὶν περιδιδόμενοι τοῖς ὁμοῖς καὶ τοῖς περιδιδόμενοις ἐγκατακλειόμενοι ἀμέθυστοι καὶ κεραννῆται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάσιον ἢ τε· [1. 2] || 17 PLATO rep. 5, 479^{bcd} τοῖς ἐν ταῖς ἐστι-άσεσιν, ἔφη, ἐπαμφοτερίζουσιν ἔοικε καὶ τῶι τῶν παίδων αἰνίγματι τῶι περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς περὶ τῆς νυκτερίδος, ὅτι καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν | SCHOL. ad l. Κλεάρχου γράφει· [a]. ἄλλως· [b] νυκτερίδα ὁ εὐνούχος νάρθηκος κισήρει | ATHEN. 10, 452^c καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησὶ Κλεάρχος ἐν τῶι Περὶ γράφων, ὅτι βάλοι 'ξύλωι τε καὶ οὐ ξύλωι καθημένην δρυνθὰ καὶ οὐκ δρυνθὰ ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ λίθωι τε καὶ οὐ λίθωι'· τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνούχος, τὸ δὲ κισήρις | TRIPHO π. τρόπων in Rhet. graec. 3, 194, 16 Sp. [a] | EVST. in II. p. 713, 11ss [a] | cf. SVID. et PHOT. p. 303 s. v. νυκτερίδος αἶνος | DAVID proleg. philos. 14 p. 42, 11 Busse [b] || 18 STOB. 2, 7 (π. τοῦ ἡθικοῦ εἰδούς τῆς φιλοσοφίας), 13 p. 121 W. τίνα δ' οὐκ ἀποστεινέειν τὰς τοιαύτας φωνὰς ὡς παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην οὐσας φύσιν· [1. 2] | A. P. 7, 704

16 B cf. Wil. HD. 1, 86, 1, qui fr. iamborum dedit poetae cuidam, et ad rem Wil. Timoth. 49 || τιμηέστατον Nauck τιμώτατον sive τιμαλφέστατον Lob., hoc e Philone de vit. Mosis 2 (3), 112 (II p. 151 M.) || 17 ad rem cf. RE I A 97s et Philox. ap. Plut. aud. poet. 1 p. 14^d || 18 Cratet. 18. 20 D. contulit Cr. || 2 οὐδὲν Stob. Iulian.

19. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.
20. (17^B) δόρκου τέτυκται βλώσις, εὐζυγον τέρας.
21. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φντεῦσθαι κακὴν
22. (20^A) πολλὰ δ' ἐν μεταχιμῶι
νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.
23. (20^B) οὐκ ἀξιῶ μικρὼν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.
24. τηλοῦ φίλοι ναῖοντες οὐκ εἰσιν φίλοι.
25. (26^B) γηρεῖς ἐν οἰκίοισιν

'ἀδέσποτον'· [1. 2] SVET. Nero 38, 1 [1] DIO CASS. 58, 23, 4 τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον· [1], alii quos attulit Nauck TGF² adesp. 513 | IULIAN. or. 8 p. 242 B. μάλα δάκνομαι, ὅτι σοι τῶν ἄλλων ἔνεκα λέγειν δυναμένωι· [2], μόνος εἰμι λύτης αἷτιος καὶ φροντίδος || 19 Ps.-DIOGENIAN. 6, 59 [1] ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὴν ἀρίστων | SVID. s. v. δορκὰς || 20 ET. MAGN. 201, 19 + ET. FLOR. 66 Mill. βλώσις· ἢ ἔδρα οἶον· [1]· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν, ἴσως μολήσις τις οὐσα | HESYCH. βλώσις· παρουσία || 21 PLVT. exil. 8 p. 602^c αἰρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φηγὰς γενόμενος Γύραρον ἢ Κίναρον· [1] οὐκ ἀνυμῶν οὐδ' ὁδορόμενος || 22 CIC. Att. 6, 3, 1 tu autem abes longe gentium [1. 2] || 23 CHRYSIPP. π. ἀποφατικῶν 19 (II 180 p. 57 Arn.) εἰ οὕτως ἀπεφαινέτο τις τῶν ποιητῶν· [1]. ἐστὶν τις δὲ οὕτως ἀποφαινοῖτ' ἄν· ἀξιῶ κτλ. καὶ οὐ ἐστὶν τις δὲ ἀποφαινοῖτ' ἄν· [κ] ἀξιῶ κτλ. καὶ οὐ ἀπεφαινέτο τις τῶν ποιητῶν οὕτως· [1] || 24 ATHEN. 5, 186^f τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἀρμόττον· [1] || 25 ET. MAGN. 231, 2 (HERODIAN. II 266, 9 L.) γηρῶ γηρεῖς καὶ γηρεῖς, ἢ μετοχή· γηρεῖς ἐν οἰκέουσιν. cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 339

19 cf. TGF adesp. 135 N.² Cr. 1. c. 699 || 20 κτέρας B. Hi. || 21 cf. B.⁴ p. 737 σκληρὴν ci. Cr. 1. c. 700. cf. TGF adesp. 393 N.² || 22 Archilocho vindicaverunt B. Wil.¹ || 1 cf. Hesych. s. μεταχιμῶι et Erg. histor. de Naxiis Thracibus Parisi Pap. Oxyrh. vol. XIII (1919) 1611 fr. 9, 219ss p. 136 ἀλλ[.] | Νάξ[ω... ἐν με]ταχιμῶι (cf. fr. iamb. adesp. 22) ... | τὰ τῶν Θρακιῶν ἀνδράποδα? αἰχμάλωτα? | μεθήριαν (μεθικαν Pap.). ἀ[ποκομισά?]-[μ]ενο[ς] δὲ τὸν Ἀ[ριστό]δημον εἰς τὴν Ἰ[άρον] ὅλιν? | ἡτιῶντο περὶ τοῦτ[ων] | οἱ Πάριοι καὶ εἰς δι[κα]στήριον εἰσαγαγόν[τες] | ἀπέκτενον· κα[.]... || 2 γ 295 νότος μέγα κύμα... ὠθεῖ. cf. B 145. 395 ε 295s σὺν δ' εὐρὸς τε νότος τ' ἐπεσον ζέφυρός τε δυσαῆς καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κύμα κυλίνδων (cf. ξ 315) α 161s ὁστέα... ἐν ἀλλ' κύμα κυλίνδει || 23 μικρῶν B. Herodianum alios secutus. sed cf. Koehler Athen. Mitteil. 7 (1882), 376 || 24 cf. TGF adesp. 94 N.² Cr. 1. c. 699 || 25 οἰκίοισιν Syll.

25 a. ὅμῶν ἀπόνιμμα <τ>οῖς <τε> χορή καὶ <τ>οῖς θέμις

TETPAMETPA

26. (22) βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε καὶ πέλα χθονί.

27. <τῆν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν

28. (21) καὶ παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη

29. (23) δῆμος ἄστατον κακόν
καὶ θαλάσσην πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαλήνῃς ἦν τύχη πως, πνεῦμα βραχὺ κορούσεται,
κῆρ τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

29 A. a [Σίμων, ὀρχηστὴν ἄριστον], καὶ <μὰ> τὸν Δελπλήνιον,
ἐ Κρίμων τέδε ὅπῃ, παῖδα Βαθυκλέος, ἀδελφεόν.

25 a. ATHEN. 410^a Κλειδήμος... γράφει τάδε· ὄρουσαι βόθυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα... ὕδωρ κατάχευε λέγων τάδε· [1] || 26 PLVT. cohib. ira 9 p. 457^c ἀρχομαι καταφορεῖν τῶν λεγόντων... καὶ [1] || 27 HESYCH. s. v. ἐπ' Αἰνύρων ὁδὸν· Αἰνύρα χωρίον τῆς Θράκης ἀπὸ Αἰνύρων ὀνομασθέν || 28 PLVT. non posse suaviter viv. 21 p. 1101^f ἐν δὲ πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον ῥέγων καὶ γρηθς', οὐδὲ πένης καὶ ιδιώτης, ἀλλά [1] || 29 DIO PRVS. 32, 22s (I 273 Arn.) καὶ ταῦτα ἀκούων Ὀμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούντων αἰετὸν ὅχλον ὡς χαλεπὸν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὕβριν ἑτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος [B 144ss], ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ· [1—4] || 29 A INSCR. Ther. IG XIIs (1939) p. 88 ad nr. 537 + s. p. 307. 540 III in saxo murove incisae

25 a οἷς χορή καὶ οἷς ☞ em. Maas Phil. 72 (1913), 453 || 26 Mein. Archilochus tribuit || 27 cf. B.⁴ II 439 III 741, qui em. et Archilochus tribuit | τῆν add. Cr. | Herod. 6, 47 Αἰνύρων χῶρον Thasi esse dixit auri metallis celeberrimum || 28 cf. fr. 1 | v 105 γυνή... ἀλετρὶς cf. Hesych. s. ἀλετρὶς | versus Archilochus haud indignus || 29 hos versus a Solone haud alienos (cf. Sol. 11 cum adn. Lucil. 40 M.) respiciunt Demosth. de falsa legat. 136 Applan. civ. 3, 20. inter comicorum fr. anonyma (48) recepit Mein., cui adsentitur propter metrum Maas cf. Ps.-Phocyl. 95s || 2 cf. Hesych. s. ῥιπίζεται || 3 καὶ Emper. | ἦν τύχη Kayser ἐντ' ἡχώ (-ων) vel ἐντρίχῳ vel ἐντ' χώραι ☞ ὦν τύχοι Emper. καὶ... ἐντύχοι praeferres, nisi sequeretur v. 4 | πως D. πᾶν ☞ defend. Kal. πρὸς Rei. B. ceteri | cf. Δ 424 (κύμα) κορούσεται | ad πνεῦμα cf. Aesch. Pers. 111 Prom. 1047 | ταχὺ ci. Jacobs || 4 ἀντίος... τῶν πολιτῶν ci. B. || 29 A a 2 tetrametrum Archilochium primus cognovit Maas, qui extra metrum

b Κρίμων πρᾶτιστος ῥονιάλοισι <Σι>μίαν
ἰάνετο.

30. ἐρρέτω φίλος σὸν ἐχθρῶι

31. δεσπότην κεκαρμένοι

32. ἀλλ' ἔπον χώρας τρόποις

33. πατρόθεν ποροδικίδα

30 PLVT. adul. et amic. 4 p. 501 ἡμεῖς δέ, εἰ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐπαυοῦμεν τό· [1], διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῶι φίλῳ συμπεπλεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες ὀφείλομεν εἰ μάλᾳ φοβεῖσθαι κτλ. contulit Nauck l. c. 362 Cic. Deiot. 25 de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia quia etiam nos habemus Latinum 'pereant amici, dum inimici una intercident' || 31 HESYCH. 1 p. 476 [1]· ἐνοιοι μὲν ἵππων κορυφᾶς εἶδος εἶναι φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρου τοὺς ἀγένας, ἐπειδὴ δὲ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον δὲ δεσπότην πενθοῦντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκρινον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν | Nauck TGF² adesp. 206 contulit SVID. δεσπότην κεκαρμένον· ἀπενθοῦντος || 32 SVID. s. v. ἀλλ' ἔπον κτλ.· ὅτι δὲ χώρας ἐκάστης, ἐν ᾗ ἂν τις γένηται, μιμῆσθαι τὰ ἔθνη | PAROEMIOPGR. gr. I app. 1, 20 (Bodl. 190) [1], ὅτι δὲ τὰ ἐκάστης χώρας ἔθνη μιμῆσθαι τὸν ἐν ἐκάστῃ διατρίβοντα· cf. TGF adesp. 435 N.² || 33 HESYCH. s. v. 'πατρ. π.'.· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι. cf. BABR. 62, 6 p. 57 Cr. B.⁴ III 741

praecedere voluit καὶ τὸν Δελπλήνιον. obloquitur Hi. v. G., qui hanc exclamationem tetrametrum quoque cadentem sapere censet et integrum restituit versum adhibito fr. b et frg. eleg. adesp. 11 || b ad metr. v. ad Hipp. 23 || 30 Solonis adversarios loqui coniecit Cr. l. c. || 31 Soloni tribuit Cr. || 32 ἄλλος πον Paroem. ☞ || 33 K 68 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἐκαστον | Pind. Ol. 7, 23 τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὖχονται Is. 3, 17 πατρόθεν Λαβδακίδαῖσι σὺννομοι | ποροδικίδα ☞ em. B. | Archilochus trib. B., cf. Lasserre Mus. Helv. 5 (1948) 11, 12

B. IAMBI CLAVDI

ΙΠΠΩΝΑΞ Ο ΕΦΕΣΙΟΣ

IAMBΩN Ā

ΚΑΤΑ ΒΟΥΠΑΛΟΥ

1. (13) ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός <τε> κ' Ἀθηγίς p. 3 Kn.

1 IVBA ap. SACERDOT. gramm. VI 522, 15 *Hipponactium Ananiam clodium trimetrum iambicum acatalectum fit hoc modo, cum novissimus pes dissyllabus a longa incipiat, cum deberet a brevi, ... ut est exemplum hoc:* [1] | IVBA ap. RVFIN. de metr. Terent. gramm. VI 562, 20 *nam quod sexto loco, qui locus par est, non iambus, sed spondeus vel trochaeus accipitur et a longa syllaba in-*

de Hipponactis corporis figura et viribus cf. Metrodor. Sceps. apud Athen. 12, 552^{ed}, de metro choliambico cf. Wil. Versk. p. 296 A. Klotz Gl. 3 (1912), 236ss Bill Beitr. zur lex Porsoniana (Emsdetten 1932) 45ss, de re metrica fr. 3, 5, 44, 2. 14^b cf. A. D. Knox 'On editing Hipponax: a palinode' St. It. Fil. Cl. N. S. 15 (1939), 192s (194s), in universum v. RE VIII 1890ss Friedr. Jung Hipponax redivivus (Diss. Giss.) Bonnae 1929 (cf. Kal. PhW. 1930, 737 Knox Gn. 6 (1930), 321ss, LCbl. 1930 p. 841) O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 300ss Schmid-Stählin I (1929), 399ss Geffek. GrLG I 95s Anm. p. 99s Be. Griech. Dicht. 118ss Kr. GrLG p. 54ss (vertit fr. 29)

1 ad titulum cf. fr. 4s D. 24B.⁴ ad rem Herond. somn. 59. 75, Cr. in Herondae ed.⁵ (1914) p. 77 Hor. epod. 6, 14 Lucian. Pseudolog. 1, 2. | *versum ἀκούσαι Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω*, quem hoc loco in editione altera legisti, Callimacho tribuit recte Pfeiffer (cf. Phil. 88 [1933], 268s et ad Callim. fr. 191, 1) obloquente D. (Beu.) | de Bupalō, Archermi filio, artificie cf. fr. 10B.⁴ Suid. s. Ἰππ. Plin. nat. 36, 11s, quibus diffidit Be. ap. Gercke-Norden II² 144 Pausan. 4, 30, 6, 9, 35, 6 RE III 1054 Rumpf Arch. Anz. 1 (1936), 52ss | *κατεψε* vel *καθηψε* Sacerd. C, unde Βούπαλός <τε> κ' Ἀθηγίς ci. B., cuius artificis nomen nunc legis in Pap. Oxyrh. Hipponactea 2174 fr. 1 col. 2b, 1, (in initio carminis) Ὡ(Ἀ)θηγί | Βούπαλος κατέκτεινεν edd. priores cum Rufini C vel κατήμηνε, κατέθησκον alii

2. (3. 68^A) Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος, 43 Kn.
<γυμνή δὲ> πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα 34 Kn.
- 2 A. (68^B) ο - ο - ο σηπίης ὑπόσφαγμα 35 Kn.
3. (15) πᾶσαν, τέαρ', <δ>δενε τήν ἐπὶ Σμόρης· 54 Kn.
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ Μεγάστρου<ος> στήλην
καὶ μνήματ' Ἄντος Ἀττάλυδα πάλμυδος,

cipit, claudum carmen facit et choliambus nominatur, ut est: [1] | HESYCH. Βούπαλον· μέγα. καὶ ὄνομα || 2 1 TZETZ. chil. 10, 377 *περὶ τῶν Μιλησίων μὲν ἔφην πολλοὶ ἐρίων, περὶ ἐρίων Paris. AB* Κοραξίων ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἰππώναξ οὕτως εἰρηκε μέτροι χωλῶν ἰάμβων· [1]. τοὺς Κοραξίους δὲ καὶ Σινδοὺς ἐθνη τυγχάνειν νοεῖ | HESYCH. Κοραξοί· Σινδῶν γένος καὶ τὸ γυναικείον αἰδοῖον cf. Steph. Byz. s. Κορ. || 2 SCHOL. Ap. Rhod. 4, 321 καὶ Ἰππώναξ δὲ μνημονεύει (τῶν Σινδῶν)· [2] | HESYCH. Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός | STEPH. BYZ. s. v. Σινδοί· ... λέγεται καὶ τὸ γυναικείον αἰδοῖον [Σινδικόν] || 2 A ATHEN. 7, 324^a Ἰππώνακτος ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος· [1] οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασιστράτος φησὶ ἐν Ὀφρατυτικῷ, ἐπὶ τριμῆμα || 3 TZETZ. in ANECD. Ox. ed. Gram. 3, 310, 17 *στῆλοι Ἰππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας*· [fr. 36], καί· [1-5], καί· [fr. 56] || 3 SCHOL. Nicandr. theriac. 633 *ἦτοι Γύγον τοῦ βασιλέως σῆμα (γύγον δὲ σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος Ald.), ὡς φησὶ Ἰππώναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λυδίας (A., glossema adverbii ἐκεῖ, del. Mein.) ἰάμβων* || 4 HESYCH. *μυττάλυτα· μεγάλων* | HESYCH. *παλμύδος· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς*

2 1 ad Κορ. cf. RE Suppl. VII 336ss. Κοραξοί v. 2 expleto 1 et 2 conglutinavit Cr. | fr. huc traiecit D. Phoenicem secutus (fr. 3, 14s), etiamsi Aretae deliciis infra describendis magis aptum foret || 2 πρὸς τὸ C πρώτῳ ci. Mein., hoc scholiastae tribuens. probat Kn. || 3 1 πᾶσαν (?) C πάλη ci. Mein., quod dedit Tzetzae | τέαρς [...] δένει cod. A, id. sine lacuna cod. C em. ex. gr. Schnw. | cf. Hesyeh. *τεωρεῖς· δραπέται. κακούργοι. λησταί et τέωρος· συγκοφάντης καὶ τὰ ὅμοια* (B.) || 2 Attales, Sadyattis Lydorum regis filius, frater Alyattis, ut testatur Nicol. Damasc. fr. 63 FGrHist. II A 90 | *Ἀλάνττω* Schnw. || 3 <> ex. gr. suppl. Schnw. ex Athen. 13, 573^{ab} (?) | ad rem cf. Athen. 13, 573^{ab} || 4 μνήμα τ' ὥτος (sic.) C corr. Schnw. *μνήμα τ' ὥτος* i. τὸ Ἄντος Cr. fort. recte: dubitat Kn. propter Herod. 1, 34 | *μυττάλυδι C Ἀττάλυδα* B. ex Steph. Byz. s. v. Ἀττάλ. (cf. Herodian. π. καθολ. προσωιδ. I 379, 27 L.) 'an μυττάλυτα'? idem B.

πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέφας.

4. (1) ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν· 44 Kn.

Ἐρμῇ κυνάγχα, Μηιονιστὶ Κανθαῦλα,
φωρῶν ἔταίρε, δευρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

5. (2) Κίκων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης, 46 Kn.

SCHOL. 4, 1 Κυλλήσιον βασιλέα || SCHOL. (GLOSS.) 4, 3 σκαπαρδεῦσαι sscr. συμμαχῆσαι. sed v. infra Hesych. || 5, 1 (ad Tzetz.¹) Κίκων ὄνομα μάντεως | καύης· λάρος (cf. Herodian. II 533, 12 L.)

4 SCHOL. Lycophr. 219 Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιδικῶν [1s]... καὶ ὁ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ [1] | idem fere Tzetz. ad. l. || 1 HESYCH. et SVID. ἔβωσεν· ἐκάλεσεν. ἔκραξεν || 2, 3 TZETZ. in Anecd. Ox. ed. Gram. 3, 351, 7 (Pressel in ed. Tzetz. epist. p. 98) τὸ δὲ Κανθαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὥσπερ Ἰππῶναξ δεικνύει γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ [2, 3] | cf. TZETZ. in Π. p. 843 B. [δ]τι δὲ κίων ὁ ἄργος, καὶ Ἰ[ππῶν]ἀξ φησὶν [2] || 2 HESYCH. κυνάγχη... κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα et Κανθαύλας· Ἐρμῆς ἢ Ἡρακλῆς || 3 HESYCH. σκαπερδεῦσαι· λουδορῆσαι et σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι et καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι || 5 TZETZ.¹ exeg. Π. 14 p. 792 B. ἦν δάφνην οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἥλιου ἦτοι μάντις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρῦσης, στεφανοῦμενοι ἐπορεύοντο, καθὼς δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ [1] τοιοῦνδε τι δάφνας κατέχων | TZETZ.² in Lycophr. 424/5 καύης (καύης v. l.) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιάνας, ὡς φησὶ καὶ Ἰππῶναξ [1] | 3 ibid. 741 οὗτος μὲν καύης φησὶν, ὁ δὲ Ἰππῶναξ καύης λέγων οὕτως [1]. καύης δ' ὁ λάρος κατ' Αἰνιάνας ἔστιν (Et. MAGN. 493, 48) || 1, 3 HESYCH. Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυνθάνος ἦν οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων || 1 HESYCH. καύαξ· λάρος

ex Hesych. et Kn. | Herodian. II 707, 10 L. (ap. Choerob.) τὸ γὰρ πάλμυδος... παρὰ Αἰσχύλῳ [fr. 437 N.²] ἡμάρτηται | πάλμυος sive πάλμυς ci. Kn. ex Hesych. (v. supra) ad π. cf. Tzetz. chil. 5, 455 τοῖς δὲ Λυδοῖς... πρὶν πάλμυς βασιλεὺς ὁ σύμπας ἐκάλετο et fr. 4, 34s 41 || 5 cf. fr. V 4 | δύνονται cod. A || 4 cf. H. Klein-knecht Gebetsparodie 73 | tres versus coniunxit Schnw. cf. Anan. 4 || 1 ἐβόησε E. m. Schnw. ex Hesych. et Suid. | κυλλήνης vel κυλλήης Tzetz. v. l. | βασιλέα in schol. om. Io. Tzetz. || 2 cf. fr. IV 10 VI 21 et Tzetz. chil. 6, 481ss et Solmsen KZ 45 (1913), 97s et cum Fr. Specht Sittig ibid. 52 (1924), 204 || 3 δευρό τί μοι E. m. B. || 5 ad Cie. cf. fr. III 7 X 14 || 1 πανδάλ. (quod def. O. Masson RevEtGr. 62 [1949], 310, 2) sive -δαληντος, -δαληντος E. πανδάλ. Welck. | καύης E. at κῆξ, κῆνξ, καύαξ avis marina voracissima, quae καύης est Herondae 8, 58 | καύης =

τοιόνδε

οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων

6. (4) πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι 47 Kn.

7. (5) βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ θραπίζοντες
κράδησι καὶ σκίλλησιν ὥσπερ φαρμακόν 48 Kn.

8. (6) δεῖ δ' αὐτὸν ἐξ φαρμακῶν ἐκποιήσασθαι. 49 Kn.

SCHOL. 6 κράδησι sscr. σκαῖς

6—11 TZETZ. chil. 5, 726 ὁ φαρμακὸς τὸ κάθαγμα τοιοῦτον ἦν τὸ πάλαι. ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηρίαί, εἴτ' οὖν λιμὸς εἴτε καὶ βλάβος ἄλλο, τῶν πάντων ἄμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν εἰς καθαρόν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσοῦσης. εἰς τόπον δὲ τὸν πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν τυρόν τε δόντες τῇ χειρὶ καὶ μάξαν (μάξας Par. A) καὶ λογάδας, ἐπτάκις τε (γὰρ Par. Bal.) θραπίζαντες ἐκείνους εἰς τὸ πέος σκίλλαις, σκαῖς ἀγρίαις τε καὶ ἄλλοις τῶν ἀγρίων τέλος πρὶ κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις καὶ τὸν σποδὸν εἰς ἀνέμους εἰς (sic Par. AB) καθαρόν τῆς πόλεως, ὡς ἔφη, τῆς νοσοῦσης. ὁ δὲ Ἰππῶναξ ἀριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει [6]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησι πρώτῳ ἰάμβῳ (φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ cod. Paris. ap. Pressel Tzetz. epist. p. 116) γράφων [7]. καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος [8, 9, 10]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ [11] || 6 HESYCH. κράδη· σκαῖ. κλάδος

ἱερῆς, cf. Buckler AmJArch. 17 (1913), 392 et K. Latte Phil. 97 (1948), 43 || 2 τοιόνδε δάφνης κλάδος ἔχων B. || 3 Hipponacti dedit Kn., qui pergit παῖς Ὀμνθέωνος, abiudic. K. Latte Philol. 97 (1948), 43 || 6ss cf. V. Gebhard 'Die Pharmakoi etc.' Münch. 1926 et K. Rupprecht Bayer. Blätt. f. d. Gymn. Schulw. 63 (1927), 310ss O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 311ss (et fort. fr. 65 B cum ann.) || 6 cf. Hesych. s. κραδησίτης· φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος et s. κραδῆς νόμος· νόμον τινα ἐπανοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς κράδαις καὶ θύροις ἐπιωραβδίζουμένοις (Hippon. 96 B.⁴ Plut. mus. 8 p. 1133s) | βάλλεσθαι E. φαρμάσσειν ci. Kn. || 7 huius fr. memor erat Iulian. or. 7, 209^d (Wil.¹) || 1 λειμῶν Schnw. || 2 de φαρμακός et φάρμακον cf. 11, 2 Phot. 640, 8 Eust. in Od. 1935, 15, ad rem cf. RE V A 1290ss (sub Thargelia) XIX 1841s || 8 ἐξ ὡς Rupprecht l. c. | quasi gente expulsum. cf. Isae. 7, 23 Θρασύβουλος ἐκποιήτος εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου γέγονε | ἐκπ. in dubium vocavit Kn. de οἱ cf. Choerob. I, 6 p. 194C

καὶ δὴ ἰδυοῖσιν ἐν πόνοις[ι - - -]
 ἢ τε κράδι, ἢ με τοῦτέρωθ[εν ἐκνίζεν]
 ἄνωθεν ἐμπίπτουσα· κ[ὼ σφαλ - - -]
 παλαμφιδάζων βολβίτῳ [- - - - -]
 ὤξεν δὲ λαύρη· κάνθαροί δὲ ῥοιζεύοντες,
 ἦλθον κατ' ὁδὸν πλεῦνες ἢ πεντήκοντα.
 τῶν οἱ μὲν ἐμπίπτοντες[- - - - -]
 κατέβαλον, οἱ δὲ τοὺς ὁδόν[τας ὤξνον],
 οἱ δ' ἐμπεσόντες τὰς θύρας[κατήρασαν]
 τοῦ Πυγέλησι [- - - - -]
 [. . .] χυσοῖν οἶα [περ π[αροίμο] - - -]
 [. . .] ὠδὸν μ[. . . . .]
 [. . . . .] ὀδῇ[. . . . .]

15. (14) τοῦτοισι θήπων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας 53 Kn.
 ὁ μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
 = ὑφέλξων τὸν δυσώνυμον † ἄρτον.

10s SCHOL. TZETZ. ad Hom. A 275 (cod. Trinit. Coll. Cambr., cf. O. Masson La Parola del Passato 5 [1950] 75s) καὶ ἀλλαχοῦ [10. 11] . . . quae in pap. desunt || 15 SCHOL. TZETZ. ad Posthomer. 687 θήπων· ἐθαύμαζον. τὸ θέμα θήπω. καὶ Ἰππώναξ· (HLV) cf. O. Masson La Parola del Passato 5 (1950), 73, 4 || 1 HESYCH. θήπων· ἐξαπατῶν. κολακεύων. θαναμάζων

6 cf. 47, 1 τρωῖσι | καὶ ἡ pap. || 6s [ι κάμνονται] suppleverunt Coppola Latte || 8 ἐμπίπτουσα (ε del.) pap. | κ[ὼ Kn. κ[ἄνθεν ὁ πρόδικτος (κυσός, ὄρος)] Latte || 9 Hes. ψιάζει· ψανάζει quoque contulit Latte | βολβίτῳ [μ' ἀπέπνιγεν] Latte || 10 ὤξε Tzet. | ad λ. cf. Sotad. 2 || 11s πλεῦντες suprascr. ἔονες Tzet. || 13 suppl. Coppola Kn.: sive ἔπριον (Lav.) || 14 (iuxta legitur Θ) cf. 16 ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε (κύλικα). adde Herond. 2, 63 | τὰ θυρά[γματ' ἔγρανον] explevit L. (sive ἔγρανον) | Hesych. θυράγματα· ἀποδεδυμένα contulit Kn. || 15 de Πύγελαι, Ioniae oppido, cf. Xenoph. Hell. 1, 2, 2 Strab. 14, 1, 20 p. 639 || 16 cf. Hesych. πάρομος· γελῶν et παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδόν || 18 δην dedit L. || 15 1 θηπέων B. Kn. | cf. Hesych. θηπητής· ἀπατεῶν et θήπει· ψεύδεται | Erythraeum ap. Herond. 6, 58 contulit Jung l. c. 38s || 2 ὁ HV οὗς φησι L | μητροκοίτης Masson μητροκοίτης HV μητροκοίτης L | inter σὺν et ἄρ. in HV legitur ἀναξ (gloss. incert.) || 3 ὑφέλξων V κνίζων ὑφέλξων H καὶ φελίζων L | ἄρτον & δαρτόν ('scrot. membran.') Masson dubitanter

16. (38) ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ 4 Kn.
 κύλικ· ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε.
 17. (39) ἐκ δὲ τῆς πέλλης 5 Kn.
 ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτῃ
 προούπινεν.
 18. (40) = fr. VII 11 (6 Kn.)
 19. (41) = fr. IX 21 (7 Kn.)
 20. (12) τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνώκησας; 8 Kn.
 21. (63) - ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτῃ 9 Kn.
 κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωιδιῷ κατηνλίσθη.
 22. κύψασα γὰρ μοι πρὸς τὸ λύχρον Ἀρήτῃ 10 Kn.
 23. (60) τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράσασα 55 Kn.

16. 17 ATHEN. 11, 495^{cd}ε πέλλα ἀγγεῖον σκυφοειδὲς πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἡμελγον τὸ γάλα. . . . τοῦτο δὲ Ἰππώναξ λέγει πελλίδα· [16], ὅλον οἶμα ποίων, ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν· [17] sequuntur Phoenic. fr. 5 et 6 || 16 1 HESYCH. πελλίς· λεκάνη || 20 HERODIAN. π. παθῶν 437 II 301, 11 L. (ap. CHOEROBOSC. canon. gramm. graec. IV 1, 268, 30 Hilg.) ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλαντος τάλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππώναξ εἰπὼν· [1] || 21 HERODIAN. π. μονήρους λέξεως II 924, 14 L. λέγεται δὲ (ἐρωιδιῶς) ἔσθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὥστε καὶ τὸ παρ' Ἰππώνακτι· [1. 2] cf. π. καθ. προσωιδ. I 116, 25 π. παθῶν II 171, 7 π. ὁρθογρ. 511, 28 L. | ET. MAGN. 380, 40 λέγεται δὲ καὶ ῥωιδιῶς παρὰ Ἰππώνακτι· [2] || 22 ET. VAT. ap. Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 'λύχνος'· λέγεται ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως ὁ λύχνος καὶ τὸ λύχρον· Ἰππώναξ· [1] | cf. ET. MAGN. 572, 19 λύχνος· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχρον οὐδέτερον, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι [125 B.] || 23 TZETZ. in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 308, 20 τὸ μέτρον τὸ Δωρικὸν παρὰ-

16 1 αὐτοῖς E || 2 cf. 40 et ad fr. VIII 8 || 17 2s ἔπινεν . . . Ἀρήτῃ sive Ἀρήτῃ προούπινον ci. tenBrink Schnw. Kn. || 20 συνωκήσας unus || 21 cf. fr. choliamb. adesp. 3 cum adn. || 1 παρὰ ὀτήρ & em. Schnw. || 2 cf. Hesych. ῥωιδιῶν· τὸν ἐρωιδιῶν | cf. 69 || 22 cf. 77, 5 | hoc fr. et quod praecedat coniunxit Cr.; vetat Sitz. Jb. 1900, 102 propter nomen iteratum, sed cf. 14, 1. 2. 34s 72s al. || 23 cf. Herond. 7, 6ss | καὶ¹ del. Schnw. | ad μύξαν cf. Hesych. s. v. | cf. μ 422 | ad ἐξ. cf. fr. IX 46

24a. (16. 18. 17)

57 Kn.

Ερμῆ, φίλ' Ερμῆ, Μαιαδεῦ Κυλλήνιε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ὀίγῳ.
.....

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι καὶ κυπα<σ>σίσκον
καὶ σαμβαλλίσκα κασκερίσκα καὶ χρυσῷ
στατήρας ἐξήκοντα τοῦτέρου τοίχον.

59 Kn.

5

24b. δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι· κάρτα γὰρ ὀίγῳ
καὶ βαμβακύζω.

56 Kn.

Schol. (Gloss.) 24a 3 χλαῖναν· σφικτούριον (gloss.) | κυπα-
σίσκον· ἐπιλωρικὸν (gloss.) || 5 τοῦ νεότερου· ἰωνικῶς et ἀντὶ τοῦ
ἐτέρου (gloss.) | τοίχον· μέρους (gloss.)

λευρα λήθῃ. δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἱαμβικῶν μέτρων· κατὰ
τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ζ' σπονδεῖον, σπανιάκις δὲ καὶ δάκτυλον ὡς
ισόχρονον τῷ σπονδεῖῳ· Δωρικὸν Ἰππῶνακτος· καὶ τὴν δ. κτλ. ||
24 Schol. Lycophr. 855 οὗτος 'ἀσκέρας' τὰ ὑποδήματα κακῶς
(οὐ καλῶς Tzetz.) λέγει· ... ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ παλία
ἦτοι ἀγτάρια (ἀγτάρια Tzetz.) λέγονται· ... ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν
'Ἰππῶναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ <τὰ> παλία
ἦτοι τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.) λέγονται, ὡς καὶ Ἰππῶναξ [25].
ἔγνωσ' ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.)
φησιν; εἰ (ἢ Tzetz.) <δὲ> χρεῖα σοὶ καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·
[a1] καὶ μετὰ τινά φησιν [a 3—5]. ἔγνωσ' πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέραι
λέγονται τὰ ἀγτάρια (ἀγτ- Tzetz.)· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν
στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει | PRISC.

24 cf. H. Kleinknecht l. c. p. 73 | a 1 Ερμῆ¹ (sive εραῖς)
Prisc. ὁ Schol. ἐρ(έ)ω Kn. | μαιάδεσσος sim. et μαιάδος Schol. ὁ,
sed [Μαία]δεὺς fr. IV 14 | κυλλήνιε ὁ cum Heliodoro, suo iure
probavere priores cum Mein. Klotz, Jung p. 57 O. Masson
RevEtGr. 59/60 (1946/47), 22; cf. fr. 66 || 3 cf. Harpocr. 117, 8
κυπάσους ... μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἰππῶναξ τε καὶ Ἐκαταῖος ἐν
Περὶ δόξαι Ἀσίας λέγων· Κίσιοι δὲ ἐσθῆτα φορέουσι κυπάσους
Περσικὰς [FGrHist I 284] et Hesych. s. κύπα(σ)οις et Herond.
8, 31 | de κυπ. cf. v. Blumenthal Hesychstudien 27ss || 4 cf. σάμ-
βαλα Aeolorum et Herond. 7, 60 | ἀσκ. Herond. 2, 23 || 5 nota
proverbium Ar. ran. 536 μετακλιπεῖν αὐτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὐ πρᾶτ-
τοντα τοίχον (cf. Eur. Alc. fr. 89 N.²) || b e fragmento a varia-
tum esse sunt qui censeant (cf. Gerhard Phoenix p. 205, 1. 2),
negant Be. et Sitz. PhW. 1926, 1043 || 1 γὰρ om. Plut.² ||
2 Hesych. βαμβακύζει· τρέμει. τοὺς ὀδόντας συγκρούει. ὀίγοι σφό-
δρα, unde βαμβακύζω Schnw. Kn.

25. (19) ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν χλαῖναν
δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ὀίγευς,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖναι
ἐκρυψας, ὥς μοι μὴ χίμετλα γίγνηται.

60 Kn.

26. (55^B) = fr. IV 9

(73 Kn.)

27. (21^A) ἐρέω γὰρ οὔτω· 'Κυλλήνιε Μαιάδος Ερμῆ ... 57 Kn.28. (21^B) τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδυνῇ πιαλεῖ ὀίγηλ<ῆ>.

29. (20) ἐμοὶ δὲ Πλούτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός — 61 Kn.
ἐς τῶνικε' ἐλθὼν οὐδ' αὖ εἶπεν· 'Ἰππῶναξ,

metr. Ter. gramm. III 428, 26 *Hipponactem etiam ostendit
Heliodorus iambos et choliambos confuse protulisse*: [a 1. 2] |
PLVT.¹ absurd. Stoice. opin. 6 p. 1058de ὁ δ' ἐκ τῆς Στοᾶς βοῶν
μέγα καὶ κεκραγὼς· 'ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεύς', 'ἐγὼ μόνος εἰμὶ
πλούσιος' ὁράται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων [b 1. 2] |
²comm. not. adv. Stoice. 20 p. 1068^b οὗτος (Ἀνακρέων) οὐκ εἶχε
χρεῖαν ὑποδοχῆς οὐδὲ χλαίνης ἐκείνος ὁ λέγων· [b 1] | ³cupid. divit. 2
p. 523^e κακείνους γὰρ ὁ λέγων [b 1], πλείοναν ἐπιφερομένων δυσανασ-
χετεῖ καὶ διωθεῖται || 25 cf. 24 || 3 HESYCH. ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος
(HERODIAN. I 260, 6) || 4 HESYCH. χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γερόμενον
ἔλκος ἐπὶ πύχους || 27. 28 PRISC. metr. Ter. gramm. III 426, 10 K.
'Ἰππῶναξ πολλὰ παρέβη τῶν ὀρισμένων (νεομισμένων Knox) ἐν τοῖς
ἱάμβοις ... *Hipponax in primo* [27]. *iste enim versus cum sit
choliambus, in quarto loco et quinto habuit dactylos, cum in utro-
que debuerit a brevi incipiens pes ioni. in eodem* [28], *iste iam-
bus habet in secundo loco spondeum et in (tertio et in?) quarto
dactylum* || 29 Tzetz. Schol. Ar. Plut. 90 (ed. Herw. Soph. Oed. R.)
τυφλὸν δὲ τὸν Πλούτον φησὶν ἐξ Ἰππῶνακτος τοῦτο σφετερισάμενος·
φησὶ γὰρ οὕτως Ἰππῶναξ· [1—4]

25 1 an οὐδὲ? | τὰν liber unus τὴν Potter καὶ Schnw. B. Per-
rotta l. c. (s. Archil. 79s) p. 31, 2 (sed cf. fr. IX 17) τοὶ Καλ. μὴν
sive οὗ <κ>οτε Sitz. || 3 οὐδ' Sitz. | ἀσκέρ. Herond. 2, 23' || 4 μὴ
μοι ὁ em. Sitz. Kn. | Lycophr. 1290 χίμετλον | ὀίγηται libri duo ||
27s cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 27 cf. H. Kleinknecht l. c. 73 |
κυλλάνιε ὁ em. edit. cf. 24a, 1; fr. IV 14 || 28 πιαλεῖ sive παλεῖ ὁ
explicavit B. cf. ἐπιάλτης, Ἐφιάλτης et ἐπιαλῶ Ar. nub. 1299
fr. 552 | ρειγίλε sive ρεῖτ(-π)-ας ὁ em. B. | metrum antiquitus
et hic et 27 corruptum? | cf. Ps.-Hes. scut. 131 || 29 cf.
Amphin. ap. Athen. 13, 567^f (CAF 2, 242, 1 K.). Timocreon. 4
Anan. 1 Fr. Huebner De Pluto (Diss. Hal. 23, 3 [1914]) 250 ||
1 Phoenix. 2, 8 Πλούτος ἦκουσε | ad τυφλ. cf. Dion. Prus. or. 4, 93
p. 71 Arn.

δίδωμί τοι μνάς ἀργύρον τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· δέλιαιος γὰρ τὰς φρένας.

30. (22A) μακάριος ὅστις θηρεύει πρήσας - ο 11 Kn.
31. (22B) καὶ τοί γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω. 12 Kn.
32. ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἰππώνακτα. 13 Kn.
32A. (23) μ(ν)δῶντα δὴ καὶ σαπρὸν - ο - - ο 14 Kn.

IAMBON B

33. (26) ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει. 15 Kn.

ΕΞ ΑΔΗΛΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ

34. (30A) ^εΩ Ζεῦ πάτερ, <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ, 62 Kn.

30. 31. 32 CHOEROBOSC. π. κοινῆς συλλαβῆς 1, 6 p. 195C. ὁμοίως καὶ τὴν 'εν' εὐρίσκομεν ποιοῦσαν κοινήν, οἷον ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ (Ἰάμβων Kal.) Ἰππώνακτος, ἐνθα φησί· [30] τὴν 'ρεν' ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέσπειλε· καὶ πάλιν ὁ αὐτός ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν 'εν'· [31]. εἴτα πάλιν ὁ αὐτός· [32] τὴν 'λεν' ἐν τετάρτῳ ποδὶ· λεύειν δὲ φησὶ ἀντὶ τοῦ λιθοβολεῖν || 32A EROTIAN. p. 115 Kl. σαπρὸν· σεσηπότα, ὡς Ἰππῶνας ἐν πρώτῳ Ἰάμβων φησί· [1] || 33 POLLUX 10, 18s τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικὸν ὀνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἐστὶ παραρτήσασθαι... εὐρήσεις ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώνακτος Ἰάμβων· [1] καὶ παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμῳ | HESYCH. ἀπαρτίαν... ἀποσκενήν... ἀπαρτισμόν || 34. 35 SCHOL.

3 σοι B. Kn. ad τοι enelit. cf. K. Latte Philol. 97 (1948), 38, 2 | μν(έ)ας Kn. | ἀργυρίον G em. B. || 4 τὰς φρένας γὰρ δέλιαιος priores editores cum Sauppe: de αἰ v. ad 30, de trimetro recto inter claudos cf. 24a 1 δέλιαιος γὰρ τὰς φρένας Sitz. | v. 4 verba Tzetzae dedit Kn. || 30ss cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 30 ad metrum cf. Wil. Versk. 290, 4 | de αἰ et οἰ diphthongis correptis egit Choerob. 1, 6 p. 194 C. | μακρο ὅτις unus liber μάκρος ὅτις Kn. | πρήσας om. cod. K || 32A μαδῶντα G em. Steph. ex Dion. Prus. or. 5, 27 p. 83 Arn. || 33 alterum libri II fr. legis ap. B. 4 fr. 27 (βένος) | nota trimetrum rectum. cf. 66ss 76, quibus addit Kal. 7, 2 (10, 2. 40, 3). 29, 4. 42, 4. 45, 6 (47, 1. 2) | ἀπαρτίαν G em. Schnw. || 34 Ὀλ. θ. G praeter codices Io. Tzetz. | <Ζεῦ>, θ. Ὀλ. Mein. ex Archil. 94 | cf. Aesch. Choeph. 733 Kretschmer Vaseninschr. p. 80 nr. 48 ὁ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμαν]

35. (30B) τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρον πάλμυν; 63 Kn.
36. (31) ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις. 'Σὲ δὲ κ' Ὀπόλλων.' 64 Kn.
37. (32) παρ' ὧι σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας 65 Kn.
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλησιῶν Ερμῆν
38. (34) συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην 16 Kn.
39. (35. 36) δὲ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύδην
θύνναν τε καὶ μυτιτωτὸν ἡμέρας πάσας

Lycophr. 690 ἡ δὲ λέξις ὁ πάλμυς ἐστὶν Ἰώνων καὶ χρῆται ταύτῃ Ἰππῶναξ λέγων· [34. 35] | 34. 35 unum alterum videtur excerpisse sicuti 14, 1. 2. 70, 1. 2. 72. 73 || 36 TZETZ.¹ in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 310, 17. cf. fr. 3 | ²in II. 25 p. 797 B. 'ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν' [A 25]· ὑπερβατόν· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν, ὡς φησὶ καὶ Ἰππῶναξ· [1] καὶ ἀλλαχοῦ· [37] || 37 TZETZ. in II. 25 p. 797 B. (post 36) καὶ ἀλλαχοῦ· [1. 2] || 2 HESYCH. Φλησίσιος. ὁ Ερμῆς καὶ μὴν τις || 38 ATHEN. 3, 78b Φερένικος δ' ὁ ἐποποιὸς (φησὶν)... (τὰ σύκα) ἀπὸ Σικκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευομένην· Ὀξύλον γὰρ τὸν Ὀρείου Ἀμαδρνάδι τῇ ἀδελφῇ μινέτα μετ' ἄλλων γεννήσαι... Ἀμπέλου, Συκῆν καὶ ταύτας Ἀμαδρνάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώνακτα φάναι· [1] | sim. EVST. in Od. 1964, 14 [1] || 39 ATHEN. 7, 67 (θύννις) p. 304b Ἰππῶναξ δὲ, ὡς Ἀνσάνιος ἐν τοῖς Περί ἱαμβοποιῶν παρατίθεται, φησὶν· [1—6] || 1 HESYCH. ῥύβδην· ἡ ταχύτητι, ἡ μετ' ἧχον σφοδρῶς || 2 HESYCH.

35 Pind. Ol. 7, 50 (Ζεὺς) πολλὴν ὅσε χρυσόν | χρυσόν <ῆ> Lo. Kn. | ἀργυρον πολλόν ci. Kn. | πάλμυ v. l. || 36 interpretatus est P. Maas | de tmesi quae vocatur pro ἀπολέσειεν σε cf. 37, 2 et III 16 cum adn. Pap. Oxyrh. 2174 fr. 17, 7 cum adn. Kühner-Gerth 2, 530ss (536, 10) | e testimonio Hephaest. 5 (π. ἱαμβικῶν) 4 p. 17C. τὸ δὲ χωλὸν σὺ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας versus lectionem in dubium vocavit Kn. | σὲ δ' Ὀπόλλων· <σὲ δ'...> Mein. Kn. | ad rem v. Archil. 30 cum adn. Herond. 4, 3 || 37 1 Θ 1 ἡὼς... κροκόπεπλος | A 723 al. μέγαμεν Ἥρα διὰ || 2 IG 5074 (in Nubia) προσεκήνισα θεὸν μέγιστον Ερμῆν | κυνήσεις Welck. Kn. | Φλησιῶν B. Kn. propter mensum nomina in -ών sive -έων cadentia || 38 συκ(έ)ην Schnw. | ἀμπέλου A | Aeschryoni tribuerit Kn. cf. fr. VIII 10 || 39 Phoenici minus recte dedit Kn. p. 260, 8 obloquente Maas l. c. p. 1866: uterque Phoenicianum 6 dedit Hipponacti | in universum cf. fr. XI || 1 ῥύδην A (Kn.) ῥύβδην iniuria B. ex Hesych. (v. supra) et Photio p. 491, 28 ῥοίβδην· δαμνῶς, ubi debuit ῥύβδην (legitur inter θνάχεται et ἑνγγάσαι) || 1. 4 cf. fr. IX 11s || 2 θύνναν A θύννον C θύννιδα ci. Mein. | cf. Anan. 5, 7ss

δαινύμενος ὥσπερ Λαμνακηδὸς εὐνοῦχος
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρή σκάπτειν
< . . . . . >

πέτρας τ' ὄρεας, σῦκα μέτρια τρώγων 5
καὶ κριθῖνον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρόκων, 17 Kn.
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων
οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

40. (37) = fr. IX 47 ss (18 Kn.)

41. (42) ἐπ' ἰδρώτων τε καὶ Θρηκίων πόλων, 66 Kn.

θύνον . . . τὴν δὲ πηλαμίδα· θυνήδα | HESYCH. μὲν(τ)ωτόν·
ὑπότρυμμά τι διὰ σκορόδων || 7ss ATHEN.¹ 14, 645c Πάμφιλος δὲ τὸν
ἄττανίτην καλούμενον ἐπὶ χυτὸν φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἄττανίτου
Ἰππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· [7—9] || 29, 388b μνημονεύει αὐ-
τῶν (τῶν ἄτταγῶν) Ἰππῶναξ οὕτως· [7] || 3 HESYCH. τηγανί-
της· ἄστος ἐπὶ τηγάνου· γερονὶς καὶ μετὰ τυροῦ ὀπιώμενος || 9 HE-
SYCH. ἄττανίτας· τηγανίτας || 41 TZETZ. ad Homer. p. 65 Schir.
ὁ δὲ Ῥήσος Αἰνείων Θράκης ἦν βασιλεὺς, υἱὸς Στρώμονος ἢ
Ῥιονόος καὶ Τερψιχόρης . . . τοὺς ἵππους δὲ Ῥήσον Ὀδυσσεὺς καὶ
Διομήδης ἐλήϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὀμηρὸς φησι [K 437ss] . . .
καὶ Ἰππῶναξ· [1—3] || in II. 15 p. 793 B. καὶ ἀντὶ τῶν δασέων φιλά
ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνικὴ, ἐπιβρόκων [fr. IX 15] ἀντὶ
τοῦ ἐπιβρόχων, καὶ τό· [1], καὶ μεταρμόσας | initia horum
versuum in Pap. Oxyrh. 2174 fr. 3, 5—7 extare vidit D. (cf. L.
in Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150)

4 σκληρόν A em. Dalecamp. | post 4 versum intercidisse iure
statuit B.; nam τ' deleta peccatum a poeta de industria com-
missum ferri posse negat D. || 5 τορείας A βορείας Kal. πετραί'
ἐρωὰ ad Archilochi σικὴ πετραία ci. ten Brink | cf. Phoenic.
1, 6, 2, 9 Hippon. 134 B.⁴ (= Archil. 194 B.⁴) σικωτραγίδης || 6 ad
κόλλ. cf. Archestr. ap. Athen. 3, 112^a Ephipp. ibid. 112^f Ar.
Acharn. 872 ('sed ran. 576 κόλλικας' Be.) Nicophont. fr. 15 K.
Hesych. κόλλικας· εἰδὸς τι ἄστων | ad δ. γ. cf. Archil. 79, 6 ||
7ss intellegend. 'contra frater parce ac duriter ab initio vitam
agebat' ? || 7 σικωτταστε Athen.¹ A ἄτταγᾶς ci. Kn. οὐδ' ἄ. τε καὶ
σίλαγας Athen.² A | λαγὼς Mein. Kn. | καταβρόκων Athen.¹ δια-
τρώγων Athen.² | cf. ad fr. IX 15 || 8 τηγανίτας A em. Cas. || 9 οὐκ
ci. Mein. || 41 cf. K 434ss [Eur.] Rhes. 317s 616s | v. ten Brink
Phil. 6 (1851), 38s || 1 de metr. cf. ad 14a || 1s equos albos
Strymoni sacrificatos esse dixit Herod. 7, 113

λεῖρκων συνθεῖς κάτεγγυς Ἰλίου πύργων,
ἀπληγαρίσθη Ῥήσος, Αἰνίων πάλμυς.

42. (43) κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον πυγῇ, 67 Kn.
ἦν μὴ (ἀ)ποπέμνης ὡς τάχιστα μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα πίνων φάρμακον πονηρῆς.

42 A. πονηρὸς [ῶρους - ¹⁰ - ο] οἱ πάντας p. 65 Kn.
Ἄσωποδώρον παῖδα κ[- ο - ο - ο]

43. (46) καὶ τοὺς σολοίκους ἦν λάβωσι περγᾶσι, 19 Kn.
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφριτεύσοντας,

44. (47) ὥκει δ' ὅπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ 20 Kn.
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

42 TZETZ. in Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 308, 29 (adn.) cf. fr. 67 ||
42 A INSCR. Ostrac. Berol. 12605 s. III a. Chr. ed. Wil. SBBerl.
1918 p. 739ss ὥρος· ἐνιαυτός· [λ 311] 'ἐνέωροι γὰρ τοί γε'.
Ἰππῶνακτος· [1. 2] || 43 Ps.-HERODIAN. de barbar. et soloecc.
ap. Ammon. ed. Valck. 193 (ANECD. ed. Villos. 2, 177) σολοίκους
δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί· [93]
καὶ Ἰππῶναξ· [1. 2] | EVST. in II. 368, 1 Ἰππῶνακτος μὲν
τό· [1] || 44 STRAB. 14, 1, 4 p. 633s καὶ τόπος δὲ τις τῆς Ἐφέσου

2 συνθεῖς] δέλους C em. Mein. ἰὼν cod. A mg. ἄλως Kal. δ(ρ)ού-
σ(ας) ἐγγὺς ci. Kn. || 3 ad ἀπην. cf. M 195 O 343 | Αἰνείων C
Αἰνίων ten Brink Kn. cf. Malten ARW 29 (1932), 42 | παλαμᾶς
unus liber em. Schnw. βασιλεὺς C cf. fr. 4 Callim. fr. 197, 1 Pfei. |
Ερωῆς ὁ Περιφραγῆς Αἰνίων θεὸς celebratur a Callimacho ia. 7
= fr. 197 Pfei. || 42 1 Hom. ἀχέσαι, ὀδύνῃσι διδόναι, πολυστ. ||
2 in πο. cadit Phoenic. 2, 1 || 3 ἀλφριτων C (Kn.) em. B. || 3s cf.
A 639ss (624 κ 234ss 290. 316s Hom. hymn. Cer. 208) || 4 cf.
Hesych. s. κυκεῶ et κυκεῶ | πίνων coni. Ahr. πᾶσι coni. Kn. |
πονηρῆς cod. A, πονηροῖς cod. B C (-ῆ ut Tyrt. 6, 10
v 142 ἀμύμη); 'sed Hipp. etiam brevem syllabam hoc loco
admittit., cf. ann. ad 45, 6' K. Rupprecht || 42 A 1 ὦ. explevit
Wil. || 2 Ἄσωπιδος phyles Milesiae aetatis posterioris mentionem
facit Wil. (cf. RE II 1709 s. Asotis) || 43 1 cf. Hesych. s. σολοι-
κίζει | Herond. 3, 74 περγᾶς | ἦν λάβωσι] ἦν ἐθέλουσι Eust. ||
1s Ω 751ss Ἀχιλλεὺς πέργασχ' ὃν τω' ἔλεσκε . . . ἐς Σάμον cf. X 45
Theogn. 1215 || 2 ἀλφριτεύοντας, -σαντας v. l. || 44 ad rem cf.
Callin. 2 et Creophyl. ap. Athen. 8, 361e RE V 2781. 2786 ||
1 οἶκει Schnw. Kn. | πόλις ἐν C em. B. || 2 Τρηχέης Kn.

KATA MIMNH

45. (49) Μιμνή κατομόχανε μηκέτι γράνην
 ὄφιν τριήρεος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
 ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
 αὕτη γὰρ ἐστὶ συμφορὴ τε καὶ κληδὼν,
 νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
 ἦν αὐτὸν ὄφιν τῶντικνήμεον δάκη. 5

Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ [1. 2]· ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πίων (πηγὼν C cum Anton. Liberal. 11) ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὀπισθεν τοῦ Πίονος (πηγῶνος C) κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται· ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίῳ. Τραχία δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησοῶν παρώρειος... ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον ὀπισθεν μὲν τῆς τότε πόλεως, μετὰ δὲ Τρηχέως τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς || 45 SCHOL. Lycophr. 425 ἀποθεν· τὸ 'πο' μικρὸν γράφε· οἱτοὶ δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι... εἰ δὲ μείονον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ (μνημῆ v.l.) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἰππωνακτεῶν στίχων· [1—6]. ἰδοὺ τοῦ ὄφιν τὸ 'ο' μακρὸν ἐστὶν ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ 'φ' δασέος ὄντος. νικύρτας δουλέκδουλος | TZETZ. Schol. in Antehomeric. ed. Morell. p. 8 (ten Brink Phil. 6 [1851], 36) παραδείγμα δέ σοι δασέως ἐκτείνοντος ἐξ Ἰππωνακτος ἐν παραθήσῳ ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων τὰ ἐξ ἔθους (ἐξ ἐτέρων v.l.) παραδείγματα εἰακώς· [1—6] || 1 HESYCH. κακομήχανος· κακόβουλος || 2 HESYCH. τοίχος τοῦ πλοίου· ἡ πλευρά || 4 HESYCH. κληιδὼν· κλέος, δόξα. φήμη || 5 HESYCH. νικύρτας· δουλέκδουλος

45 cf. RE XV 1727, 35ss et Kal. Metr. Jb. 257, 133 || 1 κατομόχανε, κατομήχανε, κακομήχανε C κατομόχανε interpr. est O. Masson. La Parola del Passato 5 (1950), 74s sec. schol. in marg. cod. Trinit. Coll. Cambr. Tzetz. ad Hom. A 275 οἶτος ὁ Μιμνῆς ὁ ζωγράφος ἦν χαίνων κατ' ὅμον ut εὐρυπρωκτία || 2 τριήρες et πολυστίχῳ pars codicum | β 293 σὺν νηὶ πολυζύγῳ | O 382 νηὶς ὑπὲρ τοίχων || 3 ἐμβόλων Tzetz. | φεύγοντος v.l. || 4 ἐστὶ γ. αὕτη v.l. | ἐστ(α)ι Kn. | τε] γε v.l. || 5 νικύρτη v.l. | Seleuc. ap. Athen. 6, 267^c σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον cf. Hesychn. s. σίνδρων | σάβαννι | σάβων, δάβωνι, σάμαννι al. v.l. unum quodque adhuc inauditum || 6 ὄφιν C def. W. J. Koster Museum 44 (1937), 284 ὄφιν W. Schu. Quaest. epic. 431 cum Fick (Sp.) <δ> ὄφιν Kn. ὄφιν B.⁴ sed cf. M 208 Τρώες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἰδὼν αἰόλον ὄφιν | τῶν τι κνήμων, τῶν τι κνημένον, τῶν τι κείμενον al. v.l. | δάκη Herm. δάκη B.⁴, sed recte δάκη defendunt Klotz Jung (p. 57, 6), cf. fr. VI 11

46. (50) ἔπειτα μάλῃ τὴν τρόπιν παραχοίσας 21 Kn.
 47. (51) = fr. IV 17 ss (70 Kn.)
 48. (52) καὶ μιν καλύπτει. 'μῶν χαραδριὼν περναῖς;' 22 Kn.
 49. (53) ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες 23 Kn.
 50. (54) κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ 24 Kn.
 51. (55^A) ὄμειξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν 25 Kn.
 52. (56) σίφωνι λεπτῷ τοὔπιθμα τετρήνας 26 Kn.

46 HARPOCRAT. p. 123 B. μάλῃ· ὁ μεμαλαγμένος κηρός... Ἰππῶναξ· [1] | HESYCH. μάλῃ· μεμαλαγμένος κηρός et τρόπιν· τὸ κατώτατον τῆς νεῶς || 48 Schol. Plat. Gorg. 494^b p. 318 H. χαραδριὼς ὄννης τις, δς αἷμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει. εἰς δὲ ἀποβλέφαντες ὡς λόγος οἱ ἐκτεριῶντες ῥαῖον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσι αὐτὸν οἱ πυρᾶσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μιν κτλ. ὡς φησὶν Ἰππῶναξ SVID. s. v. χαραδριὼς | SCHOL. ad Olymp. in Plat. Gorg. p. 144, 22ss Norv. | SCHOL. Ar. av. 266 | HESYCH. χαραδριὼς· εἶδος ὀρνέου et περναῖς· πωλεῖς || 49 ET. MAGN. 334, 1 'ἐμβιβάξαντες'· παρὰ Ἰππῶνακτι· ἀλλ' κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες (ZONAR. 706) || 50 ET. MAGN. 539, 1 (HERODIAN. II 803, 11 L.) καὶ ῥηματικὸν ὄνομα 'κριγῇ', ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι, οἶον· [1] (ZONAR. 1258) | cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 268, 12 HESYCH. κριγῇ· ἡ γλαυξ. δαίμονες. εἶδωλα || 51 ET. MAGN. 624, 8 (CHOEROBOSC. II 590, 657 HERODIAN. I 438, 7 L.) 'ὄμειξεν'... ἐστὶ δὲ καὶ βαρύνον ῥῆμα οἶον ὀμῖξω, ὁ μέλλων ὀμῖξω, ὡς παρὰ τῷ Ἰππῶνακτι οἶον· [1] (ZONAR. 1451) | ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 191, 6. 416, 6 | SCHOL. Lips. E 531 || 52 POLLUX 6, 19 καὶ σίφωνα μὲν, ὅτοι ἐγείνοντο. Ἰππῶναξ εἰρηκεν· [1] | HESYCH. σίφων·... καὶ οἷς οἱ κἀπηλοι τὸν οἶνον ἀρδύονται et ἐπίθμα· πῶμα et τέτρηθεν· ἐτρέπησεν et τετρήναι· τρήσαι

46 Pollux 10, 58 ὁ δὲ ἐνὼν τῇ πινακίδι κηρός ἡ μάλῃ ἡ μάλῃ | τρόπιν v.l. | τρόπ. Hom. | φ 179 ἐπιχρίοντες αἰουφῇ | χοίσας liber unus cf. Suid. s. κωνιάται· οἱ τοὺς τοίχους παραχοίοντες || 48 μὴν Suid. Schol. Ar. | καλύπτει(ς); cf. B. probat Kn. | ad περναῖς cf. Herond. 3, 74 | ad rem v. RE III 2115 || 50 cf. Ov. met. 5, 549 RE VI 1065ss || 51 ad ὄμ. cf. Hes. op. 727 | ἐτίλησεν Anecd. Zonar. | cf. Herond. 3, 70 χολὴν βῆξαι || 52 τὸ ἐπίθμα C (e testimonio Be., ἐπίθεμα priores) em. Welck.

53. (57) στάζουν σιγάσπερ εἰ τροπήιον σάκος. 27 Kn.
 54. (58) κάλεψα ῥόδιον ἡδὺν καὶ λέκος πυροῦ 28 Kn.
 55. (59) πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φώιδας θερμαίνων 29 Kn.
 οὐ παύεται.
 56. (64) Μαλὶς, κόνισκε· καὶ με δεσπότεω βεβροῦ 71 Kn.
 λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

SCHOL. (GLOSS.) 56, 1 κόνισκε sscr. χαῖρε cod. A | βέβρου sscr. μα[...].]ου cod. A, unde μά[ο]ν? μα[τα]ου Mein. et Schnw. μα[λακ]ου Hoffmann μα[νικ]ου Kal. μα[λερ]ου D.

53 POLLUX 10, 75 καὶ ὁ τρύγοπος καὶ ὁ σάκος (σάκος v. l.) ἐπὶ τοῦ τρυγοῖτον εἰρημένος καὶ ὁ ὀλιστήρ· Ἰππῶναξ δὲ φησὶ [1] || 54 POLLUX 10, 87 ἐν δὲ τοῖς Δημοσποδαῖς λέκος εὐρίσκομεν Ἰππῶνακτος εἰπόντος· [1] || 55 EROTIAN. p. 134 Kl. φώιδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρικὴ. καλοῦσι δὲ φώιδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐμφλογίσματα... καὶ Ἰππῶναξ δέ φησιν· [1. 2] | TZETZ. Schol. Ar. Plut. 535 ap. Herw. Soph. Oed. R., τὰ ἐκ ψύχους ἐκκαύματα, ὡς καὶ Ἰππῶνάξ φησὶ· [1] || 1 EROTIAN. p. 96 Kl. μάλλον δὲ ἡ θερμοσποδιά μαρίλη λέγεται, ὡς... καὶ Ἰππῶνάξ φησὶ | HESYCH. φώιδες· τὰ πρὸ (sic) πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσίσματα || 56 TZETZ. in ANECD. Oxon. ed. Cram. 3, 310, 17 v. fr. 3 καὶ· πᾶσα Ἀθηναῖα μαλὶς κτλ. | HESYCH. Μαλὶς· Ἀθηναῖα | HESYCH. βεβρός· ψυχρός. τετυφωμένος ἐτ βεμβρός· τετυφωμένος. πάρετος

53 ὡσπερ εἰ (ὡσπερ ἐκ) τροπήιον (τροποῖον) & † ὡσπερ ἐς τροπήιον Kn. ὡσπερ ἐκ τροπήιον B. Hemsterhuys cf. η 125 Ps.-Hes. scut. 301 Anan. 5, 4 ὡσπερ δεῖ ci. Kn., sed cf. Herond. 3, 33 ἐνταῦθ' ὅπως νῦν ἐκ τετραμένης ἡθεῖ (Jung) | σάκος & σάκος Salm. iure x iterandum esse negant Klotz Jung (p. 57, 6) || 54 Ῥόδιον ex Ar. av. 944 ci. Kn. | hinc Phoenix 2, 2 λέκος πυρῶν | cf. Hesychn. λέκος· λεκίσκιον. λεκάριον. τρύβλιον. οἷ δὲ λεκάριον || 55 cf. Kal. Metr. Jb. 257, 132 || 1 μαρίλην Tzet. | cf. 71 B. 4 πολλὴν μαρίλην ἀνθρώπων | de μαρίλη v. ad fr. III 9 VIII 10 et Cratin. fr. 257 K. Comic. adesp. 443 K. Ar. Ach. 350 | τοῦ παιδὸς θ. Erotian. & | nota φωῖ· iamb., unde φώιδας Kn. ad φ. cf. i 374ss | θερμ. in dubium vocavit Kn. || 56 1 Ἀθηναῖα auctore Hesychnio del. B., qui tamen Ἀθηναῖα ut exitum versus praecedentis non respuit | κο[...].]μικς (sic), sscr. χαῖρε A, id. sine lacuna & | κόνισκε vocabulum Lydium interpretatus est B. et χαῖρε utpote glossema del. κωνῶ σε? Cr. ex 37 | δεσπότεω βέβρου & explic. Schnw. (v. supra) || 2 Herond. 6, 17 λίσσομαί σε, μὴ ψεύσῃ

57. (81) στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθη. 85 Kn.
 58. (66) ἔκρωζεν <ῆ> κύμινδις ἐς λαύρη 30 Kn.
 59. (67) ἐν ταμίῳ τε καὶ χαμεννίῳ γυνυόν 31 Kn.
 60. (65) καὶ νῦν ἀρειῶν σὺκινόν με ποιῆσαι. 32 Kn.
 61. (45) καὶ Μύσων, δὴ Ὀπόλλων 33 Kn.

57 ATHEN. 2, 49de Δαμασκηνά... ἐπεὶ δὲ πλείστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστὶ χώραι τὸ κοκκυμήλων καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρον Δαμασκηνόν... κοκκυμήλων οὐν ἐστὶ ταῦτα· ὃν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἰππῶναξ· [1] | HESYCH. κοκκυμήλων· ὁ καρπὸς [...] || 58 ET. FLOR. p. 231 M. 'οὐδὲν ἐς λαύρη' [χ 128]... τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδοσαν, τινὲς δὲ τὸν κοκκῶνα, ὡς Ἰππῶναξ· ἔκρ. κύμ. ἐς λαύρη. στολή (στόμα corr. M.) δὲ λαύρης τὴν ἔξοδον τὴν ἐς αὐτὴν | Hesychn. κύμινδις· εἶδος ὀρνέου || 59 ET. FLOR.¹ p. 402 Mill. (e Didymo) χαμεννίον· κραιβάτιον, καθάπερ καὶ παρὰ Ἰππῶνακτι· [1] | ²p. 307 χαμεννίον· ἐπὶ τοῦ κραιβ(β)ατίου τάσσεται. Ἰππῶναξ· [1] || 60 ET. FLOR. p. 41 Mill. ἀρειῶν· τὸ ἀπειλῶ ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι· καὶ νῦν ἀρειῶν σ. μ. π. τουτέστιν ἀπειλεῖ | ET. MAGN. p. 139, 36 s. v. ἀρειῶν· (add. cod. Va) ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶν, ἀρειῶν ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι· ἀρειῶν (ἀρειῶν ET. VATIC.) σὺκ. μ. π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς | HERODIAN. π. καθολ. προσωιδ. I 454, 11s L. [1] || 61 DIOG. LAERT. 1, 107 μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ Ἰππῶναξ εἰπὼν· [1. 2]

57. 58. haec fr. initio metri causa supplenda esse vetat K. Rupperecht coll. ad fr. 57 Eur. Phoen. 182. 1215 et ad fr. 58 Alem. 104 Pind. fr. 220 Soph. Ai. 410 Dosiad. 6, 16, ubi eadem metra inveniuntur || 57 cf. Archil. 173 B.⁴ | καὶ add. Gaisf. | στέφρα μὲν εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθη ci. Kn. | Herodian. I 253, 5 L. (= Hesychn. s. μίνθα·) μίνθα· τὸ ἡδύσμον cf. fr. III 6 || 58 <ῆ> et ἐν λαύρη Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 | cf. Hesychn. s. λαύρα et λαύρη et Herond. 1, 13 cf. 21. 50, choliamb. adesp. 3 E 291 χ 128. 137 Hes. op. 747 || 59 cf. fr. VI 8; Herond. 3, 16 | ταμίῳ τε Et.¹ μῶι τε Et.² τε ταμ. Nauck: reprobatur Maas σταθμίῳ τε tentavit B.⁴ ταμίῳ Kn. ex Hesychn. τάμεον· θάλαμος | χαμαινεῖνα II 235, χαμαινεῖνες κ 243 ε 15 || 60 ἀρειῶν Kn. ἀρειῶν edit. prior. | cf. fr. IV 5 || 61 Callimachum, qui Bathyclem Arcada iambis praedicavit (pap. v. 102ss), auctorem non respuit cum ten Brink Gerhard Phoenix 196, 4, sed iure obloquitur Pfister quoque RE XVI 1192ss || 1 de trimetro claudio in vocem trisyllabam cadente cf. 36 adn., quod eodem cadit || 1s de Mysone Chenaeo Apolline deo sapientiore cf. Diog. Laert. 1, 30. 41s Plat. Prot. 343^a Gerhard l. c. 173 Jung l. c. 25s | Biantem laudat fr. 73

ἀνείπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

62. (28) χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός. p. 6 Kn.

63. (*48) = fr. VI 17 (p. 4 Kn.)

*64. (*61) □ - ἀνὴρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα 74 Kn.
ἀπ' ὧν ἔδυσσε <- □ - □ - > χλοῦνην.

*65. (*44) ἀν(όλ)βιος πλάνητι προσπταίων κώλοιο p. 4 Kn.

65 A. τὸν θεοῖσ(ν) ἐχθρὸν τοῦτον ὃς κατευδούσης
τῆς μητρὸς ἐσκύλευε τὸν βρύσσον - □.

65 B. πρύμνης ἀπ' ἄκρας ἐς θάλασσαν σπεύδοντες.

62 Stob. 3, 29 (π. φιλοπονίας), 42 p. 635 H. [S] Ἰππώνα-
κτος [1] | APOSTOL. 18, 41^d Δημόνακτος. || 64 SCHOL. Hom. B
I 539 χλοῦνην οἱ μὲν ἀφριστήν. χλοδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς
Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἱαμ-
βοποιῶν τινα φάναι. [1. 2] || 2 HESYCH. et SVID. χλοῦνης·
λωποδότης || 65 SACERD. gramm. VI 523, 3 duplex clodium Hip-
ponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis
quattuor syllabae sint longae, ut est exemplum hoc: [1] ||
65 A—65 C huc adiunximus fragmenta ab O. Masson in Tzetz.
cod. Trinit. Colleg. Cambr. nuper reperta, v. La Parola del
Passato 5 (1950), 71ss || 65 A SCHOL. TZETZ. ad Hom. A 118
ἄλλοι Ἴωνες φιλοῦσι τὰ δασέα ὡς τό· [fr. 41, 1], καὶ τό· [fr. 39, 7],
καὶ τό· [1. 2], καὶ τό· [fr. 36] || 1. 2 PAP. OXYRH. XVIII 2174, 1
col. II 7s τῶν (Maas καὶ L.) θεοῖσ[et τῆς μητρ[|| 65 B ib. ad

2 ἀνείπεν ci. ten Brink vetat Diog. Laert. 1, 30 | in univ.
cont. K. Rupprecht Plat. Ap. 21 A || 62 Herondae dederunt
Mein. et Cr. (Herond.⁴ fr. 72), de poeta comico cogitavit Sitz.
(PhW. 1926, 1045) || 64 Hipponacti dedit Schnw. || 1 <πρύμνη μ'>
Hi. <ἐχθρὸς μ'> Herzog PhW. 1926, 202 | 'quidni κατευδόντα?' Sp.
cf. 65 A 1 κατευδούσης || 2 ἀπὸν ἔδυσσε χλοῦνην C interpretatus
est Herm., lacunam indicavit Dind. ὦν Hi.-Cr. ἔδυσσε· <γὴν δ'
ἀρ' ἔλαβον τὸν> χλοῦνην lusit Hi. ἔδ. <χλοῖναν ὠναγής> χλοῦνης
Herzog l. c. χλ. ad initium v. 1 traiecit B., v. 2 Mein., sed cf.
fr. III 16 | ad χλ. cf. I 539 Ps.-Hes. scut. 188. 177 || 65 αναβίος
fere C em. B. ἀνὰ δρόμος ex Simiae 12, 1 cum adn. adde Nom.
matutin. 2 (fase. VI p. 202) | cf. Hesych. s. προσπταίει | Hippo-
nacti dedit B., alii Ananio | de αἰ diphthongo correpta cf.
Choerob. 1, 6 p. 194 C. || 65 A 1 θεοῖς Tzetz. | βρύσσος sensu
obsc., v. O. Masson ad l. || 65 B ad πρ. ἀπ' ἄκ. cont. Maas Ly-
cophr. 515 | σπένδοντες Maas, qui versum ad pharmacum
(cf. 6ss) revocat

65 C. κοῦκ ὡς κύων λαίθαργος ὕστερον τρώγει,

(TRIMETRA OPΘA)

66. (73) ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χάλιν πεπωκότες. 72 Kn.

67. (74) οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἄλῶναι δοκεῖ
Κριτίης δ' Χῖος ἐν κασωρικῶι δόμοι.

68. (77) □ - □ - κρέας ἐκ μολοβρίτου συνός. 41 Kn.

69. (76) = fr. X 3 (77 Kn.)

Hom. A 314 εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἀπολουτήριον ὕδωρ ἔχον· ἔθος
γὰρ ἦν τοῖς διὰ θαλάσσης ἐπὶ θυσίας ἀπερχομένοις οὕτω ποιεῖν·
εἰς θυσίαν δῆθε τοῦτο τοῦ Ποσειδῶνος ἦτοι τῆς θαλάσσης
καθὰ φησιν καὶ Ἰππῶναξ. [1] || 65 C ib. ad Hom. A 363 καὶ
μετὰ ὑποτακτικῶν μυρίαν οὐκ ὑποτάσσει (sc. ἡ ἰωνικὴ διάλε-
κτος), ὡς παρ' Ἰππῶνακτι. [1] || 66 ¹TZETZ. in Hes. op. 336
δ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστά. ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ
Ἰππῶναξ. [1] | ²SCHOL. Ar. Plut. 435 ap. Herw. Soph. Oed.
reg. Ἰππῶναξ μὲν φησιν· ὁ λέγων (i. ὀλίγον) φρ. | SCHOL.
Lycophr. 579 (fr. 47) || 67 TZETZ. in ANECD. Ox. ed. Cram. 3,
308, 25 (adn.) δέχονται καὶ τρισυλλάβους (πόδας) εἰς ε' πλὴν τοὺς
ἀπὸ βραχέως ἀρχομένους, τὸν χορείον φημι καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς
δ' Ἰππῶναξ [1. 2], καὶ πᾶσι (debuit πάλιν) κακοῖσι δώσω κτλ.
[42] | HESYCH. δοῦλος· ἡ οἰκία ἣ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλεον τῶν
γυναικῶν || 68 EVST. in Od. 1817, 20 (μολοβρός) ἐπάγει (Ἀριστο-

65 C λαίθαργος Tzetz. | inter κύων et λαθ. Tzetz. praeib. κυν-
φιδοάκτης, quod Masson ut gloss. excl.; cf. Hesych. s. v. λά-
θαργοι κύνες· οἱ λαθραῶς δάκνοντες et λαίθαργοι κύνες· οἱ
κρύφα δάκνοντες || 66—69 hic una congegimus trimetra recta,
quae contra Heliodori metrici auctoritatem (v. ad 24) alteri
libro tribuere sunt qui voluerint editores. cf. 24a, 1. 29, 4. 33.
39, 1. 42, 4. 45, 6. 47, 1. 53 adde dubia 32. 69 || 66 de Ananio
auctore cogitat Kn. | cf. 47, 2 Ceraid. 7 Perrotta l. c. (s. Archil.
79s) p. 28 | φρονέουσιν C φρονέουσιν Schnw. | Hesych. χάλιν· ὁ
ἀκατος οἶνος || 67 ad rem cf. Ar. nub. 1076 ss et Gerhard
Phoenix 222, 4 || 1 nota ἄλῶναι (cf. ἔλλαβεν pro ἔλαβεν) | δο-
κεί C em. Fick || 1s ad Chium adulterum contulit Jung l. c.
38s Herond. 6, 58 || 2 τῶι κατωτικῶι δοῦλοι et κατωξ, κατωξ
fere C em. B. ex Eust. in Il. 741, 29 Ἀντιφάνης δὲ φασὶ κασωρεῖν
ἔφη τὴν ἐπὶ τέργους προσετώσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ [117 B.⁴] |
cf. Hesych. s. κασωρίδες et κασωρεῖον et Lycophr. 1385 κασωρίς,
772 κασωρεῖον || 68 κρέας ἐκ μολοβρίτου (cum Schnw.) : συνός
Kn., sed κρέας[s] eodem versus loco exhibet Pap. Oxyrh. Hip-
pon. 2175 fr. 6, 9 [□ - □] καὶ κρέας[s...], ubi praecedat v. 8
[□ - □] ἀρκεῖν[s], quocum conferre licet Suid. s. ἀρκεῖον κρέας

(TETRAMETRA)

ΚΑΤΑ ΒΟΥΗΛΑΟΥ

70. (83) 78 Kn.
λάβετε με ταίματια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν.
ἀμφιδέξις γάρ εἰμι κοῦκ ἀμαρτάνω κόπτων.
71. (62) οἱ δέ μεν ὀδόντες 82 Kn.
〈ἐντός〉 ἐν τῆσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉κεκινέεται.
- *72. (*78) p. 4s Kn.
Μητροτίμωι δηῖτέ με χρῆ τῶι σκότῳ δικάζεσθαι

φάνης ἐν τῶι Περί ὀνομασίας ἡλικιῶν ὥς καὶ Ἰππῶναξ τὸν ἴδιον νῖδον (1) μολοβορίτην πον λέγει ἐν τῶι. [1] | cf. AEL. nat. anim. 7, 47 ἀκούσεως δ' ἂν τοῦ Ἰππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ἐν μολοβορίτην πον λέγοντος || 70 SVID.¹ s. v. Βούπαλος· ὄνος (ὄνομα v. l.) Ἀριστοφάνης· εἰ νῆ Δία τις [Δί' ἤδη Κνοχ] τὰς γνάθους τούτων (τις ἢ Κνοχ) δις ἢ τρις ἔκοπεν, ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. παρὰ τῶι Ἰππώνακτι. [1] | SVID.² s. v. κόπτω (sine poetae nomine) [1] | EROTIAN. 54 p. 43 Kl. ἀμφιδέξις· Βακχεῖος φησὶν ἀμφοτεροδέξις· ὥς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονήμενος... ὁμοίως καὶ ὁ Ἰππῶναξ φησὶν. [2] | GALEN.¹ Hippocr. aphorism. 18, 1, 148 K. Ἰππῶναξ ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τόνδε τὸν ἱαμβον. [2] | ² Glossar. Hippocr. 430 || 71 ET. MAGN. 499, 41 cod. Paris. 2638, ubi de κεκινέεται disseritur. [1. 2] | ET. FLOR. p. 181, 8 Mill. (om. γνάθοις) | ANECD. Ox. ed. Gram. 1, 287s (HERODIAN. π. παθῶν II 225, 12 L.) μεμετρέεται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστιν... καὶ παρ' Ἰππώνακτι. [1. 2] || 72 HERPHAEST. 6 (π. τροχαϊκοῦ), 2 p. 18 C. τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἷον ἐστὶ καὶ τό· [1] | SCHOL. Heph. B p. 271 C. | Io. SICEL. Rhet. graec. 6, 240 ed. W.

70 cf. Kal. Metr. Jb. 250, 487; fragmenta coniunxit B. | Hipponactem ἀκρότονον laudat Athen. 12, 552^{cd}, μάχην Βουπάλου Callim. iamb. fr. 191, 4 Pfei. Ar. Lys. 360s Hor. epod. 6, 14 Lucian. Pseudol. 2 Julian. ep. 10^d (II p. 13 Bid.-Cum.) cf. 14 || 1 λάβετε] τῆτε ci. Kn. | μου & | θοιμάτιον & em. B. Hi.-Cr. | ἔγω ci. Maas (DLZ 1929, 1866), qui θοιμάτιον defendit (cf. Ar. Thesm. 568 λαβὲ θοιμάτιον) | Βουπάλῳ Suid.² βουπάλου (-λοι) Adler | τὸ ὄνομα Suid.¹ v. l. || 2 cf. ἀμφοτεροδέξις | κοῦκ, καὶ οὐχ & em. ten Brink | κόπτων om. Galen. || 71 cf. fr. IV 4 et α 27ss Semon. 7, 17 || 2 ἐντός et ἐκ inseruerunt Hi.-Cr. et ten Brink <οἱ κοῦ> Kn. | τοῖσι & (Kn.) em. B. | πάντες om. Anecd. hinc Kal. unum restituit vers. οἱ δ. μ. ὀδ. ἐντός ἐν γνάθοις κεκ. || 72 Hipponacti tribuit Mein. cf. Kn. p. 4s Maas DLZ 1929, 1866 | Μητροτίμῳ ci.

73. (79) καὶ δικάζεσθαι Βιαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσον 79 Kn.
74. (80) 80 Kn.
μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ
75. (82) Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κ' Ἀμαθουσίων πυρόν 81 Kn.
76. (84) 83 Kn.
ἐξ<ἀκίς> τίλλοι τις αὐτὸν τὴν ἱράμιν <τ'> ὑποργάσαι

73 STRAB. 14, 1, 12 p. 636 ἐκ Πριηνῆς δ' ἦν Βίας εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ. [1] | DIOG. LAERT. 1, 84 (Βίας) λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότητος γερονέναι εἰπὼν. ἐπ' ἀγαθῶι μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρήτο· ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνέττεται λέγων. [fr. 6] καὶ Ἰππῶναξ· ἃ καὶ πλ. cf. 1, 88 | SVID.¹ s. v. Βιαντος Πριηνέος (-ος v. l.) δίκη | SVID.² s. v. δικάζεσθαι (om. ἃ καὶ) || 74 SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 275 Λεβεδίων γοῦν διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ ὁ γραμματεὺς τὸ Ἰππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα. [1] | HESYCH. μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν || 75 STRAB. 8, 3, 8 p. 340 ποιητικῶι δὲ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῶι ὅλῳ φασὶ τὸν Ὀμηρον... χρώνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι Ἰππῶναξ μὲν. [1] | Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι | EVST. in II. p. 305, 33 καὶ Ἰππῶναξ δὲ οὕτω σχηματίζει ἐν τῶι. [1] || 76 EROTIAN. p. 124 Kl. τράμιν τὸν ὄρρον, ὃν περ καὶ ὑπότανρον (ἱππότανρον & ὑποταύριον Val. ad Ammon. 1, 9 p. 40) καλοῦμεν, ὥς καὶ Ἰππῶνάξ φησιν. [1]. μέμνηται καὶ Ἀρχιλόχος. [195 B.⁴] | HESYCH. τράμις· τὸ <τ> ῥῆμα τῆς ἑδρας. ὁ ὄρρος

Kn. (Cambridge Univers. Reporter 23 Dec. 1926) Μητροτίμη est persona Herondae Mimiambi 3 | M. δειν με τῶι σκ. κολάζεσθαι Io. Sicel. | ad σκ. cf. 47, 2. subiunxit 73 ten Brink | ab hoc disticho iambum initium cepisse putat D. || 73 Biantem Prienaem laudat Heraclit. 39 Die.-Kr.⁵ Mysonem Hipponax 61 | cf. Demodoc. 6 Die.-Kr.⁵ | praemisit ten Brink fr. 72 | verbum iteratur ut 70 | δικάζεσθαι Strab. | πριηνέος & | κρέσσον vel κρέισσον & praeter Suid.² (κρείσσων) κρέισσον Schnw. B. Hi.-Cr. | sim. de Minoe Herond. 2, 90 || 74 μοι μὴ λαλεῖν (λαλεῖ) & em. Mein. ex Hesych. | καμανδωδοῦ v. l. || 75 ad β. Phrygum cf. Herod. 2, 2 λέκος ci. Kn. | φαγοῦσι om. Eust. | καὶ ἄμ. & | πυρόν Eust. πυρέων Herond. 2, 80 (Kn.) || 76 ἐξ τίλλοι vel ἐξτίλλοι & em. Mein. ἐκ <τρίχας> B. <πρώκτον> ἐκτίλλοι... αὐτοῦ Sitz. in ἐξ-σ trimetrum cadere, qui praecessit, ci. Kn. | αὐτοῦ & (Kn.) em. Mein. | τ' add. Mein. | ὑποργάσαι Sitz. Kn.

ΕΞΑΜΕΤΡΑ

77. (85. 87)

89 Kn.

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεω τὴν ποτοχάρυβιν,
τὴν ἐργαστριμάχαιραν, ὅς ἐσθίει σὺ κατὰ κόσμον,
ἐννεπ', ὅπως ψηφίδι <κακός> κακὸν οἶτον ὀλῆται
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο.

.....
πῶς παρὰ Κυρσοῦν ἦλθε

91 Kn.

78. (86) — — — — — τί με σκυράφοισ' ἀτιτάλλεις;

90 Kn.

77 ATHEN. 15, 698b Πολέμων δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωιδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει ... εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππώναντα πατέον τὸν λαμβόποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς Ἑξαμέτροις· [1—4] | ANONYM. π. τῶν εἰς 'ω' θηλυκῶν ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium Θεσαυρός. κέρας ἀμαλθείας καὶ κῆποι Ἀδωνίδος Thesaurus Cornu-copiae et Horti Adonidis Venetiis 1496 f. 268v. ex. (= Cob. Voss. gr. 20 ap. Reitz. Gesch. d. gr. Etymologica 367s) οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν (αἰτιατικὴν) εἰς 'ον' ἐποίουν, Σαπφοῦν καὶ Αἰγυῖον ... ὁμοίως καὶ παρὰ Ἰππώναντι. [5] || 78 EVST. in Od. 1397, 26 (Ἀθηναῖοι) ἐν ἱεροῖς ἀθροίζομενοι ἐκύβενον καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκυράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκύρωι. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβεντήρια σκυράφεια ὀνομάζετο. ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκυραφείοις ῥαυδιουργίαν σκύραφοι ἐκαλοῦντο. Ἰππῶναξ. [1] πεποήνται δὲ φησι καὶ προστάται τοῦ οὗτο παλίν, Ερμῆς καὶ Πᾶν

77 cf. H. Kleinknecht l. c. 113 O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 312ss || 1ss detorsit poeta exordium Odysseae et Iliadis || 1 εὐρυμεδοντιάδεα C em. Wil. (ad Πηληιάδεω) | B 541 Χαλκωδοντιάδης | ποτοχάρυβιν A παντοχ. olim B., quod defendit Wil. TG 30, 1 πολτοχ. Wachsmuth cf. γαστρο- et μεθυσοχάρυβιν | ad χάρυβιν cf. Anonym. in Turpiluer. 85 || 1.3 cf. a 1 || 2 Hesych. ἐργαστριμάχαιραν. τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμενονσαν | cf. Plaut. Pseud. 1181 (Cr.) | Hom. hymn. Apoll. 535 ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν | δσ Kal. cf. v 181 || 3 ἐννεπ' C | κακός inser. Cob. ex p 217 κακὴ cum recentioribus Kn. κακῶς Kal. | cf. Γ 417 | ὀλεῖται Cob. || 4 cf. A 316 || 5 Herodot. Τούν, Αἰγυῖον, Τιμοῖν al. nomen redit fr. II 1. ceterum cf. 22 Ulixes postquam Charybdin fugit venit ad Calypso || 78 ἀτ. vox Homericā

ΜΕΛΗ

79. (90)

p. 2 Kn.

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρενα

*80. (*92) καὶ κνίσῃ τινὰ θυμῆσας

p. 3 Kn.

[81]. (72) Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφροσι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν·
αὕτη γὰρ ἡ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναικ' ἄγει λαβὼν

p. 5 Kn.

.....
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

5

79 HEPHAEST. 5 (π. λαμβικῶν), 3 p. 16 C. (καταληκτικὸν λαμβικὸν) τετράμετρον δὲ οἷον τὸ Ἰππώναντος· [1] | INSCR. vascul. ap. Jacobsthal Phil. 60 (1901), 329 ε] ἴ μοι γένοιτο [ο παρ-θένος] | cf. SCHOL. Heph. B p. 268 C. | ET. MAGN. 26, 57 | SCHOL. Ar. Plut. 253 || 80 HEPHAEST. 10 (π. ἀντισπαστικῶν), 2 p. 32 C. (ἀντισπαστικὸν) δίμετρον δὲ ὑπερχατάληκτον τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον ἢ Ἰππώναντικον οἷον· [1] || 81 STOB. ecl. 4, 22 (π. γάμον), 123 p. 546 H. [S MA] Ἰππώναντος· [1—6]

79 cf. Wil. SS. 120, 1. O. Schrö. Grundriß 55 metrum explicavit Caes. Bass. gramm. VI 263, 16ss K. | ἔμοι (sic) Heph. optimi libri || 80 Wil. TG 30, 1 ionicos agnovisse sibi visus est; sed cf. Versk. 250 | at Athen. 7, 289^e τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἐδυμῶν || 81 Hippothoonti comico dederunt Mein. B., comoediae novae Pohl. quoque propter v. 2 τρέπον γυν. χρ. || 2 ἔδνον C em. Haupt || 4 τρυφῶς C em. Trine. τρυφεράν B. τρυφῶσαν Mein. ἀτρυφερόν ci. Kn. lacunae vitandae causa | post 4 lacunam statuerunt Val. B. | fr. 89. 91. 93s B.⁴ a Sacerdote tradita ficta esse demonstravit Buech. RhM. 37 (1882), 339s' Be.

Hipponacti dederunt editores nonnulli Semon. 16 adn. Anan. 3, Phoenic. 6, choliamb. adesp. 1. 3

In p. 104—118 numeris q. d. Romanis distinximus nova Hipponactea publicata in Pap. Oxyrh. vol. XVIII (cf. vol. XIX, p. 150ss), quod edidit E. Lobel Londin. a. 1941, sub nr. 2174 s. II in., 2175 s. II/III, 2176 s. II. quibus de papyris v. Ed. Fraenkel ClQuart. 36 (1942), 54ss (cum adnotationibus a Paulo Maas suppeditatis) et ad nr. X K. Latte. Phil. 97 (1948), 27ss cf. O. Masson RevEtGr. 62 (1949), 300ss, praeterea usi sumus non solum schedis, quas E. Diehl sub titulo 'Lyrici Graeci rediivi II' in Mus. Rhén. publicare praesumpserat, sed etiam adnotationibus Br. Snell, cui numeri X editio debetur.

I πολλήν μαρλήν ἀνθρώκων [_ _ _]
[_ _] ζών φυκι [_ _ _]
[_ _] ν αὐτόν, ὅστις ν [_ _ _]
[_ _] ἐπεὶ τὸν ψωμὸν [_ _ _]
[_ _] ρεῦσι τὴν γένῃ [_ _ _]

II [_ _ _ K] νηοῦ [_ _ _]
[_ _ _] Φαίηκας [_ _ _]
[_ _] ἐπλωωσεν [_ _ _]
[_ _] σιος ὥσπερ Βου [_ _ _]
[_ _] το φρενώλης τ [_ _ _]
[_ _] θεν διδάξων π [_ _ _]
[_ _] πρὸ κοροσίπ [_ _ _]

I 1—5 = PAP. 2174 fr. 6 p. 70s || 1 = fr. 71 B.⁴ (EROTIAN. p. 96 Kl. μαρλήν . . . , μάλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρλήν λέγεται . . . καὶ Ἰαπωνάξ φησι. [1]) || II 1—11 PAP. 2174 fr. 8 p. 71s || 7 HESYCH. κοροσίπινον· ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρ' Αἰγυπτίους τὸ κεκαῖον λεγόμενον

I 1 [_] ἔλῃν. [pap. :] ὥλῃν. [L. μαρλήν redit III 9 supplevit D. ex fr. 71 B.⁴ μαρλήν Erotian. C || 5 H 128 ἐρέων γενεὴν contulit L., quasi dixisset Hipponax ἐρεῖσι τὴν γενήν, quod nomen legis ap. Aesch. 6, 7 Callim. fr. 511 Pfei. Herond. 2, 32. 4, 84 || II 1ss cf. ε 275ss (Καλνῶ, πλέεν, γαίης Φαίηκων) || 1 K [_] νηοῦ [_] παροιδικῶς dictum ut 77, 5 || 4 in. [_] α? L., ex. v[ ] fere certum, tum potes ἀσπ[ ] ασιος ὥσπερ Βου[ ] παλος . . .] cf. K 35; an [_] ὁσιος? || 5 in. [_] τ sive [_] ν L. | φρ. solus Aesch. Sept. 739s παρὰ νοῖα συνάγε νυμφίους φρενώλης cf. H 360 θεοὶ φρένας ὤλεσαν || 6 ex. π[ ] sive γ[ ] 7 κοροσίπ [(Hesych.) non exhibet pap. cf. κόροσιον, loti radicem ap. Theophr. hist. plant. 4, 8, 9 Strab. 17, 2, 4 p. 629

[_ _] λυκρόν κ [_ _ _ _]
[_ _] . . της [_ _ _ _]
[_ _] ενειδ. [_ _ _ _]
[_ _] ἄλλα. τ [_ _ _ _]

III [_ _] δὲ τ [_ _ _ _]
[_ _] τι το [_ _ _ _]
[_ _] σκ [_] ὀμβρ [_ _ _ _]
[_ _] εἰμος γι [_] γαρ [_ _ _ _]
[_ _] ὥσπερ τραγῶ [_ _ _ _]
[_ _] π[ ] ἔατι καὶ μὲν [_] θη [_ _ _ _]
[_ _] ὥσπερ Κίκων α [_ _ _ _]
[_ _] ἔδυσσάμει τ [_] ε [_] ἄξ [_] ἡλου [_ _]
[_ _] ἄς μαρλήν ἀνθρ [_] ἀκων [_ _ _]
[_ _] . .] δὲ κ [_] α [_] πῦρ οὐκ ἐσέροχο [_ _ _]
[_ _] θέρωνην ἐς Καβίρ [_ _ _]
τὸν Τ [_] αυ [_] ριδῶνα μῆνα καὶ [_ _ _]

8 HESYCH. ἀλνκ[ ] τ[ ] ρόν· ἐδίδ[ ] (εἰ)νον et ἀλνκ[ ] (ρ)όν· χλιαρόν. ψυ-
χρόν· οἱ δὲ θερμοῖν || III PAP. 2174 fr. 9 p. 72s

8 ad [_] λυκρόν sive [_] δα [_] λυκρόν cf. Passow-Croenert p. 314, 65ss, sed de λ dubitat L., qui a mavult | ψανκρός? σανκρός? | · ante λ aut littera sscr. aut accentus sive spiritus || 11 num ἄλλος sive ἄλλοτ' ἄλλα, sicut fr. 27 p. 80, 1 L. ἄλλος ἄλλ[ ] α? || III supplevit D. praeter v. 6 (δ)π-, 9 (ἀνθρ [_] ἀκων) 12. 13 (L.) || 4ss artes magicæ tractantur || 4 ad γίγατον cf. Simon. 88 Ar. pac. 634 || 6 [_] π[ ] ἔατι pap.: [_] δ [_] π[ ] ἔατι sive [_] δ [_] π[ ] ἔατι (i. subula) L. | fr. 57 στέφανον . . . μὲνθης, rem inlustrant Herod. 4, 70 (ubi C ὅπ-) Hom. hymn. Cer. 208s || 7 Ciconis artem carpit fr. 5, adde fr. VII 18 et X 14 || 8 supplevit D. | τ [_] ε [_] κ [_] α L. || 9 [_] α [_] σ pap., — addidit antiquarius, ne α [_] σ legas || 10 in. [_] σκ[ ] sscr. δε pap. | supplevit D. | cf. Aesch. Choeoph. 863s πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευ-
θερίαι δαίον | ex. tam ε [_] quam ο [_] legi potest || 11 de Καβ. hic primum appellatis cf. Herod. 2, 50s 3, 37 RE X 1407s 1431 (de pompilo et Cabiris) Lobeck Aglaoph. 1202ss || 12 quartam litteram π sive γ fuisse, non τ censet L., dubitat D. | quod ante ρ in papyro cernitur lineolae vestigium, gravem fuisse accentum putat D. | Ταυρεῶνος mentionem fecit Herond. 7, 86 quoque, ad -ρι- pro -ρε- contulit iam L. Ἀπαυρεῶν et -ριών; adde Ditt. Syll.³ 57 (Miletī in titulo Molporum), 23s ἄρχονται οἱ στέφανοφόροι Ταυρεῶνος θένειν Ἀπόλλωνι Δελφινῶν

[ἐ]λθὼν δ' ἐς οἶ[κο]ν συκάμ[ινον] ἔτρωγ[ε]
 καὶ τῷ κυμαίῳ ἰὸν [- ο - - ο]
 ἐπιπύσας τρεῖς καὶ τ[ο]ν [- ο - - ο]
 [ὁ]π' ὄν ἐδεψάτ' ὦσ[ε]. [- ο - - ο]
 [...]νδ' ἐ[...]
 [...] . [...]

15

IV [...] . [...]
 [...] ἄλ[οι]αῖσθα[ι]
 [- ο - - ο] τῆς] ἀνοῖτης ταύτῃ[ς]
 [- ο - - ο] τῇ]ν γνάθον παραστ[ληξ] [- ο]
 [- ο - - ο] . κηρῖνους ἐποί[η]σ[ε] [- ο]
 [- ο - - ο] κἀνετ[ε] { ἐλ[η]σ' ἐλ[η]ν? - ο]
 [- ο - - ο] χρύσο λαμπέτω[ι] δ[ό]βδωι
 [- ο - - ο] . ν ἐγγὺς ἐρμῖνος
 Ἐρμῆς δὲ Σιμών, αἰκτος ἀκολουθήσας

5

IV 1—17 PAP. 2174 fr. 11 col. 1 p. 73s || 9 ET. FLOR. 19 Mill.
 'ἀκολουθήσας' [1] ἐκτάσει τοῦ 'ἀ'. οὕτως Ἡρωδιανός | L desunt
 in papyro

13 δεοσι . . ν pap. | ἐλθοῦς ἐς οἶκον Herond. 3, 95 || 14 Hesych.
 s. κίμαι· χυμὸς πύρινος et s. κυμάς· χυλὸς μορέας | ιον pap., non
 τον | de mori fructus vi medicinali cf. RE IVA 2337s || 15 de
 τρεῖς ἐπιπύσας in sinum cf. Callim. fr. 687 Pfei. Theoc. 6, 39 cum
 schol. Theophr. char. 16, 15 εἰς κόλπον πύσαι || 16 [...] π' . νεδε-
 ψάτ' pap.: supplevit et interpretatur D. ad 64, 2 ἀπ' ὄν ἐδύσε
 et ὑπομαλάσσω sim. | ad tmes. cont. K. Rupprecht Wack. Synt.
 I 178 | an [ἀ]π' ? cf. ἀπομαλακίζομαι al. | (ὑπο)δενῶ novum, ut
 videtur, sed iam μ 48 κηρὸν δειψήσας μελιγδέα (unde Hesych.
 δειψήσας· μαλάξας) Herond. 4, 64 δέψει χερσὶ | ad rem v. fr. IV 5
 κηρῖνους ἐποί[η]σε || IV explevit L. praeter 3, 4 || 2 ἀλοῖαν sensu
 mulcandi, verberandi, percutendi Ar. Herond. Babr. || 3 ἀνοῖτα
 sim. Alc. 55, 1, 24C (?) Herod. 6, 69, 5 || 4 ex. π[ρ] : π[ρ] [vel π[ρ] L.
 παραστ[ληξ]-(σσ-) supplevit D. ad Polluc. 8, 77 τὰς γνάθους πα-
 ραστρηγνύς | cf. fr. 71 || 5 in.]?]? cf. fr. 60 | Plat. leg. 1, 633d
 τοὺς θυμὸς κηρῖνους ποιοῦσιν || 6 Ar. Ach. 351 ὁ λόγος ἐνετίλησεν
 ὥσπερ σηπία || 7 exspectatur -λαμπέτη (cf. Anacr. 50A ἦλιε καλλι-
 λαμπέτη Lucian. tragoed. 103 λαμπέτης ἀώς), nisi quis ἀλάμπετος
 potius contulerit | χρυσόχραπς est Mercurius Homero et Pin-
 dario || 8 Hesych. s. ἐρμῆς· τόπος, ποὺς κλίνης et s. ἐρμῖνα· πόδα
 κλίνης; adde θ 278 ψ 198 et Herond. 3, 16 τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ
 τοῖχον ἐρμῖνος

[- ο - - ο] το] ὅ κινὸς τὸν φῖλητην
 [- ο - - ο] ὥς ἐχιδνα συρρίξει
 [- ο - - ο] ἀξ δὲ νυκτὶ βου[- ο].
 [- ο - - ο] καὶ κατεφράσθη
 [- ο - - ο] Μαῖα]δεὺς κατέσκηψ[ε]
 [- ο - - ο] ἐμερ]μήριξε· τῷ δὲ κ[η]λήτ[η]
 [- ο - - ο] ξ παῖνι· μῦϊαν [- ο - - ο]
 ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριτοῖσι μιᾶρτυσιν,
 ὄκον τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
 ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
 οὐ γὰρ παρῇν ὀφελμα — πνυθμένοι στοιβῆς.
 col. 2 iuxta v. 11. 12 leguntur α[et σκ[

10

15

20

V [- ο - - ο] οἷον Στρυμ[όνος] ῥέεθρ' ἄγρυν
 [- ο - - ο] κυσ]οχήνη' πολλὰ[κ]ις σκῶρ ἐκτιλ[ε]

16 HESYCH. παννί· μικρόν. οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν cf. idem
 πάνις· ἀπόχρεως || 17—20 SCHOL. Lycophr.¹ 579 χάλκς καὶ ἔρπιν
 ὁ οἶνος . . . Ἰππωνάκτειοι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις· φησὶ γάρ. [fr. 66],
 ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν [17—19] | ibid.² 1165 'ὀφέλτρυνσσι' . . .
 ὀφελμα . . . καὶ τοῦτο Ἰππὼν ἀξ φησιν [17—20] | Tzetz. ad Ar.
 Plut. 435 ap. Herw. Soph. Oed. R. [18] || 17 EVST. in Π. 114, 20
 πληθυντικὸν δὲ μέγιστος παρὰ τε τοῖς κομικοῖς καὶ Ἰππώνακτι ||
 18 HESYCH. καπηλεύει· μεταπωλεῖ. οἰνοπωλεῖ. καὶ τὰ πρὸς τρο-
 φὰς καὶ πόσις || 20 HESYCH. (ἀφελμα et) ὀφελμα . . . κάλλιν-
 τρον | HESYCH. στοιβή· σύνθεσις. καὶ εἶδος χόρτου | L desunt
 in papyro || V 1—4 PAP. 2174 fr. 14 p. 75 || 2 HESYCH. κυσ-
 σήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ ἐδρυρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον {εν}, ἐν ὧ

9 nomen redire videtur v. 12 || 10 cf. fr. 4, 2s Ἐρμῆ κινάγχα
 . . . φωρὼν ἑταῖρος | nota φῖλητην cum C Hes. Aesch. Eur. et
 Hesychio || 12 aut Σιμών]αξ aut 'Ἰππών]αξ | νυκτὶ 'noctu' ut
 o 34 Pind. Ol. 1, 2 | βου]πλήγη? (Z 135) || 13 κατ. est 'delibera-
 vit', ut ap. Herod. 4, 76 τις Σκυθῶν καταφρασθεὶς cf. ad v. 15 ||
 14 fr. 24a, 1 Μαῖαδὲυ Κυλλήνις et 27 Κυλλήνις Μαῖαδὸς Ἐρμῆ |
 ex. aut ψ aut φ || 15 Hesych. s. κηλέστις· ὁ ἀπατεῶν (Suid.) ||
 16 in. ξ sscr. σ || 17 ad trim. rect. cf. 24a 1 et 66 || 18 ὅπον
 Schol.^{1, 2} || 19 εὔρων, ὄρων, εὔρον Schol.¹ εὔρων Schol.² v. l. ||
 V supplevit D. || 1 cf. Aesch. Pers. 496s πῆγρυνσιν δὲ πᾶν ῥέ-
 εθρον ἄγρυν Στρυμόνος et Suppl. 244s ἄγρυν . . . Στρυμών; addas
 Strab. 7 fr. 33 p. 331 αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαὶ Apollod. 2, 5, 10,
 12 ('Ἡρακλῆς Στρυμόνος) τὸ ῥεῖθρον πλωτὸν ἐν ἐμπλήσας πέτραις
 ἀπλωτον ἐποίησε Mela 2, 30 Strymon . . . maiore . . . alveo erum-
 pit || 2 κυσσὸχήνη i. ἐδρυρωκτία cf. Ar. Ach. 843 Vesp. 1070 Nub.

[⊖ (ἐξ)ε]βηξε καὶ σ' ἄρων[ίσας ἡδύ]
[πρὸς τῇ]ν σελήνην εἴ[δε? - ⊖ - - ⊖]

VI supersunt col. 1 scholiorum laciniae hae: iuxta col. 2, 10s
] τρέφει et] ἰσχύω, iuxta 16]σ.

col. 2

·[ωνο[. . . . .]
·[υλ' ἦλθεν ο.[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[·είον[·] ἀκεσ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[γ]ληχῶνος [- ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
[κ]αί μ' εἶρεθ' ὁ [⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖] 5
εἰ πασ.[⊖ - ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
κόνδι[. . . . .]
Υ) ἀλλ' ἐξ τε γυ[μν ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) χαμαιεπιφ[θύζ ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐκδύντες α[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖] 10
Υ) ἐδάκνομέν τε κάφ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]

ἀμαρτάνουσαι αἱ πόροι ἐδεσμεύοντο | PHOT. p. 192, 18 || 3 HESYCH. σαρωνίδες· πέτραι ἧ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηρνῖαι ὀρύες et σαρωνίς· ἐλάτη παλαιά (cf. Callim. hymn. Iov. 22 Parthen. 11, 4 Alex. adesp. 1, 10) et διασαρωνίσαι· τὸ προσποιητικῶς γελᾶσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σαρκωνίσαι || VI 1—24 Pap. 2174 fr. 16 p. 75ss

1085s | de iota (L.) inter η alterum et π inserto dubitat D., vide an hastula voces distinguantur || 3 ἐκβήσσειν Hippocr. saepius | Callim. fr. 216 Pfei. ἐβήξαν Herond. 3, 70 χολή(ν) βῆξαι || 4 cf. fr. 3, 5 || VI 1 ex. ρ sive ε || 2 ante λ (ὁ?) in pap. sscr. sunt litterae deletae vestigia et υ sive littera altera || 4 γληχῶνος potius quam β[ληχ·. nota accentum | cf. Hesych. s. βλήχων· γλήχων. καὶ οὕτως λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβαιον Suid. s. βλήχων· ἡ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης | cf. Hom. hymn. Cer. 209 Herond. 9, 12 v. RE XV 2024ss || 8ss margini sinistro v. 8—17 (18?) adscr. sunt diplex et antisigma sive alogus, σημεία interpretationis incertae cf. RE XI 1918ss, 1923s, 1926, 66, 19 cf. Hephaest. π. σημείων 4 p. 74, 15C. ἡ διπλή ἢ ἔξω βλέπονσα παρὰ μὲν τοῖς κομικοῖς καὶ τοῖς τραγικοῖς ἔστι πολλή, παρὰ δὲ τοῖς λυρικοῖς σπανία || 8 γυ[μν sumpsit D. ex v. 14, et ad hunc v. et v. 9 cf. fr. 59 || 9 cf. Theocr. 2, 61 λέγ' ἐπιφθύζουσα (7, 127) || 10 -δύ· pap. (sic) || 11 ad δάκν. cf. fr. 45, 6 | ex. φ an ψ

Υ) διὰ θυρέων βλε[π - - ⊖ - - ⊖]
Υ) μ' ἡμεᾶς λάβ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) γυμνοὺς ἐρυ.[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἔσπευδε δημ[⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖] 15
Υ) ἐγὼ δ' ἐβείνε[υν ⊖ - ⊖ - ⊖ - - ⊖]
Υ) ἐπ' ἄκρον ἐλκλίων, ὥσπερ, ἀλλὰ πάντα ψύχων,
— κλαίειν κελευ[⊖ - ⊖ Βού]παλο[ν - ⊖]
[κ[·.]μ' αὐτίκ' ἐξ[έω]σεν ἐκδεπ[⊖ - - ⊖]
[καὶ δὴ π' τοῖς ἐργ[οῖσιν εἰχομ[⊖ - - ⊖] 20
[ἐγὼ μὲν ὥσπερ . . .]' . . . ονίς τι . . [ ]
σφάζ[ειν ὑπέ . . [ ] φαλ . . . [ ]
infra schol. [τ]ὴν αὐτὴν διάνοιαν οὕτω[. . .]
[. . . κ]εφαλαίω[. . .] . . . [ ]

VII

κη[λ]εῖς
[⊖ - ⊖ - ⊖ - ⊖ - (⊖)] κοτίλλη[ι(⊖)]

SCHOL. 12 PAP. 2176 fr. 14 p. 94 ἐκοσμ[. . . διὰκ] | θυρέων[. . .] | [·.] υρ- ρ[. . .]

17 HEPHAEST. 5 (π. λαμβικῶ), 4 p. 17C. (τὸ χολὸν δέχεται) ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γίνεταί· [17] | SCHOL. Heph. B 269 c. | [ ] desunt in pap. || VII 1—23 PAP. 2175 p. 81a fr. 1

12 O 124 διὰ προθύρου || 13 ad accentus contulit L. Schol. Od. 4, 294 | intellege μὴ ἡμέας | λάβ[ ] pap. ut videtur || 16 βεινεῖν exhibet Hesych. sub βειν-, non sub βιν- || 17—19 novum fragm. addidit L. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150 || 17 επ pap. cum Schol. Hephaest., cuius ε εἰς || 18 diplen in mg. vidit L., non obelum || 19 ἐξ[έω]σεν L., qui fr. b adglutinavit | Hom. dixit ὄσα sim., idem Iones | ex. εκδετ eodem versus loco leges Pap. fr. 17 c 7 || 20 δὴ π' redivit fort. PAP. 2176 fr. 2 + 8, 3 || 21 b]· ωρον?]· σρον? pap. | fr. 4, 2 Μηιονισί usurpavit, quod in pap. foret μῆιονισί. quam ne legeres terminationem, scripsitne antiquarius -νισί[?] 22 fragm. parvum in initio adiunxit L. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 150 | post ὑπέ. (sic pap.) τ sive ξ cognoscere sibi videtur L., qui sub v. finem de λογτ (veri similis λογτ) cogitavit || VII 1 κη . εἰς pap.: suppl. D., synonymon fere verbi κοτίλληεν: sub κη εἰς numeros κη' et εἰς latere censet L. || 2 ex. post η vestigium certum unius litterae (ε?), nisi tres perierunt | κοτίλλω Hes. op. 376 Theogn. 363. 852 Phocyl. 14, 2 | persuadere sive fallere conatur Iuno Iovem et Ilithyias (T 103ss Apollod. 2, 4, 5, 5 al.) in Hercule et Eurystheo nascentibus

[σ _ _ _ σ _ _ _]ν ἀποπνίξιμη
 [σ _ _ _ σ _ _ _] (σ) ε]ὑμηκέων
 [σ _ _ _ σ _ _ _] αἱ [τ]δ̣ [μ̣ή]νυτρον
 [σ _ _ _ σ _ _ _] ἄλλο [τ]ι π[ρ]ῆσσε
 [σ _ _ _ σ _ _ _] αὐχενοπλήγα
 [σ _ _ _ σ _ _ _] σ̣ ἀνθρ[ώ]που
 [σ _ _ _ σ _ _ _] κταδίζουσι
 σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοι,σιν ἀγρίης χοίρου
 [σ _ _ _ σ _ _ _] ὕδρον ἐν Λέονη

10 ATHEN. 9, 375c χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὥς
Ἰππῶναξ. [10] | | | desunt in papyro

3 -*πνίξει* certum est in pap. *ἀποπνίγειν* Batrachom. 119. 233 Herod. 3, 150 Callim. iamb. I, 300 (fr. 191 Pfei.) | agitur de leone Nemeaeo. cf. Apollodor. 2, 5, 5, 3 Diod. 4, 11, 4 || 4 *ἔμμηκεον* legit et supplevit D.: *ἰνυ. κεον* (L.) *εἰμ.* intellegit D. de sagittis et iaculis (Iul. or. 2, 60^a), quibus frustra occidere leonem Hercules conatus est (Appollod. 2, 5, 1, 2): num praecessit *βελέω* in trimetro recto? || 5 in. *ἴαι* potius quam *ἴη* L. | Hom. hymn. Merc. 264 *οὐκ ἂν μῆνυτρον ἀροίμην* (364) | *νμ μνν.* spectat ad nuntium, quem leone intersecto Herculi Eurystheus misit Copreo praecone usus (O 639s Pind. Ol. 3, 28 cum schol. Apollod. 2, 5, 1, 4s)? || 6 *ἰλνδ.* *π. ησσε* pap.: spatia sufficiunt et *τ* sive *θ* et *ρ* sive *λ* inserendis, cum *π* fere integrum sit, quamquam *π[λ]ῆσσε* refutat L. | rettulit D. verba ad Herculis labores Eurysthei iussu alium alibi subeundos potius quam ad hydrae capita, quae ferit Hercules, modo hoc, modo illud (cf. Apollod. 2, 5, 2, 3 *τῷ ῥοτάλει δὲ τὰς κεφαλὰς κώπτων οὐδὲν ἀνίεν ἐδύνατο*), quoad caput immortale gladio abscederet (v. 7 *αὔγενο-πλήγα*) cf. II 332 *πλήγας ξίφει αἰχένα* et Apollod. 2, 5, 2, 5 *τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας*; sed hydra demum appellatur v. 11s. sunt qui cogitent de Geryone (Eur. Herc. 423s), quo in labore Herculem gladio quoque cinctum videmus (RE Suppl. III 1063, 10s) || 7 *αὔχ.* novum. cf. 12, 1 *διοπλήγα* et *βονπλήξ* et *ἡλιοπλήξ* (hoc Callim. iamb. 1, 219 fr. 191 Pfei.) || 8 *εἶδος ἀνθρ.?* || 9 *κταλιζουσι* aut *κταδιζουσι* pap.: ex Anacreont. 27, 2 suppl. L. *πν[κτα]λιζουσι* praeferit D. *νύκτα δ' ἴζουσι* (i. *noctu autem sedent* cf. Pind. Ol. 13, 76 Herod. 1, 181 ad adv. *νύκτα*) || 11s cf. Hesych. *ὑδρος· ὄφως* et *ὑδρον· ὄφρεως εἶδος* et B 723 et Callim. iamb. 1, 218 fr. 191 Pfei. | ad rem cunctis iam L. Panyass. Heracl. 3. addas Apollod. 2, 5, 2, 1ss de hydra Lernaee et cancro ab Hercule, quem in pede momorderat, necato, praeterea Herodot. ap. Schol. Plat. Phaed. 89^c p. 233 H. (= FHG II 32, 13 Hygin. p. a. II 23 p. 65B.)

[σ - υ - υ κ] ἀρχὴν συνέτριψε
[σ - υ - υ - υ] γέσθαι φιλήτην
[σ - υ - υ - υ - υ] ζητηρῆσθαι·
[σ - υ - υ - υ - υ] φρονα π[-υ]
[σ - υ - υ - υ - υ] τέρεν . [-υ]
[σ - υ - υ - υ - υ] . τν . [. . . .]
[σ - υ - υ - υ] Κίτων . . [. . . .]
[σ - υ - υ - υ - υ] . ετην . ο . [-υ - υ]
[. . . . .] . ναι . . [. . . . .]
[. . . . .] ννομ . [-υ - υ - υ]
[. . . . .] . ι [. . . . .]
[. . . . .] άλ [. . . . .]

VIII [ϖ - υ -] λαστ'οντο . . [- υ -]
[πριν ἡλθο]ν ἐς Μίλητον, ἔξεκ[- υ -]
[ἄκρης Λάδη]ν νησιῖδα τερματιζ[ούσης].
[νῦν δὴ θέμ]ς σφιν ἀγαροῇ πεπο[ήται]
[ϖ - υ -] νου κοι . ηκ . . ει[- υ -]
[ϖ - υ κα]τανήσαντο καὶ δ . . ἀπο[- υ -]

VIII 1—14 PAP. 2175 fr. 2 p. 82s

13 de Cerberi fure ([. . . κινὸς γε]ρέσθαι φιλ.) locutus est poeta fr. V 1, 10, X. cf. Ar. ran. 605 τὸν κιννοκλάστον || **14** cf. fr. 13 I 454 πολλὰ κατὰ κληροτό || **15** num κακοῖ φρονα? cf. Pind. fr. 211 Eur. Heracl. 372 Suppl. 744 Aesch. Ag. 100 || **17** ἴων? pap. || **18** de Κίμ. cf. fr. X 14 et fr. 5 || **19** num ἴτε et ντο pap.? || **20** ex. sive γ[, sive τ[|| **VIII** supplevit D. praeter 10 et 11 (hoc ex 36 Kn.) L. || **1** -στονταρχ[L., qui supplevit τράχ[ηλον || **2** ex. gr. supplevit D. | ex. potes ἐξεκ[ληρίσθην, -λήισθεν (sim. Rehml quoque) + γάρ] ἐξεκ[ληρίσθην, quod est t. t. de publico exilio. cf. Herod. 3, 148 ἐκκληριγγμός Schol. Φ 575: sed particula aegre desideraretur || **3** Ἀδώνη suppl. D. ex Herod. 6, 7 σιλλέρεσθαι τὴν ταχίστην ἐξ Ἀδὼν προαναμαρτήσας Μιλήτων ἡ δὲ Ἀδὼν ἐστὶ νῆσος σμικρὴ ἐπὶ τῇ πόλει τῇ Μιλήσιων κειμένη cf. Hecat. FGrHist I 1 fr. 241 Thuc. 8, 17, 3 Strab. 14, 1, 7 p. 635. Strab. 9, 4, 2 p. 425 λεγὺν ἄκρα τετραματίζουσα τὸν Ὀπουντίων κόλπον || **4** in. s. potius quam ο | suppl. D. sec. Herod. 6, 10s | ἀγορὴν ποιήσας sim. leguntur Θ 2. 489 Ὑ 4 Hom. hymn. Cer. 92 | cf. A 807s ἵνα σφ' ἀγορὴ τε ἦν ι 112 τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραί . . . οὐτε θέμιστες || **6** ,ταν, addito ex Pap. 2176, fr. 8, 11 (|τανσησ[|το] κα|τανσησ|το tentavit D. conl. Herod. 6, 97 τρήκοντα τάλαντα κατανήσας ἐπὶ τὸν βοιωτῷ

[ο - υ - εγ] γὺς . ης ὕαλατ . . . αἱ [- ο]
 [ο - υ -] ἐνδς κ[α]ρκίνωι κ . . ηρα[ο]
 [ο - υ -] γῆρεν . ν [ᾱ] ρτ . . κατ[- ο]
 [φυσῶν μαριλῆν] ᾱ[σ] βόλ[ου] κασιγ[νήτην]
 [ο - υ - ο -] πασπαληφ[ᾱ] γον γιρόμφιν
 [. . . . .] κινᾱ[. . . . .]
 [. . . . .] σ[?] [. . . . .]

10

IX v. 1 et 5 perierunt, ceciderunt v. 2 in] . . ρξερ[(sive) . . υξερ[ ],
 v. 3 in τ' ἔγραψ[ε], v. 4 in] . ρον, v. 6 in] . σε[, v. 7 in] ρρήσ-
 σων, v. 8 in ἦρ[α]ξε

] οὐ

[ο - υ - ο -] δακ[τ]ύλους μεταστρέψας .

10

10 PHRYN. ap. Bekk. Anecd. 1, 17, 22 ἄσβολος θηλυκῶς λέγου-
 σιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς (= fr. 105 B.4) || 11 PHOT. 401, 9
 πασπάλη τὸ τυχόν (cf. Ar. vesp. 91), οἱ δὲ κέγγχρον, οἱ δὲ τὰ
 κέγγχρωνα ἄλευρα. Ἰππῶναξ πασπαληφάγον (sic Pors.; πασπάλην
 φαγών) γρόμφιν | EUST. in Od. 1752, 12 Ἰππῶναξ δὲ γρόμφιν
 λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὅν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ |
 HESYCH. γρομφάς· ὅς παλαιά. σκρόφα. ὁμοίως καὶ ἡ γρόμφις ||
 IX 1—25 = PAP. 2175 fr. 3 p. 83s (+ Add. p. 184) + fr. 4
 p. 184

7 ἐγγὺς τῆς θαλάτ[τη]ς, quod redire videtur in Pap. 2176, 8, 14s,
 multum habet offensionis et propter dialecti Atticae formam (sed
 cf. Anon. 5, 8) et propter spatium exiguum inter τ et ς, quod dua-
 bus litteris latioribus τ et η vix sufficit | ex.]σαι[aut]σδι[pap. ||
 8 si Ζ]εὺς explere licet, locutus est poeta de Iove Osogo (Osogoa)
 et paguris, cancribus maritimis. cf. Δία Ὀσογόαν (Ζηροποσειδόνα)
 Carum in nummis Mylasenis ap. Myth. Lex. VI 754, 1ss RE XI
 1670, 17ss Io. Schaefer De Iove apud Cares culto (Diss. Hal.
 1914) 387ss | ex. ηρα[vel ηρχ[(L.) pap.: in κατήραξε cadit fr.
 16, 2 || 9 perit velut σφάγιον | ἱέρει[σε]ν? -[σα]ν? de Onitadarum
 sacris (ἱερῆα) cf. Ditt. Syll.³ 57, 33ss || 10 φυσῶν D., L. μα-
 ριλῆν — pap. exhibuisset μαριλῆν (cf. fr. III 9) — ex fr. 29. 16Kn.
 (= 55. 38); cf. 70 A B.4 βολβίτον κασιγνήτην | ad rem cf. fr. 38
 Aesch. Sept. 494 (de Typhone fremente) λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην
 πυρὸς κᾶσιν || 11 fr. 17 Kn. cognovisse sibi videtur L. || IX sup-
 plevit D. praeter 12 ἀπέγον (ex fr. 1 Kn. = 12, 2), 14 δοκῆι, 21s
 (ex fr. 7 Kn. = 19) L. || 3 sive ἔγραψ[α], in γράφης cadit 45, 1 ||
 8 in mg. ἔρρησσε (v. l. potius quam schol. cum et ἦραξε placeat
 et ἔρρησσε [L.]) cf. Pap. fr. 22 ἐξαράσσα

[ο - υ - ο -] ος τε καὶ ῥύδην
 [ο - υ -] ψων δ' αὐτὸν ἀσκαρίζοντα
 [πρὸς τ' αὐτὸ]ν ἐν τῇ γαστρὶ λάξ ἐ[πώ]ρου[σ]α
 [ο - φορηθ]εῖς, μὴ [δ]οκῆι με λασθαίνειν
 [ο - υ - ο -] ῥό[δ]εν ἐπιβρύκων
 [ο - υ - ο -] .ιον καταπλ[ῖ]ξα[ι]
 [ο - υ - ο -] ἐξέδυσσά-την χλαῖναν
 [ο - υ - ο -] τοὺς π[ό]δας περιμήσας
 [ο - υ - ο -] τήν] θύρην ἐπάκτωσα
 [ο - υ - ο -] . τὸ πῦρ κατακρύψας
 [ο - υ - ο -] βακκάρι, δὲ τὰς δ[ι][ε]ῖ[ι]ρας
 ἤλειφον . [ῥσ]ην δ' εἶχον, [ο]ῖλην περ Κροῖστος

15

20

IX 11 cf. HESYCH. ῥύδην· ἐνδόλως, ἢ ἀδρόως ἐπιτρέχοντες.
 οὕτως Κρατῖνος [fr. 441 K.] || 14 HESYCH. λασθαίνειν· κακολο-
 γεῖν || 15 cf. HESYCH. ῥόδεον· εὐχρουν. εὐώδες. εὐειδές | TZETZ. in
 Π. 15 p. 793B. καὶ ἀντὶ τῶν δασέων ψιλὰ ἐξεφώνων, ὡς ἔχει ἡ
 ἀρχαία ἰωνική, ἐπιβρύκων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύκων || 21 ATHEN. 15,
 690^a παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωιδιστοῦν ὀνομάζεται τι μύρον
 βάκκαρις· οὐ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τοῦτον [21. 22] |
 HESYCH. βάκκαρις· μύρον Λύδιον

11 trimetrum hic rectum legis, cf. cod. A Athenaei fr. 39, 1
 ῥύδην et Heliodor. ap. Priscianum ad fr. 24a, 1 || 12ss ex. gr.
 suppl. D. || 12 cf. fr. 12, 2 | sive ἀπο]ψών L. | ἀποψήν legis ap.
 Herond. 4, 17, 7, 13 || 13 Lucian. asin. 31 πρὸς αὐτὸν λάξ ἐκίνησα |
 ἐ[πώ]ρουσα supplevit D. ex Ap. Rhod. 2, 106s: ἐ[πώ]ρου[σα] L. ||
 15 ἴδεν pap., cf. A. P. 6, 102, 2 ῥόδεας σταφυλῆς praecedentibus
 v. 1 γεραιοφλοῖά τε σῦκα et Eur. Med. 841s εὐώδη ῥόδεον πλόκον
 ἀνθέων cum Hesyeh. s. ῥόδεον | ἐπιβρύκων sser. κω pap., cf. 39, 7
 καταβρύκων, A. P. 7, 433 ἐπιβρύκων(α) et Tzetz. in Π. 15 p. 793B.
 sed Herond. 6, 13 ἐπιβρύκουσα || 16 -πλ. -ξα pap.: inter λ et ξ
 neque ε neque η legi potest, ι veri simillimum | cf. Hesyeh. κα-
 ταπλιγήσει· κατακρατηθήσῃ . . . τὸ οὖν κατακρατῆσαι (καταπλιξαι
 ci. Dind.) μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ τοῖς ποσὶ κατέρχονται.
 adde Hesyeh. s. πλιγμα; cf. διαπλίστω Archil. 60, 1 || 17 in τήν
 χλαῖναν cadit 25, 1 || 18 cf. Herond. 5, 30 ποδόγητρον || 19 -ραν
 sser. η pap. | Ar. Lys. 264s κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν τὰ προπύλαια
 πακτοῦν. idem verbum occurrit ap. Archil. 187 B.4 Soph. Aiac.
 579 || 20 cf. fr. III 10]ς δὲ καὶ πῦρ οὐκ ἐσέρχονται . ο[ ]? ||
 21 cf. Semon. 16 Schol. Aesch. Pers. 42 || 22 ἤλειφον ἐσθ' οἷη
 (A ἐστὶ δ' οἷη E) περ κρόκος Ath. ἡλ. ἐστὶ δ' οἷα περ κρόκος - ο B.:
 ]ην περ κροῖσος (ceteris deletis) pap., unde patet antiquitas in
 nomine Κροῖσος iota et sigma lunatum in π conglutinavisse

[ ]ν Δασκνλείωι
 [ ]ξίωνν[ ]ωι[
 [ ]νβοδ . δόντε[ ]
 [ ]ωίωννα[ ]
 [ ]π . χ . σόρο[ ]
 [ ]λόγων κα[ ]ται[ ]κί[ ]
 [ ]ροσλασ[ ]
 [ ]άνδρος ον[ ]
 [ ]ται καθη . . (.)αι
 [ ]ενυχμένωι προκτώι
 [ ]ρι σημαίνων
 [ ]σελλή πόρνη
 [ ]γα . μιν εξορύξιαν
 [ ]ακι . ρορ . (.)νήσου
 [ ]ες κατά κνίσην
 [ ] . ικίς κν . . τι . ες ναρ . [ ]
 [ ] . Σάμου λοφορροῶγας
 [ ]αιπαλων . τ . σ . . . .
 [ ] . πατον δι[ ] ||

5

30

35

40

antiquarium; idem error in cod. A Athen. carm. pop. 43, 4 ἐκορης pro εἰσορης. in idem nomen versum Hipponactis cecidisse nemo non videt. unde efficitur, ut inter οἶην et ἡλειφον quattuor intercederint syllabae, quas ex. gr. expl. D. ἴσην δ'εἶχον. de hoc versu egisse putat D. Schol. Pap. 2176 fr. 18 p. 185 L., ubi legitur q[ui], μ[υ]q[ui], σος βα[ρ], τοικι[α], quattuor versuum initia (cum schol. [τον], quorum alterum-tertium supplet Κροῖ[α]σος βα[ρ]σιλεύς . . .) || 23 num hoc Δασκνλείων (a Dascylo, Gygae, Lydii regis, patre, cf. Alex. Aet. 6, 6 cum adn.) idem atque ὁ ἐν Δασκνλείωι νομός Bithyniae (cf. Herod. 3, 126. 6, 33 Thuc. 1, 122, 1 Xenoph. Hellen. 4, 1, 15 alii; cf. RE IV 2220, 5)? adhibuit L. Steph. Byz. s. Δασκνλίον . . . ἐσδάμων . . . καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γράφονσι τὴν ἡ συλλαβὴν || 25 νβοδ[ ] pap. potius quam [ ]μολ[ ] . [ ], hoc L. cf. fr. 45, 3 || 28 κα[ ]ται[ ](τη)κ[ ] . potius quam κα[ ]τοι[ ]κ[ ] . κατήκισται π 290 τ 9, med. Eur. Andr. 827 || 29 in. [ ]o potius quam [ ]ω || cf. Hes. scut. 480 σύλασκε || 32 cf. Epicuri γαργαλισμὸς ἡδονῆς et νύγματα ap. Athen. 12, 546e [fr. 413 Us.] || 34 cf. σελλός, σελλίζει (Hesych. ἀλαζονεύει) nominaque propria Σελλοί (II 234) et Σελλέα Pap. 2175, 5. 3 || 35 in. [ ]ν sive [ ]κ[ ] || Herod. 8, 116 ἐξώρυνε αὐτῶν ὁ πατήρ τοὺς ὀφθαλμούς Polluc. 8, 77 τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττων || 36 [ ]ακι sive [ ]ακι pap. || 38 νάρ[ ]δου[ ]? || 39 in. [ ]κ[ ]?

[ ] . ε . εσενδεξ[ ]
 [ ]ν λαλα . . .
 [ ] . ιε . ψ[ ]
 [ ] . . . . χορῶι . . . [ ]
 [ ] . . . . ἐξαρὰξ[ ] ποῦν .
 [ ]δ δ' ἐξολισθῶν ἐκέτευε τῆν, γράμ, β, ἡν,
 [ ]τὴν ἐπίαφλλον, ἥι θύεσ, κε Παρδῶρι, η,
 [ ]Θαργηλίοισιν ἐγγυτον π, ρὸ φαρμακ, οῦ,
 [ ] . . . . μέ[ ]τωπον καὶ πλ[ ]εύρας[ ]
 [ ] . . . . ριος λαιρ . (.) πη[ ]
 [ ] . . . . [ ]

45

50

X Ω Σάνν' ἐπεὶ δὴ ῥῖνα θεό[ ]συν τρέφ[ ]εις
 καὶ γαστρὸς οὐ κατακρα[ ]τεῖς,
 λαιμῷ δέ σοι τὸ χεῖλος ὥς ἱερῷ, διοῦ
 [ ]
 τοῦς μοι παρὰσχες, ὦ [ ]
 σὺν τοί τι βουλευσῆσαι θέ[ ]λω

5

47—49 ATHEN. 9, 370a μή ποτε δὲ ὁ Νικάνδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς Τάμβοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον. [47—49]. καὶ Ἀνάνιος δὲ φησιν. [fr. 3] | HESYCH. κράμβη· δάφνος καὶ ἕτερα λάχανα || X 1—14 PAP. 2176 fr. 1 + 3 col. I + fr. 1 col. II || 3 SCHOL. Nicandr. Theriac. 470 K. 'μαιμώσων' ἀντὶ τοῦ ζητῶν καὶ δομῶν γράφεται καὶ 'λαιμώσων' ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὥς Ἰππῶναξ· [3 (λαιμῶι vel λαιμώσσει C)] | cf. HESYCH. λαιμῷ· εἰς βρώσων ὥρμηται | L non exst. in pap.

46 legit et supplevit D.; ad ἐξ. cf. fr. 23 Semon. 7, 17 Ar. eq. 641 (τὴν κυκλῖδα) et ad ποῦν πόδα cf. Aesop. fab. 81 p. 169s ed. Chambray || 47 cf. ναι μὰ τὴν κράμβην Anan. l. c. cum adn. || 49 Ditt. Syll.³ 57, 20 ἐς μολπῶν ἡ πόλις διδοῖ Ταργηλίοισιν ἱερ(ῆ)ον τέλειον | de ἔγγ. disputavit Athen. 14, 644cd. 647d || 51 [ ]οισσῶν . [ ]η[ ] L. || X restit. L., P. Maas Cl. Qu. 36 (1942), 54ss K. Latte Philol. 97 (1948) 37ss | de metro v. Fraenkel, Latte l. c. 41 || 1 θεό[ ]συν L. | τρέφ[ ]εις Latte, Snell || 2 [ ]εἶς L. [ ]εῖς Latte || 3 huc traxit Maas || 5 τοῦς agnoverunt Maas, D., Latte; cf. Plat. Crat. 396a | ὦ [ ]κατάρητον κακὸν Latte || 6 suppl. L. | ad τοι enclit. cf. fr. 29, 3, 24a, 2

SCHOL. fr. 1 col. I

Ὁ Σάνν' ἐπει δὴ ὄνα θεόσουλν τρέ-
 [φ]εις καὶ γαστρος οὐ κατακ[α]τεῖς· κύ-
 [ρι]ον ὄνομα Σάννος δι' λουδο[ε]ῖται. ἄλλοι
 [δὲ] πεποιῆσθαι φασιν παρὰ τῇ[ν] σαννά-
 [δα.] Κρη[τ]ας δὲ τὰς ἀγρίας αἰγας λέγειν σαν-
 [νάδας παρίστη]σιν Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς
 [Ἀντίγονον καὶ] Ἀδαῖον· τὰς δὲ αἰγας ἐπὶ
 [. . . .]ποπλήκτους εἶναι κωναί
 [. . . .] καὶ ἐν τῷ βίῳ τ[οῦ]ς εὐή-
 [θεις λέγεσθαι] ζ[υ]μεν [. . .] λλουδετον
 [. . . . .]ν. ὦ Σά[νν] εἴπει δὴ ὄνα
 [θεόσουλν τρέφει]ς, τοὺς μοι παρόσχε[ς] ὦ
 [. . . . .]ν, σὺν τοῖς τι βουλευσάμε[ν] θε-
 [λω. . . . .] τῇ[ν] ἐροόσουλν ὄνα
 [. . . . .]ν[ε]ξ[ε]·[α]κροντος αὐτοῦ

1 θεό[σουλν] L., cf. 14 | τρέφ[εις] Latte, φέρ[εις] D. || 2 v. supra;
 κύριον Maas, Latte || 3 L., Maas || 4 init. Maas | τῇ[ν] σαννάς
 Maas, σαννάδα Sn. || 5 Κρη[τ]ας Latte, D. || 6 σαννάδας L. cf.
 Hesych. | παρίστη]σιν Latte || 7 L.; cf. FHG III 108ss || 8 et 9
 fin. suppl. fragmento 9 (cf. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 153) ||
 10 Latte | ad ζ[υ]μεν cf. Croenert Mem. Herc. 96 || 14 init. L. |
 ἐροόσουλν agn. Maas

SCHOL. fr. 3 + 5 + 4 (eiusdem columnae atque fr. 1 col. I)

[. . . . .] λαμβάνει δέ σοι τὸ
 [χεῖ]λος ὡς [ἐρω]ιδιού· [ἀπό] τοῦ λαμποῦ ὡς αν-
 [. . .] ωσει. [. . .] ἐλεγε. ἀρπ[α]κτικὸν δὲ τὸ
 [ἀρ]γεῖον ὁ ἐρωιδιός, ὅθεν] κ[αὶ] τοῖς περὶ τὸν Ὀ-
 θυ[σ]σ[α] ἐν τῇ[ν] νυκτ[ι] γρη[γο]ρεῖται Ἀθηναῖοι ἐπι-
 πέμπ[ε]ι τ[οῦ]το τὸν [οἰ]ωνόν ἀρπασομέ-
 νοις δῆλο[ν] ὅτι γὰρ
 να ὥσπερ καὶ γει[ν]ο-
 ἐρωιδιὸν Παλ[α]μ[α] (ἀμύδης?) γρά[φ]ει
 εἶ, ὡς ἐρωιδιὸς ὡ[ς]
 ος ἐκτιθεῖς τα[ύ]τα
 καθηγησάμεν[ε]
 [. . .]ησο[ύ]· ταύτην
 με[ν], κα[ὶ], ὡ[ς], εἰδ[ε]

3 L. || 3sq. ὡς ἀν[α]δ[ω]ς ἔτ[ρω]γε, λέγει L. Latte ὥσαν[ος]
 β[ρ]ώσας[ε]ς, ἀ[δ]ς ἔλεγε[ν]· D. || 4 ἀρπ[α] L. || 5 L., sed ὅθεν Latte
 (ἔστιν L.) || 6—11 L. || 6 νυκτ[ι]. cf. K 274 || 8 νοις. Δῆλον ὅτι γασ-
 τ[ρ]ο[ς] (?) Latte, νοις δῆλον ὅτι τὰ [ὄπ]λα, ὅτε ἔκτανον Δόλω[ν]α D. ||
 10 de Palam. v. C. Wendel RE XVIII 2, 2512s; Latte l. c. 45 ||
 11sq. οὐκ] εἶδ[ε] Latte. κατε[ρ] οἱ πλείστοι] εἶδ[ε] ὡς ἐρωιδιὸς ὡ[ς] καὶ
 . . . Εὐφρόν[ος] ἐκτιθεῖς τὰ π[ο]υήματα D.

[ο - ο - ο - ο] τὸν βρα[χί]ονα
 καὶ τὸν τράχηλον [- ο - ο]
 κα[- ο - ο] μὴ σε γαστρή[ν] [- ο - ο]
 [ο - ο - ο - ο - ο]
 πρῶτον μὲν ἐκδύς νεο[ο - ο - ο - ο]
 [ο - ο - ο - ο - ο]
 [ο - ο - ο - ο - ο] αὐλήσει δέ σοι
 Κίκων τὸ Κωδά[λον] μέλος

7 ἰδέ, ἰδού vel simile quoddam suppl. || 8 νεκρός εἶ Latte, sed
 propter legem Porsonianam ἐφθίνου vel ἐφθισο (Snell) prae-
 ferendum || 9 fin. λάβημι Snell || 11sq. sententia erat: salta et
 medicamentum bibe || 14 de Ciccone sacerdote cf. fr. 5 (Latte
 l. c. 43) | de Codalo cf. Athen. XIV 624b Masson l. c. 306ss |
 μέλος suppl. Latte

SCHOL. fr. 1 col. II

αλ[φ] τὸν
 βρα[χί]ονα καὶ τὸν τράχ[η]λον - ο - ο
 κα[ὶ] [. . . . .] μὴ σε γαστρή[ν] [- ο - ο] στρο-
 φ[ο]ν λέγει καὶ γαστρος ἀληθ[ῶ]ς [να· οἱ γὰρ] σπασ-
 μῶι συνεχόμενοι εἰσάσσι χερσὶ πιέζειν
 τὴν γαστέρα εἰς ἀπόδ[ε]ξιν [τοῦ] ἀπονενε-
 κρῶσθαι. ἰδε σοὺ φησιν τὸν βραχίονα
 καὶ τὸν τράχηλον, ὅτι ἐφθιν[ε]
 κατεσθίεις, καὶ μὴ σε κατα[ρ]-
 μος. πρῶτον μὲν ἐκδύς νεο[ο] παραι-
 νεί αὐτῷ πρῶτον χειρονομ[ε]
 φάρμακον πιεῖν. ῥαδίως γὰρ [οὔτω] τὸ
 φάρμακον ποιεῖν καὶ ἀναδοθ[ῆ]ναι
 αὐλήσει δέ σοι Κίκων τὸ Κωδά[λον] μέλος· παρα-
 σκευ[ά]σαι δὲ τὸν Κίκωνα[ν]

2sq. L. || 4 μὴ D. || 4sq. στροφήν L. λέγει στρ. καὶ τὴν Latte,
 στρ. λέγει καὶ Sn. || 5 γαστρος L., cetera Latte || 6 Latte || 7 Maas ||
 8 ἰδέ pap., def. Maas et D. (δέ L.) | ex. L. || 9 ἐφθίν[ου] δασπερ
 Latte || 10 καὶ μὴ σε κατα[ρ]εῖται λιμὸς Latte καὶ μὴ σε κατα[ρ]εῖται
 νημι σπασμὸς Sn. | in verbis κατεσθίεις καὶ μὴ σε κατα[ρ]εῖται
 λιμὸς iamb. claud. cognovit K. Rupperecht, qui ad ο - ο pro -
 3, 3. 27. 36 al. et ad μὴ K 329ss Ar. av. 194 Eccl. 999s Soph.
 Trach. 1089 al. contulit || 11 L. || 12 χειρονομ[ε]σαντι τὸ Latte ||
 13 ποιεῖν pap.¹, πιεῖν pap.² | suppl. Latte || 14 ποιεῖν pap.¹, πιεῖν
 pap.², ποιεῖν rest. Latte | suppl. L.; cf. Hippocr. epid. 4, 30
 (V174L.) || 15 supra lin. τὸν κωδάλον [νόμον] suppl. Latte

XI [. . . . .]ς χηραμόν, [δ]που οἱ
 [ἱπποὶ κ]αίονται· λέγει δὲ τὰς καμεί-
 [ρους· ἱπ]γὸς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξ[ε]κτούν
 [τὸ . . . .]λόμεν[ον] ἐν τῷ στατὶ δ-
 [δωρ . . . .]ενδιτρούλη ἥ[ς] φησιν
 [ca. 17 ll. . . .]εσθαι χ. ορ. [. . .]
 [ca. 12 ll. .]ε γυναικ[οῦ] πην· λ[. . .]
 [ca. 10 ll.]τώματα τὰ ἐναπολ[ειψ]-
 [θέντα τῷ κλι]βάνῳ περικαυμα[. . .]
 [ca. 11 ll. .]νας οὐδ' ἐνοι ἀτ[ι]α-
 [ράγους καλοῦσιν . . .]νισ[. .]αρα[. .]η[. . .]
 [ε]κτε[. . .]

XII τρ[ι]τα[ί]ον ἐκ κήρυκο[ς] ἄσμε[ν] . . τ[. .]έ μιν.

XI PAP. 2176 fr. 6 (sec. P. Maas, Cl Qu. 36, 1942, 133) || 5 ERO-
 TIAN. 45, 12 ἱπνός· κάμνος; sed cf. Latte l. c. 44s || XII PAP.
 2176 fr. 8 (cf. Pap. Oxyrh. vol. XIX p. 153)

XI 3 [. .]ποι pap. [δ]που Maas || 4 ἱπποὶ suppl. Maas | ad ἱπ. cf.
 Herod. 5, 92η || 5-7 suppl. L. || 5 ἐξ. Hippocr. art. 50 Aët. 15, 14 ||
 6 cf. Latte l. c. 45 || 9-13 suppl. Maas (11 κλι etiam L.) ||
 9 Maas confert γυναικοπίτης ap. Eustath. 851, 54, quod ex Hippo-
 nacte sumptum esse suspicatur || 12 supra lin. est scholion τὰ
 κεκλα[σμένα] τῶν ἄρτων . . . [| ατ[ι] correctum ex απ[. .] ad ἀττά-
 ραος Maas inter alia cf. Athen. 646c || XII suppl. L. | κήρυκος
 dedit Schol. | cf. Latte l. c. 44, 1 Masson l. c. 312ss

ANANIOS O ION (?)

IAMBOI

1. (2) χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα. 2 Kn.
2. (3) εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν 3 Kn.
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνοίη κ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.
3. (4) καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κοράμβην.

1 HERACLID. PONT. ap. Athen. 14, 625c φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν
 Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας [αὐτοῦ] τούτοις ποιῆσαι σκολιὰ
 μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἴωνικόν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἀρ-
 μονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος, ὃς μνημονεύει Ἀνάγιος ἢ Ἰππώ-
 ναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις (. . . καὶ) ἐν ἄλλοις οὕτως· [1] λέγει δ'
 οὕτως ὁ Πύθερμος [scol. 1]· οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν <δ>
 χρυσός || 2 ATHEN. 3, 78f καὶ Ἀνάγιος δ' ὁ ἱαμβοποιὸς ἐφη·
 [1-3] | STOB. 4, 33 (σύγκριστις πενίας καὶ πλούτου), 12 p. 800 H.
 [SMA] Ἰππώναντος· [1-3] || 3 ATHEN. 9, 370ab cf. Hip-
 pon. 40

de Ananio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 402 Geffek. GrLG
 I 96 Anm. p. 100 || 1 χρυσοῦ ci. Kn. | ad rem cf. Hippon. 29 ||
 2 1 καθείρξει Stob. | πολλὸν & πολλὸν Mus. ap. Athen. πούλων Grot.
 ap. Stob. || 2 καὶ² om. Stob. & | τοῖς Meister ap. Herond. p. 871 |
 ad rem cf. Phoenic. 1, 6 cum adnot. Gerhards || 3 γνοίη χ' ὅσῳ
 τὰ Athen. & γνώη σχάσσοντας Stob. &, unde γνοίης χ' ὅσῳ τὰ gno-
 mologum dixisse putat Hense (cf. Theogn. 996) κῶσον Kn. |
 κρέσσω Stob. S κρείσσων M κρείσσων A κρέσσων Stobaeo tribuit
 Hense ad Xenoph. memor. 2, 3, 1 || 3s cf. H. Kleinknecht Gebets-
 parodie p. 85s 89. 91, 1 || 3 Hipponacti dedit Kn. (87*) sive
 Herondae || 2 ad v. μ. τ. κρ. cf. Athen. 9, 370b (praecedat Archi-
 lochi 99 ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην) | Ananiam imitati sunt Tele-
 clides, Epicharmus, Eupolis

4. (1) Ἀπολλων, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις 1 Kn.
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θεῖην Κλάρον,
ἵκευ κατ' ἱερὸν, ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ)

5. (5) ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθής δὲ χειμῶνι· 5 Kn.
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλον.
ἡδὺν δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶι κρέας,
δέλφρακος δ', όταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
καὶ κυνῶν αὖ τῇι τότε ὥρηι καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 5
ὄιος αὖτ', όταν θέρος τ' ἦι κῆχέται βαβράζωσιν.
εἴτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρώμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυτιτωτῶι.
βοῦς δὲ πιανθεὶς δοκέω μὲν καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
κῆμέρης. 10

4 AR. ran. 659s (Διών.) Ἀπολλων, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις. (Ξανθ.) ἡλγήσεν· οὐκ ἦκουσας; (Δ.) οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἱαμβὸν Ἰππώνακτος ἀνεμνησκόμεν. ubi SCHOL. ὡς ἀλγήσας καὶ συνε-
χυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῶι. [2. 3] || 5 ATHEN. 7, 282a-c ἀν-
θίας· κάλλιχθος· τοῦτον μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμωι
[fr. 58 Kai.] 'καὶ σκυφίας χρόμις θ', (ὅς) ἐν τῶι ἦρι κατ' τὸν Ἀνά-
νιον ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι'. λέγει δὲ Ἀνάνιος
οὕτως· [1—10] cf. ibid. 7, 328a

4 cf. Hippon. 4 || 1 κού ci. Mein. || 2 θεῖην poetam patriae
celebrandae causa adiecit ci. Cr. conl. Herond. 4, 2 || 3 ἵκον C
em. Mein. | καθ' ἱερὸν (ἱέρ') ἢ σκ. C κατ' ἱερὰ πρὶν Σκ. Mein. ἱερὰ καὶ
sive τί ci. Kn. || 5 cf. Hippon. 38s 74 || 1 ἀνθίας C em. Schnw. |
cf. Epicharm. et supra et ap. Athen. 7, 328a et RE III 2454, 5.
I 2376 || 2 ἐν... φύλλοις Cas. | συκῆς Kn. || 3—5 del. Wil. con-
tra B. Herm. Sitz. al. choliambos restituentes. sed cf. Hippon. 33
cum adn. || 3 χιμῆρης A corr. Heringa || 4 τραπέωσιν A corr. C ||
5 αὖτῃ τόθ' ὥρη A em. Mein. idem αὖ τῇμος quoque || 6 οἶος A
interpretatus est Cas. οἶος Sp. | αὐτοστ' όταν A corr. Heringa ||
7ss cf. Hippon. 39, 2 || 7 κακὸν δειλὸν ci. Kn. || 8 ἐμπρεπῆς A
corr. C | debuit μυσσ- (cf. Hipp. VIII 7)

ΑΙΣΧΡΙΩΝ Ο ΣΑΜΙΟΣ

IAMBOS

1. (1) μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα 1 Kn.
2. (*2) στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χῶρον,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες. 2 Kn.
3. (*3) ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην 3 Kn.
4. (*4) ἱρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον. 4 Kn.
5. (*5) καὶ πῖσσαν ἐφθῆν, ἣν θύραι μυρίζονται, 5 Kn.

(ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ)

6. (8) Ἐγὼ Φιλανίς ἢ ἰβρωτος ἀνθρώποις 6 Kn.
ἐνταῦθα γήραι τῶι μακρῶι κεκοίμημαι.

1—5 TZETZ. in Rhet. graec. 3, 650s W. ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ
πάντων Αἰσχυρίων σίγμα· οὕτω γὰρ λέξουσιν αὐταῖς αὐτὸ Αἰσχυρίων
λέγει· [1]· τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι, σκληρύνουσι δὲ πλέον ἢ μᾶλλον
εἰς ψυχρότητα σύρουσι γελαστέαν, ὡς καὶ ὁ γράφας τὰ ψυχρὰ παντὶ
τῶν ἱαμβέων· [2]· καὶ πολλαχοῦ δύστηνα τοιαυτὰ λέγει· [3. 4. 5] ||
6 ATHEN. 8, 335b ἐτι μᾶλλον ἐπαινώ τὸν πολυθρόνητον ἐπὶ τῇ ὀφ-
λοῖαι Ἀρχέστρατον αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλανίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν
ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποι-
ῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυκράτης τὸν σοφιστὴν
ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως

1 cf. RE I 1063s, 7 | nota sigmatis quod dicimus lunati for-
mam (Wil.). ceterum cf. Gerhard Phoinix 219s Knox The Greek
choliambic poets (London 1929), 263ss, qui Hippon. 38 Aesch-
rioni dare vult || 4 ἔλαμψε cod. unus | cf. Hesych. s. v. εἶρη ||
5 ἦι B. sed cf. Kühner-Gerth I, 309b || 6 ad rem cf. Dioscorid.
A.P. 7, 450 Athen. 5, 220i Φιλανίς ἢ Λευκαδία RE XIX 2122 ||
1 Anacr. 23 μ' ἐπίβωτον κατὰ γέτονας ποιήσεις A.P. 5, 150 ἢ
'πιβόητος Νικώ (meretrix famosa) || 2 κεκοίμημαι cod. Pal.

μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λίσσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν ἄσος' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

7. (6) καὶ θε(λή)ν 7 Kn.
 ἄγρωστιν εὖρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

τὰ ἱαμβεῖα· [1-9] | A. P. 7, 345 'ἀδέσποτον'· οἱ δὲ Σιμωνίδου
 man. sec. εἰς Φιλανίδα τὴν Ἐλεφαντίνης ἐταίραν τὴν γράψασαν
 ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας, δι' ἃς καὶ κομιοῖται παρὰ
 τῶν ἐν Ἀθήναις σοφῶν (falso, quia de poetria agitur) || 4 HESYCH.
 λίσσθην· χλεύην. λήθη. ὀλιγωρία. αἰσχρολογία. αἰσχύνῃ || 5 HESYCH.
 μάχλος· ἀκρατής· καταφερής. πόρνος || 8 HESYCH. παιπάλημα·
 ποικίλος ἐν καίαι || 7 ATHEN. 7, 296^e Αἰσχροίων δ' ὁ Σάμιος ἐν
 τινι τῶν Ἰάμβων Ὑδνης φησὶ τῆς Σκυλλ(ί)ου [em. Wil. ex
 Herod. 8, 8] τοῦ Σκιωναίου κατακυμνητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσ-
 σιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν
 φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· [1]

3 ἄκραν C em. Mein. | cf. Herod. 7, 122 κάμπτων ... Ἀμπελον
 τὴν Τορωναίην ἄκρην | Samiam Ph. fuisse tradit Dioscorides ||
 4 λίσσθην A em. Cas. λίσσθην Plan. || 5 Ζεῖν Athen. | οὐ μὰ
 Athen. οὐ δὲ A. P. | κούρους ci. Wil. || 6 ἦν cod. A || 7 γενὴν
 (i. γενεήν) Athen. γονήν Anth. | est Polycrates, rhetor Athenien-
 sis || 8 τε Kn. | π. Ar. av. 431 nub. 260 λέγειν ... παιπάλῃ |
 κακὴν γλώσσῃ cod. Pal. e corr. | 'böse zunge'. cf. Cratini fr. 293 K.
 ap. Aristid. or. 45, 19. 46, 129 || 9 οἱ' ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ A. P. |
 ἔσος' Kn. ex Athen. libr. deter. | ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ Plan. ||
 7 ad rem cf. Gerhard Phoinix 217ss Wil. SBBerl. 1918, 1162
 H. 60 (1925), 302 || 1 θεῶν C θεῶν Wil. ad Alexandri Pleuronii
 ὄλην αἰενάουσαν (cf. Athen. l. c. et Die. H. 23 [1888], 287), Solis
 equorum cibum | θεῶν (βρωμα) vel (βρωσιν) Mein. et Haupt,
 hi quoque trimetri exitum et trimetrum integrum statuentes ||
 2 εὖρες appellat Glaucum

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

1. δ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. p. 268 Kn.
2. κόφῃ κεραί(ῃ) κεῦσταλεῖ παρήνεγκεν p. 270 Kn.
3. Σπληδόνα τ' ἀγαθέην

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΚΑΝΩΒΟΣ

1. Κορινθιουργές ἐστι κίωνων σχῆμα. p. 270 Kn. p. 4, 1 P.

ASCLEPIAD. SAM.: 1 SCHOL. Eur. Hec. 1273 (I 90 Schw.) 'κυνὸς
 ταλαίνης'· περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι·
 κυνὸς καλοῦσι κτλ. | SCHOL. Lycophr. 315 (p. 127 Sch.) σκύλακα
 τὴν Ἐκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς φησι μυθικῶς Ἐδριπίδης
 [Hec. 1265] καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὐ ἀνημερόθη· [1] ||
 2 PLVT. de tranq. an. 17 p. 476^a καὶ τις ἐξωθεν ἀρχὴ πάθους ὥστερ
 διαδρομὴ γέννηται σπλάδος, εὐσταλεῖ καὶ κόφῃ κεραταὶ παρ-
 ἥνεγκεν, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης || 3 Et. MAGN. p. 157, 31s.
 Ἀσπληδὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Προσβῶνος καὶ Στερόπης.
 Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· [1]

APOLL. RHOD.: 1 STEPH. BYZ. s. Κόρινθος· ... καὶ σύνθετον
 Κορινθιουργῆς ὡς Ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώ-
 πωι [δευτέρω del. Mein.]· [1]

ASCLEPIAD. SAM.: de epigrammatista celeberrimo cf. RE II
 1625ss || 1 cf. B.⁴ II 342 (fr. l. 3) Knox The Greek choliambic
 poets (London 1929) 268ss | ad rem 'Κυνὸς σῆμα' cf. RE VII
 2659s || 2 versum restituit et em. Kn. || 3 cf. Wil. H. 60 (1925),
 302 Schol. B 511 | debuit aut ἡγ- aut -θέαν

APOLL. RHOD.: ad rem cf. Maass Arat. 359ss Rehm RE X
 1882s Wil. HD. 2, 254ss Knox The Greek choliambic poets
 (London 1929) 270s J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon.
 1925) p. 4ss || 1 κορινθιουργές C em. Holsten adi. sim. conges-
 serunt Kretschmer-Locker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 227 | Κίωνων
 σχῆμα = 'monumentum' Powell, cuius mentionem fecit Dion.
 perieg. 13 καὶ τέμενος περὶ πύκτων Ἀμνκλαῖο Κανώβου | σῆμα
 ci. Kn.

μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λίσσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κοῦρους
 οὐκ ἦν ἐξ ἀνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν ἄσσο' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

7. (6) καὶ θε(λή)ν 7 Kn.
 ἄγρωσιν εὗρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

τὰ ἱαμβεῖα· [1-9] | A. P. 7, 345 'ἀδέσποτον'· οἱ δὲ Σιμωνίδου
 man. sec. εἰς Φιλανίδα τὴν Ἐλεφαντίνης ἐταίραν τὴν γράψασαν
 ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας, δι' ἃς καὶ κομωιδεῖται παρὰ
 τῶν ἐν Ἀθήραις σοφῶν (falso, quia de poetria agitur) || 4 HESYCH.
 λίσσθην· χλεύη· λήθη· ὀλιγορία· αἰσχρολογία· αἰσχρόνη || 5 HESYCH.
 μάχλος· ἀκρατής· καταφευγής· πόρνος || 8 HESYCH. παιπάλλημα·
 ποικίλος ἐν κακίαι || 7 ATHEN. 7, 296^e Αἰσχροίων δ' ὁ Σάμιος ἐν
 τινι τῶν Ἰάμβων Ὑδνης φησὶ τῆς Σκυλλ(ί)ου [em. Wil. ex
 Herod. 8, 8] τοῦ Σκιωναίου κατακυλμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσ-
 σιον Γλαῦκον ἐρασθήναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν
 φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· [1]

3 ἄκρην Ὡ em. Mein. | cf. Herod. 7, 122 κάμπτων... Ἀμπελον
 τὴν Τορωναίην ἄκρην | Samiam Ph. fuisse tradit Dioscorides ||
 4 λίσσθην A em. Cas. λίσσθην Plan. || 5 Ζεῖν Athen. | οὐ μὰ
 Athen. οὐ δὲ A. P. | κορινθὸς ci. Wil. || 6 ἦν cod. A || 7 γενὴν
 (i. γενεήν) Athen. γονήν Anth. | est Polycrates, rhetor Athenien-
 sis || 8 τε Kn. | π. Ar. av. 431 nub. 260 λέγειν... παιπάλλη |
 κακὴ γλώσση cod. Pal. e corr. | 'böse zunge'. cf. Cratini fr. 293 K.
 ap. Aristid. or. 45, 19. 46, 129 || 9 οἱ ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ A. P. |
 ἄσσο' Kn. ex Athen. libr. deter. | ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ Plan. ||
 7 ad rem cf. Gerhard Phoinix 217ss Wil. SBBerl. 1918, 1162
 H. 60 (1925), 302 || 1 θεῶν Ὡ θεῶν Wil. ad Alexandri Pleuronii
 ἔλην αἰενάουσαν (cf. Athen. l. c. et Die. H. 23 [1888], 287), Solis
 equorum cibum | θεῶν (βρώμα) vel (βρώσω) Mein. et Haupt,
 hī quoque trimetri exitum et trimetrum integrum statuentes ||
 2 εὗρες appellat Glaucum

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

1. δ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. p. 268 Kn.
 2. κούφη κεραί(η) κεύσταλεῖ παρήνεγκεν p. 270 Kn.
 3. Σπληδόνα τ' ἀγαθέην

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΚΑΝΩΒΟΣ

1. Κορινθιουργές ἐστι κίωνων σχῆμα. p. 270 Kn. p. 4, 1 P.

ASCLEPIAD. SAM.: 1 SCHOL. Eur. Hec. 1273 (I 90 Schw.) 'κυνὸς
 τάλαινης'· περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι·
 κυνὸς καλοῦσι κτλ. | SCHOL. Lycophr. 315 (p. 127 Sch.) σκύλακα
 τὴν Ἐκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Ἐδριπίδης
 [Hec. 1265] καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὐ ἀνημερόθη· [1] ||
 2 PLVT. de tranq. an. 17 p. 476^a κἂν τις ἔξωθεν ἀρχὴ πάθος ὥστερ
 διαδρομὴ γένηται σπλάδος, εὐσταλεῖ καὶ κούφῃ κεραταὶ παρ-
 ἥνεγκεν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης || 3 ET. MAGN. p. 157, 31s.
 Ἀσπληδόν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης.
 Ἀπολλόδορος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· [1]

APOLL. RHOD.: 1 STEPH. BYZ. s. Κόρινθος... καὶ σύνθετον
 Κορινθιουργῆς ὡς Ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώ-
 πωι [δεντέρωι del. Mein.]· [1]

ASCLEPIAD. SAM.: de epigrammatista celeberrimo cf. RE II
 1625ss || 1 cf. B.⁴ II 342 (fr. l. 3) Knox The Greek choliambic
 poets (London 1929) 268ss | ad rem 'Κυνὸς σῆμα' cf. RE VII
 2659s || 2 versum restituit et em. Kn. || 3 cf. Wil. H. 60 (1925),
 302 Schol. B 511 | debuit aut ἦν- aut -θέαν

APOLL. RHOD.: ad rem cf. Maass Arat. 359ss Rehm RE X
 1882s Wil. HD. 2, 254ss Knox The Greek choliambic poets
 (London 1929) 270s J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon.
 1925) p. 4ss || 1 κορινθιουργῆς Ὡ em. Holsten adi. sim. conges-
 serunt Kretschmer-Löcker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 227 | Κίωνων
 σχῆμα = 'monumentum' Powell, cuius mentionem fecit Dion.
 perieg. 13 καὶ τέμενος περιπυστον Ἀμυκλαῖο Κανώβου | σῆμα
 ci. Kn.

2. τέρεπει δὲ νηῶν ὁ γλυκὺς σε χωρίτης p. 270 Kn. p. 4, 2P.
πλόος κομίζων δῶρα πλουσίον Νείλου.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

3. Καλλιμάχος τὸ κάθαγμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος δὲ γράφας Αἴτια Καλλιμάχος p. 8, 13 P.

ΦΟΙΝΙΞ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ

IAMBOI

IAMBOΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ [.]η

1. p. 248ss Kn. p. 235s P.
Πολλοῖς γε θνητῶν τὰ γ[ά]θ', ὦ Ποσειδίππε, (75)
οὐ [σὺ] μφορὲ ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτ' αὐτοῦς
[τ]έμνειν, ὁκοῖα καὶ φρονεῖν ἐπίστανται.

2 STEPH. BYZ. s. χώρα... ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἔδρα ἐδρίτης... καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβωι [1. 2] ||
3 A. P. 11, 275 Καλλιμάχου P et Eust. in Od. p. 1422, 30

1 PAP. Heidelberg. 310 saec. III/II a. Chr. p. III ed. G. A.
Gerhard Phoinix von Kolophon. Leipzig 1909 (G.) J. U. Powell
Collectanea Alexandrina (Oxon. 1925) 235s (fr. 6) A. D. Knox
The Greek choliambic poets (London 1929) 242ss cf. Powell
and Barber New Chapters in the History of Greek Literature I
(Oxf. 1921) 15s

2 1 τρέπει... νηὸν vel στρέπει... νηὸν E. m. Pinedo | χωρίτης
Mein. Kn. P. || 2 Νείλου πλουσίον E. transpos. Gavelius; sed v. ad
Hippon. 33 || 3 Apollonius Callimachi cavillatur definitionem
cf. RE XX 423s || 1 cf. Wil. HD. 1, 107 | Νεόπλουτοι inscr. Kn. |
inscr. [.]η aut Phoenicis iambi aut florilegii numerus videtur
latere || 1 Eur. fr. 416 N.² πολλοὶ γε θνητῶν | Semon. I, 10 πλού-
τοι τε κάγαθοισιν | II. epigrammatum poetam potius quam co-
micum appellari recte statuit G. || 1ss cf. Ps.-Cebet. 39, 4 οὐδὲ
συμφέρει ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι
(G.) || 2 ἀλλ' ἔδει Bucher., minus recte, cum versus 1—3 argu-
menti vice fungantur || 3 suppl. Bilabel Kn. ex Poseid. A. P. 9,
359 | ἔχειν G. μόν' ἔχειν Bucher. πλουτεῖν Sitz. Cr. νέμειν Die.
κοσμεῖν et κομπεῖν Hense

νῆν δ' ο[ἷ] μὲν [ῆ]μῶν κορή[γν]οι κα^εσιτώτες
πολλὴν ἀφειδέως νη[σ]τήν ἐρεῦγοντα[ι], 5
οἷ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρινά εἶντες (80)
πλουτοῦσι. τῷ πλούτῳ δὲ πρὸς τί δεῖ χρῆ[σθ]αι,
τοῦτ' αὐτὸ πάντων πρῶτον οὐκ ἐπίστανται·
ἀλλ' οἷ[α] μὲν ἐγ λίδον σμαραγδίτον
(εἷ πω[ς] ἀνυστόν ἐστι τοῦτ' αὐτοῖς πρήσσειν) 10
[πά]τον [τ'] ἐχούσας καὶ στοάς τετραστόλους
[πολλῶ]ν ταλάντων ἀξίας κατακτιῶνται.
[αὐτοῖ] δ' ἐαντῶν τὴν ἀναγκαῖαν ψυχὴν
[.....]η σκ[ωρή] το[ύ]των πάντων
[.....]ρα [πλοῦ]τ[ο]ν ἐκπορίζουσιν, 15
[ὅ]κως λ[ό]γοις χρηστοῖσι σωφρονοισθεῖσα
[σαφῶς] τὰ χρηστὰ καὶ τὰ συμφέροντ' εἰδῆ[ι]. (90)

4 in. suppl. Cr. Bucher. | πολλοὶ γὰρ ci. P. | ῆμῶν utpote mor-
talium, nam θνητῶν metrum laesisset; nisi αὐτῶν praeferendum |
κορ. Ps.-Herod. vit. Hom. 15 (Friedl.) Herond. 4, 46. 6, 39 (G.)
et A. P. 13, 3, 3 (in epitaphio Hipponactis). cf. Callim. fr. 196
Pfei. κορηγῶς ἐπαιδευθὴν et Ceroid. 3, 12 et in primis Friedl.
Der Große Alciades (Bonn. 1923) 2, 6ss || 5 πολλὴν κοίλην ci.
Sitz. | ceterum legitur νησιέ- | νησιέτην Cr. (unde metrum ut sa-
naret νησιέτην Bucher.) νη[π]ιέτην legit G. ut Trimalchiones πλού-
τον. cf. G. 109, 6 et Alciph. ep. 1, 25, 3 λιμῶδες καὶ ἀχμυρόν
ἐρυγγάνειν de pauperibus νηδὴν ἦν ci. Sitz. an νηυσὶν? cf. Se-
mon. 7, 54 || 6 σῦκα proverbiorum (φασίν ut Herond. 1, 78. 7, 49)
et homines cum fructibus vel plantis comparatos inlustravit
G. 110s cf. Anan. 2 Theoc. 15, 15 (Maas) || 7ss χρήσασθαι
—κτῆσασθαι, χρήματα—κτῆματα adnominaciones agnovit et per
litteras indagavit G. 113ss, 287 || 8 Eur. fr. 572 N.² ἐν ἐστὶ
πάντων εἶδέναι τοῦτ' (G.) || 9 σμαραγδίτης Esth. 1, 6 et mons
Smaragdites Plin. nat. 37, 73 || 10 Eur. Heraclid. 961 οὐκ ἐστ'
ἀνυστόν... σοί Dion. Hal. or. 4 p. 145 R. ἀλλ' εἰ πως δυνατόν ἦν ||
11 αὐλὰς Sitz. ex Muson. π. σκέπης p. 108, 5 H. αὐλὴν Hense
τοίχους Bl. στέγας Bucher. κήπους Die. ξυστόν Kal. tertiam
litteram τ legisse sibi videtur G. || 13ss [κτᾶσθαι δ'] ἐαντ[οῖς]
τ[ὴν] δ. ψυχῆς [παίδευσιν vel κόσμωσιν οὐσ[τ]ης κ[ρ]έσσονος το[ύ]των
π. [ἀ]μελοῦσι vel παρῖσι μω[ρ]ᾶ [κοῦδὲ]ν ἐκπ. Sitz., qui debuit
potius 14 μάθησιν (cf. G. 122) [αὐτῶν δ'] ε. τ. ἀ. ψ. [πολλῶι γε
μᾶλλον δ]ή σκ[ωπεῖν] το[ύ]των π. [ἀ]γριοῦσιν αἰσχ[ρ]ᾶ [κοῦδὲ]ν ἐκπ.
Bucher. || 13 [αὐτοῖ] D. [τροφῇ] Kn. | ψυχῇ ci. G. || 14 in.
[ἐ]φρυεν ἀργ[ὴ] σκ. ci. Kn. || 15 [κέρδη γὰρ αἰσχ[ρ]ᾶ [πλοῦ]τ[ο]ν Kn.,
de πλ. dubitat Bilabel || 16 in. [οὐ μὴ] ex. gr. Kn. || 17 σαφῶς
Bucher. καλῶς G. ὀρθῶς Kn.

[τοῖς οὖν] τοιούτοις ἀνδράσιν, Ποσειδίππε,
[οὐ σ]υμβέβηκεν οἰκίας μὲν κεκτῆσθαι
[κ]αλὰς καταξίας τε χρημάτων πολλῶν,
[α]ὐτοὺς δ' ὑπάρχειν ἀξίους τ[ρι]ῶν χα[λκῶ]ν;
καὶ μάλα δικαίως, ἦν τις ἐνθυμῆτ' [ὁρ]θῶς·
[μόνων ξύλω]ν γὰρ καὶ λίθων φροντίζουσιν.

20
(95)

(ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ)

2.

p. 264s Kn. p. 233s P.

Ἑσθλοί, κορώνη χειρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅτι τις χρήζει.
δότ', ὦ γαθοί, <τι> τῶν ἑκαστος ἐν χερσίν
ἔχει κορώνη· χάλα λήφεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι.
ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὖθι κηρὸν δώσει.

5

2 ATHEN. 8, 359^e οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἱαμβο-
ποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ καὶ
λέγοντα ταῦτα. [1–17]. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησὶν·
[18–21]. κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγειρόντες, ὡς
φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Περὶ ὀνομάτων

18 τοῖς δὲ Bl. πῶς (sive τοῖς) οὖν Hense, an [πῶς γὰρ]? || 19 in. νῦν
Kohl ed G. Cr. || 21 χαλκῶν ut Herond. 7, 50 | cf. Clem. Alex.
paed. 3, 34, 1 p. 256 St.² μή πη ἀρα καὶ πρὸς ἡμᾶς φήσῃ τις· ὁ
ἵππος αὐτοῦ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἄξιος ἢ τὸ χωρὶον ἢ ὁ οἰκέτης
ἢ τὸ χρυσίον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστὶν οὐδ' τιμώτερος τριῶν' (G.)
et Nicophont. fr. 77 K. οὐκ ἄξιος τρωβόλον (Kn.) || 22 ad κ. μ.
δ. cf. G. 138 | Thuc. 2, 40, 2 ἐνθυμούμεθα ὁρθῶς || 23 οἶμαι· ξύ-
λων explev. Bucher. πῶς δ' οὐ; ξ. Sitz. | de proverbio velut λίθοι
γὰρ εἰσιν καὶ λ. φρ. cogitavit G. conl. Stob. Flor. Monac. 4,
288, 248 Mein. || 2 ad rem cf. Mannhardt WFK II 244 Diete-
rich Kl. Schr. p. 324 Peppm. Fleck. Jbb. 149 (1894), 22ss G.
Phoenix 179s || 1 <σ> χ. Kn. | χίδρα Mein. | κρ. ut Hippon.
42, 2 || 2 cf. Pind. Pyth. 3 RE XI 1431s | Hippon. 54 λέκος πυ-
ροῦ || 3 ἢ τ'... ἢ τ' Mein. ἢ (i. ἢ) bis Cr. sed cf. ex. gr. O 271
ἢ ἔλαφον... ἢ ἄρσιον αἶγα | IG XII 1, 891, 1 (Rhodi) ἡμαιθα
Herond. 3, 45 τοῖ ἡμαιθα Hesych. ἡμαιθον· ἡμωβόλον. διώβολον
παρὰ Κυζικηνοῖς cf. Bechtel 2, 654 || 4 τι add. Cas. | ἑκαστος
τις & em. Cas. || 5 sed Herod. 4, 185 ἁλίων χόνδρον || 5ss cf.
Cercid. 11 || 6 ταῦτα & πάντα ci. Mein. || 7 αὖθις & em. Mein.

ὦ παῖ, θύρην ἀγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρεῖ σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη
κάφνειδ' ἄνδρα κῶνομαστόν ἐξέυροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κούρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθεῖη,
< >

10

θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμούς
ἄμειβομαι Μούσῃσι, πρὸς θύρῃσ' αἰδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι, πλέονα ἴων γεω'

15

ἄλλ', ὦ γαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ·
δός, ὦ <ἄ>ναξ, δός καὶ σὺ πολλά μοι, νύμφη·
νόμος κορώνῃ χειρα δοῦν' ἐπαυτοῦσσι'.
τοιαῦτ' αἰεῖδω. δός τι, καὶ καταχρήσει.

20

21 HESYCH. καταχρήσει· ἀρκέσει

8 ἀγκλινε A corr. C | cf. Πλοῦτον Hipponactis et Fr. Hübner
De Pluto (Diss. Hal. 23, 3 [1914]) 264 | ἔκρουσε ci. B. ad Εἰρε-
σιώνην ap. Ps.-Herod. vit. Hom. ἡκεῖ σοι Kn. || 9 φέροι B. Kn.
Pow. || 10 γένοιτο A corr. C | ἄμεμπτα τῇ κούρῃ Mein. | κούρη & ||
10ss contulit Cr. Herond. 4, 83ss I 455 ζ 154ss 180 | post 13 lacu-
nam statuit Kn. ex Homero || 14 τρέφειν Kn. | κασιγνήτοις co-
gnatis Mein. (ad schol. O 545) τοῖσιν ἱγνήτοις olim B. τ. ἱγνησιν
vocab. Rhod. commendat Pow. cf. Walde Gl. 13 (1924), 127ss ||
15 ὅκου Dind. Kn. Pow. | φέρωσιν B. Kn. Pow. | ἰφθίμους Haupt
ἐφθόγγους vel ἀράλτους Cr. | post ὀφθ. lac. stat. Pow. || 16 ἀμεί-
βομαι ἐρείδομαι ci. Kn. ex Greg. Naz. or. I, 477b | μούσαισι...
θύραις & em. Kai. | μούσας δὲ πρὸς θύραις αἰδῶ ci. Peppm.
l. c. 25 adn. || 17 πλεῖονα A πλεῖνα Mein. B. | τῶν αἰτέω Dind.
Mein. τῶν(ῶ) γεω (= τοῦ ἀνῶ γεω) ad θύρῃσ' ci. Kal. <τε>τῶν
Kn. τῶν <Γύ> γεω Rossbach Pow. τοῦτοι γε vel τῶι μὴ γε Cr.,
memor Chaeridis Aristophanei (pac. 950ss) aliorum, qui asse
cantant, si dederis quattuor, cantare cessant (cf. Peppm. 24) ||
19 ὄναξ A em. Cr. (cf. Herond. 4, 18) ὦν ἄναξ B. Kai. δός,
ὄνα, δός τι Mein. | πότνα Ilgen || 20 δ' οὖν & explic. Steph.; de
δοῦν = δοῦναι sim. quoque disputavit Pow. ad l. | <ς> χεῖρα
ci. Kn. | frustra adisset Anonym. in turpiluc. 20s || 21 το-
σαῦτ' B. | εἰδὼς A corr. Mein. | Corinn. 3, 17 τὰδ' ἐμελεμε, dixit
Claudia pulchra femina (CE 52) διὰ. ἀβεί | δός τι καὶ λάβοις τί
κα Epicharm. 30 Die.-Kr.⁵

(NINOS)

3.

p. 242^{ss} Kn. p. 231^s P.

Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὥς ἐγὼ 'κούω,
 Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίον πόντον
 καὶ τάλλα πολλὸν πλέονα Κασπίης ψάμμου.
 ὅς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰκδ' ὧν ἐδίλκτο,
 οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
 ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
 οὐ μυνήτης, οὐ δικασπύλος κείνος·
 οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμυθοῆσαι.
 ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 κῆρ' ἄν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.
 ὥς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν·

5

10

3 ATHEN. 12, 530^e Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ
 Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων φησὶν. [1—24]

3 ad argumenti archetypum, Sardanapalli mores et epitaphium, cf. Callisth. fr. 32 M. Athen. 8, 335^f 336^a Strab. 14, 5, 9 p. 671^s Diodor. 2, 23 A. P. 7, 325 cum adn. Waltzii (Sardanapalli epigr.) Weissbach RE I A 2441^{ss} G. Phoenix 181^{ss}. adde Cratet. 10 et Chrysipp. 28, 11 (III p. 200 Arn.) | Ἰάμβοι α' Νίνος titulum dedit Pow. Ἰάμβος α' Νίνος Kn. debuit fort. Ἰάμβος Φοῖνικος α' || 1 de Nino et Ninia filio inter se commutatis egit G. 185 | ad α. . . τις cf. Cercid. 2, 1 et Callim. fr. 103 Pfei. ἀνὴρ Βαθυκλῆς Ἀρκάς, exordium argumenti primi iambi | κλύω Ath. em. Mein. B. || 2 χρυσίον A | πόντον om. E || 3 in τάλαντα πολλῶι E probant Haupt Kai. sed cf. G. 185 τάλαντ' Ἀπόλλων ci. Raderm. ex Eur. Hel. 1204 τὰ δ' ἀγαθὰ ci. Kn. | πλέονα Mein. Kn. | ψαμμακόσοι comicorum et Varr. Men. 585. 528 B. contulit G. || 4 οὐδὲν ἐδίλκτο A em. Naeke (οὐκ ἴσως Seal.) οὐδ' ἰδεῖν Cas. οὐχ ἄλλων ex. gr. Kn. alii alia cf. Pow. ad l. | quod fecit Belesys Chaldaeus || 5 παρ A, unde παμμάγοισι (ῥάβδοισι) ci. Kai., minus recte || 5^{ss} N. neque sacerdotis neque iudicis neque imperatoris officia praestitit. contulit Pow. Strab. 15, 3, 15 p. 733 πῦρ ἱερὸν φυλάττονται οἱ μάγοι, καὶ . . . ἐπαύουν . . . πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες 15, 3, 14 p. 733 διαθέντες τὰ κρέα ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι καὶ ἐπαύουν et Schol. Nic. theriac. 613 || 6 νόμος Persarum ignem colentium | τοῦ θεοῦ i. πυρὸς || 7 μυνήτης A μνήθη E explic. Schweigh. | cf. θεσμοπύλος et θεμοστοπύλος || 8 λεωλογεῖν ci. Kai. || 9^s cf. ἐσθιέ πίνε ὅγευε Callisthenis || 10 cf. Theogn. 176 || 11 cf. Anonym. in turpiluer. 16 τοῦτο τὸ ῥῆμα et Callim. fr. 102 Pfei.

[[ἔκου Νίνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' αἶδει]
 'ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἶτε καὶ Μῆδος
 εἰς ἡ Κοραξὸς ἡ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 <Σ>ινδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 "ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιτήμαι,
 [ἔχω δ' ὁκόσσαν ἔδαισα χῶκόσσ' ἦεσα
 χῶκόσσ' ἐράσθην
 τὰ δ' ὅλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
 φέρουσιν, ὥσπερ ὦμόν ἔριφον αἱ Βάκχαι.
 [ἐγὼ δ' ἐς Αἶδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
 οὔτ' ἀργυρῇν ἄμαξαν ὠχρόμην ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλὴ γὰρ μιτροφόρος κείμει.]'"

15

20

4.

p. 258^s, 5 Kn. p. 234 P.

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,

15 HESYCH. κομήτης· εὐθροῖ. καλὰς τρεῖς ἔχων || 4 ATHEN. 10, 18 p. 421^d (de convivio belli apparatus praese ferente) καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησιν. [1—3]

12 versum postea insertum seclut G. (p. 187) cum Gaisf. cf. supra Athen. Strab., Diod. l. c. | αἶδ' (ς) sive p. 356 αἰστωθέν (om. ἐστι) Kn. || 13^{ss} cf. H. Kleinknecht Gebetsparodie 132^{ss} || 13. 15 Callim. fr. 131, 1 Pfei. ἀκούσαι Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκα egregie contulit ten Brink || 14 ad Κοραξὸς cf. Hippon. 2 et Steph. Byz. s. v. RE Suppl. VII 336^s || 14^s Scymn. perieg. 893 Σινδικὸς λιμὴν || 15 ἰνδὸς A em. Schweigh. ad Hippon. l. c., quem imitatur Phoenix cf. Steph. Byz. Σινδοί· τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαυρωτῶν ἀπόσπασμα Hesych. Σινδὶς· ἡ Σινθὶς | ἄλῃ Wil. | ad κηρ. contulit G. Callim. epigr. 18, 3^{ss} || 16 num conferri potest Xenophanis et Epicharmi πνεῦμα? || 17 cf. TGF adesp. 95 N.² et Theogn. 877^s (G.) || 18^s cf. Sardapalli epigr. || 18 ὁκόσσαν Kn., qui χῶκόσσ' ἦεσα del. ὁκόσσ' ἔδαισα Friedl. | ἔπαισα ci. Kai. prob. Pow. ἔδαισα Mein. ἤλειπα ci. B. || 18^s 22^{ss} ut malos et a Cynici doctrina et Nino ipso alienos et ex A. P. 7, 325 ortos seclut G. 182^s, negat Kal. || 19 χῶκόσσ' ἠράσθη B. Kn. (χῶκόσσ' ἔφαγον ἐπιόν τε) χῶκόσσ' ἠράσθη Kai. (χῶκόσσ' ἐλουσάμην τε) χῶκόσσ' ἦρ. Kal. conl. WSt. 24 (1902), 293^s (χῶκόσσ' ἔδωκα γραστρί), χῶκ. ἦρ. Headlam, qua cum lectione contulit Kn. Greg. Naz. carm. 2, 780 (Colon.) ἔπαιξεν, ἦσε, γραστὸς ἐπλησεν νόσον || 22^{ss} defendunt alii conl. Athen. 8, 336^a (de Sardapallo) καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι (Pow.) || 24 πολλὴ C em. Mein. | Erinn. 5, 2 Αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν || 4 ad rem cf.

κόμη δὲ τόξα, δῆμοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλῃ 'μόρον χεῖτε'.

5. Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων ὀνήσιος p. 260s, 6 Kn. p. 234 P.
καὶ τῶν τότ', ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἔων ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσήν.

6. ἐκ πελλίδος <δὲ> τάργανον κατηγνῆς p. 235 (fr. 5) P.
χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρῃ σπένδει
τρέμων οἷον περ ἐν βορηίῳ νωδός.

5. 6 Athen. 11, 91 (περὶ πέλλης) p. 495de Φοῖνιξ δ' ὁ Κο-
λοφώνιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι τὴν λέξιν (Hippo-
nactem secutus fr. 16s) λέγων οὕτως· [5] καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέ-
ρει φησὶν· [6]

Timoth. fr. 22 Wil. || 2 κύμβη ci. Haupt adsentientibus Pow.
Kn. praeter necessitatem (v. G. 192ss, qui contulit Lucian.
dial. deor. 23, 2 ἔγω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα) || 3 χεῖτε
Lachm. κείται & || 5 1 ὅστις] ἴστωρ ci. G. ἀστοῖς ci. Kn. | ἀστέ-
ρων] ἀστέων Cas. Kn. ἴστώρων ci. Haupt | hiatum unius versus
indicavit Mein. | cf. Diog. Laert. 1, 28 ταῦτα δὴ ὁ Καλλιμάχος
ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Μαυανδρίον λαβὼν τοῦ Μι-
λησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπι-
σκήψαι 'δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ ὀνησίῳ'. ἐδόθη δὲ Θαλῇ καὶ
κατὰ περίοδον πάλιν Θαλῇ. cf. Callim. fr. 191, 52ss Pfei. Diog.
Laert. 1, 28ss G. 196s Die.-Kr. Vorsokr.⁵ 1, 69, 12. 19. 73, 14.
74, 1. 2, 420, 37 || 2 πολλῶν & em. Toup. || 3 πελλίδα A corr. E ||
6 Hipponacti dedit Kn. (p. 52 fr. 76*) || 1 δὲ add. Schweigh.
<γάρ> alii, quidni <τε>? | ad τ. cf. Hesych. τάργανον· ὄξος.
Ἀνδοί | καὶ τῆγνῆς & corr. Pors. || 2 τ' Ἡκάτῃ ci. Maas DLZ
1929, 1866 τῆμέρῃ Mein. | σπένδει] est avarus sacrificans. con-
tulit G. Hippon. 139 B.⁴ χειρόχωλος et Eupol. fr. 247. 343
(1 p. 325. 348 K.) σπένδεν Mein. B. || 3 περ ἐν & | quidni βορηίαι?

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΚΑΤΑ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

p. I [- -] οἷδεῖς οὐ[-] ἄνθ[-]ρώποις,
[- -] κατείδε[ν - -] ἀνθρώπων
[- -] σας οὐδ κατ[είδεν] ἀνθρώπους.
[- -] δὲ πρὸς σὲ χ[ρήσο]μαι πάσῃ
[-] πο[ιή]ματ' οὐ μάτ[ην] ἀκούοντα·
[- - - -], Πάρεξ, σ', ὡς πρ[ὸ] ἀνθρώπων
[- - - -] καὶ δ[-]·] ἐν καλῇ κείται,
[- - - -] κυλλ[-]όχειρες ὦ[σπ]ερ Ἀρπυῖαι
[- - - -] ἄναγ[-]νον κέρδος ἐκ λίθου παντός.
[- - - -] καστος, ἐνθεν ἀρπάξῃ,
[- - - -] υβριστῶν κήπιν ἡχεται πᾶς τις

1-66 PAP. Mus. Brit. 155^v s. III p. Chr. ed. H. J. Milne Cata-
logue of the Literar. Pap. in the Brit. Mus. (1927) p. 40ss ||
11-26 PAP. Bodl. ms. gr. class. f. 1 s. II a. Chr. ed. G. A. Gerhard
Phoenix von Kolophon Lps. 1909 (G.) cf. J. U. Powell Collectanea
Alexandrina (Oxon. 1926) p. 213ss A. D. Knox Herodes, Cer-
cidas and the Greek choliambic poets (London 1929) p. 228ss
(Cercidea) Cercidam auctorem refutat Wil.²

1ss ad rem contulit Pow. Soph. fr. 328. 749 N.² || 1 [Τοῖς νῦν
μὲν] et [καταράται] Kn. || 2 [πονηρόν εἰ] sive [ὅστις κακὸν] D. (cf.
Plat. leg. 2, 656b) | [ἦθος] Kn. || 3 [ἀποστυγνῆ]σας et κατ[είδεν]
Kn. || 4 [προδυνμήν] Kn., cetera suppl. G., qui [παρορσίην] | cf.
Plat. Prot. 335^a τῷ ἐτέρῳ χρώ τρώπῳ πρὸς με || 5 [χρηστὸν] et
μάτ[ην] Kn. || 6 [ἐὰν διδάξω] Kn. (aptius οὐκ οἶν δ.) || 7 [ῥακεν
Αἰδώς] Kn. cf. 32 an] ἐν καλῇ? || 8 [αὐτοὶ δὲ...] Kn.: potius
[πάντες δὲ...] al. | κυλλ. invenit Headlam ex Ar. eq. 1083 an
γαστ[-]όχειρες? | ὦ[σπ]ερ Kenyon || 9 [ζητοῦσ'] Kn. | suppl. Milne ||
10 [διζήμενος δ'] Kn. | potes αὐδέκαστος quoque || 11 [ἐκεῖ] sive
ἐσθλός κ[υβ]. Cr.

- [σ - ε]ταῖρον καὶ κασίγνητον κα[αί] ὄρα,
 [σ - ε]αυτοῦ τὴν τρισσοῦς ἔχον ἢ
 [σ οὐ]δὲν [. . . ἢ] θάλασσα μέν περ
 [σ - σ] ἄνθρωποι[σιν, ἢ δὲ] γῆ πλωτή.
 [σ - σ] περὶ φέρουσι τὴνδε τὴν ἔχουσιν.
 [σ - σ] κέρδαν, ἔταίρε καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος,
 [σ - σ] ἀπάντοθεν κέρδαν, μηδὲν αἰσχύνον,
 [σ - σ] αἰδοῦ· τοῦτ' ὀνειδιέται σοι.
 [σ - σ] τὴν χεῖρ', ὅκον λαβεῖν δεῖ τι,
 p. II ὅκον [δ]ε δοῦναι, μηδ' ὅλως φόρει χεῖρα'.
 ἐροῦσι πολλοί· 'πολλὰ σαντὸν ἀσπάζον,
 ἐπὶν ἔχῃς τι· πάντα σοι φίλων πλήρη·

17 SEXT. EMPIR. adv. dogm. 5, 122 (= fr. iamb. adesp. 28 B.)
 ὅσον . . . ὁ μὲν τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι προειληφώς ὀφείλει πάντα
 ἐσπευσμένως ποιεῖν εἰς τὸ τυχεῖν τοῦ πλούτου, καὶ ἐκάστοτε πρὸς
 ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα· 'κέρδαν' ἔταίρε
 καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος

12 [ὁλλός] Kn. | κασίγνητον olim supplevit D. | ὄρα = ὄρα
 (Milne)? ὄρα? || 13 [σώζων δ'] Kn. | τὴν διζυρήν Bodl., unde
 Lond. expleverunt cf. Archil. 129 Θάσον δὲ τὴν τρισσοῦσαν πόλιν
 (Cr.) || 14s ad imaginem cf. Archil. 74 D. IG III 2, 1424, 9ss
 εἴ τις ἀποκοσμίσει τοῦτο τὸ ἥρωιον . . . τοῦτοι μὴ γῆ βατή, μὴ θά-
 λασσα πλωτή || 14 [τοῖς δ' οὐ]δὲν [ἰόν, ἢ] Kn. et Milne (Catal. 58
 p. 45) | ἠθάλασσα Bodl., Lond. explendo sufficiens || 15 [τοῖσι]σιν
 Milne | σηδεῖν πλωτή Bodl. corr. Milne || 16 [πάντες δὲ . . .] Kn. |
 τοῦτο τὸ ἔχ[μα] Bodl. | cf. Phoenic. 3, 11 κατέλυτε ἔχουσιν et Callim.
 fr. 102 Pfei. || 17 ex Sext. Empir. suppl. Croenert | εταίρος Bodl.
 | ἴρε Lond. | κερὸς καί Bodl. | ad rem cont. G. Hor. sat. 1, 1,
 36ss 2, 5, 39ss epist. 1, 1, 65ss 1, 6, 46ss || 18 est fr. choliamb.
 incert. ap. Kn. l. c. 338s | [ἀπάντοθεν] ex Sext. Empir. periphrasi
 et Menandr. fr. 510 Koe. μὴ πάντοθεν κέρδαν, ἐπαισχύνον δέ μοι
 et Greg. Naz. de virt. 387s p. 708 Migne (= II 413 Bened.) καὶ
 ταῦτ' ἐπαίνει τῶν σοφῶς εἰρημένων, μὴ π. κ., σαντὸν αἰσχύνων
 suppl. G. | de ἀπανταχόθεν] pap. Lond. propter spatium cogita-
 vit Kn. | cf. 67 π[άντο]θεν . . . ἔλκουνσιν | μηδὲν Bodl. sic Pow. quo-
 que (cf. 26) || 19 om. Bodl. | [καὶ μηδὲν] Kn. || 20 [σ - σ] ὑπερ-
 τὴν γ. Croenert olim ex Men. Leucad. fr. 255 Koe. Diog. Laert.
 3, 12 [διπλὴν φόρει] sive [ἀναπέτασεν] Kn. | τὴν χειρὸν λαβεῖν
 Bodl. τὴν χεῖρα ὅκον τι δεῖ λαβεῖν Lond. || 21 [καὶ μηδὲν] φρεῖ
 Bodl. | aliter sentit κορώνη Phoenic. 2, 4s || 22 [ἀλλοι π. ὅλα σα]
 Bodl. | πολλοὶ πολλὰ dist. Kr. || 23 [πάντα σοι φίλων] Bodl. ||
 23ss cont. G. ad l. Theogn. 929s, imprimis Ov. trist. 1, 9, 5s
 (donec eris felix eqs.)

- πλουτοῦντα γὰρ σε χοῖ θεοὶ φιλήσουσι,
 πένητα δ' ὄντα χῆ τεκοῦσα μεισήσει.
 ἐὰν <δὲ> μὴ ἔχῃς μηδὲν, τοῦδε κηδεσται. †
 ἐγὼ μὲν οὖν, αἶτα, καὶ καταρῶμαι
 τοῖς νῦν βίοις καὶ πάντας ἀνθρώπους μεισῶ
 τοὺς ζῶντας οὕτω, καὶ ἔτι μᾶλλον μεισήσω.
 ἀνεστρόφαν γὰρ τὴν ζέδον ἡμῶν οὔτοι.
 † ἡ γὰρ πάροινεν ἦν δ' [α]χρ[ι ν] ὅν ἐστιν σεμνή
 [δ]ικαιοσύνης ὡχρῶκεν, ἐνθ[ε ν ο] ὅχ ἤξει.
 ἀπιστή ζῆμι· πίστις ε[σ - σ - σ]
 ἴσχυκεν ἡ ἀγαθία τοῦ [Δ]ιὸς μεῖζον.
 ὄροκοι τεθ[νῆκα]σιν, οἱ θεοὶ δ' εἰλάσιν.
 ἡ δυσγένεια κριθιά κατ' ἀνθρώπους,
 τῆς δ' εὐγενεί[ας α] λμυρὸν κατέπτυσται.
 γῆμαι δ' ἂν οὐ[δε]ίς ο[ὐ]δὲ τὴν Ἥρην † θέλοι
 πτωχὴν ἐοῦσαν τ[. . . . .] ε[. . .] ὄντος,
 μᾶλλον δ' ἔλοιτ[ο τὴν] ἐ[π]ί [σ]τέγους Λυδὴν
 ἔχων ὀπυῖεν ἐνθ[ε ν ἦ]ν φέρει χαλκοῦς.

p. III versuum 42—66 paucis exceptis primae tantum litterae exstant et
 extremae v. 44. 51 (οὐ]δὲ μαίον[ται]). 52. 53 (γα]στρός). 54.
 57—59. 61

24 et 25 traiecit Pow., quem sequitur Kn. 232s, om. Bodl. ||
 25. 28s debuit μισ- || 26 δὲ om. Lond. add. Ken. | [χεῖς μηδὲν οἷον]
 Bodl. | μηδὲν Pow. ut in 18 | explicit Bodl. || 27 αἰται pap. em.
 Pow. || 28 cont. Pow. cum G. Lucian. Vit. auct. 14 A. P. 7,
 320, 3 || 29 καὶ ἐπὶ ci. Kn. || 30 ζῶν pap. em. Cr. | cf. Callim.
 fr. 182 Pfei. ἡ ζῶν μετέστραπται || 31 suppl. Kn. | finem legit
 Milne (recte), qui delere iussit ἦν δ' || 32 suppl. Milne | cf.
 unde negant redire quemquam et Anacr. 44, 6 cum adn. ||
 34 suppl. Milne | μέζον ci. Kn. Sp. recte || 35 legit et suppl.
 Milne (νῆμα litterarum tenera vestigia) | potes τεθνῶσιν || 36 cf.
 Cleanth. ap. Stob. ecl. 3, 6 (π. ἀκολασίας), 4 III p. 281 H. ||
 37 suppl. Milne | κατέπτυσται Sitz. dubitat Milne κατέπτυσσεν
 Pow. ex Cerc. 11a, 6 cum adn. cf. Greg. Naz. de virtut. 2, 287
 Bened. || 38 suppl. Milne | ἦσαν pap. em. Kn. | γῆμαι θέλοι δ'
 ἂν οὐδὲ τὴν Ἥρην οὐδεὶς tentavit Kn. γῆμαι et θέλοι traiecit
 Pow. an θέλοι glossema pro λῶν? cf. Epicharm. 285, 1 Kai.
 [Wil.] | ad rem cf. Alem. 1, 17s cum adn. || 39 ἐοῦσαν leger.
 Kenyon Milne | τ[οῦ νιν ὄφ]ε[λήσ]οντος Kn. || 40 suppl. Milne
 (ἀπὸ) || 41 suppl. Kn. (ἦν Cr.) | ὀπυῖεν pap.

67 *ἔοικ' ἐνεῖναι· π[άντο]θεν γὰρ ἔλκουσιν,*
κοῦκ ἔστιν οὐ[τ]ε [σ]υγγενῆς οὐτε ξείνος,
δ[ις ο]ὐχ[ὶ] λα[μ]αῖ τ[οῦδ']·, ὅπως ἔξει μέζον·
 70 *χ[ω]ρὶς δέατος δ' θεσ[μός ο]ὐδὲ μέμνηται*
θεοῦ Δικαίης, ἀλλὰ [. . .] χ[λ]ευάζουσιν·
ὅπως δὲ χοῇ ζῆν [. . .] ἔργω θανμάζω·
ἐν θηρίοισιν; ἀλλὰ δ[. . .] ζωαί·
ἀπιστή γε πάντα [-¹²-]αι[.]
 75 *τὸ τῆς ἀχ[. . .] †πενια τ' ἴσως πάντα[*
τὸ μιλιχῶδες καὶ προσηγές δὴ τοῦτο.
ἐκεῖνο μ[ε]ν γὰρ ο[ἰδ]α, σὺν θεοῖς εἰπεῖν,
ὅπερ κρ[ά]τιστ[ό]ν ἐστιν, οὐ νενίκημα[ι]
[- - -] καὶ γαστ[ρ]ός, ἀλλ' ἀπαρ[κ]εῦμαι
 80 *[. . .] ἔχεις γὰρ προῆον ἢ τί κερδαίν[εις]*
[ιδώ]ν γέ πως κἀνδύλον ὥς οὕτως †εἰπών;
[εἰς] γὰρ στόμ' ὥς ἔοικ[εν] ἴστα[τ]αι μοῦνον

67—106 PAP. Heidelberg. 310 s. III/II a. Chr. ed. G. A. Gerhard
 Phoenix von Kolophon Lps. 1909 (G.) J. U. Powell Collectanea
 Alexandrina (Oxon. 1926) p. 216ss A. D. Knox Herodes, Cercidas
 and the Greek choliambic poets (Lond. 1929) p. 234ss Q. Catau-
 della Riv. Fil. Class. 11 (1933), 71ss (cf. PhW. 1934, 327) Iam-
 bum Cercidae Megalopolitae dederunt Kn. et Pow.

67 in. [κ. s[pap. Lond. | *εοικεν* pap. Heid. | cf. 18 [ἀπάντοθε]ν
κέρδανε | Plat. rep. 5, 464c *τὸν μὲν εἰς τὴν ἐαυτοῦ οἰκίαν ἔλκοντα,*
ὃ τι ἂν δύνῃται χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι || 68 *καὶ οὐκ* pap.
 Heid. || 69 suppl. Kn. *δ[ις ο]ὐχ[ὶ] το[λ]μαῖ π[άν] ὅπως G. | an*
[μα]μῶν? δ[ις ο]ὐχ[ὶ] το[λ]μαῖ τ[λήν], ὅπως Cataud. μα[μ]ατ[τ]ων D.
olim legit cf. Hesych. (III p. 89) μαμμάσων· μεθ' ὁμοῦς ἐξερχό-
μενος. πρόθυμος || 70 Spoh. fr. 305 N.² *ὑπὸ τοῦ δέατος | θεσ[μός]*
 suppl. Kn. || 71 *Δικαίης pro Δίης ad Et. Magn. p. 24, 48 p. 61,*
similiter Phoenix. 1, 13 τὴν ἀναγκαίην pro ἀνάγκην sumendum
esse statuunt | [θεοὺς χ]λ. Hense conl. Soph. Ai. 1129: (ἀλλά)
[νῦν χ]λ. Kn., || 72 ζῆν [τοῖσδε] ex. gr. Kn. | ἔργω Pow. ||
 73 *δ[ύσ]βοι? Kn. || 74 ad ἀπ. cf. v. 33 Hes. op. 372 Theogn. 831 ||*
 75 *ἀχ[ράντων] Sitz. | στρογῶ ci. Kn. conl. κοῦδιαι v. 36 || 76 μιλ.*
novum || 77 Soph. fr. 438 N.² σὺν θεοῖς εἰπεῖν (Socrat. epist. 34
p. 634 H.) (G.) || 79 [λαυμαργίης] Kn. [ἀπληστίης] Cataud. alii
alia (cf. G. 55. 285s Pow. 219) || 80 προνον legit Bil. || 81 in.
[ἐπ]ή[ρι]ρεσ' ὥς κ. Cataud. | ad κἀνδύλον cf. G. 62 εἰπον ci. Kn. ||
 82 *[τὸ] γὰρ Cr. Cataud. | ἴσταται Kn. Bil. ὥς ἔοικ[ε] τέ[ρη]ται*
μ. Cataud.

[χορ]ον τοσ[οῦ]τον, [δ]σσον ἄν' τις ἔσθῃ [τι],
 84 *ἔταν δ' ἀμελήτα[ι αὐτ]ὸ καὶ τὸ[ν] ἡμισ[τον]*
εἰς ζῆν χάρονβδιν [. . . . .] οἴχεται πά[ντ]α·
 85 *καὶ ταῦτα τεν[. . . . .]ε καὶ ἑτερο[. . . . .],*
ὑπὲρ δὲ τούτων [μ]ὴ πάτει πάτει λίνων [. . . . .].
ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Π[άρ]νε, τὰυτ' οὐχὶ ζ[ηλῶ],
ἀλλ' ἐν χαλ[ινοῖς] . . .] ἔμαντὸν ὥς [. . . . .]
 90 *γαστρος κατ[ίσχ]ω [. . . . .] βιά[ζ]ομαι τ[οῦτον]*
πρὸς εὐτέλειαν τὸν [βί]ον καθίστασθ[αι].
καὶ μὴν ὅταν γε θῇθ[. . .] σπένδην [. . . . .]
κάμνω· με[γ]ίστη δ' [. . . . .] μοι χο[ρ]ός[δρος].
τέρπει δέ μ' οὕτως ο[ἴ]δ[ε]ν ὥς τὸ κερδαί[ν]ειν
 95 *ἐκ τοῦ δικαίου το[. . . . .] τοῖς ἀνθρώπο[ις]*
[. . λαμ]βάνειν [. . . . .] ἐκ τρόπ[ων] α[ίσχ]ρων
[. . . . .] γέρον [. . . . .] οὐθεν[. . . . .]
[. . . . .] χρο[ν]ωι πλουτοῦντας ἐξ ἀ[. . . . .]
[. . . . .] τ[. . .] ε[. . .] ὅσπερ οὐδο[. . . . .]
 100 *ἔστιν γάρ, ἔστιν, ὅς τὰδε σκοπεῖ δαίμων,*
ὅς ἐν χρόνῳ τὸ θεῖον οὐ κατασχύνει,
[νέ]μει δ' ἐκάστωι τὴν κατασίαν μοῖραν.

83 cf. Greg. Naz. de virtut. 2, 444 | sive ἐσθλή Kr. Bil. ex
 Anan. 5, 4. sed v. W. Schu. Quaest. epic. 352 || 84 δ' ἀμείνη
 τὰς γνάθους] καὶ τὸ[ν] λα[μ]όν Cataud. || 84s cf. Cercid. 11 cum
 adn. || 85 εἰς ζῆν Kn. εἰς τὴν priores | [δὴ τιν'] suppl. Kn. ||
 86 τέν[δαν] χοῇ σ[ε] καὶ ἑτέρω[ι] δοῦναι Kn. || 87 λίνων [δρος]
 vel [ἀρη] ex. gr. Kn. | cf. L. Sternbach Eos 30 (1927), 347 ||
 88s suppl. G. conl. Diog. Laert. 8, 27 || 89 [νῦν] ἐμ. ὥς [πῶλον]
 ex. gr. Kn. [τ]ή[ν] πολύστονον [λύσσαν] Cataud. || 89s ad χαλ. . . .
 γαστρος contul. Pow. Greg. Naz. de virt. 2, 740. 698 || 90 [κα]ί
 [ἐκ]βιά[ζ]ομα Hense | τ[οῦτον] Hense τ[οῦτο] G. || 91s suppl. G. |
 91 de εὐτέλειαι disputavit G. 72 cf. Cratetis hymnum εἰς Εὐτε-
 λήν (2) || 92 θῇθ[ονῆ] Kn. | σπ. Kn. Bi. σπ. [χορ]ήζω Kn. || 93 δ'
 [ἐσθ' ἀλός γ' ἐ]μοῖ χ. Kn. || 94 suppl. Kr. Kn. Pow. || 95 suppl. G. |
 το[ῦθ'] ὅπερ τ[οῖς] Kn. το[ῦτ'] ἔχειν τ[οῖς] Cataud. || 96 suppl. G.
 et Kn. | οὐ λαμ[β]άν. [ἐξεστίν] Kn. || 97ss cf. Kn. First Gr.
 Antholog. 1923 p. X || 98 [βαῖδι] χο. . . ἐξα[ί]ων G. Cataud.
 [τοὺς ἐν] χο. D. olim | debuit πλουτεῦντας | ἐξ ἀ[πορ]ρήτων Kal.
 ἐξ ἀ[ν]αδείης Kn. || 100 anaphoram inlustravit et sententiam
 G. 78ss cf. imprimis Eur. fr. spur. 1131 N.² *ἔστιν γάρ, ἔστιν* ||
 102s suppl. G. || 102 debuit κατασίην sive κατασίον | Aesch.

[ἐγ]ὼ μὲν οὖν, ὦ Πάρνε, βουλοίμην εἶναι
τάρκευντ' ἐμαντῶι καὶ νομίζεσθαι χρηστός,
ἢ πολλὰ προήσσειν καὶ ποτ' εἰπεῖν τοὺς ἐχθρούς·
"ἀ<<.»λὼν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν ἐνθ' ἤλθεν."

105

ΠΑΡΜΕΝΩΝ Ο ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

IAMBOI

1. (1)* p. 272, 1 Kn. p. 237, 1 P.

ἄνῃρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὥς ὕδωρ ἱπίος
Σκυθιστὶ φωνεῖ οὐδὲ κόππα γινώσκων·
κεῖται δ' ἀνανδος ἐν πίδακι κολυμβήσας,
κάθυπνος ὥς μήκωνα φάρμακον πίνων.

1 ATHEN. 5, 221^{ab} δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατηγλησθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ· [1—4], φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμενίων

Ag. 1598 ἔργον οὐ καταίσιον. Hesych. καταίσια· | κατασίμα ad rem cf. fr. trag. inc. 505 N.² ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' (ἀεὶ) καὶ νέμουνσ' ἡμῶν ἐκάστωι τήν κατ' ἀξίαν Τύχην μερίδα (G.) || 103 βουλοίμην intellege μάλλον β. || 104s aurigam interitum deridentis verba Ar. vesp. 1430 (κάπειτ' ἐπιστάς εἰπ' ἄνῃρ αὐτῷ φίλος· ἔρδοι τις ἢν ἐκάστος εἰδεῖν τέχνην) cont. G. || 106 de proverbio trimetri recti specie (ἐνθ' ἔβη cf. Zenob. 1, 18 Greg. Cyr. 1, 84 Diogenian. 2, 34 al. (G.). sententiae et choliambi originem indagavit G. 97ss, qui Parmenonis iambum [2], quo nauta una cum mercibus — salem dicit — in salum demersus dira fata narravit, in hoc proverbium cecidisse coniecit: Athen. 3, 75^s ἤλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα Καναῖα φόρτον

1 Byzantium ebrietatem castigaverunt Athen. 8, 351^c Ael. var. hist. 3, 14 Theopomp. FGHist I F 62 cf. Gerh. Phoenix 211s || 1 cf. Aristipp. ap. Diog. Laert. 2, 73 ἀρχοῦντός τινος ἐπὶ τῷ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι 'τοῦτο καὶ ἡμίονος' φησὶ (G.) || 2 Seytharum vinolentorum turbas inlustrat Anacr. 43, 9 reliqua dialectorum et linguarum nomina legis ap. Kretschmer-Löcherer Rückläuf. Wb. d. gr. Spr. p. 98 | φαίνεται Cr. | μηδὲ Scal. alii κοῦδὲ Mein., qui lacunam statuit | κόππα C | ad κ. γ. cf. Cr. Untersuch. 58s || 4 φαρμάκων AC corr. Cas.

* Numeri adiecti sunt editionis Meinekeianae.

2. (2) p. 272, 2 Kn. p. 237, 2 P.
ἤλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα
Καναῖα φόρτον, . . .
3. Αἰγύπτιε Ζεῦ, Νεῖλε, p. 272, 3 Kn. p. 237, 3 P.
4. p. 272, 4 Kn. p. 238, 8 P.
παῖδ' οὔτε γένναι πυρρὸν οὔθ' ὑπερνήτην

ΕΡΜΕΙΑΣ Ο ΚΟΥΡΠΙΕΥΣ

IAMBOI

1. Ἀκούσατ', ὦ Στόακες, ἔμποροι λήρον, p. 274 Kn. p. 237 P.
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τὰν τοῖς πίναξι, πρὶν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε καὶθ' ἀλίσκεσθε
ἐναντία πρᾶσσοντες οἷς τραγωιδεῖτε.

5

2 ATHEN. 3, 75^e Παρμενίων δ' ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὰ ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως (σῦκα) ὥς διάφορα ἐπαινῶν φησιν· [1. 2] || 3 ATHEN. 5, 203^c (Νεῖλον) καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητῆς Παρμενίων ἐπικαλούμενος· [1] | SCHOL. Pind. Pyth. 4, 99 τὸν Νεῖλον Κρονίδα (φησὶν) ὡς Παρμενίων· [1]· ἀναλογεῖν γὰρ τοῖς τοῦ Διὸς ὄμβροις τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ, καὶ ὥσπερ ἀντιστροφὸν τινα τοῦτον τῷ Διὶ εἶναι || 4 SCHOL. Theocr. 6, 3 πυρρὸς· ὁ ἀσπίχρως . . . Παρμενίσκος (-ων Haupt)· [1]

HERM. CVRIT. 1 ATHEN. 13, 563^d . . . ὁ Μυρτίλος ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς στοᾶς αἰρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουρπίεως ἐκ τῶν Ἰάμβων προειπὼν· [1—5], παιδοπύπαι ὄντες καὶ τοῦτο

2 ad rem contulit Gerh. Phoenix 102 Anon. in turpiluer. 106 || 2 κανεα A em. Palmerius | ad Κανάι, Aeolidis oppidulum, cf. RE X 1849ss | φόρτον A corr. Cas. || 4 γένειον C corr. Buech.

HERM. CVRIT. ad rem contulit Gerh. Phoenix 213 Timon. fr. 22 Die. (PPhF) adde Cercid. 9, 12s cf. H. Kleinknecht Gebetsparodie 134 || 1 1 cf. Ἀκούσατ' Ἰππώνακτος οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω . . . φέρων . . . Call. fr. 191, 1 Pfei. | στόακες A, quod recte interpretatus est Mein. | τὰ εἰς 'αἷ' λήγοντα congestit Herodian. II 8 L. (cf. πλούταξ, βόαξ, νέαξ al.). at tamen ad σκύλακας κνὸς dictos esse Stoicos apparet || 2 ὑποκριτῆρες A corr. Mus. | ἐπῶν ὑποκριτῆρες erant rhapsodi || 3 πρῶν A em. Pors. || 5 debuit προήσσαντες (Mein.)

2. (B.⁴ III p. 639)

Ἐπτά μοι δις τριάκοντα βασιλεὺς σχεδόν

ΔΙΦΙΛΟΣ

IAMBOI

(B.⁴ II p. 504)

p. 266 Kn.

στρέφας δὲ πόλους ὥς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
δς πρώτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῶνι.

μόνον ἐξηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὁμῶν τῆς σοφίας Ζήωνα τὸν Φοί-
νικα, δς οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' αἰεὶ, ὥς Ἀντίγονος
ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ [p. 117 Wil.] ||
2 HERPHAEST. π. ποιημάτων 3, 5 p. 65s C. ἔστι δὲ τινα (συστή-
ματα) καὶ ἐξ ὁμοίων πεποιημένα, ὅσον τὰ Ἑρμείου, παυωνικά ὄντα,
[1] καὶ τὰ ἐξῆς.

DIPHIL.: SCHOL. Pind. Ol. 10, 69s (83b) ('ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σῆμος 'Ὀλυροθίων') Ἀριστόδημος δὲ φησι μὴ δύνα-
σθαι συγχρονεῖν Ἀλυροθίων τὸν κατὰ Κέκροπα Ἡρακλεῖ. ἀλλὰ
μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δὲ τινα νῦν νεκροῦναι
ἄρματι, ὥς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θησηίδα ποιήσας ἐν τινι
ἰάμβωι (v. 1. ἰαμβεῖωι) οὕτω. [1. 2] | ibid. 83a παρατίθεται δὲ
καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θησηίδα μαρτυροῦντα τῷ Ἡῳι τὴν τοῦ
ἄρματος ἡνιοχεντικὴν ἀρετὴν· στρωφᾶις δὲ π. ὥς ὁ Μ. Ἡρώς

2 Hermiae Curitae dedit B. l. c.

DIPHIL. cf. RE V 1152s, 11 || 1 τρέφας (-αν) & em. B. στρω-
φᾶις probat Kn. | Hesiod. fr. 86 Rz. Σῆρον (Σ), qui scholiastae
Pindari Halirrhothii filius erat || 2 ἔλασε & | cf. Gerh. Phoinix
213ss

FRAGMENTA
CHOLIAMBICA ADESPOTA1. (Hippon. fr. 29 B.⁴)

fr. inc. 7 p. 6 Kn.

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδίσται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

2. (26^A)

fr. inc. 12 p. 336 Kn.

A. σ - - 'βαὺν βαύ'. B. καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις;

3. (27)

fr. inc. 14 p. 336 Kn.

ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττι

4. (24)

p. 190, 15 P.

πλ(έ)α γάρ
τρογὸς γλυκ(ε)ίης, ἣν ἔτικτεν ἀνθηδών.

FRAGM. CHOL. ADESP. 1 STOB. 4, 22 (π. γάμον), 35 p. 515 H.
[SMA] Ἰππώνακτος. [1. 2] Hipponactis non esse versus docet
florilegium PAP. Berol. 9773 (BKT V 2, 130), ubi lemmatis ex-
tant vestigia [. . .] λυ[. . .] .]ς. num latet Δύ[σις] (Δύσις), qui λυσι-
ωιδίας quae dicuntur invenit? cf. RE XIV 65, 4 et Λυσανίαν,
qui Περὶ ἰαμβοποιῶν scripsit e testim. Athenaei 7, 67 p. 304b
(Hippon. 39) 11, 504b 14, 620c. cf. Gerh. Phoinix 289s || 2 HE-
RODIAN. π. καθολ. προσωιδ. I 495, 1 L. (IOANN. ALEX. 32, 33) καὶ
τὸ 'βαύ' κατὰ μῦθον κυνὸς ὁξύνεται. [1]. ἐξ οὗ καὶ τὸ βαύζω
ἔῃμα || 3 SCHOL. AR. av. 704 Δίδυμος δὲ. ἐπεὶ ἡ σίττι καὶ εἰ τι
τοιούτων ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. [1] | SVID. s. 'ἀεὶ
τοῖς ἐρώσιν' || 4 ET. GVD. 57, 33 ἀνθηδών. ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ

FRAGMENT. CHOL. ADESP. 1 1 cf. Com. fr. adesp. p. 1224 K.
2 disiunxit et interpunxit Kn. | καὶ] κατὰ ci. B. τὴν Hi. | κύν'
δς ci. B. || 3 ὥς λευκίππη Schol. ὦ λευκίππη Suid. em. Benth. |
δεξιῇ σίττι & interpretatus est Mein., qui ad Hipponactem retu-
lit Leucippi et Leucophryenes fata inlustrantem (cf. Parthen.
Erot. pathem. 5) cf. Callim. fr. 191, 56 Pfei. αἰσίωι σίττι (ubi
Schol. ὄρνεον), fr. 528 Pfei. ὁ δ' ἡλεός οὗτ' ἐπὶ σίττιν βλέπας,
Hippon. 21. 58 adde Hesych. σίττι· ὄρνις ποῖός· οἱ δὲ ὄρνικο-
λάπτης || 4 cf. Wil. SBBerl. 1918, 1163 || 1 ἀπλά & πλέα Wil.,
qui praecedere coniecit ex. gr. ('Ἰππῶναξ ἐν') α' πλέα Schnw.
ἀ π(έ)λα Kn. (Hippon. fr. 84) | ad rem contulit B. Athen. I,
31b minus recte || 2 cf. Hesych. ἀνθηδών· ἡ μέλισσα

5. fr. inc. 15 p. 338 Kn.
ἐπ' ἀνδρός ἄνδρα Κερκίδας ἀπέκτεινεν.

6. (25) fr. inc. 1 p. 336 Kn.
... ὁ τὸν κυσὸν τραυθεῖς·
'ἦμεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κρᾶνους χρεῖα.'

7. p. 350, 8 Kn.
— — — ἀλλ' ἐμοῦ σκοπῶν τοῦντός,
δικαστά, ποιικιλώτερον με τῆσδ' ὄψει.

8. ἐγένετο καὶ Μάνδρῳνι συκίνη νῆϋς

ἀνθή ἐνδεῖν (ἔδειν Et. genuin.) ἐν αὐτῇ· ἀπλὰ γὰρ τραυγὸς γλυκίης, ἦν ἔ. ἀνθηδών || 5 ARIST. de part. anim. 3, 10 p. 673a 13ss ... τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὡς ἀποκοπεῖσα φθέγγεται τῶν ἀνθρώπων ... τοῦ γὰρ ἱερέως τοῦ Ὀπλοσμίου Διὸς ἀποθανόντος, ὅφ' ὅτου δὲ δὴ ἀδήλως, ἔφασάν τινες ἀκοῦσαι τῆς κεφαλῆς ἀποκεκομμένης λεγούσης πολλάκις: [1]· διὸ καὶ ζητήσαντες, διὸ ὄνομα ἦν ἐν τῷ τόπῳ Κερκίδας, ἔκριναν || 6 PHOT. p. 355, 19s 'ὁ τὸν κυσὸν κτλ.' || 7 PLUT. animine an corp. affect. 2 p. 500ed ἡ μὲν οὖν Αἰσώπειος ἀλώπηξ περὶ ποιικιλίας δικαζομένη πρὸς τὴν πάροδον, ὡς ἐκείνη τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν εὐανθεῖ καὶ κατάστικτον ἐπεδείξατο, τῆς δ' ἦν τὸ ξανθόν, ἀχμηρόν καὶ οὐχ ἡδὺ προσιδεῖν, 'ἀλλ' ἐμοῦ τοι τὸ ἐντός', ἔφη, 'σκοπῶν ὧ δικ. π. με τ. ὅ.' || 8 SVID. s. v. ἐγένετο | ZENOB. 3, 44

5 ad rem cf. Hi. v. G. Inscr. Arcad. IG V 2, 344, 18 Wil. Kerkidas 1139 | est Cercidas Methydrionensis Megalopolitanus Arcas, Κερκίδου τοῦ κινός proavus | ἡ μαρὸς ci. Kn. p. 338 | ἀπέκτεινεν ci. Wil. || 6 cf. Knaack H. 21 (1886), 319. 495s Herond. inc. 66 p. 88 Cr.⁵ || 2 ἡδη αἰσώπου G em. Dobree in indice p. 728 | χρεῖα B. Cr. || 7 cf. Wil. H. 40 (1905) 164s || 8 νῆϋς Wil. ναῦς G | cf. Hipp. Oxy. 2174, 12 ἐγ[έ]νετο. κα[ι] (Maas)

C. MELIAMBI

ΚΕΡΚΙΔΑΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ

DIOP. LAERT. 6, 76 Κερκίδας ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κοῆς ... ἐν τοῖς Μελιάμβοις (fr. 6) cf. fr. 9 subser. | STOB. 4, 16, 7 p. 395 H. (fr. 5) | STEPH. BYZ. s. Μεγάλη πόλις (ubi μιμιάμβοι quoque G)

1. fr. 23 (fuit p. II fin.)

II Kn. 4 P.

εισ[.]κ' αὐτῶν
[...]δ]λβοθύλακον λαρόν | τε καὶ ἐκρασίωνα

SCHOL. (GLOSS.) 1 ps ἀπολαύον[τα] et ἀκρατῆς [ὁ Ξένων κα ἀπο]γνωστός τις καὶ μικρός

PAP. Oxyrh. 1082 saec. II p. Chr. ed. Hunt vol. VIII (1911) p. 27ss tab. II ad fr. 3. 4 (4. 9) cf. H. J. M. Milne Catal. of the Literar. Pap. in the Brit. Mus. 59 p. 45 | ediderunt J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxon. 1925) 201ss A. D. Knox Herodes, Cercidas and the Greek choliambic poets (London 1929) 187ss | ad rem metricam et interpretationem cf. P. Maas BPhW. 1911, 1011ss 1214ss (A. Mayer ibid. 1421) Metr.² § 68 O. Schrö. Grundriß 113s K. F. W. Schmidt GGA 1912, 634ss Fraccaroli RivFilCl. N. S. 40, 124ss J. v. Arnim WSt. 34 (1912), 1ss G. A. Gerhard WSt. 37 (1915), 1ss Wil. SBBerl. 1918, 1138ss J. U. Powell and Barber New Chapters in the History of Greek Literature Oxf. 1921 p. 2ss | in universum v. G. A. Gerhard RE XI 292ss Schmid-Stählin II 1⁶ p. 161 (Schm.)

1 1 εισ[ό]κ' Kn. || 2 [ταρόν] ex. gr. Kn. | Plat. Theat. 161 A ὅτι με οἶε λόγων τινὰ εἶναι θύλακον | δλβοθύλ. novum (cf. ἀσκο-θύλακος Ar. fr. 174 alii) ut permulta in sequentibus Cercidea nova, quae quoniam nemo non cognoscit, non significabuntur | λαρός Hom. Ap. Rhod. | cf. Plut. amat. 23, p. 768^e τὴν ... πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλῶν, μᾶλλον δὲ ἀκράσιαν καὶ ἐπιπήδησιν εἰποι τις ἂν et Anonym. πρὸς παιδεραστίαν 127ss ap. Gerh. Poinix 6 | ἡδονῶν ἀκρατία sim. Plat.

fr. 1 p. III

θῆκε πενητὴλίδαν
 ἄργυρον εἰς <βιοτάν>
 κα[ῖ] τί τὸ κωλύον ἦς,
 ῥεῖα γάρ ἐστι θεῶι
 χρῆμ', ἐπὶ νοῦν δ' κ' ἦ,
 καὶ τεθνακοχαλκίδαν
 τῶν κτεάνων ὄλεθρον
 τὰς σοσπλουτοσύνας,
 κοινοκρατηροσκόφωι
 μή ποτ' οὖν ὁ τὰς Δίκας
 Ξέρωνα, ποτάγαγε δ' ἄμιν
 <τὸν κείσ> ἀνόνατα ῥέοντα;
 αἱ τίς <σ>φ' ἔρο[ι]το;
 πᾶν ἐκτελέσ<σ>αι
 ἢ τ[ὸ]ν ὀυποκιβδοτόκωνα
 ἢ τὸν παλινεκχυμένιταν
 τοῦτον κενῶσαι
 δόμεν δ' ἐπιταδεοτρώκται
 τὰν ὀλλυμέναν δαπάνυλλαν.
 ὀφθαλμὸς ἀπεσπαλάκωται

12 ζῶιον, δ τύπους μὲν ὀφθαλμῶν ἔχει, ὀφθαλμοὺς δ' οὐ, οὐδὲ βλέπει: explicatur σπάλαξ

3 θῆκε i. Τύχα sive Ζεύς | πεν. tentavit Wil., quasi patronymicon Xenonis cinaedi, sicut Διοχλύδας Archilochi || 4 lacunam statuit et expl. Maas ἄργυρον <τὸν...> εἰς Kn. (ὄφελος) Schm. | Plat. rep. 7, 531^d οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι aliter Isoer. Helen. 59 p. 217^d χρυσὸς δὲ θρεῖς Δανάη συνεγένετο (Ζεύς) || 5 ei m.¹ | Xenoph. anab. 4, 5, 20 τί εἴη τὸ κωλύον; cf. Plat. rep. 4, 439^c | φέροιο pap. em. Wil. an 'si quis secum auferat (argentum)' vel 'si quod (argentum) auferatur aut abeat'? ad constructionem cont. Pow. Eur. Bacch. 612 | cf. ῥεῖν καὶ φέρεσθαι Platonis || 5ss αἱ τίς φέροιο (ῥεῖα γάρ—ἦ) ἢ τὸν ῥ. κτλ. Arn. || 6 ἐκτελέσαι pap. em. Arn. | Σ' 79 τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν K 104s οὐ θῆκεν ἔκτορι πάντα νοήματα μη-τίετα Ζεύς ἐκτελέει | ἐκτ. Plat. | ad rem cf. Archil. 58, 1 cum adn. || 7 ὅκκ ἐπὶ νοῦν ἦ. pap. em. Arn. ὅ κ' ἦσ' ἐπὶ νοῦν Maas propter hiatus | τὸν ζυπαρὸν τοκογλύφον, οὐ ἄργον καὶ νεκρὸν κείται τὸ ἀργύριον interpretatur Wil. p. 1153, 1. sed cf. Plat. rep. 6, 507^a κίβδηλον ἀποδιδούς τὸν λόγον τοῦ τόκου. Parm. 130^c πηλὸς καὶ ῥύπος || 7ss ab his haud aliena videntur esse Plat. rep. 8, 553^ass || 8 ἔκχυν., quasi ethnon, explic. Wil. l. c. | Plat. rep. 8, 553^b ἐκχέαντα τὰ τε αὐτοῦ καὶ ἐαυτὸν || 9 τῶν sensu possessivo τὸν Maas | πλεθρον text. ὀλεθρον mg. | ὄλεθρος de homine iam Hes. theog. 326 || 9s cf. Plat. rep. 8, 560^d τούτων (αἰδούς, σοφροσύνης, μετριότητος καὶ κοσμίας δαπάνης) ... κενόσαντες ... τὴν ... ψυχὴν || 10 cf. Varr. Men. Prom. liberi fr. 13 (435 Buech.) in tenebris ac suili vivunt ... homines ... plerique sues sunt existimandi | nondum legitur πλουτοσύνη, cf. σοφροσύνη et κερδοσύνη Plat. rep. 2, 372^d, Diogen. ap. Stob. 4, 31, 48 p. 750 H. | ὁμοιουσία Ar. eq. 986 contulit Barber | ad ἐπ. cf. Μικρότατος parasiti nomen ap. Plaut. Stich. 242 || 10s explicavit Wil. l. c. || 11 δαπάνυλλαν pap. | cf. Pap. fr. 39, 7 [ἀ]πάνυλλα Ar. eccl. 935 φθίνυλλα || 12 μήπο<κ> Kn. | ad Δ. δ. contulerunt editor. Soph.

χῶ Φαέθων μονάδι
 καὶ Θέμις ἅ λιπαρὰ
 πῶς ἔτι δαίμονες οὖν
 μήτ' ὅπῃν πεπαιμένοι;
 ἄστεροπαγερέτας
 p. IV
 [κ]αὶ νένευκεν οὐδαμῇ.
 εἶπεν ἐν Ἰλιάδι.
 ἀνδράσι κυδαλίμοις [ἦν].
 ὀρθὸς ὢν ζυγοστάτας;
 ἄζομαι δὲ θῆν λέρειν,
 τῷ Διὸς πλα[στ]ίγγιον.
 ἢ τίνας Οὐρανίδας
 γλήναι παρανγεί
 καταχλώωται;
 τοὶ μήτ' ἀκούαν
 καὶ μὴν τὸ τάλαντον ὁ σεμνὸς
 μέσσον τὸν Ὀλυμπον . . . .
 ὀρθὸν [τιταίνει]
 καὶ τοῦθ' Ὀμηρος
 'ῥέπει δ', ὅταν αἰσιμον ἄμαρ,
 πῶς οὖν ἐμὴν οὐ ποτ' ἔρρευν
 τὰ δ' ἔσχατα Βρυγία Μυσῶν,
 ὅσον[.] γεί τὸ παρ' αὐτοῖς
 ποίους ἐπ' ἀνάκτορας οὖν τις
 κίων ἂν εὐροι,

13 ἐνὶ ὀφθαλμῶι παραβλέπει || 14 ἐπεσκότιστα || 17s ἀνὰ τὸ ὀρθὸν ἔχει

fr. 11 N.² Dionys. fr. 5 N.² TGF adesp. 421 N.² (ὅς τὰ πάνθ' ὄρα) al. | Orac. Sibyll. 1, 370 τυφλότεροι σπαλάκων adde ἀσπά-λαξ Ar. hist. anim. 4, 8 p. 533a 3 al. || 13 Hesych. ἀργῶ· ἀργά-ζομαι || 14 Hes. theog. 901 λιπαρὴν Θέμιν (902 Δίκη) cf. ἀχλύς Theophr. vend. 35 et ἀχλύς μ 406 alii (ἐπαχλύς Ap. Rhod. 4, 1480 et ἀπαχλύομαι Aret. Medic. χρον. νοῦς. θεραπ. 2, 3) || 15 δαί-μονες aut quia δαήμονες e testim. Platon. Crat. 398^b aut quia πάντ' ἐφορῶσι καὶ ἐπακούουσιν aut utpote 'participes' | ὄντοι mss. τοι text. ονομιῇ mg. || 15s cf. Empedocl. fr. 4, 10s Die.-Kr.⁵ | ad ὅπ. cf. ὀπωπή | ἀκοή καὶ ὄφης sim. Plat. passim || 16 ὁπᾶς Kn. || 16ss Θ 69 πατήρ ἐτίτανε τάλαντα cf. v. 21s X 209ss || 17 ad ἄστεροπαγερέτας contulit Kn., qui dedit γερ ex fr. 66 Hu., II 268 στεροπαγερέτα | τ' <ἀ> Kn. | *Ολ. [ἐν]ζων Arn. *Ολ. [ἔχων] Wil. *Ολ. [ὅς ἴσχει] D. ἀνορθῶ Kn. ex gloss. (v. s.) || 18 <χρῶσεον ἔλκετ' ἔχων> Arn. | suppl. Wil. τιτήνας Arn. || 19 He-sych. νενευκέναι· τεθημέναι contulit Sp. || 20 ῥέπει<ν> ὅταν ei. Arn. ῥέπειν ὅταν Kn. | cf. Θ 70ss (ῥέπει δ' αἰσιμον ἦμαρ) | ἄμαρ Kn. || 21 Hom. Σολύμοισι . . . κυδαλίμοισι ἐν νιάσι κνδ. | ἦν del. Maas Arn. ἦ Hunt | οὐ ποτέρευν Hunt Kn. || 21s cf. 16ss || 22 εοχάτᾳ pap. e corr. | βρυγία text. βρυγία mg. βρύττα Arn. ex Athen. 2, 56^d Archil. 28, sed cf. proverbium Μυσῶν ὁ ἔσχατος Plat. Theaet. 209^b cum schol., interpretatus est Wil. 1155 'das ist phrygisches Myserpack' | λέγειν Kn. || 23s explic. Wil. (cf. πλαστήγγιον cottabi et νόφον). sed cf. Plat. rep. 8, 550^e (περὶ πλούτου καὶ ἀρετῆς) ἐν πλάστῃν ζυγοῦ κειμένον ἑκατέρων αἰετὸν ἀντίον ῥέποντες | [κατά]γει Kn. [γε ῥέ]πει Arn. || 23ss cf. fr. mel. chor. adesp. 4, 6 || 24ss ad metrum cf. Muenscher H. 54 (1919), 44s || 25 ευρη ssc. oi pap. ἀνευροί Kn.

πῶς λάβη τ' ἂν ἀξίαν,   ὅθ' ὁ Κρονίδας ὁ φυτεύσας
 πάντας ἀμὲ καὶ τεκόν,   τῶν μὲν πατρῶος,
 τῶν δὲ πέφανε πατήρ;   λῶιον μεθέμεν περὶ τούτων
 τοῖς μετεωροκόποις·   τούτους γὰρ ἔργον
 οὐδὲ ἐν ἔλπομ' ἔχην·   ἀμὴν δὲ Παιάν
 καὶ [ἀγαθὰ] Μετάδως
    μελέτω·   θεὸς γὰρ αὐτὰ
 καὶ Νέμεσις κατὰ γᾶν.   μέσφ' οὖν ὁ δαίμων
 οὐρία φνισαίει,   τιμάτε τάνταν,
 p.V φῶτ[ες] ἐλα[φροί]·   [. . .] τᾶξαν
 τ[. . .],   [μυ]σητόν δ[λ]βον
 [. . .] τύχας,   ταῦτ' ἔ[ργον] ὁ[μ]ν
 νειόθεν ἐξεμέσαι. (explicit meliambus)

2. fr. 1 p. IV (incipit meliambus) + fr. 12 et 60 (ad v. 11ss) III Kn. 5 P.

a Δοιά τις ἀμὴν ἔφα   γνάθοισι φνισῇν

29 ἀστρολόγοις || 31 ἐπεὶ 'δὼς ἀγαθή' (cf. Hes. op. 356) sed Δὼς est nomen Cereris (Hom. hymn. Cer. 122 [τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ]), quae ut Δη-μήτηρ re vera est κατὰ γᾶν || 33 ἐκ βαθέω[ν]

27 POLLUX 3, 27 ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοῦνομα τοῦ πατρωοῦ, εἰ καὶ Κερκίδας αὐτῷ κέχρηται || SCHOL. (GLOSS). 2 a 1 δοιά· δισά[ν]

26 λάβη defendit Arn. λάβοι Hunt | τ' ἂν Maas | Herod. 7, 39 ἐπέλτε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστερον ἐτρόπεν, τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμβραει, ἐλάσω δὲ τῆς ἀξίης || 26ss cf. Gerh. WSt. l. c. 19ss || 26s cf. Cypria 19 (Plat. Euthyphr. 12a) Ζήνα δὲ . . . καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν || 27s cf. Gerh. RE XI 304, 53ss || 28 Plat. leg. 6, 781a τὸ δὲ περὶ τὰς γυναικας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μετεῖται || 29 cf. Ar. pac. 92 ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωροκοπίεις Plat. rep. 6, 488e μετεωροκόπον τε καὶ ἀδολέσχην. cf. μετεωρολόσχας 489e || 30 οὐδὲ ἐν Wil. ουθεν pap. | εχει sscr. η pap. || 30s cf. Immisch BPhW. 1919, 598ss Wil. Versk. 420, 1 || 31 μεταδως pap. em. et explic. Wil. καὶ Μετάδως ἀγαθὰ mavult Kn. | contulit Weinstock Plut. Cleom. 32, 5 τὰ πλείστα κατανήλικον εἰς . . . μεταδόσεις τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον ἐκπεπιτωκότων; ceterum conferas cum Immisch (BPhW. 1919, 598) Plin. nat. 2, 14 et Theophr. ap. Stob. 4, 1, 72 p. 23 H. || 32s Hes. op. 199s ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους Αἰδῶς καὶ Νέμεσις || 33 Θ 508 μέσφ' ἡοῦς ἡοιγενείης || 34 Opp. cyneg. 1, 262 ἀμείλιχα φνισάωντες | τιμήτε Kn. Sp. || 35ss ex. gr. suppl. Arn. et Wil. κα[τα]ίξ[αν]τες Kn. || 36 in. τες pap. || 38 K 10 νειόθεν ἐκ κοαδής | Plat. rep. 3, 406d ἐξεμέσαι τὸ νόσημα || 2 a 1 δοιά ut β 46 | τις est Euripides | cf. Phoenic. 3, 1 ἀνὴρ Νίνος τις | ἄμιν pap. Kn. || 1ss cf.

τὸν κvanoπτέρυγον   παῖδ' Ἀφροδίτας,
 Δαμόνομ'· οὔτι γ[ὰρ] εἰ   λίαν ἀπενθήης.
 καὶ βροτῶν [δῖω] γὰρ ἂν   πραεῖα καὶ εὐμενε[βούλα]
 <_ _ _> δεξιτερὰ   πνεύση σιαγών,
 οὔτο[ς] ἐν ἀτρεμῖα   τὰν ταῦν Ἐρωτος
 σῶφροσι πηδαλῶι   Πειθοῦς κυβερνή.
 τοῖς δὲ τὰν ἀριστερὰν   λύσας ἐπόρση
 λαίλαπας ἢ λαμνρὰς   πόθων ἀέλλας,
 κυματίας δι' ὅλον   τούτοις ὁ πορθμός.
 εἰ λέγων Εὐριπίδας·   οὐκοῦν δὲ ὄντων
 κάρρον ἐστὶν ἐκλέγειν   τὸν οὐριον ἀμὴν ἀήταν
 καὶ μετὰ σωφροσύνας   οἶακι Πειθοῦς
 χρώμενον εὐθυπλοεῖν   δκ' ἢ κατὰ Κύπριν ὁ
    πορθμός· 15

μή[

p.VI tredecim fere cola perierunt vel mutilata sunt, in quibus Ἰκάρω[, quod cognovit Powell

b [ἀ]στραπ[. . .]σ[. . .]πλόος·   πᾶν γ[ὰρ] τὸ βιαι[οσόν]ηρον 11
 καὶ προκοθ[η]λμω[ν] [ἐς]   φέρεται ταναβλαπιτέλειαν

14 ἀφροδίσιος

TGF adesp. 187 N.², quod optimo iure Mein. Euripidi tribuit (cf. 11), δισά πνεύματα πνεῖς Ἐρωτος (Herm. in Phaedr. 230^e p. 34 C. adde Lucian. amor. 37) Eur. Iph. A. 543ss, Pind. Nem. 8, 1ss || 2 Hes. scut. 393 κvanoόπτερος . . . τέτις cf. Eur. Andr. 862 || 3 λειαν pap. | v 238s οὐδέ τι λίην . . . νόνημός ἐστιν (γαῖα) | γ 184s ἦλθον . . . ἀπενθήης οὐδέ τι οἶδα κείνων || 4 βροτῶν [. . .] μεν sscr. γαρ. pap. suppl. et explic. Kn. βο. γὰρ [τῶ] μὲν ἂν Hunt | εὐμενε[βούλα] pap. εὐμενε[βούλα] ex. gr. Wil. εὐμενε[ουσα] Schm. contra papyr. || 4s καὶ <πως sive ὅτι> εὐμενιδεξίτερα Kn. | Plat. leg. 7, 792^e τὸ δὲ ἴλεων καὶ εὐμενὲς προᾶν τε || 5 <ἀποτί> Arn. <πνεύματα> Schm. Wil. || 6 ἀτρεμῖα . . . Ἐρωτος Kn. conl. Meleagr. A. P. 5, 155 || 7 Pind. Pyth. 1, 86 νόμα δικαίωι πηδαλῶι στρατόν | πηδ. Plat. || 8s Hom. hymn. 7, 23s μή τι χολωνθεῖς ὄρησι ἀργαλέους τ' ἀνέμονος καὶ λαίλαπια πολλήν || 9 αελλᾶς pap. || 10 Aesch. Suppl. 546 W. πόρον κυματίας || 11 ευρειπιδας pap. || 11s ου κάρρον σον ἐστιν θονωντων εκλεγεν pap. traiecit Maas || 12 Hesych. κάρρον· βέλτιον | ἐκλέγειν Kn. | ἄμιν Kn. || 13 οἷ. Plat. || 14 -πλοῖον Kn. || b 11 ἀστραπ[όβλητος]? Kn. | μεγαλο- (Arist. pol. 4, 9, 4 p. 1295 b 9), μακρο- (Phot.), πολυπόνηρος || 12 ad προκοθῆλ. (= θηλυμ. ὡς πρόξ) cf. Maas Gn. 3 (1927), 691. idem dubitat DLZ 1929, 1867

καὶ μεταμελλοδύναν. ἃ δ' ἐξ ἀγορᾶς Ἀφροδίτα
καὶ τὸ μη[δε]νὸς μέλειν δ[α]νίκα λῆς, δ[α] καὶ χ[ε]ρ[ε]ς,
οὐ φόβος, οὐ ταραχά· τα[ύ]ταν ὀβολῶ κατακλίνας 15
Τ[υ]ν[δ]αρέοιο δόκει γαμβρό[ς] τ[ό]τ' ἦμεν.
κο[ ]

3. fr. 2 p. II + fr. 37 (ad v. 1s) + fr. 14 (ad v. 2ss) V Kn. 6 P.

Οὐ[ ] νησπν[ ] οὐτ[ως]· ἀλλ' ἀκάρδιον
[ ] φρίκαν τ' Ἀ[ ] πόλ[λων] [συγ]κροτησιγόμενον
[νέμει κα]τὰ καιρὸν ἐκάστω, π[άν]τα θεῖ κηλαίνεται
γὰρ [ ] τα φευξιπτόνων ἀν[α] γὰν
φῦλα σκυόθρεπ' ἀκ[ήρ]ιος ἐγγεσίμωρος 5
ἀδον[ο]π[λ]άκτων βροτῶν·
καὶ μ[α]λ' ἐπισταμένως [ ] ψ[ ]· ράγ[οι]ς
ωπασα . . σε[ ] χ . . α γὰρ [ ] νγα φνσαλέαν
πι[ ] αν μὲν ὠλεσίκαρπον [ ] νγα φνσαλέαν
Λυδάν [τ' . . . . .] ἦ· νεῦρα δὲ καὶ κρα[δαλά] 10
[δι'] ὦτ' ἐλελιγμα[ ] - ε[ ]ς εὐπάλ[α]μος τε λῦρα

3 A. fr. 5. 6 VI Kn. p. 212ss 8 P.

[αἰσ]λόπωλον [ ]

de ταναβλ. (ταλαβλ.?) cf. λουτέλεια || 13ss cf. Diog. Laert. 6, 46
Hor. sat. 1, 2, 118s 126 || 14 in. contulit Maas Cratet. fr. 18, 2
Die. (PPhF) | μέλην Kn. || 15 Plat. conv. 197d ("Ερωος) ἐν πόνοι, ἐν φόβω, ἐν πόθω . . κυβερνήτης | κατακλ. Plat. || 16 [πο]τῆμεν ci. Kal. τό[κ] Arn. Pow. | εἰμεν sscr. η pap || 17 ν[ ] sscr. κο[ ] pap. | sequuntur versuum initia γα[ ], γα[ ], ρε[ ], quae pertinere posse ci. Kn. ad fr. 5 τὸ τὰς ὁκνᾶς γὰρ δὴ χελώνας κτλ., et sub finem ex. gr. [δνδ]ρε[ς, ἔφα] || 3 cf. Gerh. RE XI 305, 38ss Pers. 3, 63. 88ss || 1ss ex. gr. suppl. Kn. || 2 φρίκη, κροτεῖν, γόμενος Plat. ad συγκρ. cf. Lucian. Iupp. trag. 45 || 3 ad Epicharm. fr. 216 Kai. (δκκ' ἀργύριον ἦν πάντα θεῖ κηλαίνεται) suppl. Deubner || 4 suppl. Kn. | cf. ἀλεξιπνοος || 5 ἐγγεσ. Hom. || 5ss ἀδονοπλ. βρ. ἀκέρ. ἐγγεσίμ. καὶ μάλ. ἐπιστ. νηστρ. θεῖ χλιδ. ὦπ. πείρα[ν] traiecit Kn. || 6 ἀδονοπλ. suppl. Wil. cf. Timon. 58, 4 Die. (PPhF) ἡδονοπλήξ et Herodian. I 46, 3ss L. | πληγρῆς sensu translato Plat. || 7 ἐπιστ. Hom. Hes. || 9 κ 510 ἰταῖο ὠλεσίκαρποι | Hesych. ὠλεσίκαρπος· ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγρόνους ποιεῖ | καὶ σφ[ ]νγα φνσ. Wil. | Nonn. Dionys. 43, 405 φνσαλέον χοάνοιο || 10 κρα[δαλά] vel -λᾶς Kn. || 10s κρα[δ]αν· καὶ ν[ ] ὦτ' Wil. || 11 ἐλελιγμα[τα] χορδα[ς] lusit Kn. | εὐπάλ[α]μος τε λῦρα Maas || 3 A cf. Maas DLZ 1929, 1867 | fragmenta 5. 6 coniunxit Kn. | cf. A. Mayer BPhW. 1911, 1421 || 1 ad αἰολόπ. (Hunt)

[ ] βουσώ μύω[πος] . . . . .
[ ] ἵππον χρε[μετίζοντα] . . . . .
[τοῦ]το γὰρ ἐστ' ἀγαθῶ, τοῦτ' Εὐθυδικῶ | [δελ]εαστᾶ,
Στωικῆ Καλλιμέδων· [ ] ἐστὶ πονηρά
καὶ | [ ] μὲν ἄ·
Σφαίρω γὰρ | [ ] ἄθλον ἐὰν προβάλλης
ἦ καὶ τι[θ]ηνῆς Ἀγ[ ]χιτον εἰς ἀρετάν |
[καὶ] . . . . .] δες ἰχνεύεις,
ἀλλ[ ] φέροντ' ὀπώραν | 10
[ ] κοῦ τρυτ[ο]ν ἀν[ ]τόν
[ ] ἀλλὰ [ ]

4. fr. 3 p. II

IV Kn. 7 P.

ε[ ] πολλὰ]κίς δμαθεις βροτὸς οὔτι ἐκόν
ἐκλαιξε κανθῶς, τιν δ' ἀμάλακτον ἔσω
στέρνων καὶ ἀνίκατον κέαρ ἔσκειν

cf. Γ 185 (Φρύγας ἀνέρας) Hom. hymn. Ven. 138 (Φρύγας) ||
2 cf. βουσώος, ἵππο-, κυνο-, μηλοσώος sive μύω[πι] | suppl. et
explic. Wil. conl. Callim. fr. 301 Pfei. βουσώον ὃν τε μύωπα
βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί cf. Aesch. Suppl. 307s βοηλάτην μύωπα ||
3 χρε[ ] Kn. || 4 suppl. Kn. | nom. propr. cognovit Pow. |
adi. sscr. Aesch. Ag. 761 | δέλεαρ Plat. || 5 de Callimedonte ora-
tore, Macedonum fautore, et helluone ab Alexide et Timocle
castigato cf. RE X 1647s | [τᾷδ' ἀτρα]π[ό]ς [ ] ἐστὶ tentavit Kn. ||
6 [κακοῖς τετραμμ]ένα Kn. || 7 de Sphaero, stoico philosopho,
Megapolitarum inimico, cf. Wil. ad l. Pow. p. 201 RE III A
1683ss | γὰρ [αἰ] τι πεισθῆς Kn. | προβάλλειν αἶρεσιν, σκῆψιν,
αἰνιγμα al. Plat. || 7s suppl. Maas conl. Herodian. π. καθολ.
πρόσοιδ. I 220, 23 Emped. 1, 1 Die.-Kr.⁵ || 8 οἱ χι τὸν Kn. ||
9 [ταραχῶ]δες ci. Mayer conl. Rhiani fr. 7 D. [τᾷταραχῶ]δες Kn. ||
10 ἀλλ[ ] Mayer ἀλλὰ τὸν εἰς μανίας Kn. | aut = φέροντα aut
= φέροντι | ὅπ. Plat. || 4 in universum cont. Wil. Hor. epist. 1, 1
Cercid. 1, 17ss cf. Gerh. RE XI 303s || 1 in. suppl. Hunt, [μυ-
ριάκ]ς Kn. probabat in p. I | Θ 81 οἱ ἐκόν (γ 351) || 2 ἐκλαιξε
κανθῶς· (sscr. ω) pap. | Theoc. 6, 32 κλαιξὼ θύρας | ἀμάρακτον
sscr. . πε. (i. ἀπέρακτον) text. . ἀμαλακτον. mg. | Plat. leg. 1, 633d
(περὶ ἀνδρείας) τοὺς θυμὸς μαλάττουσαι (om. A alii) κηρόνους
ποιοῦσιν (πόθοι, ἡδοναί, θωπείαι). cf. δυσμάλακτος et εὐμάλακτος ||
2s Plat. rep. 2, 375b ἢ οὐκ ἐννερόνους, ὡς ἀμαχόν τε καὶ ἀνίκητον
θυμὸς, οὐ παρόντος ψυχῇ πᾶσα . . ἀφοβός τέ ἐστι καὶ ἀήττητος; ||
3 an ἀνίκατον pro ἀνίκατον? Pow. cf. Plat. Tim. 29d eandem
lectionem variam in cod. Z et ap. Proclum in Tim. I 342 D.
et D.

καὶ δυσεκνίπτω τρυγός;

5

8. (5) ἐν κριονύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει. 2 Kn. 15P.

9. fr. 4 [...]ηθρα σκωπτίλλιο [...] αἶ VI Kn. p. 214ss 9P.

λη[...]ιδ[έ]ως· βλάβαν ἀκλή-

[...]ετρ[...]μοφλνακῆν

τόπος· ἢ φ[ό]βος αὐτὸ συμ[πα]ρῶν [ἀ]ποστομ[οῖ]. τὰς δὴ

το[ι]αύτας

5

σκεπτοσύνας κεν[ἀ] μὴ σπουδὰν ποιεῖσθ[αι]

[τῶ] στρέφειν ἄνω κάτω.

ἀ[λλ' αἶ] τ[ι]ν' εὖρης διὰ πασῶν

μ[ου]σικῶς ἄρμουςμένον,

[τ]ότ' ἂν τὸν ἴσον πόθον ἔλκ[ε]

10

8 GALEN. method. med. vol. 10, 406 K. Θεσσαλος δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ σοφισταῖς ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθημέμενος ἐν κριονύξοις, ὡς δὲ Κερκίδας φησὶν, εὐδοκιμήσει || 9 PAP. Oxyrh. VIII 1082 fr. 4 cf. ad fr. 1

5 δυσέκν. Plat. rep. 2, 378de, cuius loci non immemor erat Cercida | cf. δυσασπίντος et δύσνιπτος || 8 κριονύξ(α)ς Kn. | εὐδ. Cercidae iniuria abiudicant Mein. Wil. Hunt Pow. | εὐδοκίμων Kn. | cf. Plat. Prot. 343c αὐτὸς εὐδοκιμήσει ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις et 7, 5 adn. || 9 1 in mentem venit nominis [Λεῖβ]ηθρα, cui varia lectio λη[β]- in mg. adscr. apta esset | [ ]ηθρασ[...] κωπτίλλ[...] αἶ[...]λη legit Kn. p. 222 | ex. ἂν sscr. ~ del. pap. || 2 λη[ρολόγον] K. F. Schmidt | ἢ tabula phototypa, non ἰδ' | vix ἂ κλη[τ-], D. de κλ valde dubitat, ἀνιῆ? || 3]μοφλνακεῖν pap. [γνω] μοφλνακῆν D., Pow., qui propter metrum γνωμοφλουάζειν (Hesych.) sive -φλουακεῖν postulat [μ]μοφλνακεῖν Schmidt || 4 suppl. Kn., sed idem συ[μ...]ρων p. 222 | ἀποστοματίζω Plat. || 5s Plat. conv. 177e τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι || 6 Timon. 59, 3s Die. (PPhF) ἀμενθήριτος ἀπάσης σκεπτοσύνης || 7 primus Aesch. Eumen. 650 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφω. sim. passim Plat. (Phaedr. 278d al.) | στρέφην Kn. || 8ss suppl. Wil. idem (Wil.²) Gl. 2, 290, 1 quoque, veretur D. ne obscene verbis usus sit poeta et hic et in sequentibus || 8 ἀλλ' suspectum | αἶ κε[ν] Kal. | ὁρῆς Wil.² | cf. Plat. Prot. 333a οἱ λόγοι ... οὐδὲ πᾶν μουσικῶς λέγονται· οὐ γὰρ ... συναρμόττονται ἀλλήλοις, rep. 3, 403a ὁ δὲ ὁρθὸς ἔρως πέφνκε ... καλοῦ σωφρονώς τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν || 9 [μ]ουσικῶς pap. || 10ss suppl. Arn. (ἄρσην Maas) | cf. Plat. conv. 197cd, ubi celebratur Ἐρως κάλλιτος καὶ ἀριστος, inter alia multa ἡμέρον, πόθον πατήρ || 10 ἴσον τον pap. traiecit Arn. | ἐλκ[...]ρι pap. ἔλκῃς (vel ἔλκοις) Wil. ἔλκε Arn.

[κ]αὶ [μ]άθ' εὖ τὸν ἡμέρον,

τ[ι]ς [τ'] ἐστὶ ποτ' ἄρσηνας ἄρση[ν]

[τίς] τ' ἔ[ρ]ως Ζαγωνικός.

Κερκίδα | Κυνὸς | [Με]λίμβοι.

IAMBOS

10. (1) Ἡ<ν> καλλιπύγων ζεύγος ἐν Συρακούσαις. 3 Kn. 14 P.

11 a. (7) ἅπαντα δ' ἔρπειν εἰς βυθὸν τὰ τίμια 16P.

τῶν γαστριμάργων σῖτα, μηδὲ σῖτ' ἔτι

τῶν εὐτελεστάτων λέβητος ἐξ ἐνός'

ὀρθῶς λέγει πον Κερκίδας ὁ φίλτατος

τέλος τρυφάντων, αὐτὸς ἐσθίων ἄλας,

αὐτῆς τρυφῆς ἔθ' ἄλμυρόν καταπτύων

5

10 ATHEN. 12, 554d αὐται οὖν (αἱ δύο καλαὶ θυγατέρες) ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλιπύγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκίδας ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων· [1] αὐται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρὰς ἰδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι Καλλιπύγον τὴν θεὸν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [ὁ Χερρονησίτης. cf. Reitz. RE II 454, 6ss] || 11 GREGOR. NAZ. de virtute 595ss (Migne gr. 37, 723) [1—6] | ² conflict. mundi et spiritus 96ss (Migne l. c. 656): loquitur spiritus: [7—9]

ἔλκειν ad voluptatem spectat. cf. Plat. Phaedr. 238a ἐπιθυμίας ... ἔλκουσας ἐπὶ ἡδονάς || 11 sic nunc Kn. καὶ σταθευτὸν (κάστανθεντον) priores || 12s τ[οῦτ'] ἐστὶ et [τοῦτ'] Arn. Wil.^{1,2} | cf. ex. gr. Plat. conv. 193bss Herm. Curit. 1 Zenon. fr. 247ss (I p. 58s Arn.) || 10 ad rem cf. Clem. protr. 2, 39, 1 p. 29 St.² | initium videtur fuisse carminis, cuius argumentum indagare et narrare conatus est Gerh. WSt. 37 (1915), 1ss | η A em. Mus. | Aesch. Ag. 44 ζεύγος Ἀτρεΐδων Plat. leg. 4, 708d καθάπερ ἱππῶν ζεύγος καθ' ἑνα εἰς ταῦτόν ... ἐνυμφώσθαι || 11 cf. Gerh. WSt. 37 (1915), 15ss Wil. SBBerl. 1918, 1152ss Deubner Herm. 54 (1919), 438ss K. F. W. Schmidt GGA 1912, 639 || a 1 ἔρπειν Kn. Pow. | β. 'latrinam' interpretantur Gerh. Wil. || 1ss ut ad cibos serpunt helluones (Aesch. Prom. 1024 ἀκλήτος ἔρπων δαυταλεύς), ita cibi serpunt in latrinam cf. Simon. fr. 8 || 2 γαστρ. primus Tantalus ap. Pind. Ol. 1, 52. alii ap. Plat. et Ar., iidem γαστριμαργία | sim. λαίμαργος, στόμαργος? | μήτε E em. Wil. μή γε Schm. || 3 τῶν εὐτελεστάτων σῖτων explicat Schw. || 4 δ φίλτατε Plat. || 5 nota τέλος Stoicorum, sim. Plat. || 5s inlustrantur fr. b | τρ. voces Platonicae | ad rem cf. Xenoph. Cyr. 6, 2, 31 (Schm.) Greg. Naz. 2, 394, 96. 2, 740, 705 Ben. (Kn.) adde Pow. p. 218 || 6 cf. Anonym. in turpilucr. 37

b. ἄρτος ἡ καρυκία

ἐμοὶ τὸ πέμμα τ'· ἐξ ἁλῶν ἅπαν γλυκύ,
οἷς τῶν τρυφάντων ἀλμυρὸν καταπτύω.'

b 1 Hesych. 'καρυκία·' ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Athen. 14, 646^e ναστός πλακοῦντος εἶδος, ἔχων ἐνδον καρυκίας. alia conguessit Deubner l. c. 439 || 1 s contulit Deubner Plut. Cleomen. 13, 4 (p. 443 Z.), qui rex ne legatis quidem praesentibus mensas ornari iussit οὐ καρυκίαις τισὶν οὐδὲ πέμμασιν || 2 πῶμα C em. Billius | Plat. πέμματα commemorat (rep. 2, 373^a. 3, 404^d) || 2 s Cratin. 6 (I 13 K.) Hor. sat. 1, 10, 3 s epist. 2, 2, 60 cum schol. contulit Deubner. adde Plat. conv. 177^b Antiphan. fr. 134 K. et ἄλμη Cercidam sapit fr. iamb. adesp. 16

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ Ο ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

ΔΕΙΠΝΟΝ

- a. (1) ἦλυνθ' ὕδωρ ἀπαλὸς   ὤ - κατὰ χειρὸς δ'
παῖδίσκος ἐν ἀργυρεῖαι προ-
χόωι φέρων ἔπέχευεν·
εἴτ' ἔφερε στέφανον   λεπτιὰς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνή-
των ἑκλάδων δισύνναπτον.
- b. (2) εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ   παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμι', ἐτέραν δ' ἐτέροι(ς),   ἄλλοι δ' ἐτέραν, μέχρι οὐ
πλήρωσαν οἶκον.
ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους   ἔστιλβον αὐγὰς
ε(ὐ)στέφανοι λεκάναις   παροψίσι τ', ὀξυβάφων πλή-
ρεις (ὤ) σύν τε χλιδῶσαι

a ATHEN. 15, 685^d Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐχίας οὕτως αὖ λέγων· [1-3] || b ATHEN. 4, 146^f Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ - εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμικοῦ διοποῖς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη [fr. 173 CAF 1, 646 K.] καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου - τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου· [1-39 κατὰ χειρῶν] | EVST. in Od. 1388, 64 [1]

de Philoxeno cf. Wil. TG 85ss Das Deipnon des Philoxenos Maas RE XX 193, 31ss et de metro O. Schrö. Grundr. p. 112 || a 1ss a 136s (saepius) χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρονσα καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρεῖου λέβητος cf. Xenophan. 1, 1ss || 3 στεφανολεπτιὰς ἀπὸ μυρτίδων A corr. Grotefend | εὐγν. et διο. nova cf. ὁμόγητος et ἀσύνναπτος || b 1 διπλ. = δύο iam Soph. | λιπ. novum cf. χαρῶν || 1s cf. Matr. 11 || 2 ἄμμι A em. B. cf. K 551 ὕμμι | ἐτέροι δ' ἐτέραν B., idem ἐτέροις | ἄλλοις δ' ci. Kai. an ἄλλοι δ' ἐτέραν deletis ἐτέροι tenendum? || 3 ὕψ. novum cf. ἄλυνχος, ἐπὶ λυνχος || 4 ἐστέφανοι λακάναις A em. B. | ad παρ. et ὀξύβ. cf. Athen. 9, 367^ess 11, 494^bss et Archestr. fr. 6 Br. | ὀξυβ. τε πλήθει ci. Kai. cf. ὀξόβαφον | πλήρεις del. B. lacunam statuit D. | cf. κατα-, ὑπερκατεργχλ.

παντοδαποίς<ι> τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς 5
 δελεασματίοισι.
 πάφφερρον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας ἄλλοι.
 <τοῖς> δ' ἐπὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαρος, ὦ φιλότας,
 ἄλλ' ἴαλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
 ἴπάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά ἴτινες ἄριστον,
 ἴγόγγροιτοιωνητεμων πλήρες θεοτερπές. ἐπ' αὐτῶι δ'
 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βατὶς δ' ἐνέης ισόκυκλος. 10
 μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἄλλο, <υ - ...>
 <- υ> παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιο-
 πουλυποδείων
 <τῶν> ἀπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
 ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων πυρὸς - υ 15
 - υ ἔπειτα βαθμονὸς ἀτμίζων. ἐπὶ τῶι δ' ἐπίπασται
 τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ
 παρῆλθον.
 θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ'
 ἀδυφάρυγγες ...
 πόρρων τε στεγανὰ φυσταὶ μέγαθος κατὰ κακκά-
 βου γλυκυδέες;

5 παντοδαποίς A em. B. | δελ. novum cf. δελῆασμα || 6 παρ-
 ἔφερρον ἐν κανέοισι A em. B. | Eur. Hel. 215s Ζεὺς πρέπων δι'
 αἰθέρος χιονόχρους Matr. 4s ἄρτους ... λευκοτέρους χιόνος. cf.
 Batrachom. 35 et χιονόχρους et 31 λευκοφοριωνόχρους || 6s ἄλλοι
 δ' ἐπεὶ A em. B. || 7 παρῆλθεν A em. B. || 8 πανταχόθεν tenta-
 vit D. || 9 γόγγροισιωνητέμων Kai. || 10 βασιτισσὴν A em. B.
 ex Ar. vesp. 510 οὐδὲ χαίρω βατίων οὐδ' ἐγγέλεσιν et i 164
 (τ 443) ἐνέην | β. Archestr. fr. 49, 1 Br. | ισ. novum || 12 σαρκίον
 Schmidt, sed cf. νάρκη, νάρκος et Hesych. ναρκίον· ἀσκήν |
 ἄλλον A em. B., qui lacunam statuit || 13 τευθιάδα A em. B. an
 τευθιδίων? | σηπίον πολυποδείων A em. B. | σηπ. novum || 14 <τῶν>
 add. B. | απ. novum || 15 ἰσοτρ. Antiph. fr. 85 K. | μνηστῆς A em.
 Schweigh. ex Athen. 7, 307^{ass} | ad συνόδοντα piscem cf. Athen. 7,
 322^{bc} Archestr. fr. 17, 1 Br. || 15s lacunam statuerunt Hart. B. ||
 16 ἐπιπνῶσται A em. B. || 17 τ. Matr. 50 Archestr. fr. 54 Br. |
 φίλαι A em. Dind. | καὶ ξανθαὶ μελικαρίδες A explic. Mein. | καξαν-
 θισμένα καρίδες B. Hi.-Cr. cf. Matr. 63 Archestr. fr. 25, 2 Br. |
 κυφαὶ A corr. Jacobs. cf. Matr. 64 || 18 cf. δια-, ἐνθρυμματὶς
 τε δη φάρυγγες A em. Mus. B. || 19 πυριων τε στεγναὶ βύσται A

ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρὰ γ' ἐμὴν καὶ τίν, σάφ' οἶδα. 20
 ἔσχατα ναὶ μὰ θεοῦς ὑπερμέγεθές τι δέμας θύν-
 ρον μόλεν ὅπτιον ἐκείθεν
 θερμόν, ὅθεν γλυφ(άνο)ις τετμ(ημ)έρον εὐθὺς ἐβάφθη·
 τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοι)ς διανεκέως ἐπαμύν(εν)
 εἴπ(ερ) ἐμὴν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 ἄλλ' ὅθεν ἐλλείπομεν, θοίνα παρέης, ὅτ' ἐπαλλάξαιτ' 25
 νατ' ἐπικρατέως δούεωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
 πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν. παρέπεισε δὲ θερμόν
 σπλάγγρον, ἔπειτα δὲ νῆστις
 δέλφρακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς
 καὶ κεφάλαιον ὅλον καὶ μινυρίγματα θερμά·
 διάπτυχες ἐφθόν ἴαπερ πευθι-
 νος <γ>αλακτοτρόφον πνικτᾶς
 ἐρίφον παρέθηκεν,
 εἴτα δῖεφθ' ἀκροκώλια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν 30
 λευκοφοριωνοχρόους, ὅγγχη, κεφάλαια πόδας τε χραν-
 μάτιον τε σεσιλωμένον,
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὅπτά <τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἄρνων.

em. B., Schmidt cf. φύζω | sed infra (21) ὑπερμέγεθες | γλυ-
 κων ὀξιος A em. Schmidt cf. δξίγλυκος (ut γλυνόπικρος) ||
 20 θοινᾶς A em. Mein. | καπιν A em. Koenen | σαφνοῖδα A
 corr. Jacobs || 20s displicet hiatus || 21 εσταδα A em. Kai. ὕστα-
 τα B. ἐς τὰ δὲ Kal. | τιθεμος θνυμοῦ A em. B. τέμαχος θύννον
 Schmidt τι θέμα σφαγμοῦ tentavit Kal. || 22 θερμοῦ ὅθι B. |
 attractionem (ἐκείθεν — ὅθεν) cognovit Kal., de culina cogitans |
 γλυφας A em. B. | τετμερον A corr. Schmidt | ἐπ' αὐτὰς A em. B.
 ἐπαύρας Kal. || 23 τὰς ὑπογαστρίδας A em. B. ex Eubul. ap. Athen.
 3, 113^f. cf. Archestr. fr. 34, 4. 23, 2 Br. et προγαστρίδιος |
 διανεκέως A em. B. | ἐπαμυν A expl. B. || 24 εἴπερ B. επ A ||
 25 ὅθεν B. οὐθέν A | ἐλλείπομεν A em. B. | κοῦ κε B. κοὺ καὶ A ||
 26 πάνθ' ἂ ci. Kai. παρῆν A em. Mein. | παρέπεισαι A explic. B. ||
 28 νῶτιος εἰκηρε A em. B. νῶτι ἐσῆλθε ci. Kai. | ἰσφὺς A corr.
 Mus. || 29 cf. ἀκρόπνυξ | ἀλεκτοτρόφον A em. Kai. ἀπερ τευ
 θηρογαλακτοτρόφον Kal. sed cf. ἀλεκτρονο(νο) τρόφος quoque ||
 30 ad ἀκρ. cf. Hippocr. mul. 3, 2, 169 Pherecr. fr. 108 K.
 Telecl. fr. 48 K. al. | Matr. 94 ἀκροκώλια θ' ἐφθά cf. ὑποκώλιον ||
 31 λευκ. novum cf. v. 6 χιονόχρους | καὶ κεφαλαὶ ἀποδος τετραμυ-
 ὄντες ἐσιλωμένον A explic. et em. Dobr. | ad χν. cf. Ar. fr. 224 K.
 Telecl. fr. 14 K. | σιλωφ. novum || 32 τ' δ' ci. B. | <τ'> add. B.
 <δ'> ci. Kai.

ἀ δ' ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα
 μειξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτ' (ων σὺ
 μέν), ὦ φιλότας, ἔσθους κε· λαγῶια
 δ' ἔπειτ' ἀλεκτρούωνων τε νεοσσοί
 περδίκων φασσέων τε χύδαν ἤδη [[δὲ]] παρεβάλλετο 35
 θερμὰ πολλὰ . . .
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθὸν τ' ἐπ-
 εισήλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τὸ
 κε τυρόν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλὸν κῆγών ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
 βρωτύος ἡδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἦμεν ἐταῖροι,
 τῆγα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 σμήμασιν ἱρνωμεῖκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγγέροντες 40
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηζ', ἐκτριμμα<τά> τε <υ> λαμπρὰ
 συνδονυφῇ, δίδωσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίον καὶ
 στεφανοῦς ἰοθαλάας.

c. (4) σὺ δὲ τάνδε Βακχία<ν>

39—42 ATHEN. 9, 409^e καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ φησὶν· ἔπειτα δὲ παῖδες—ιοθαλάας || e ATHEN. 11,
 487^a Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονύκτασθαι τὰς χεῖρας (cf. b 39 Matr. 104ss)
 προσπίνων τινὶ φησὶ [1—4]

33s αὐτοπερὶ μακαρὸς χορδὴ γλυκὺς ταμιξ A explic. et em. B. |
 ὑπ. novum cf. ἡδύκρεως, πολὺκρεως || 34 του τωφιλέτας A explev.
 et em. Hart. B. | κε B. καὶ A | δ' B. τ' A || 35 χύδαν <γλυκίων τ'>
 εἶδη ci. Kai. | lacunam significavit B. | an sufficit εἶδη? | δὲ
 secl. B. || 36 μαλ. et ὁμοσ. nova cf. ἰσοπτυχῆς et περι-, δι-πτυχῆς,
 ὁμόζυγος et σύζυγος | v. e 16 μελίπακτα | τὸ κε Dind. τὸ καὶ A |
 cf. Batrachom. 38s || 37 ἔφασκεν A em. Dind. || 37ss cf. Matr.
 104ss || 38 βρ. novum | Archestr. fr. 2, 5 Br. βρωτόν τε
 <ποτόν δ'> | ἐταῖροι ἦμεν A em. Schweigh. || 39 ἐξαπάειρον A
 em. B. ἐξ. novum || 40 Matr. 106 μύρον ἱρῶν (Athen. 5, 195d) |
 χαιεροθαλπὲς A em. Schweigh. | χλ. novum | ἐπεπεγγέροντες A
 em. deter. || 41 <τις> B. | ἔχρηζεν A em. B. | ἐκτριμμα τε A corr.
 Mus. | lacunam indicavit B. || 42 συνδ. novum | <δὲ> B. <σὺν>
 Kal. | χρίματ' ἀμβρ. A corr. Villebrun | ἀμβρ. et ἰοθ. nova |
 Theogn. 9 δδμῆς ἀμβροσίης || e 1 τάνδ' ἐκβακχία A em. Mein.
 τάνδε Βακχίον Jacobs B., qui idem ἐν βακχία ex Archil. 111

εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
 πρᾶν τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δούς ἐπὶ τέργῃν
 πάντας ἄγει.

d. (5) πίνετο νεκτάρειον πόμ' ἐν χρυσέαις <...> προτομαῖς τε,
 ἄλλοι δ' <ἐκ> κεράτων ἐβρέχον<το> κατὰ μικρόν.

e. (3) τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαυαυγείς
 πορθημίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἷσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσι δ' ἐν μέσαις

d ATHEN. 11, 476d τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησὶ Θεόπομπος
 ἐν δευτέρῳ Φιλίππων [FGH Hist I 38] τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς
 γνωμένων μεγάλα κέρατα φνόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας
 χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χεῖλη περιεργυροῦντας καὶ χρυ-
 σοῦντας· καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ
 Δείπνῳ φησὶν [1. 2]. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρὰ ποιοῦντες κέρατα
 ἔπινον ἐξ αὐτῶν || e Athen. 14, 642f ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φι-
 λόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ δευτέρων τραπέζων μνημονεύων πολλὰ
 καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὀνόμασεν, φέρε καὶ τοῦτον ἀπομνη-
 μονεύομεν [1—23]. ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος· ὃν
 ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησὶ [II 102 K.]· πολὺ
 γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος | ὁ Φιλόξενος· πρώτιστα μὲν
 γὰρ ὀνόμασεν | ἰδίῳι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ. | ἔπειτα <τά>
 μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν | ὡς εὐ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώ-
 ποιῳ ἦν | ἐκεῖνος εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν κτλ.

2 Hesych. μετάνιπτρον ἢ μετανιπτρίς· ἢ μετὰ τὸ δειπνόν, ἐπὶ τὴν
 νύκτωνται, δίδομένη κόλιξ. οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν || 3 Eur. Cycl. 415
 Διονύσου γάνος || 4 ἅπαντας A em. Mein. || d 1 πίνετο A corr.
 Mein. | πόμα A πόμα Fiorillo B. Kai. Cr. praeter necessitatem |
 Lucian. Hermot. 60 τὸ νεκτ. ... πόμα | χρυσαῖς A corr. Mein. |
 lacunam statuit Cr., qui <φιάλεις> tentavit, an sufficit προτο-
 μαῖων (propter hiatum)? || 1s τε ἄλλων A em. Cr. ταύρων Wil.
 Kai. κολίων B. Hi. || 2 κεράτων A δ' <ἐκ> κ. Cr. κεραστῶν Kai. |
 ἐβρέχον δὲ κατὰ A ἐβρέχον<το> δὲ κ. B. ἐβρέχον<το> κατὰ (δὲ
 ante ἐκ κεράτων trajecta) Cr. || e 1 inter μολ. et λιπ. praeter neces-
 sitatem lacunam indicavit Mein., <τετράποδας> tentavit B. | λιπ.
 novum || 2 Eur. Cycl. 362 μόνος μόνῳ κόμῃ πορθημίδος σκάφος |
 εἰσέφερον C em. Mein. || 3 ἐφήμεροι A em. Mein. | νῦν del. B. |
 <δευτέρας> B. | cf. Athen. et Matr. 111 || 3s cf. Huber De ling.
 antiq. Graec. incol. (Diss. Aenip. 1921) 39s || 4 ad ἄμ. κ. cf.
 Phocyl. 7, 2 cum adn. | σταῖσι (ταῖσι) C | ταῖσι δὲ μέσαις Kai.
 haud male

ἐγκαθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερός, 5
λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μηλογενὲς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις
ξηρόν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοισι παραῖς·
τῶι δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον
μαλεραῖς
<—υ> τὰν δεξαμένην ὃ τι καὶ διδῶι τις· ἃ Ζανὸς 10
καλέοντι
τρώγματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακτακομιγὲς πεφρυγ-
μένον
πυρβρομολευκερεβινθο- ξάνθωμ' ἐκκριτο<ν> ἀδύ
βρωμα τὸ παγκατάμεικτον. ἀμπυκκηριοδῆστίχας παρε-
γίνετο τούτοις
<σ>ταυνοκογχομαγῆς χῶψαισ<τ>ελαιοξανθεπιπαγ-
καπύρ<ω>τος χοιρίνας.
ἀδέα δὲ <—υ> κυκλώθ' ὁμόφωκτ' ἀνὰριθμα 15
καὶ μελίπακτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

5 E 325 Hom. hymn. Apoll. 25 al. χάσμα βροτοῖσιν. cf. Pind. Pyth. 9, 64 ἀνδράσι χάσμα φίλοις (de Aristaeo, cuius alter filius erat Χάρμος) | γλυκερός | γλαυρός c. Kai. | θ 280 ἀράχνια λεπτά || 6 συγκαλύπτων A corr. Cas. | κατίδης A κατίδῃ τις deter. κατίδοι τις Schaub || 7 μολογενὲς A em. deter. | μηλ. novum | ante π., post λιτ. lacunas indicavit Kai. cum Mein. (<κορατραῖσι> et <ἐν>) | λιπὼν ταῖς A λιπόντ' ἐν Mein. an λιπόνθ' ὑπ' ? Kai. λιπόντ B. || 8 ξηροῖς A em. Mein. | Timae. ap. Diod. 4, 81, 2 (Ἀρισταίου) παρὰ τῶν Νυμφῶν μαθόντα τὴν τε τοῦ γάλακτος πῆξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν σιγῶν | μελιρρύτοισι Mein. ex Hesych. s. v. || 9 τῶι δ' Mein. τὸ δ' A | Hesych. ἄμυλος· βρωμα τὸ ἐκ πυροῦ. cf. v. 17 Matr. 5 fr. 2, 5 | ἐπέθεντο Mus., post ἐπ. lacunam indicavit Kai., qui <βίαι πάντες> suppl. || 10 lacunam indicavit B. | δεξαμένην A em. B. | καὶ A κα Dind. || 11 ss nota verba nova ludibrii causa ficta || 11 ad ἐγκατακτ. cf. 19 || 12 -ξάνθωμ' (cf. ξανθῶν) ἐκκριτον ἀδύ B. -ακανθονμικριτυαδν A || 13 το παντακταμικτον A em. Mein. cf. ἀμμικτος, εὐκατάμικτος | ἀμπυκκηριοδῆστίχας A em. Mein. alii alia || 14 ταυνοκογχομαγῆς A corr. Mein. | τοξαισελαιοξανθεπιπακταυρος A em. B. Mein. (quī δ τε ξεσελαιο-) | χοιρινιο A corr. Mein. || 15 ἀδεαδε κυκλωτα A lacunam statuit B. ἀδέα δ' ἐν κύκλωι ... τ' Kai. | ομοφωκτα A em. Mein. ὁλόφωκτ' B. ὁλόφωκτ' Kai. cum Mein. | cf. ἄφωκτος, σῆσαμφωκτος (16) || 16 μελίπακτα A em. Kai. cf. b 36 γάλα σύμπακτον | σασαμφωκτα A corr. Mein.

τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς
ἄμυλος πλαθανί<τα>ς.
σασαμοτυροπαγῇ δὲ καὶ ξεσελαιοπαγῇ πλατύ-
νετο σασαμόπαστα
πέμματα, καὶτ' ἐρέβινθοι κωακοσυμμιγείς ἀπαλαῖς
θάλλοντες ὥραις,
ὠιά τ' ἀμυγδαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῖδων <...> 20
τε τρώχθ' ἄτε παισὶν
ἀδὺ ἔδει<ν> κάρυν, ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον <ἔμην>. πόσις δ' ἐπεραίνετο κότταβοί
τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾷς.
ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ
θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἡινη-
σαν <περισσῶς>.

17 δὲ B. τε A | τυρ. et συγκ. nova | μελισγκατάφ. Mein. ad μελίφυρτος et συνακαφύρω, συναφύρω | ad ἄμ. cf. v. 9 | πλατανίς A em. Mein. || 18 σασαμοτυροπαγῇ A corr. Schmidt | Batrachom. 36 σῆσαμφωκτον | πλατυντο A corr. Mein. || 19 καὶ τερεβινθοκωακο- A explic. et em. Mein. | an κωακομιγείς? cf. v. 11 | ante ἀπ. lacunam statuit Kai. || 20 <τε> add. Mein. | μαλακόφλοισι ὄν A em. B. sed cf. permulta composita in -φλοῖος cadentia ap. Kretschmer-Locker Rückl. Wb. d. gr. Spr. p. 405 | lacunam cognovit Mein. | τε το τρωκτά τε A em. B. || 21 αδυιδῇ A em. B. || 22 ὀλβ. novum Kretschmer-Locker l. c. p. 514 | <ἔμην> B. | δ' A τ' B. | ἀπὸ κοινᾶς cī. Kai. || 23 κηρον A corr. Dalecamp. | Lucian. Dial. mar. 1, 5 ἀθ. | ἐθαύμασαν αὐτὸ ἔπειτ' ἡινησαν A em. Mein. | <περισσῶς> B. ex Pind. fr. 216 σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄραν ἔπος αἰνῶσαν περισσῶς | huc rettulerunt M. Schmidt Schmertusch Cr. Plut. aud. poet. 1 p. 14d ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητὴς ἔλεγεν ... τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστα ἐστί καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες, ita ut aenigmata post v. 23 enarraverit poeta et griphos. cf. Panarceum supra p. 70s

INDICES

INDEX I

Numeri maiores sunt Bergkiani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139
244 256 26A2 273 28 = Anon.
in turpilucrum 17
Adespota iambica p. 73
168 17A1 17B 20 185 192
20A22 20B23 2123 2226 2329
26B25
Aeschro p. 121
11 *2*2 *3*3 *4*4 5*5 67
86
Ananias p. 119
14 21 32 43 55
Anonymus in turpilucrum
p. 131
Apollonius Rhodius p. 123
Archilochus p. 1
11 22 33 45a 55b 66 74
89 97 1011 1112 1210 1310
1413 1514 168 1716 1817
1915 2019 2118 2220 2321
2440 2522 2623 2730 2824
2925 3026 3127 3228 3332
3433 3537 3641 3739 3890
3948 4035 4147 4242 4343
4446 4544 4636 4734 4831
49cf. 511A 51 5052 5153 5254
5355 5456 5557 5658 5759
5860 5961 6062 6163 6238
6364 6465 6566 6667a 6767b
6869 6970 7068 7171 7272
7373 7474 7575 7676 7777
7878 79107 80108 81109
82110 83111 84104 85118
8689 8792 8894 8981 9082

9183 9287 9386 9488 9545
9695 97102 98105 9929
100113 101115 10249 103112
10485 10698 10797 10899
10991 11093 111100 112101
114117 115116 116114 117
19adn. 118103 119120 120119
12694 adn. 12919 adn. 13086
adn. 13196 141cf. 49 14388A
146cf. ad 511A 5s 16179, 3
1645B 166cf. 51IV A9 184cf.
fr. iamb. adesp. 1 18993 test. 195
cf. Hippon. 76 test. II p. 439 fr.
iamb. adesp. 6
Asclepiades Samius p. 123
Castorio p. 67
Cercida Megalopolitanus p. 141
110 26 35 47 58 711 9ad
fr. 1, 26
Diphilus p. 138
Hermia Curitus p. 137
Hermippus p. 64 III p. 639
21 32 4. 53
Hipponax p. 80
14 25 32 46 57 68 79 810
911 10cf. fr. 11, 2 1113 1220
131 1415 153 1624 1724
1824 1925 2029 21A27 21B28
22A30 22B31 2332A 2633 28
62 29fr. choliamb. adesp. 1 30A34
30B35 3136 3237 3312 3438

INDICES

3539 3639 37IX 47ss 3816
3917 40VIII 41IX 21 4241
4342 4465 4561 4648 4744
48VI17 4945 5046 51IV17ss
5248 5349 5450 55A 51 55B
IV9 5652 5753 5854 5955
6023 6164 6271 6321 6456
6560 6658 6759 68A 2 69cf.
fr. 18 71cf. fr. 55adn. 7281 7366
7467 76X 3 7768 7872 7973
8074 8157 8275 8370 8476
8577 8678 8777 9079 9280
96cf. fr. 6 10714A 11767adn.
12522 134cf. fr. 39, 5 adn. add.
Panarces p. 76
Parmeno Byzantius p. 136
Philoxenus Leucadius p. 153
1a 2b 3e 4c 5d
Phoenix Colophonius p. 124
Seythinus p. 65
11 23 34
Semonides Amorgius p. 49
11 22 33 44 55 66 77 88adn.
98 109 1128 1210 1311 1412
1513 1614 1715 1816 1917
2018 2119 2220 2320 2421
2522 2623 2724 2825 29
Simon. 15
Simonides Ceus p. 62s
4227 8529

INDEX II

Numeri maiores sunt Knoxiani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139
fr. inc. 7 p. 61 fr. inc. 8 p. 58s
Anacr. 95 fr. inc. 11 p. 336s 6
fr. inc. 12 p. 336s 2 fr. inc. 14
p. 336s 3 fr. inc. 15 p. 338s 5
fr. inc. 17 p. 338s Anon. in
turpil. 18 fr. inc. 18 p. 338s
Archil. 88A fr. spur. 8 p. 3507
Aeschro p. 121
11 22 33 44 55 66 77
Ananias p. 119
14 21 32 55
Apollonius Rhodius p. 123
p. 270 1. 2
Asclepiades Samius p. 123
p. 268 1 p. 270 2
Cercida Megalopolitanus p. 141
II 1 III 2 IV 4 V 3 VI 3A
VI (?) p. 214ss 222s 9
16 28 310
Diphilus p. 138
p. 266 p. 138
Hermia Curitus p. 137
p. 274 p. 137
Hipponax p. 80
p. 279 p. 31.13.80 p. 4 VI 17.65
p. 4s 72 p. 581 p. 60s 8adn.
16 p. 65 14A. 42A
112 214a 314b 416 517 6VIII
11 7IX 21 820 921 1022 1130
1231 1332 1432A 1533 1638
1739, 7ss 18IX 47ss 1943
2044 2146 2248 2349 2450
2551 2652 2753 2854 2955
3058 3159 3260 3361 342, 2
352A 3618adn. 3955adn. 41
68 43 21 44 41 45 42s 465
476 487 498 509 5110 5211
5315 543 5523 5624b 5724a,
1. 2 27 5924a, 3ss 6025 6129
6234 6335 6436 6537 6641
6742 6845 6967 70IV17ss
7156 7266 73IV9 7464 76
Phoenix. 6 77 X 3 78 70 79 73
80 74 81 75 82 71 83 76 84
fr. choliamb. adesp. 4 8557 87*

INDICES

Anan. 3 89 77, 1—4 90 78 91 77, 5 92 14 A	Phoenix Colophonius p. 124 p. 242ss 3 p. 248ss 1 p. 258ss 4 p. 260s 5 p. 264s 2 p. 260, 8 Hippon. 39
Parmeno Byzantius p. 136 p. 272, 11 p. 272, 22 p. 272, 33 p. 272, 44	

INDEX III

Numeri maiores sunt Powelliani, minores huius editionis

Adespota choliambica p. 139 p. 190, 15 4	Hermia Curitus p. 137 p. 237 p. 137
Cercida Megalopolitanus p. 141 1 p. 202 6 2 p. 202 5 3 p. 203 7 4 p. 203ss 1 5 p. 206s 2 6 p. 208s 7 p. 209s 4 8 p. 210s 3 A 9 p. 211s 9 13 p. 212 1, 27 14 p. 213 10 15 p. 213s 16 p. 213 11	Parmeno Byzantius p. 136 p. 237, 11 p. 237, 22 p. 237, 3s p. 238, 8 4 Phoenix Colophonius p. 124 p. 231s 3 p. 233s 2 p. 234 4 p. 234s 5 p. 235 6 p. 235s 1

INDEX IV

Numeri maiores sunt Pap. Oxyrh. vol. XVIII,
minores huius editionis

Hipponax p. 104ss 2174 fr. 6 I 8 II 9 III 11 IV 14 V 16 VI	2175 fr. 1 VII 2 VIII 3s IX 2176 fr. 1 + 3 col. I + fr. 1 col. II x 6 XI 8 XII
--	--